

GretagMacbeth™ ColorChecker Color Rendition Chart

D50 Illuminant, 2 degree observer

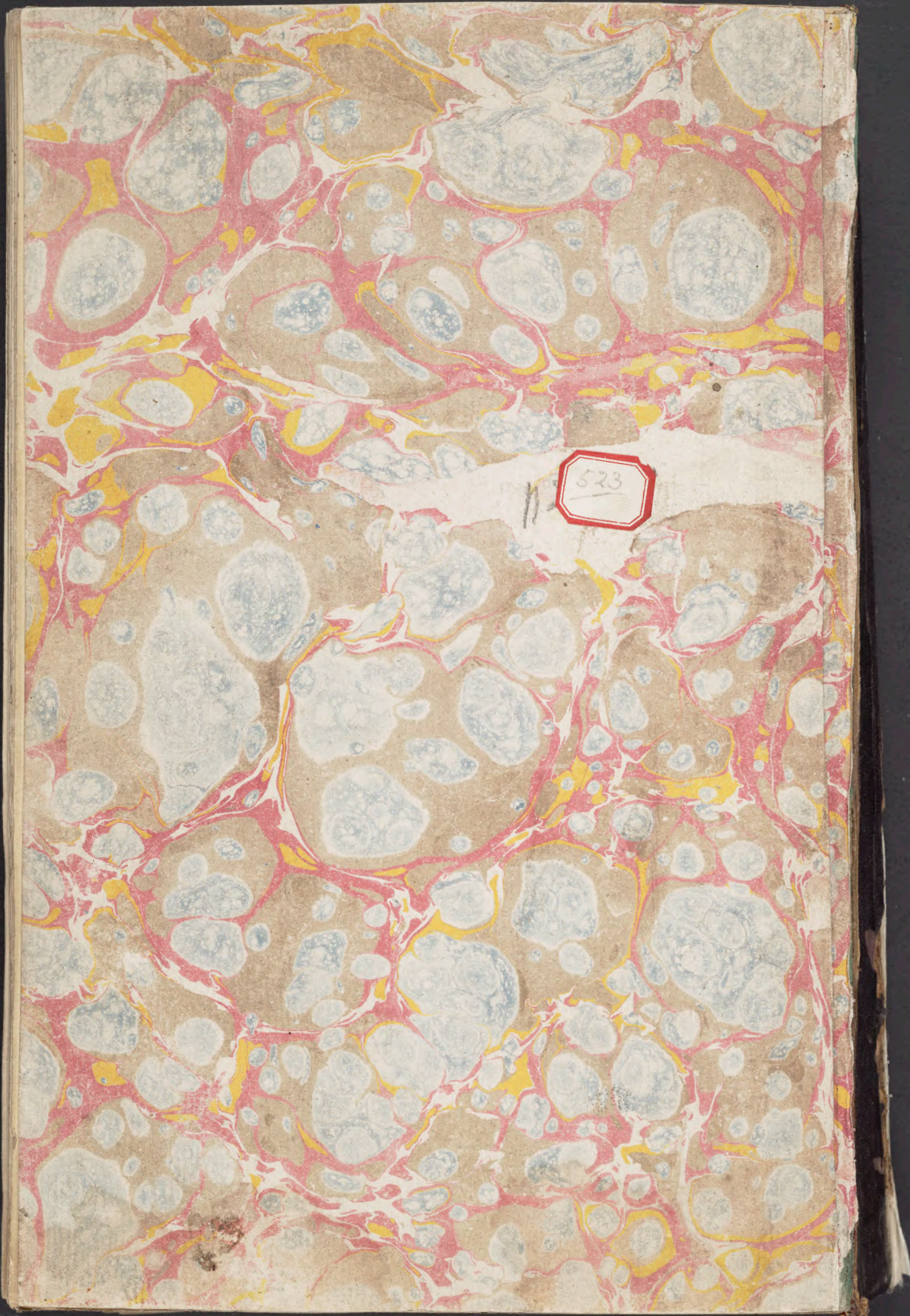
Patch	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11 (A)	12	13	14	15
L*	39.12	65.43	49.87	44.26	55.56	70.82	63.51	39.92	52.24	97.06	92.02	87.34	82.14	72.05	62.15
a*	13.24	18.11	-4.34	-13.80	9.82	-33.43	34.26	11.81	48.55	-0.40	-0.60	-0.75	-1.08	-1.19	-1.07
b*	15.07	18.72	-22.29	22.85	-24.49	-0.35	59.80	-46.07	18.51	1.13	0.23	0.21	0.43	0.28	0.19

Density → 0.04 0.09 0.15 0.22 0.36 0.51

Patch	16 (M)	17	18 (B)	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
L*	49.25	38.62	28.86	16.19	8.29	3.44	31.41	72.46	72.95	29.37	54.51	43.96	82.74	52.79	50.87
a*	-0.18	-0.18	0.54	-0.05	-0.81	-0.23	20.98	-24.45	16.83	13.06	-38.91	52.00	3.45	55.85	-27.17
b*	0.01	-0.04	0.60	0.73	0.19	0.49	-19.43	55.93	65.80	-49.49	30.77	30.01	81.29	-12.72	-29.46

Golden Thread

Colors by Munsell Color Services Lab

10

19

#3

101

سورة فاتحة الكتاب سبع ايات وهي تدبر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم

مالك يوم الدين اياك نعبدو

اياك نستعين اهتدنا الصراط

المستقيم صراط الذين انعمت

عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين

لا يسئد الا المصنفين

Vertical marginal text on the right side of the page, containing commentary and additional verses.

Vertical marginal text on the left side of the page, containing commentary and additional verses.

Horizontal marginal text at the bottom of the page, containing commentary and additional verses.

در این کتاب
 از علم کلام
 حاصل شده است
 در راه زوال
 عقیده و علم
 باطل
 از راه
 حق
 از راه
 علم
 از راه
 علم
 از راه
 علم
 از راه
 علم

سُوْرَةُ الْمَائِدَةِ وَ سُوْرَةُ يَا أُيُّهَا الْمَدِينَةُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اَلَمْ يَكُنْ لَكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى
 لِلتَّقِيْنَ
 الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَ
 يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ
 وَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ وَ مَا اَنْزَلْنَا
 مِنْ قَبْلِكَ وَ بِالْآخِرِ هُمْ يُوقِنُوْنَ

نَزَلَ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

این سوره از کتاب
 مائده است
 در این کتاب
 از علم کلام
 حاصل شده است
 در راه زوال
 عقیده و علم
 باطل
 از راه
 حق
 از راه
 علم
 از راه
 علم
 از راه
 علم
 از راه
 علم

این بزرگوار است
در این حالت
و در این حالت
و در این حالت
و در این حالت
و در این حالت

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

اهلاند بر هدایت از پروردگاشان و اهلاندها است کاران بدین نامه

كَفَرُوا وَسَاءَ عَلَيْهِمْ أَنْذَرْتَهُمْ أَنْ لَّمْ يَتَذَكَّرْهُمْ لَئِيْلُؤْمِنُونَ ۝ خَم

کافر شدند چنان است بر ایشان خواه بیم دهی ایشان خواه بیم ندهی ایشان ایمان نمی آرند هر کدام

اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ

خدا بر دلهایشان و بر گوشهایشان و بر چشمهایشان پرده است و برای ایشان

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَا لَيْتَ لَنَا آخِرَ

عذاب عظیم و از مردمان کن باشند که میگویند ایمان آوردیم بخدا و روز ما ز پسین

وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۝ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

و فریب میدهند خدا را ایمان آورنده و فریب نمیدهند

إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ

مردمهایشان را و میزدانند مرد دلهایشان مرضت پس زیاد کند ایشان را

اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ

خدا مرض و برای ایشان است عذاب پر درد پس بود ایشان که دروغ میگویند و چون گفته شود

لَهُمْ لَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصَلُِّونَ ۝ أَلَا أَنفُسُهُمْ

مردمهایشان که فریب میدهند در زمین گویند جز آن نیست که با صلوات آورند گانه آگاه داشته باشند

هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ آمِنُوا

ایشان فسادکنندگان ولیکن نمیدانند و چون گفته شود مردمهایشان که ایمان

كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا أَنَّهُمْ هُمُ

همچون ایمان آورنده مردمان گویند ایمان آوردیم همچون ایمان آورنده کم خردان آگاه نیستند که ایشان

السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا قَالُوا قَالُوا آمَنُوا قَالُوا آمَنُوا

کم خردان ولیکن نمیدانند و چون ملاقات کنند از ایشان که ایمان آورنده گویند ایمان آوردیم

إِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤْنَ اللَّهُ

و چون تنها باشند با شیاطینشان گویند بزرگوار ما هستیم که ما مستهزا میگردیم خدا

ان الذين كفروا عليهم

این کفار و اهل کفر
بر ایشان عذاب عظیم
در حق آنها قرار گرفته است که ایمان
نیاورند و ما را کفر بدون شکیانند
پس بر ایشان عذاب و آزار است

تو بخارا
بر آن مردمان در دنیا
مسئله است ایشان
پس ایشان را تو ایمان بگو ای خدا
و من الذين كفروا انهم ياتون
که کفارند تا آن آیه
سختی شد بر کفار

تو بخارا
بر آن مردمان در دنیا
مسئله است ایشان
پس ایشان را تو ایمان بگو ای خدا
و من الذين كفروا انهم ياتون
که کفارند تا آن آیه
سختی شد بر کفار

نخاعه الله و الذين آمنوا
نوعی عقاب و فاسد فرستند
و می نمایند که خدا را فریب میدهند
و او را آواره و آزار برسانند
و انفسهم
۱۶

اهل کفر است
پس ایشان را تو ایمان بگو ای خدا
و من الذين كفروا انهم ياتون
که کفارند تا آن آیه
سختی شد بر کفار
۱۷

استهزأ

لَيْتَهُمْ زُوبِيهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

استغنا میکنند اینها و امیدوارند که در زیاده روشن که حیران میبوده باشند الهی کسانند

أَشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

که خریدند گمراهی را به هدایت پس سود نکرد تجارتشان و نبودند هدایت یافتگان

مِثْلَهُمْ كَمِثْلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ

مثل ایشان چون مثل کسی است که برافروخت آتش را پس چون روشن کرد آنچه بر او روشن بود برد

اللَّهُ نُورَهُمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يَبْصُرُونَ ۝ صَمٌّ بَكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ

خدا روشنی ایشان و رها کرد ایشان را در تاریکی که نمبینند کراشند کفکاشند کورند کورند کورند

لَا يَرْجِعُونَ ۝ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ

بر میگردند یا مثل بارانی از آسمان که در دست تاریکیها و رعد و برق

يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حُدُورًا لَمُوتٍ وَ

میکارند انگشتهاشان در گوشههاشان از آوازههایی رعد از بیم مردن و

اللَّهُ مَخِطٌ بِالْكَافِرِينَ ۝ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ

خدا جفا کند استغفار از نزدیکان که برق برآید چو همگان راه نگاه روشن شود

لَهُمْ مَشْوَافَةٌ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ

برای ایشان راه روشن کردن و چون تاریک سازد ایشان هستند و اگر خواست خدا هرگز نمیشد

لِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

گوشههاش ترا در چشمهاش ترا بدست خدا بر همه چیز تواناست بی مردان

اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ الَّذِي

پرستید پروردگارتان را که آفرید شما را و کسانی بودند پیش از شما باشد که شما پرکار بودید که

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

گرداند بر شما زمین را ساطی کرده و آسمان بنا کرد و فرو فرستاد از آسمان آب

فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْحَلُوا لِلَّهِ أَنْتَادًا وَأَنْتُمْ

پس چون آورد آن از شما روزی برای شما پس گردانید برای خدا بمقامان و شما

مستهم

یعنی سخن آنکه بر او روشن
چنین سخن بر او روشن است و
افروخته سخن از آسمانی
خداوند سخن از آسمانی
انوار آسمانی

فغان یعنی از برای سفاقت
ندارد و الهی را از غذا
الهی است
فغانی

ارکب است

یعنی سخن آنکه بر او روشن
چنین سخن بر او روشن است و
افروخته سخن از آسمانی
خداوند سخن از آسمانی
انوار آسمانی
فغان یعنی از برای سفاقت
ندارد و الهی را از غذا
الهی است
فغانی
ارکب است
یعنی سخن آنکه بر او روشن
چنین سخن بر او روشن است و
افروخته سخن از آسمانی
خداوند سخن از آسمانی
انوار آسمانی
فغان یعنی از برای سفاقت
ندارد و الهی را از غذا
الهی است
فغانی
ارکب است

و از زمین

یعنی سخن آنکه بر او روشن
چنین سخن بر او روشن است و
افروخته سخن از آسمانی
خداوند سخن از آسمانی
انوار آسمانی
فغان یعنی از برای سفاقت
ندارد و الهی را از غذا
الهی است
فغانی
ارکب است

*تا مشق
 جامع از کتب قدسیه
 علامه ابن کثیر از کتاب التفسیر
 سید ابن کثیر از کتاب التفسیر
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین*

وَارْكُوعُوا مَعَ الزَّاكِيْنَ . اَتَاَمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ

و رکوع کنید با رکوع کنندگان ایام میکند مردم را بخوبی و فراموش نکنید

أَنْفُسِكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ فَلَا تَعْقِلُونَ . وَاسْتَعِينُوا بِالصَّيْرِ

خودتان را و شما بخوانید کتب را ایامی مابعد عقل و ما را جمیع بشکری

وَالصَّلَاةِ وَآيَاتِ الْكُبْرَى الْأَعْلَى الْخَاشِعِينَ . الَّذِينَ يَظُنُّونَ

و نماز و دیگر گهرینه بزرگست کبر بر صاحبان حق و آنکه گمان میزند

أَنَّهُمْ مَلَاقِرٌ لَهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ . يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

که ایشان ملاقات کنندگانند پروردگارشان را و اینکه ایشان با او بازگشت کنند مانند بنی اسرائیل

اذْكُرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَ

یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و دیگر که فضیلت دادم شما را بر عالمیان

اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا

بهریزند از روزی که گفتند نفسی از نفسی چیزی و قبول نشود از آن شفاعتی و

يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ . وَاذْخَبْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ

گرفته نشود از آن عووض و ایشان یار کرده شوند و بخت میکند که دادم شمارا از آل فرعون

لِسَوْمُوكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ بِذُنُوبِكُمْ وَأَنبَاءَكُمْ وَلَيْسَتِ بِنِسَاءِكُمْ

که عذاب میزند شمارا بدترین عذاب میکنند پس آن شما و بانی میکند شما زمان شمارا

وَأَنَّ ذَلِكُمْ بِلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ . وَاذْفُرْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاخْبَيْنَاكُمْ وَ

و در آن سخت بود از پروردگار شما عظیم و بخت میکند شما و بخت میکند شما

أَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ . وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ

غرق کردم آل فرعون و شما نگاه میدوید و بخت میکند و دادم موسی را چهل

لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ . ثُمَّ عَفَوْنَا

شب پس گرفتیم شما گوسا را از بعد آن و شما بودید شتمندان پس عفو کردم

عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ . وَإِذْ أَنْبَأْنَا مُوسَىٰ

از شما از بعد آن باشد که شما شکر کنید و بخت میکند دادم موسی

*تأمرون الناس
 حفظ از زمان
 این کتاب
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین*

*این کتاب
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین
 در بیان طهارت با وضو و نماز
 و سایر فروع دین*

ما كنتم تكفون • فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يحيى الله الموتى و
 ايچر رابو ديد كه ميوشيد پس گفتيم زريند اورا بباره ازان همچنانكه زنده ميگرداند خدا مردنارا و
 بريك اياته لعلكم تعقلون • ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي
 همچنانكه شمارا اياش باشد كه شمارا بديقت لست شد دههاي شما از بعد ان پس انها بودند
 كالحجارة او أشد قسوة وان من الحجاره لما تفجر منه الأنهار و
 مثل سنگها يا افزون تر در سختي و بديتر كه ازان سنگهاست هر چند عارض شود ازان ازان نهرها و
 ان منها لما يشقق فيخرج منه الماء وان منها لما يهبط من خشبة
 بدستيد از انهاست اياش كه فو دسبون چون مي ايد ازان آب و بديتر كه از انهاست اياش كه فو دسبون
 الله وما الله بغافل عما تعملون • افطمعون ان يؤمنوا لكم وقد
 خدا و ميت خدا غافل از آنچه ميكنيد اياي سطمع مي دارد كه تصديق كنند شما را و تحقيق
 كان فؤق منهم ليمعون كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما
 بودند كه در ايشان كه مي شنيدند كلام خدا را پس لعنهم خدا را ازان ازان بود اياش
 عقولهم وهم يعلمون • واذا القوا الذين امنوا قالوا امنوا واذا خلا
 در يافتند بودند ايشان مي شنيدند همچون ملاقات كند كس را كه ايمان آورده كويند ايمان آورده و چون
 بعضهم الى بعض قالوا الحمد لله بما فتح الله عليكم ليجاهكم
 بعضيتان يا بعضي كويند اياش ميدهد ايشان را بايچي است و خدا بر شما ناهجت اورند شمارا
 به عند ربكم افلا تعقلون • او لا يعلمون ان الله يعلم ما يسرون
 بان نزد كرد و گاه اياش غافل اياش نميدانند آنچه خدا ميداند اياش ايمان ميدهد
 وما يعلمون • ومنهم اميون لا يعلمون الكمال الا امانى وانهم
 و اياش را اياش ميكنند و ايشان ني سواد اند كه نميدانند كتاب مكر ازان و اياش
 الا يظنون • فويل للذين يكتبون الكتاب بايديهم ثم يقولون
 مكر كان مبرند پس و اياش بر اناش ميگويند كتاب را بديستها خود پس ميگويند
 هذا من عند الله ليشتر و ايه مما قليلا فويل لهم مما كتبت
 اين نزد خداست تا اياش بان لهاي اندك پس و اياش بر لهاي ازان اياش

مراد از آنست كه خداوند متعال
 و بعضي از آنها بسبب فطرت و
 جهالت همچو كوتاه شدن و فو دسبون

نضيف
 الحرف

نميزد گاه حال بر ايشان بر آورده
 فهميد ما انها چنين بوده پس فو دسبون
 نادان كه در ان زمان اياش ازان
 و اياش
 و بعضي از آنها بسبب فطرت و
 جهالت همچو كوتاه شدن و فو دسبون
 مراد از آنست كه خداوند متعال
 و بعضي از آنها بسبب فطرت و
 جهالت همچو كوتاه شدن و فو دسبون

اين نزد خداست تا اياش بان لهاي اندك پس و اياش بر لهاي ازان اياش

این جزو از جمله کلمات است که در حدیث آمده است
 و در حدیث آمده است که هر که این کلمات را بخواند
 در روز قیامت بر او باران رحمت نازل شود
 و در حدیث آمده است که هر که این کلمات را بخواند
 در روز قیامت بر او باران رحمت نازل شود

اَيْدِيهِمْ وَيَلْهَمُ مَا يَكْسِبُونَ • وَقَالُوا لَنْ نَمْسَا النَّارَ اِلَّا اِيَّامًا
 دستهاشان دودای برهنگ از آنجا کسب میکنند • و گفتند هرگز مس نمیگردانیمش مگر روزهای
 معدودة قل اتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهدا ام تقولون
 معدود بگو ای گرفتند نزد خدا • پیمان را پس هرگز خلاف نمیکند خدا پیمانش را ای میگویند
 على الله ما لا تعلمون • بلی من کسب سئئه و اجاطت به خطيئته
 بر خدا آنچه را نمیدانید • این سخن کذب است بدی را و اطاعت کند بان کند بدت
 فاولئك اصحاب النار هم فيها خالدون • والذين امنوا و عملوا
 پس آنها اصحاب بهشتند در آن جاودانیان • و آنکه ایمان آوردند کارهای
 الصالحات اولئك اصحاب الجنة هم فيها خالدون • واذ اخذنا
 شایسته را آنها اصحاب بهشتند در آن جاودانیان • و پیمان میکردیم
 ميثاق بني اسرائيل لا تعبدون الا الله و بالوالدين احسانا و ذى
 پیمان بنی اسرائیل که نه پرستید مگر خدا را و بپدر و مادر نیکی کنید و صاحب
 القربى و اليتامى و المساكين و قولوا للناس حسنا و اقيموا
 قربت و یتیمان و بیچارگان • و بگوئید برای مردمان خوبی و بر پا دارید
 الصلوة و اتوا الزكوة ثم توليتهم الا قليلا منكم و انتم معرضون •
 نماز را و بدهید زکوة را پس برگزیدم کم از شما و شما را گمراشته کردم
 و اذ اخذنا ميثاقكم لا تسفكون دماءكم و لا تحزبون انفسكم
 و پیمان میکردیم پیمان از شما که بریزید خونهایتان و بیرون نکیند خودتان را
 من دياركم ثم اقررتم و انتم تشهدون • ثم انتم هولاء تقتلون
 از خانههایتان پس از آنجا کردید و شما گواهی میدادید • پس شما انجاست که کشید
 انفسكم و تحزبون فريقا منكم من ديارهم تظاهرون عليهم
 خودتان را و بیرون میکنید پاره از خودتان آن از خانههایتان که بیگانه است بر ایشان
 بالاثم و العدوان و ان يا توكم اسارى تفادوهم و هو محرّم
 جناح و بیداد • و اگر آورند شما را اسیران فدیه میدهند آنها را و حال آنکه حرام است

این کلمات را در روز قیامت بخواند
 بر او باران رحمت نازل شود
 و در حدیث آمده است که هر که این کلمات را بخواند
 در روز قیامت بر او باران رحمت نازل شود
 و در حدیث آمده است که هر که این کلمات را بخواند
 در روز قیامت بر او باران رحمت نازل شود

علیکم

بسیار از ایشان که در این کتاب مذکور است
 از ایشان که در این کتاب مذکور است
 از ایشان که در این کتاب مذکور است

عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبِأُوْءَابِعَضِبَ عَلَى غَضَبٍ ط وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
 مهین • وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ امِنُوْا بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُوْمِنُ بِمَا اَنْزَلَ
 عَلَيْنَا وَيُكْفَرُوْنَ بِمَا وَاْرَاَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ
 تَقْتُلُوْنَ اَنْبِيَاءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ • وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسَى
 بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اخْتَلَفْتُمْ اِلَيْهِمْ مِنْۢ بَعْدِهَا وَاَنْتُمْ ظَالِمُوْنَ • وَاِذَا خَلَقْنَا
 مِثْقَالَكُمْ وَاَوْفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّوْرَ خَلَقْنَا مَا اَتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاَسْمَعُوْا قَالُوْا
 سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاَشْرَبُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمْ الْعَجْلَ يَكْفُرُهُمْ قُلْ بِسْمِ اللّٰهِ يٰۤاَهْلَ الْاَرْضِ
 اِيْمَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ • قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تَحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاْتُوا بِالْحَدِيْثِ
 اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ فَمَنْ مَّا يَشْرِكُ بِاللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ غَدِيْرٌ
 عَنِ النَّاسِ وَاَنْتُمْ اَعْمٰی • وَاَنْتُمْ اَعْمٰی • وَاَنْتُمْ اَعْمٰی • وَاَنْتُمْ اَعْمٰی •
 اَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيٰوةٍ وَّمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا بُوْدًا اَحَدُهُمْ لَوْ يَعْنِي
 اَلْفَ سَنَةٍ وَّمَا هُوَ بِمَزْحَجٍ مِّنَ الْعَذَابِ اِنْ يَعْنِي وَاَللّٰهُ بِصَبْرٍ
 جَوَادٍ

بر ائس که میخواهد از بندگانش که با او است بر غضب بر غضب و از برای کافران عذاب
 خوار کننده و چون گفته شود مرها را که ایمان آورید باینکه فرودست تا خدا گویند ایمان آوردیم باینکه فرود
 بر ما و کافر میشوند باینکه سوای است و آن حق است تصدیق نموده هر کجا را باینکه بگویند
 میکشید پس این خدا را از پیش اگر بودید مومنان و تحقیق آمد شمارا موسی
 بان محبتا پس فرا گرفتند کوساله را از بگوش و شما باید سمعکاران و بنگار می که رفتیم
 پیمان شما را و بلند کردم بالا شما طورا بلیسید اینچ دوام شما را بقوت و بشارت کفشد
 شنیدیم و ما فرمانی کردیم آنچه شنیدید در دهاتشان کوساله را بسبب کفرشان بگویند جرات که امر حکم
 بان ایمان شما اگر شنیدید مومنان بگو اگر باشد از برای شما خانه اخوت نزد
 خدا خاصه از غیر مردمان پس از او کنید هر که را اگر استند است مومنان
 و از او کنید هر که بسبب بگوش فرستاد و استخوان و خدا دانست بطالمان و بر آینه بی بار بشار
 هر کس از مردمان برزند که و از آنکه شرکتی آوردند دوست میدارد ایشان که عمر دادند
 هزار سال و میت او دور کننده است از عذاب ایستاده عمر داده شود و خدا پیمانست

قل
 ان کانت
 این ایستادن
 زود بودنی که می
 گفتند لغت از ذوق
 بهشت جاودا و مخصوص
 است و دیگران از این
 بهره ندارند و محمد و اس
 از ان لغتی که
 بچو و اس
 عمر در از یافتن هر خاص
 از عذاب است پس هر ایمان
 هر کس بسبب بیگناهی
 او زنده باشد

مع

بعنا

من و الله
و اما انما نفعكم
و صافي برود مسيب

راغب
من و الله
و اما انما نفعكم
و صافي برود مسيب

ما يضرهم ولا ينفعهم ولقد علوا لما اشتربناه ما له في الآخرة
اي خبر ميرسانها بر او نفع نميزد و تحقق دانستند كه ميرسانه كه فريد انزيت مر او را در آخرت
من خلاق ولبئس ما شروا به انفسهم لو كانوا يعلمون ولوانهم
سخ بيصيه و ميرسانه بدت اينه را فرود خشتن بان خود باشتان را اگر بودند كه ميديستند و اگر انچه ايشتان
امنوا و اتقوا المتوبه من عند الله خير لو كانوا يعلمون يا ايها الذين
ايمان آورده بودند و پشيمان شدند بود ميرسانه توب از فرود خشتن بود اگر بودند كه ميديستند اسے اگنانكه
امنوا لا تقولوا را عنا و قولوا انظروا و اسمعوا وليكافرين عذاب اليم
ايمان آورده بودند بگويد را عنا و بگويد انظروا و سمعوا براي كافرين عذاب پرورد
ما يود الذين كفروا من اهل الكتاب ولا المشركين ان ينزل
دوست ندارند انا كه كافرانند از اهل كتاب و نه مشركان اينه فرود خشتاد
عليكم من خير من دينكم والله يختص برحمته من يشاء والله ذو
بر شما از خير من از پروردگار ايمان و خدا مخصوص مي سازد بر حق كس را كه ميخواهد و قدرت صاحب
الفضل العظيم ما ننسخ من آية او ننسخها فان خير منها او مثيها
فضل عظيم اينه را منسوخ كيم از سر با نيك گفتن بيارم بهتر ازان يا مثل ان
الم تعلم ان الله على كل شئ قدير الم تعلم ان الله له ملك السموات
ايماندا كه خدا بر همه چيز توانست ايماندا كه خدا مرادست يا در شاهي همهاها
والارض وما لكم من دؤن الله من ولي ولا نصير ام تريدون ان
وزمين و نيت مر شما را از غير خدا نيز يا وري و نه يا ركن شده يا نخواهد كه
تسألوا رسولكم كما سئل موسى من قبل و من يتبدل الكفر بالايمان
پرسيد پيغمبر ما را يعني نك سوال كرده شد موسى از مپيش فرانس كه كزنيد كه مر را با ايمان
فدضل سواء السبيل و اكثر من اهل الكتاب لو يردونكم من بعد
بين تحقيق كم شده اصله بر ميان راه دوست داشتند با اهل كتاب كه كاش ميخواستند اينه اهل
ايمانكم كفارا حسدا من عند انفسهم من بعد ما تبين لهم
ايمانتان كه فران از روح از فرود خود باشتان از بعد انكه ظاهر شد مر شما را

بايد الدين
دست از اولين
همي از اولين
و ميرسانان از او را
و صافي برود مسيب
این آیه در روایتها نقل شده است
سخته انچه اولين از اولين
که ميگویند اولين
باست و مسيبان
بسي از اولين
مغیره و اولين
باز این آیه را در
لولا ان انزلنا
و نقيان و نقيان
امام محمد و غيره از ابي
که مراد از اولين
این آیه در روایتها
بوده و ميگویند كه جلالت
الهي و اصلاط اولين
عمن رسول و علماء
تعالوه انك بعضي از اولين
كه فران العلي و اولين
سخته مثل انچه اولين
بست مثل اولين و اولين
بست مثل اولين و اولين
بست مثل اولين و اولين
بست مثل اولين و اولين

الحي

ام نزول
از اولين
كه ميگویند
بست مثل اولين

از اولين
كه ميگویند
بست مثل اولين

مراد از وسیع جهت وسیع
 عظمت و اعتبار راه الهی است
 جزو اعتدال است یعنی شایسته
 و قائلان
 این آیه بر دست بود اگر فرزند
 شکر خدا باشد و نظر بر این
 که عیبی است پس خدا شکر
 و شکر کند تا بار از خزان خدا میرد

تَوَلَّوْا فَمِنْ وَجْهِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عِلْمُهُ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
 روايد انجا وجه خداست بدرستی خدا واسع علمیت و گفتند فرا گرفت خدا فرزند
سُبْحَانَ اللَّهِ بَلْ لَهٗ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهٗ قَانُونٌ بَدِيعُ
 دانم یا بیدون این یکی مراورست انچه از سماها و زمین است همه مراور افرمان بردارند لوبیدند
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 سماها و زمین و چون اراده کند امر را پس بر این است که میگوید مراور البتہ میشود
**وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَنْزِيلُنَا آيَاتٍ كَذَلِكَ قَالَ
 وگفتند آنکه نمیدانند چرا سخن نمیگذرد خدا یا نمی آید ما را آیتی همچین گفتند
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ
 آنکه بودند پیش از ایشان مثل گفتن ایشان متشابهت داشته بهم دهانها تحقیق بیان کردم آنها
لِقَوْمٍ يوقُونَ أَنَا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسَلِّعْ عَن
 برای گروهی که یقین میکنند برترتیکه ما فرستادیم بحق بشارت دهنده و بیم کننده و رسیدند یقینوی
أَصْحَابِ الْيَمِّ وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
 اصحاب دوزخ و حسود و توتوز از تو یهود و نصاریے تا برون کنی
مِلَّتَهُمْ قَلَّ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَنْ تَتَّبِعَ أَهْوَاءَهُمْ
 گین شانرا بو برستی که بدست خدا اوست بدست کننده و اگر بروی کنی خواهشها شانرا
بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
 بعد آنکه آمد ترا از علم آن باشد مر ترا از خدا هیچ باوری و نه یار کننده
الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَتَّىٰ تُلَاقُوهُ أَوْلَادُكَ يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ
 آنکه داد ایشان کتاب را میخوانند از آن سخن خواهند شنید لهذا ایمان آوردند بان کسیکه
يَكْفُرُ بِهِ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
 کافرت بیان پس اینها اند آنها زبا بخاران ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي
 انعام کردم بر شما و بدرستی که من تفضیل دادم شما را بر عالمیان و بپرسید روزی را که کفایت**

والمثل
 این
 در وقت
 بانه بر او
 در ایمان
 درون کفار
 گرفتند در
 دست همراست
 رسالت و تربیت
 طاعت تو نیست
 مصحف جبر القدر
 هر خط مبارک بخت
 در برودن در باب است
 و این ترقی صحیح است
 مساکر حضرت رسول
 بر شرفی بود و نصرت
 بود در این برای تو
 نتواند کند
 زان
 و یقین
 چون آن وقت
 معجزات از در مسلمان
 شرف دهد از دست کرده اند
 در حال آن میرفته که کشاید
 مسلمان خندانند
 ماز شد
 انما
 این یقول یعنی
 در شان عبد الله بن سلام
 عالم بود آن و جهان است
 که مسلمان شده بودند و قول بعضی
 شان ملازمان نبی بود
 بوده اند و با جعفر طیار نمیدانند
 بقول جمعی در شان مسلمان است
 بر قول اول تو رسالت و نبوت قول
 شانه بجای در شان قرآن در اول
 کافی نیست شده از هر صادق
 که مراد از این آن خصوصاً از حق تعالی
 در شان و حج البیان است
 صادقانند که فرموده مراد از حق
 معادنه توقف نمودن است نزد حق
 و از اول بر اول

نفس

این کلمه
نفس از مردمان و کائنات
مخصوص مصدران دارند

بکلمات

مجلس
از حضرت
صادق
نقل شده
که مراد از کلمات
خوابیدن است
حضرت اسمعیل است
و امامش عازم شدن
حضرت ابراهیم گرامان نزد
جاءک الله من امانه
نازل شده بر او و آن
طهارت و آن ده حضرت
که در آنجا بودند تا آنکه
که کافران تبارت و کذا
نجه و بافتن منور و
و خلعت و بیخ در بدن بر آید
موراد از آنست که در آن
و غسل جنابت و طهارت
بالمست و در آن
تلبان
بریت
فقا
از
از نفس
رویت کرده که در آن
کلمات و حضرت
در هر صحنه و در
و فرق ازین و سار
و موسکون
در آن
تخت
دارا
موراد از آنست
زیر بن و جسد
بالمست و حضرت
الفقیه و ائمه این در آن

نَفْسٍ عَنِ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ
نفسی از نفسی چیزی را و قبول کرده نشود از آن عوضی و سودمندد او را شفاعتی و نه ایشان

يَنْصُرُونَ • وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي
یا بر کرده نشوند و چون از سود ابراهیم از پروردگارش سخنان پس تمام کرد اینها را گفت پروردگارش

جَاءَكَ لِلْكَاسِ مِائِمًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي
گردانده ام بر او مردمان امام گفت و از فرزندانم گفت میبند عهد من

الظَّالِمِينَ • وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلْكَاسِ وَأَمْنَاً وَانْخَدُوا مِن
بظالمان و چون گردانیدیم خانه را جای باز نشستن برای مردمان و امن و بسید از

مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّىً وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا
جای ابراهیم جای نماز را و عهد کردیم به ابراهیم و اسمعیل که پاک کنند

بَنِي اللَّطِيفِينَ وَالْعَاقِبِينَ وَالرُّكْعَ السُّجُودِ • وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ
خانه مرا برای طرف کندگان و مختلفان در کعبه و سخنان ابراهیم پروردگارش

اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ
گردان این شهر را امن و روزی ده بطش از سیوا انس که ایمان آوردند ایشان

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ
بخدا و روزی ابراهیم گفت و آنس که کافر شد پس بجز در آن گنم اندکی پس طحا سایدم او را به

عَذَابِ النَّارِ وَبَشِّرِ الْمَصِيرَ • وَإِذِ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
عذابش و بدست جای باز نشستن و چون بلند ابراهیم پایه ها را از خانه

وَإِسْمَاعِيلَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ • رَبَّنَا وَ
و اسمعیل پروردگارا قبول کن از ما بر شنبه تو ای تو شنوای دانای پروردگارا و

اجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا
گردان ما را دو مخلص مرزا و از ذریت ما هست مخلص مرزا و بنما ما را

مَناسِكَ وَتَبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ • رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ
مناسک ما را و نیز تو به از ما بدستی که تو ای تو به بدست مهربان پروردگارا ما و بر آنکه در ایشان

مَناسِكَ وَتَبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ • رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ

مَناسِكَ وَتَبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ • رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ

مَناسِكَ وَتَبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ • رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ

مَناسِكَ وَتَبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ • رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ

مَناسِكَ وَتَبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ • رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ

این کلمه
نفس از مردمان و کائنات
مخصوص مصدران دارند

ام کتیم

ایزید

رذیت

بر بودن

کرتت و صفتها

خلاف و اجرت

یعوت بعد از تیش

و صفت نمودن کرد

و مانند آن **بعین**

این آیه در ذر بر بودن

که می کشند پس از ابطا

پیران تو پند می بندد سخا

پیران عذاب می کشند **هو**

نیر هووان می کشند بود

تا بدست یابید و نظر ایشان

می کشند نظر آنست توتیا

بدست یابید **آ** مراد

از سباط اول اجرت

یعوت

۱۲

رَسُولًا مِنْهُمْ تَلَوْا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُؤْتِيهِمُ الْكَوْفَارَ

پیغمبری از ایشان که بخواند برایشان آیات ترا و تعلیم دهد ایشانرا کتاب و حکمت و پاک سازد

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ الْأَمْرَسَةِ

بر ستمگر تو می تو عزیز و حکیم و کسیت که برگردد از کیش ابراهیم مرا که خوار کرده باشد

نَفْسِهِ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

نفسش را و تحقیق برگزیدیم او را در دنیا و بر ستمگر در آخرت هر ستمگر از صالحانست

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمَ

هنگی می گفتم گفت مر او را پروردگارش تسلط و تو گفت منقاد و شدیم مر پروردگار عالمیازا وصیت کرد بان ابراهیم

بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَا نَبِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ

پس الت را و یعقوب ای پسران من بزرگوار گردید خدا بر شما دین را پس نباید که میمیدید و شما نباید

مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ

منقادان یا بودید حصار وقت که حاضر شد یعقوب را مرگ بنی می گفتم گفت مر پیشش را

مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ آلَهُكَ وَإِلَهُ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَ

چه خواهد پرستند از بعد من گفتند صدی پرستیم آله ترا و آله پیران تو ابراهیم و

إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ آلِهِمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ

اسماعیل و اسحق و آلهم واحد و ما مر او را مخلصانیم لهذا امتی بودند که

خَلَّتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَكُلَّمَا كَسَبَتْ مِنْ غَمٍّ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ

که کشیدند مرها است آنچه کسب کردند و مر شمارست آنچه کسب کردند و پرسیده نمی شود از آنچه بودند که می گفتم

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

و گفتند بشوید یهودان یا نصرانیان تا هدایت یابید بگو مگر دین ابراهیم حق را

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا

و نبود از مشرکان گفتند ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرود فرستاده بما و آنچه

أَنْزَلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا

فرود فرستاده شد با ابراهیم و اسماعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و آنچه

اَوْقَى

در این کتاب از حدیثی است که در بیان
 از حدیثی است که در بیان
 از حدیثی است که در بیان
 از حدیثی است که در بیان
 از حدیثی است که در بیان

در صحت

در صحت
 کاتبی
 و غیره
 روایت
 شده
 از امام محمد
 باقر و امام
 جعفر صادق

که فرموده اند امام
 وسط و ما شهادت
 خدا بر منی است
 و ما جننا در تفسیر
 ابو الفتح و غیره
 که حضرت رسول پیش از
 هجرت روی کعبه
 انما اعتباری از آن
 وقت تزلزلش
 کعبه بود اگر چه
 تدرجاً

مقدس باعتبار آنکه موجود است
 با موجودیت المقدس از راه
 جهت تحقق تمایز با اعتبار
 بجز نبود در وقت
 تدرجاً که فرمود
 روایت شده
 تفسیر ابن ابراهیم
 روایت شده از حضرت
 صادق علیه السلام که بعد از آنکه حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله
 در کعبه
 ماه در سینه

روایت
 در حدیث مقدس
 که باقی است که
 و غیره بعد از آنکه
 از حضرت صادق
 شده ماه

در ماه
 از ده
 نزدیک است
 تمامان

ولن یفوت

نزول این آیه است
 بر کسی که در وقت
 در سینه او نازل شد
 این آیه در وقت
 نازل شد

وَسَطًا لِّتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

میان ما باشد که امان بر مردمان و باشد رسول بر شما که امان

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ

و نگردانیدیم مقصد آنچه را بودی بر آن مگر برای آنکه بدانیم که بروی سجد می نمائید از آن

يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقْبَيْهِ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيْرَةً اِلَّا عَلٰى الَّذِيْنَ هَدٰى اللّٰهُ

برگردد بر پشتهاشان و اگر چه باشد بزرگتر مگر بر آنکه هدایت کرده خدا

وَمَا كَاْنَ اللّٰهُ لِيُضَيِّعَ اِيْمَانَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَوِّفٌ رَّحِيْمٌ

و نبود خدا که ضایع ایمان شما را بگرداند خدا بخودمان بر شماست مهربان رحیم

تَقَلَّبْ وَجْهَكَ فِي السَّمٰوٰتِ فَلَوْ لِيْكَ قِبْلَةٌ تَرْضٰهَا فَوَلِّ وَّجْهَكَ شَطْرَ

گردیدن رویت بسوی آسمان پس هر چه میگردی هر چه میگردی که بخواهی پس گردان رویت را جانب

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهُ وَاِنَّ الَّذِيْنَ

مسجد الحرام و هر جا باشید پس گردانید رویترا جانب او و بگردانید آنرا

اَوْتُوْا الْكِتٰبَ لِيَعْلَمُوْنَ اِنَّهٗ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا

داده شده کتاب هر چه میداند که آن حق است از پروردگارتان و خدا غافل از آنچه

يَعْمَلُوْنَ وَلَنْ نَّبْرِيْتُ الَّذِيْنَ اَوْتُوْا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اِيَةٍ مَا تَبِعُوْا

میکنند و اگر ساری تو آنرا که داده شده کتاب هر چه توفیق ما به

قِبْلَتِكَ وَمَا اَنْتَ بِتٰبِعِ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ تٰبِعِ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَّ

قد ترا و نه تو تابع قیامت آنها را و نیستند بعضیشان تابع بعضی را و

لَنْ تَتَّبِعَ اَهْوَاَءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّكَ اِذَا مَنِ

اگر بروی کنی خواهشهای ایشانرا از بعد آنکه از علم بیگانه احواف بر آید از

الظّٰلِمِيْنَ الَّذِيْنَ تِيْنٰهُمْ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْهُ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَاءَهُمْ وَاِنَّ

ظالمان آنها را دوستان کتاب را می شناسد او را همچو می شناسند پسرانشان را و در

فَرِيْقًا مِنْهُمْ لِيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنُ مِنْ

یاره ایشان هر چه می پوشند حق را و ایشان میدانند حق از پروردگارت پس مباش از

در این کتاب از حدیثی است که در بیان
 از حدیثی است که در بیان
 از حدیثی است که در بیان
 از حدیثی است که در بیان
 از حدیثی است که در بیان

نوشته‌های حاشیه در گوشه بالا چپ، شامل عباراتی مانند "بسم الله الرحمن الرحيم" و تفسیرات اضافی است.

نوشته‌های حاشیه در گوشه بالا میانه و راست، شامل "و اما ما بارکش کنید تا نم یفت بر بشارت منفیها" و سایر توضیحات است.

نوشته‌های حاشیه در گوشه بالا راست، شامل "ان الدین کفر" و "ان الدین کفر" است.

وَالْأَنْفُسِ وَالْثَمَرَاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ *و انفسها و میوهها و بشارت ده صابرانز*
أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ *ان الله صفا و المروة من شعائر رحمت و بشارت انان بیت یا فتحان بدست صفا و موم از نشانهای*
اللَّهُ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ عَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ
إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ أَنْزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ لَعَلَّ يَتَّقُوا
مَنْ الْبَيْنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّا لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ
أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ *الهنا لمن يكفون خدا و لمن سبگشتان لمن کفگان*
وَابْتِئُوا بِأُولَئِكَ آتُوبَ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
وَمَا تَوَاوَهُمْ كُفْرًا وَأُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ *خالدین فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون*
إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

نوشته‌های حاشیه در کنار حاشیه راست، شامل تفسیرات عمیق از کلمات قرآنی و احوال تاریخی است.

نوشته‌های حاشیه در گوشه پایین راست، شامل "ان الدین کفر" و "ان الدین کفر" است.

نوشته‌های حاشیه در گوشه پایین چپ، شامل "ان الدین کفر" و "ان الدین کفر" است.

الفلك

الْفَلَکَ الَّتِی تَجْرِی فِی الْبَیْرِ مَا یَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

کشتها که جاری میشود در دنیا با آنچه نفع میرساند مردمان را و آنچه فرو فرستاد خدا از آسمان

مِنْ مَاءٍ فَأَحْیَاهُ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَ

از آب پس زنده کرد آن زمین را بعد از مردنش و پراکنده کرد در آن از هر حیوانی و

وَتَصْرِيفِ الرِّیَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَجِّرِ بَیْنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ لَا یَاتِی لِقَوْمٍ

گردانند بادها را از سوی میان آسمان و زمین هر چند است مردمی را

یَعْقِلُونَ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا یُحِبُّونَهُمْ

که می آیند بعقل و از مردمان گنبد که میکند از غیر خدا همناما دوست میدارند ایشان را

کُحْبُ اللَّهِ وَالَّذِینَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ بَرَى الَّذِینَ ظَلَمُوا إِذْ یُرُونَ

مقتل دوست داشتن خدا و آنکه ایمان آوردند سخت تر از دوست داشتن مرد خدا را و اگر برین آنگاه ظلم کردند بخدا می کنند

الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِیعًا وَإِنَّ اللَّهَ شَدِیدُ الْعَذَابِ ۝ اذْ تَبَرَّ الَّذِینَ

خدا را آنکه قوت مضارست بخدا و اینکه خدا سخت عقوبت است یعنی میگردانند ایشان را

اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِینَ اتَّبَعُوا وَاوَّا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ

پیروی کردند نشند از آنکه پیروی کردند و دیدند عذاب را و بریده شد از ایشان اسباب

وَقَالَ الَّذِینَ اتَّبَعُوا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَّبِعُ اَمْنَهُمْ کَمَا تَبَرَّ اَمَّا کَذَلِکَ یرِیهِمْ

و گفتند آنکه پیروی کردند که کاش بودی از برای ما کسبی پس براری عقیقت از ایشان چنانکه برار حجتند از ما می که بمشال

اللَّهُ اَعْمَالَهُمْ حَسِرَاتٍ عَلَیْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِینَ مِنَ النَّارِ ۝ یَا اَیُّهَا

خدا اعمالش ترا حسرتها برایشان و نباشد ایشان بیرون روزگاران از ایشان

النَّاسُ کُلُّوْا حِمْلًا فِی الْاَرْضِ جَلًّا لَا طَیْبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّیْطَانِ

مردمان بگردید از آنچه در زمین است حلال یا گنبد و پیروی کنید کامهای شیطان را

اِنَّهٗ لَکُمْ عَدُوٌّ مُبِیْنٌ ۝ اِنَّمَا یَاْمُرُکُمْ بِالْاَسْوِءِ وَالْفَحْشَاءِ وَاَنْ تَقُولُوْا عَلٰی

بزرگتر است او از شما دشمنی است آشکار چرا اینست که امر میکند شما را بدترین و بدترین و آنچه بگویند بر

اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَاِذْ اَقْبَلَ لَمْ یَشْعُرْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قُلُوبًا لِّیَتَّبِعَ مَا

خدا آنچه نمیدانند و چون گفتم تقدیر ایشان را که بروی کشید آنچه را فرو فرستاد خدا گویند که بر روی مردم آنچه

قال فی البیان فیمن لم یسأله عند
از شمال جنوب و در جهات متوجه
از شرق غرب و در جهات متوجه از
شمال جنوب و در جهات متوجه از
شمال جنوب و در جهات متوجه از

میدانند و میدانند
که قوت و تسلط
مضاد است و مندا
که عدل الهی است
وقال الذین یعززون ربهم
که متوجه ایشان است
تعبیر و تفسیر از جهت

استخوان
که در
از جهات
برای هر چه در
شمار از جهت
اعمال محمول شده بر
شمار است
صادره
بر
بعضی

ما موردت عبادت کرده است
ما موردت عبادت کرده است
از آنها و از آنهاست صادرة
اظهار نماید

در بیان و در بیان
در بیان و در بیان
در بیان و در بیان
در بیان و در بیان
در بیان و در بیان

تخصیص در وقت
 اعتبار حجاب و کف و زینت و نظافت و غیره
 در اول فصلی که در وقت نماز
 عفت و زینت و نظافت و غیره
 نماز و عفت و زینت و نظافت و غیره
 در اول فصلی که در وقت نماز
 عفت و زینت و نظافت و غیره
 نماز و عفت و زینت و نظافت و غیره

الْفِئَا عَلَيْهِ اَبَاؤُنَا وَلَوْ كَانَ اَبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ
 یافته ایم بر آن پدرانمان را و اگر باشند پدرشان که درک نکنند چیزی را و هدایت نیابند
 وَمِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمِثْلِ الَّذِي نَبَعِيَ بِمَا لَا يَسْمَعُ الْاَدْعَاءَ وَنِدَاءَ
 و مثل آنها که کافر شدند چون مثل کسیست که بخت زندگیش بشنود و سخن خواندنی و آوازی
 صَمٌّ بِكُمْ عَمِّي فَهَمْ لَا يَعْقِلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
 گرانده کلانند که گرانند پس ایشان نمی باید بعقل ایستد سخن که ایمان آوردند بگویند از پاکیزه
 مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
 آنچه را روزی گویم تنها را و شکر کنید خدا را اگر هستید که او را عبادت میکنید همانست که حرام کرد بر شما
 الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَكُمُ الْخِنْزِيرُ وَمَا اَهْلَ بِهِ لغيرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
 مردار و خون و گوشت آنجک را و آنچه را احد اهلند کرده پس ایشان را می غیر خدا پس که مضطر شد غیر باغ
 وَلَا عَادٍ فَلَا تُحْمُ عَلَيْهِ اِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا
 و نه عادی نیست گناهی بر او بدینند خدا امر زنده مهربانست بدینست آنها که پوشیدند آنچه را
 اَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا اُولَئِكَ مَا
 فروختند خدا از کتاب و بدل میکنند بان ثمن اندک آنها بجهنم
 يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يَكْلِمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُرْكِبُهُمْ
 در شکمهاشان کبرتش و سخن نمیکند با ایشان خدا در روز قیامت و پاک نیست ایشان
 وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ اُولَئِكَ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى
 و برای ایشان عذاب کرد و آنها که پندند که خسریدند ضلالت را بر هدایت
 وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ذَٰلِكَ بِاَنَّ اللَّهَ نَزَلَ
 و عذاب را با مغفرت پس چه چیز است که او را تابان برایش آن است که خدا فرو فرستاد
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ الَّذِينَ اَخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ
 کتاب را بحق و بدینست آنها که اختلاف کردند در کتاب هر چند نمانند در حق لغت دور
 لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اَمِنَ
 نیست نیک آنجک بگردانید روها را از ابرو مشرق و مغرب و لیکن نیک است که ایمان

کشتن
 الذین
 نکره
 در عدم
 دعوت چون
 در عبادت
 که غیر از شکر است
 اورا شکر اورا شکر
 و هر یک که دستا می خورد
 چنانکه در تفسیر و شرح
 از امام محمد باقر علیه السلام
 است

طیبات
 زینت
 در جیب و میان
 ارتقا بی نقص و مستند و صواب
 و لطیف و ضابط خفیت است
 در روز و در روز
 نیز در آیه کرم علیها السلام
 طیبات
 مسجده
 چنانچه
 بفرست
 و نباتات و بیابان و بالعباده
 ای شکر

کما کتب علی الذین
 که بر او
 تشبیه
 در جیب
 صوم و شکر طایفه است
 از حضرت زین العابدین علیه السلام
 میگوید از الذین من مملکت از
 جنبای ساقین بخوابد
 نیز بر حضرت زین
 سلام بر حضرت زین
 صلوات
 در وقت نماز

در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز
 در وقت نماز

بایله

وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلَوْكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلَوْكُمْ
 وکارزار کنید با ایشان نزد مسجد الحرام تا آنکه کارزار کنند یا شماران پس اگر کارزار کنند با شما
 فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جِزَاءُ الْكَافِرِينَ فَإِنْ نَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 پس کارزار کنید با ایشان به همین جهت برای کافران پس اگر باز استند پس بزرگتر که خدا از آن بزرگتر است
 وَقاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ نَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ
 و کارزار کنید با ایشان تا نباشد فتنه و باشد دین برای خدا پس باز استند پس تندی
 إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ
 کر بر ظالمان ماه حرام بماه حرام و حرمتها
 قِصَاصٌ فَمَنْ اعتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعتَدَى
 قصاص است پس اگر چه تندی که بر شما پس تندی کنید بر او بمثل آنچه تندی کرد
 عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَانْفِقُوا فِي سَبِيلِ
 بر شما و به یکسر نیز از خدا و بدانید که خدا با پرهیزکارانست و انفاق کنید در راه
 اللَّهُ وَلَا تَلْقُوا بِأيديكم إِلَى التَّهْلُكَةِ وَاجْتَنِبُوا اللَّهَ حُبَّ الْمُحْسِنِينَ
 خدا و بیند از خود را بدستتان به بدکت و سکوئی کنید بزرگتر که خدا دوست میدارد بگو کار
 وَاتَّقُوا الْحَجَّ وَالْعِمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا
 و تمام کنید حج و عمره را بر ارض این باز استند نیز پس اگر میسر شود از هدیت و
 تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ
 بترشید سر تا آنرا تا برسد قربانی محنت پس گویا باشد از شما بیمار یا او
 اذَى مِنْ رَأْسِهِ فَمَنْةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صِدْقٍ أَوْ لِسِكِّ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
 ایضای باشد از سرش پس فدیت از زوزه یا صدقه یا قربانی کردن پس چون ایمن شد
 فَمَنْ مَتَّعَ بِالْعِمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
 پس اگر تمتع کند بعمره به حج پس اگر میسر شود از قربانی پس یکدیگ نیافت
 صِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ
 پس او زه سه روز در حج و هفت روز چون باز گشتید این ده روز کاملست

بسیار از این باب در کتب تفسیر آمده است
 و در بیان حج و عمره بسیار است
 و در بیان احکام این باب بسیار است
 و در بیان فقه این باب بسیار است
 و در بیان روایت این باب بسیار است
 و در بیان حدیث این باب بسیار است
 و در بیان کلام این باب بسیار است
 و در بیان تاریخ این باب بسیار است
 و در بیان جغرافیا این باب بسیار است
 و در بیان طب این باب بسیار است
 و در بیان نجوم این باب بسیار است
 و در بیان فلسفه این باب بسیار است
 و در بیان منطق این باب بسیار است
 و در بیان اخلاق این باب بسیار است
 و در بیان ادب این باب بسیار است
 و در بیان موعظه این باب بسیار است
 و در بیان دعا این باب بسیار است
 و در بیان شکر این باب بسیار است
 و در بیان انبات این باب بسیار است
 و در بیان زهد این باب بسیار است
 و در بیان سیرت این باب بسیار است
 و در بیان تاریخ این باب بسیار است
 و در بیان جغرافیا این باب بسیار است
 و در بیان طب این باب بسیار است
 و در بیان نجوم این باب بسیار است
 و در بیان فلسفه این باب بسیار است
 و در بیان منطق این باب بسیار است
 و در بیان اخلاق این باب بسیار است
 و در بیان ادب این باب بسیار است
 و در بیان موعظه این باب بسیار است
 و در بیان دعا این باب بسیار است
 و در بیان شکر این باب بسیار است
 و در بیان انبات این باب بسیار است
 و در بیان زهد این باب بسیار است
 و در بیان سیرت این باب بسیار است

بسیار از این باب در کتب تفسیر آمده است
 و در بیان حج و عمره بسیار است
 و در بیان احکام این باب بسیار است
 و در بیان فقه این باب بسیار است
 و در بیان روایت این باب بسیار است
 و در بیان حدیث این باب بسیار است
 و در بیان کلام این باب بسیار است
 و در بیان تاریخ این باب بسیار است
 و در بیان جغرافیا این باب بسیار است
 و در بیان طب این باب بسیار است
 و در بیان نجوم این باب بسیار است
 و در بیان فلسفه این باب بسیار است
 و در بیان منطق این باب بسیار است
 و در بیان اخلاق این باب بسیار است
 و در بیان ادب این باب بسیار است
 و در بیان موعظه این باب بسیار است
 و در بیان دعا این باب بسیار است
 و در بیان شکر این باب بسیار است
 و در بیان انبات این باب بسیار است
 و در بیان زهد این باب بسیار است
 و در بیان سیرت این باب بسیار است

ارتقا

تقوی بر فضیلت دارد
چنانچه در حدیث آمده است
یعنی در وقت نماز و غیره
بسیار از آن است

فتی

در وقت نماز جماعت
چون در وقت روز جمعه
چون در وقت روز جمعه

سوره
سوره الفاتحه
در وقت نماز جماعت
چون در وقت روز جمعه

در وقت نماز جماعت
چون در وقت روز جمعه
چون در وقت روز جمعه
چون در وقت روز جمعه

ذَلِكَ مِنْ يَكْرِهِمْ إِذْ جَاؤُوا بِاللَّيْلِ كَالَّذِينَ يَدُلُّونَ عَلَى كِنزِ أَسَدٍ مُخْتَلِفٍ أَلْوَانِهِ إِذْ يَقُولُ لِغَمَّاتِهِ إِنَّ الْبَيْتَ كَيْدٍ وَأَلْوَانٌ جَدِيدٌ وَإِنِّي أَخَافُ لَأَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ

ذَلِكَ مِنْ يَكْرِهِمْ إِذْ جَاؤُوا بِاللَّيْلِ كَالَّذِينَ يَدُلُّونَ عَلَى كِنزِ أَسَدٍ مُخْتَلِفٍ أَلْوَانِهِ إِذْ يَقُولُ لِغَمَّاتِهِ إِنَّ الْبَيْتَ كَيْدٍ وَأَلْوَانٌ جَدِيدٌ وَإِنِّي أَخَافُ لَأَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ

ذَلِكَ مِنْ يَكْرِهِمْ إِذْ جَاؤُوا بِاللَّيْلِ كَالَّذِينَ يَدُلُّونَ عَلَى كِنزِ أَسَدٍ مُخْتَلِفٍ أَلْوَانِهِ إِذْ يَقُولُ لِغَمَّاتِهِ إِنَّ الْبَيْتَ كَيْدٍ وَأَلْوَانٌ جَدِيدٌ وَإِنِّي أَخَافُ لَأَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ

ذَلِكَ مِنْ يَكْرِهِمْ إِذْ جَاؤُوا بِاللَّيْلِ كَالَّذِينَ يَدُلُّونَ عَلَى كِنزِ أَسَدٍ مُخْتَلِفٍ أَلْوَانِهِ إِذْ يَقُولُ لِغَمَّاتِهِ إِنَّ الْبَيْتَ كَيْدٍ وَأَلْوَانٌ جَدِيدٌ وَإِنِّي أَخَافُ لَأَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ

ذَلِكَ مِنْ يَكْرِهِمْ إِذْ جَاؤُوا بِاللَّيْلِ كَالَّذِينَ يَدُلُّونَ عَلَى كِنزِ أَسَدٍ مُخْتَلِفٍ أَلْوَانِهِ إِذْ يَقُولُ لِغَمَّاتِهِ إِنَّ الْبَيْتَ كَيْدٍ وَأَلْوَانٌ جَدِيدٌ وَإِنِّي أَخَافُ لَأَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ

ذَلِكَ مِنْ يَكْرِهِمْ إِذْ جَاؤُوا بِاللَّيْلِ كَالَّذِينَ يَدُلُّونَ عَلَى كِنزِ أَسَدٍ مُخْتَلِفٍ أَلْوَانِهِ إِذْ يَقُولُ لِغَمَّاتِهِ إِنَّ الْبَيْتَ كَيْدٍ وَأَلْوَانٌ جَدِيدٌ وَإِنِّي أَخَافُ لَأَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ

در وقت نماز جماعت
چون در وقت روز جمعه
چون در وقت روز جمعه
چون در وقت روز جمعه

در وقت نماز جماعت
چون در وقت روز جمعه
چون در وقت روز جمعه
چون در وقت روز جمعه

مؤمنین

مَنْ بَعِدَ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

از غیر آنکه آمد اورا پس برتر که خدا سخت عقوبت ارسته شد بر امانه کارشند

الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَيَسْرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ

زندگی دنیا و سحر میکنند از امانه ایمان آوردند و کسانی که سیر کارشند بالا است

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً

روز قیامت و خدا روزی میدهد از آنکه بخواد بغیر حساب بودند مردمان است

وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ

واحد پس را بخت خدا پسران معونه دهنده و بیم کننده و فرود فرستاد با ایشان

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ

کتاب بحق تا حکم کند میان مردمان در آنچه اختلاف کردند در آن و آنچه اختلاف کردند در آن

إِلَّا الَّذِينَ آوَتْهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَعِثْنَا بَعْضَهُمْ

مگر امانه داده شدند از بعد آنکه آمد ایشانرا بیضا از راهی میان ایشان

فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِ اللَّهِ ۝

پس هدایت کرد خدا امانه آوردند مردمان را اختلاف کردند در آن از حق باذنش و خدا

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا

هدایت میکند از آنکه بخواد به راه راست باینده شدند که در حال میتوبند

الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَكْمِلِينَ السَّاءُ وَ

بهشت را و نداده است شمارا مثل کسانی که پیش از شما رسید ایشانرا سخت و

الضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ

رجوری از پای کننده شدند تا آنکه نیکت رسول و امانه ایمان آوردند ما او می باشد یاری

اللَّهُ إِلَّا أَنْ نَصُرَ اللَّهُ قَرِيبًا ۝ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا

خدا آگاه باشد بر همه بار خدا از نیکت پرسند تا که چه خبر اتفاق میکند بگو آنچه

أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ

اتفاق میکند از خوبه پس برای والدرن و نزدیکان و بی پیران و مسکینان

مفسرین در این آیه میگویند که خداوند تعالی در این آیه فرموده که هر که از ایمان بگریزد و کفر کند خداوند تعالی او را در روز قیامت پشیمان کند و او را در جهنم اندازد و اینها را بدترین عذابهاست که خداوند تعالی برای کفار در نظر گرفته است.

مفسرین در این آیه میگویند که خداوند تعالی در این آیه فرموده که هر که از ایمان بگریزد و کفر کند خداوند تعالی او را در روز قیامت پشیمان کند و او را در جهنم اندازد و اینها را بدترین عذابهاست که خداوند تعالی برای کفار در نظر گرفته است.

مفسرین در این آیه میگویند که خداوند تعالی در این آیه فرموده که هر که از ایمان بگریزد و کفر کند خداوند تعالی او را در روز قیامت پشیمان کند و او را در جهنم اندازد و اینها را بدترین عذابهاست که خداوند تعالی برای کفار در نظر گرفته است.

این سبیل است که در آن هیچ گناه نیست
 و هر چه در آن است از آنچه خداوند بخواهد
 بر او بداند و هر چه در آن است از آنچه
 خداوند بخواهد بر او بداند

وَابْنَ السَّبِيلِ وَمَا تَعْلَمُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ كَتَبَ عَلَيْكُمْ
 و این سبیل را و آنچه را میبخشد از خوبه بی بیشتر که خدا بان داناست نوشته شد بر شما
 الْقِتَالَ وَهُوَ كَرهٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ
 کارزار کردن و آن شغفت بر شما و شاید که ما خوش دارید چیزی را و او بهتر باشد برای شما و شاید که
 كُتِبَ عَلَيْكُمْ دُونَ ذَلِكَ فِي آيَاتِنَا وَلَسْنَا لَكُمْ بِمُحْسِنِينَ
 دوست دارید چیزی را و او بهتر باشد برای شما و خدا میداند و شما میدانید میسرند ترا
 عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدْعٌ عَنِ سَبِيلِ
 از ماه حرام کارزار کردن در آن کج کارزار کردن در آن بزرگت و باز داشتن از راه
 اللَّهُ وَكَفَرِيهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَأَخْرَاجَ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرَ عِنْدَ اللَّهِ
 خدا و کفر کند و مسجد الحرام و اخراج اهلش از آن بزرگتر است نزد خدا
 وَالْفِتْنَةَ أَكْبَرَ مِنَ الْقِتَالِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ
 و فتنه بزرگتر است از کشتن و همیشه کارزار میکند با شما تا بازگردانند شما را از دینتان
 إِنْ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فِيمَتٍ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ
 اگر توانایی داشته باشند و کسی برگردد از شما از دینش پس میبرد او را کافرا باشد پس لها
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 ناپیرنمود کردارشان در دنیا و آخرت و لها اصحاب شدت باشند
 فِيهَا خَالِدُونَ ۝ أَنْ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَجَرُوا وَآجَاهِدُوا فِي
 در آن جاودانان بزرگدانا که ایمان آوردند و آنانی که هجرت کردند و جهاد کردند در
 سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ لِيَسْأَلُوكَ
 راه خدا اهل امید میگردند رحمت خدا را و خدا آمرزنده مهربانست میسرند ترا
 عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۝
 از شراب و قمار که در آن دوتا گناهی بزرگت و مسعفتها برای مردمان و
 أَثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ۝ مَاذَا يَنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ
 گناهیانشان بزرگتر است از نفع آن دوتا و میسرند از تو که چه چیز نفاق کنند که عفو

سبیل است که در آن هیچ گناه نیست
 و هر چه در آن است از آنچه خداوند بخواهد
 بر او بداند و هر چه در آن است از آنچه
 خداوند بخواهد بر او بداند
 این سبیل است که در آن هیچ گناه نیست
 و هر چه در آن است از آنچه خداوند بخواهد
 بر او بداند و هر چه در آن است از آنچه
 خداوند بخواهد بر او بداند
 این سبیل است که در آن هیچ گناه نیست
 و هر چه در آن است از آنچه خداوند بخواهد
 بر او بداند و هر چه در آن است از آنچه
 خداوند بخواهد بر او بداند

كذلك

عفو است که در آن هیچ گناه نیست

کتابی در بیان طلاق است که در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است که هرگاه مردی از زوجه خود طلاق دهد و در آن وقت که او را از او جدا کند و در آن وقت که او را از او جدا کند و در آن وقت که او را از او جدا کند...

تَعْدُوها وَمِنْ تَعْدِ حُدُودِ اللَّهِ فَالْوَلْتُكَ هُمُ الظَّالِمُونَ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَيْثُ تَبَيَّنَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَكُنْتُمْ أَنْ تَبْتَغُوا مِنْهُ مَتْرُوقًا فَغَيْرَ حَلَالٍ عَلَيْهِ أَنْ يُرْجِعَ إِلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ طَلْقِهَا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ بَعْدَ طَلْقِهَا فإِنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ لِكُلِّ شَيْءٍ حُدُودًا وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَوْسَرُ حَوْسٍ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ بِغَيْرِ مَتْرُوقٍ إِنْ لَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ تُقِيمُوا حُدُودَ اللَّهِ فَافْعَلُوا أُولَئِكَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمَا بِالْمَعْرِوفِ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ لَكُمْ وَأَطْهَرُوا لِلَّهِ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ جَوْلَيْنِ كَمَا مَلَينَ لِبَنِّ إِذَا دَانَ تَيْمًا وَمَا دَانَ تَيْمًا فَبَيْنَهُمَا أَوْلَادُهُمَا

خبر
اینکه از طلاق این
تقصی شده است
کتاب
شودین
تفصی
عده چه بود
هرگاه که بعد از طلاق
عده باشد چنانچه گفته
شود از آنکه باید جمع
نشد بدون هزار
یا والد ایشان
یا محض شود
تشان
بطلان آن می باشد
یعنی حکم می شود
بمعروف از فارسی
بمعروف از
بوزن
طالق
۱۱

در این باب
 از حدیثی است که در
 کتاب الترمذی
 آمده است که
 رسول خدا صلی الله علیه و آله
 فرمود که هر کس
 از او بیعت کند
 او را از او بیعت
 کند و هر کس
 از او بیعت نکند
 او را از او بیعت
 نکند

الرِّضَاعَةُ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تَكْفُفُ
 شیر دادن و بر مولود برادر است خوردن و لباسشان بخوبی تکلیف کرده شود
 نَفْسٍ لِأَوْسَعِهَا لَا تَضَارُّ وَالِدَةَ بَوْلُهَا وَلَا مَوْلُودَ لَهُ بَوْلُهُ وَعَلَى
 نفسی بر بقدر طاقت باید که رخ رسانیده نشود والدش و نه مولود برای او بولدش و بر
 الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَ فِصَالًا عَنِ تِرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ
 وارث است مثل آن پس اگر اراده کند شیر باز گرفتن را از روی تشاوری و تشاور
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
 بر شما گناه بر ایشان و اگر خواسته باشد که بدایه بدید پس زندان را بر ایشان
 عَلَيْكُمْ إِذَا سَأَلْتُمْ مَا اتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 بر شما چون سئوالات را داده اید بخوبی و بر پرستید از خدا و بدانید که خدا
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَالَّذِينَ يُوَفُّونَ مِنْكُمْ وَيُذِرُونَ أَرْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
 آنچه میکنند بنباست و مانند متونی میوند از شما و او میکند از جهت باران انتظار میرند
 بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعِشْرًا فَإِذَا بَلَغَ الْجَاهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 بخود ایشان چهار ماه و ده روز پس چون رسیدند بدانان پس است گناهی بر شما
 فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ وَلَا جُنَاحَ
 در آن و آنچه کردند در خود ایشان خوب و خدا آنچه میکنند آگاه است و نیت گناهی
 عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضَتْ بِهِ مِنَ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكُنْتُمْ فِي نَفْسِكُمْ عَلِيمًا اللَّهُ
 بر شما در آنچه بگفتند بخبر دادید بان از خواستگاری زمان یا میان دانستند در نفسها مان در است خدا
 أَنْكُمْ سَتَدْرَوْنَهُنَّ وَلَكِنْ لَاتُوعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
 که شما بروی یا خواهید کرد ایشان را و لیکن وعده میدهند ایشانرا سحر اینکه بگوید گفتن خوب
 وَلَا تَعْرَفُوا عَهْدَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ جَلَّهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 و قصد میکند بستن نکاح را تا آنکه برسد کتاب مدتش و بدانید که خدا
 يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاجْزَوْهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ وَلَا جُنَاحَ
 میداند آنچه در نفسها است پس کز کنید از او و بدانید که خدا امر زنده حلیم است نیت گناهی

تبرهن بافتن
 ظاهر آنست که مثل مطلق تو نیست
 از صیغه و سر و صوم و اینه و دخول
 بها و غیر دخول بها و صغیر
 و لیکن من
 حامله
 نوزاد
 است
 بعد از آنست
 امه نوزاد یعنی از اجزا دو ماه
 بخ رود است که نصف عده خرد
 و گفته درین معنی گفته است
 بگویم صاحبها بر سر دود
 بر او زود رفت بر
 شریعت
 طرفه است
 عدل اسلام معلوم است
 از این مطلق گفته است و است برون
 زود از منزل که گفتند از
 بر آیه رجوع یا حاجت
 در همان شب
 و الله اعلم
والاجنح
 یعنی آنست که بچنان
 شعر برایشان زبان بچینند
 اراده خود کردن ایشان را
 خود

عَلَيْكُمْ

از قضا

مهری که در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است

عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَقْرَضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً **ص**
وَمَعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَرَضْتُمْ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي
بَيْنَ عَهْدَةِ النِّكَاحِ وَإِنْ تَعَفَوْا أَقْرَبَ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ
بَيْنَكُمْ إِنْ لَكُمْ تَعْمَلُونَ بَصِيرَةً حَاطُوا عَلَى الصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ
الْوَسْطَى وَقَوْمِ اللَّهِ قَانِتِينَ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَلًا أَوْ رَكَبًا فَاذًا أَمْتُمْ
أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَالطَّلَاقُ دَائِمٌ مَا عَسَيْتُمْ كَيْفِيَّةً تَكُونُونَ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
بِحُجَّتِهِمْ يَكْفُرُونَ كَيْفِيَّةً وَأَنْتُمْ لَبَّاءُ فَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ إِذَا أَثْمَرَ

باید که در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است

فان تخرج
بعضی که در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است

این را که در میان طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است
و اگر در وقت طلاق و بیعت و غیره در حق زن است

Handwritten marginal notes in Persian at the top of the page, written diagonally. They contain various interpretations and commentary on the main text.

وَمَنْ الْوَفَّىٰ حَذْرًا مَوْتٍ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مَوْتُوا ثُمَّ آجِئْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعِلِّمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيضًا عِغْفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٢﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَن بَعَدَ مُوسَىٰ ذَا لُؤْلُؤًا لَبَّىٰ لَهُمُ ابْنُ مَرْيَمَ إِذِ اتَّقَا بِرَأْسِهِ إِلَهَُ الَّذِي لَا يَأْخُذُ بِالطَّاغُوتِ وَأَخَذَ بِالذِّمَارِ الْبُنِيِّ بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنطَبَتِ السَّمَاوَاتُ وَارْتَعَبَتِ السَّجُودُ وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ جُنُودٌ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْبُرُوقَ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْوَحْيَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَأَنذَرْنَا قُرُونًا أَكْثَرَهُمْ سَبِيلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ الْأُولَىٰ ﴿٥٤﴾ وَقَدْ أَخْرَجْنَا مِنَ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَمَا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا إِنَّ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ قُوَّةً فِي الْجِسْمِ وَالْجِسْمُ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلِكًا مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

Extensive handwritten marginal notes in Persian on the right side of the page, written vertically. These notes provide commentary and interpretations on the verses.

وقال

التابوت

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ
 وَكَلَّمَ رَبِّي فِي لَيْلَةِ الْبُرُوجِ إِنَّ تَابُوتَ نُوحٍ خُلِقَ مِنْ نَجْوَى الْحَبَشَةِ وَفِيهَا كُنُوزٌ وَمِنْهَا آيَاتٌ لِلْعَالَمِينَ
 مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ
 قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي مَن يَمْسِكُ شَيْئًا مِّنْ مَّاءٍ
 غَرَفَ بِغَرَفٍ مِّمَّنْ يَمْسِكُ شَيْئًا مِّنْ مَّاءٍ إِلَّا مَن يَمْسِكُ شَيْئًا مِّنْ مَّاءٍ
 الَّذِي آمَنَ مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ
 يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مَرْفُوعَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِيهِ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا افْرغْ
 عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٣﴾ فَهَزَمُوهُمْ
 بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ
 مَا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ

وكنين هذا صاحب فضل است بر عالميان
 اين آيتهايي خداست كه مجموع بر تو

وكنين هذا صاحب فضل است بر عالميان
 اين آيتهايي خداست كه مجموع بر تو
 وكنين هذا صاحب فضل است بر عالميان
 اين آيتهايي خداست كه مجموع بر تو
 وكنين هذا صاحب فضل است بر عالميان
 اين آيتهايي خداست كه مجموع بر تو

الحمد لله الذي جعل القرآن حجة على كل قلوب
فقط من بعد ذلك و...
و...
و...

الحزب الثاني

بِأَحْسَنِ نَسَبٍ لِمَنْ أُرْسِلِينَ • تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ
مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتَ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ • وَكُوشَاءَ اللَّهِ مَا افْتَلَّ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ
بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ خْتَلَفُوا فِيهِمْ مِنْ أَمِنَ وَمِنْهُمْ
مَنْ كَفَرَ وَكُوشَاءَ اللَّهِ مَا افْتَلَوْا وَلَكِنْ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يَرِيدُ • يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلاَةَ
وَلَا شَفَاعَةَ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ • اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي
يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ • لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَبَيَّنَ الرُّشْدُ
مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوَحِيدَةِ الَّتِي لَا تَنْقُصُ

بأحسن نسب لمن ارسلنا...
تلك الرسل فضلنا بعضهم...
من كلم الله ورفع بعضهم...
واتينا عيسى ابن مريم البيت...
وايدناه بروح القدس...
وكوشاء الله ما افلوا...
ولكن اختلفوا فيهم من امن...
ومن كفر وكوشاء الله ما...
ولكن الله يعلم ما يريد...
يا ايها الذين امنوا انفقوا...
من قبل ان ياتي يوم لا بيع...
ولا خلاة ولا شفاعة...
والكافرون هم الظالمون...
الله لا اله الا هو الحي...
القيوم لا تأخذه سنة ولا...
نوم له ما في السموات وما...
في الارض من ذا الذي يشفع...
عنده الا باذنه يعلم ما بين...
ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون...
بشيء من علمه الا بما شاء...
وسع كرسيه السموات والارض...
ولا يئوده حفظهما وهو العلي...
العظيم لا اكره في الدين...
قد تبين الرشد من الغي...
فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن...
بالله فقد استمسك بالعروة...
الوحيد التي لا تنقص

بأحسن نسب لمن ارسلنا...
تلك الرسل فضلنا بعضهم...
من كلم الله ورفع بعضهم...
واتينا عيسى ابن مريم البيت...
وايدناه بروح القدس...
وكوشاء الله ما افلوا...
ولكن اختلفوا فيهم من امن...
ومن كفر وكوشاء الله ما...
ولكن الله يعلم ما يريد...
يا ايها الذين امنوا انفقوا...
من قبل ان ياتي يوم لا بيع...
ولا خلاة ولا شفاعة...
والكافرون هم الظالمون...
الله لا اله الا هو الحي...
القيوم لا تأخذه سنة ولا...
نوم له ما في السموات وما...
في الارض من ذا الذي يشفع...
عنده الا باذنه يعلم ما بين...
ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون...
بشيء من علمه الا بما شاء...
وسع كرسيه السموات والارض...
ولا يئوده حفظهما وهو العلي...
العظيم لا اكره في الدين...
قد تبين الرشد من الغي...
فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن...
بالله فقد استمسك بالعروة...
الوحيد التي لا تنقص

بأحسن نسب لمن ارسلنا...
تلك الرسل فضلنا بعضهم...
من كلم الله ورفع بعضهم...
واتينا عيسى ابن مريم البيت...
وايدناه بروح القدس...
وكوشاء الله ما افلوا...
ولكن اختلفوا فيهم من امن...
ومن كفر وكوشاء الله ما...
ولكن الله يعلم ما يريد...
يا ايها الذين امنوا انفقوا...
من قبل ان ياتي يوم لا بيع...
ولا خلاة ولا شفاعة...
والكافرون هم الظالمون...
الله لا اله الا هو الحي...
القيوم لا تأخذه سنة ولا...
نوم له ما في السموات وما...
في الارض من ذا الذي يشفع...
عنده الا باذنه يعلم ما بين...
ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون...
بشيء من علمه الا بما شاء...
وسع كرسيه السموات والارض...
ولا يئوده حفظهما وهو العلي...
العظيم لا اكره في الدين...
قد تبين الرشد من الغي...
فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن...
بالله فقد استمسك بالعروة...
الوحيد التي لا تنقص

الحق

بأحسن نسب لمن ارسلنا...
تلك الرسل فضلنا بعضهم...
من كلم الله ورفع بعضهم...
واتينا عيسى ابن مريم البيت...
وايدناه بروح القدس...
وكوشاء الله ما افلوا...
ولكن اختلفوا فيهم من امن...
ومن كفر وكوشاء الله ما...
ولكن الله يعلم ما يريد...
يا ايها الذين امنوا انفقوا...
من قبل ان ياتي يوم لا بيع...
ولا خلاة ولا شفاعة...
والكافرون هم الظالمون...
الله لا اله الا هو الحي...
القيوم لا تأخذه سنة ولا...
نوم له ما في السموات وما...
في الارض من ذا الذي يشفع...
عنده الا باذنه يعلم ما بين...
ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون...
بشيء من علمه الا بما شاء...
وسع كرسيه السموات والارض...
ولا يئوده حفظهما وهو العلي...
العظيم لا اكره في الدين...
قد تبين الرشد من الغي...
فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن...
بالله فقد استمسك بالعروة...
الوحيد التي لا تنقص

ارَبِي كَيْفَ يُحْيِي الْمَوْتَى قَالُوا لَمْ تُؤْمِنْ قَالِ بَلَىٰ وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي

بنا بمن که چگونه زنده میکنی مردگان گفت ای ایمان نیاورده گفت اری ولیکن برار آنکه بیارامد دل من

قَالَ فُحْذَرُ بَعَّةٍ مِنَ الطَّيْرِ فَصِرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ

گفت بگر چهار تایی از پرندگی پس بپاره کن آنها را به بیت پس گردان بر هر کوهی

مِنْهُنَّ جَزَاءً ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَا تَيْبُكَ سَعِيًّا وَعَلِمَ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

از آنها جزوی پس بخوان آنها را که می آیند سب و بدان ایدر آنکه خدا عزیز حکیم است

مِثْلَ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمِثْلِ جَبَّةٍ أَنْبَتَ سَبْعَ

مثل آنکه اتفاق میکند امواتان در راه خدا چون مثل دانه بیت که رواندخت

سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنبَلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يَضَاعِفُ لِمَنْ لِيَشَاءَ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

خوشه در هر خوشه صد دانه و صدای فرزند برای آنکه میخواهد و خدا واسع

عَلِيمٌ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ يَلْبَسُوا مَا انْفَقُوا

علیمت آنکه اتفاق میکند امواتان در راه خدا پس از آن میکند آنکه اتفاق کرد

مِنَ الْأَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

سستی و نه آزاری برای ایشان از مردگان نبرد و در دکانشان نیست خونی بر ایشان و نه اندوهگین

قَوْلٍ مَعْرُوفٍ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صِدْقٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

گفتار خوب و امرش بهتر است از صدقه که از آن باشد آنرا آزاری و صدای نبار صدمت

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ

ای آنکه ایمان آوردند باطل نکنند صدقه شما را بمنت و آزار چون کسیکه اتفاق میکند

مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمِثْلِ

مالش را برای مردمان و ایمان ارد بخدا و روز بارئین پس ششش چون مثل

صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ

بمواویت که بر او حاکی باشد پس برسد باران بزرگ قطره رین آنکه شسته شد ساده قادر نیستند بر

شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ وَمِثْلَ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ

چیز از آنچه کسب کردند و خدا هدایت میکند گروه کافر آنرا و مثل کسیکه اتفاق میکند

اختصاص عد چهار
با اعتبار بودن ماده بدن از
عناصر متدانه بود
۱۱
طیور
اربعه تو شطراوس
و فرانس که ترمطوق و فرانس
بوده بر وفق رتوفت لوفت
و عمل الشرائع از هر صاف
و بعضی بجای کوهتر گرس
سنگین و نفع
بدن خوب
عقل
مطابق دوست تو نیستی بر ابرام
از حضرت آقا در روز است
انضار از
حجت
رضا
ع
کرس و طاهوس و فرانس و غیره
نزد آنکه
۱۲

اموالهم

أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ

اموالش ترا برای طلب رضا بے خدا و ثابت کردن از خود نشان چون مثل لوبانیت بر بلند

أَصَابَهَا وَاِبِلٌ فَاَتَتْ أَكْطَافِهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَاِبِلٌ فَظُلٌّ وَاللَّهُ عَمَّا

که رسد از باران بزرگ قطره که بد در عرضش راد و چند ان پس اگر نرسد از باران بزرگ قطره پس باران خود قطره

تَعْمَلُونَ بَصِيرًا أَيُودًا أَجِدُكُمْ أَن تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ

با آنچه میکند بیناست ایادوست میدهد و کینیا ترا که باشد مراد اوست از درختان و ما و انورما

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ

که جاری باشد از زیرش نهان مراد اوست دران از همه میوه و برسد اورا بر سر

وَلَهُ ذَرِيَّةٌ ضِعْفَاءُ فَاصَابَهَا عَصَارُ فِيهِ نَارٌ فَاجْرَزَتْ كَذَلِكَ يَمِينٌ

و مراد اولد اولدان پس سده اورا کرد بادی که دران است باریت پس بوزد همچنن بیان میکند

اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا انْفِقُوا مِنْ طِبْيَاتِ

خدا برای شما اینهار است که شما تفکر کنید ایسے انکه ایمان آوردید بغفاق کنید از یا لزما

مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَسُوا أَلْبَابًا يَمْشُونَ

آنچه کسب کرده و از آنچه بیرون آوردیم برای شما از زمین و بکنند قصد بدر آنکه ازان اتفاق کنند

وَلَسْتُمْ بِأَخْذِيهَا إِلَّا أَنْ تَعْمُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ الشَّيْطَانُ

و نیستند شما گیرنده آن مگر آنکه عیتم بوشند دران و بداند بزرگ خدای بیار شوده شیطان

يَعِدْكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدْكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ

و وعده میدهد شما را فقر و او را میکند شما را ببد و خدا وعده میکند شما را امرش از خود و جان و خدا

وَإِيسِعَ عَلِيمٌ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ لِّشَاءِ وَهُنَّ يُوْت الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا

واسع علم است میدهد حکمت را بمیکه میواهر و کینیه داده شد حکمت پس بقیق داده خونی بسیار

وَمَا يَذْكُرُوا إِلَّا أُولَ الْأَبَابِ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفْقَةٍ أَوْ نَذْرًا

و بیدند نمیکند مگر صاحبان حسره و آنچه اتفاق کردید از نفقه یا لازم کردانید

مِن نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ إِن تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ

از نذر پس بزرگ خدا میداند از ان و نیت مرطالما ترا بیج پار کیننده اگر طاهر کنید صدقه مارا

و تو ای کافر باین آیه...
مغفرت و عفو است...
این نصیحت است...
کارمانی...
دخول عبادت...
زیر پای...
دخول عبادت...
آنچه کسب کرده...
مغضای آن...
اشمال سودمند...
اصحاب نظر...
نورانی...
نورانی...
یا عیسی را...
دکتر...
دکتر...
دکتر...

*ان زینت حقین و زینت اهل بیت است
 حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حدیثی فرمودند
 در وصف ائمه اطهار و زینت حقین
 ان زینت حقین و زینت اهل بیت است
 حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حدیثی فرمودند
 در وصف ائمه اطهار و زینت حقین*

فَعَاظِي وَإِنْ مَخَفُوهَا وَتَوَتُّوهَا الْفُقَرَاءُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيَقْبُرُ عِنْدَكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْلَمُونَ خَيْرٌ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْرَأُوا مِنْهَا وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا مَالًا فَذَلِكُمْ أَجْرُكُمْ وَمَا عَلَيْكُمْ مِنْ حِسَابٍ أَلَّا تَقْرَأُوا مِنْهَا وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا مَالًا فَذَلِكُمْ أَجْرُكُمْ وَمَا عَلَيْكُمْ مِنْ حِسَابٍ أَلَّا تَقْرَأُوا مِنْهَا

*این سخن بر آنست که اگر از ترس فقره داران یا بدیدارها بر ایشان نیت بر شما و کفار آنرا از سبکات و الله بگویند آنچه می کند انعامت است بر شما بر ایشان و لیکن خدا بدت میکند از آنچه نیت کرده و ما تنفقوا من خیر فلا نفسکم و ما تنفقون الا ابتغاء وجه الله
 انرا که بخوابد و بجز اتفاق میکند از خیر پس از برای خود نیت و بجز را اتفاق میکند مگر برای طلب خدا
 و ما تنفقوا من خیر یوفایکم و انتم لا تظنون للفقراء الذین
 و آنچه اتفاق میکند از ما می رسیده نزد شما و شما نیت کرده نمیشود بر او در ایشان که
 اخصروا فی سبیل الله لا یتطیعون ضربا فی الارض بحسبهم اجهل
 باز دست بسته در راه خدا که توانایی ندارند سیر کردن در زمین می بیند از ایشان نادان
 اغنیاء من التعفف تعرفهم لیسبهم لایسکون الناس لکافا و ما
 اولی از عفت گزینی می بیند از شما و شما نیت بر شما نیت بر ما نیت
 تنفقوا من خیر فان الله به علیم الذین یفقون أموالهم باللیل و
 اتفاق میکند از ما می رسیده نزد شما و شما نیت کرده نمیشود بر او در ایشان را بشب و
 التهار سیرا و علانیه فلهما اجرهم عند ربهم ولا خوف علیهم
 روز پنهان و استگار بر ایشان است نزد پروردگارتان و نه خوفی بر ایشان
 و لا هم یحزون الذین یاکون الربوا لا یقومون الا کما یقوم الذی
 و در ایشان اندوختن می نمودند انچه می خورد را بار بار بر می خورد مگر چنانکه بر می خورد
 یتخبطه الشیطان من المس ذلک بانهم قالوا انما البیع مثل الربوا و
 مصروع میگردد از شیطان از حیوان آن است که ایشان گفتند هر این است که مع مثل را است و
 احل الله البیع و حرم الربوا فمن جاءه موعظه من ربه فانهتهی فله
 حلال کرد خدا بیع را و حرام کرد ربا را پس کسی که آمد او را شنید از پروردگارش پس باز نیت او را
 ما سلف و امره الی الله و من عاد فاولئك اصحاب النار هم فيها
 آنچه گذشت و کارش با خداست و کسی که عود کرد پس آنها اصحاب نشتند ایشانند در آن*

*ان زینت حقین و زینت اهل بیت است
 حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حدیثی فرمودند
 در وصف ائمه اطهار و زینت حقین
 ان زینت حقین و زینت اهل بیت است
 حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حدیثی فرمودند
 در وصف ائمه اطهار و زینت حقین*

*ان زینت حقین و زینت اهل بیت است
 حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حدیثی فرمودند
 در وصف ائمه اطهار و زینت حقین
 ان زینت حقین و زینت اهل بیت است
 حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حدیثی فرمودند
 در وصف ائمه اطهار و زینت حقین*

*مراد از این است که خداوند می خواهد که در میان شما
 بیاید و در میان شما نیت کند و در میان شما
 نیت کند و در میان شما نیت کند
 خالین*

تصحیح الارباعین

خَالِدُونَ • يَحْوَى اللَّهُ الرُّبَا وَيُرِيهَا لَصِدَقَاتٍ وَاللَّهُ لَا يَجِبُ كُلَّ كِفَارٍ

جاود ایمان پس بی گنہ گردانید خدا بار او آوردنی میدهد صدقات را و خدا دوست نمی دارد هر که کفارت

أَشِيمُ • إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا

کنند نماز را بدتر که ایمانیان آوردند و کردند کارهای شایسته را و برپای داشتند نماز را و دادند

الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ •

زکوة برای ایشان است مزدی برورد کارشان و نیست خونی بر ایشان و نه ایشان اندوختن می کنند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرُّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ

ای ای کسانی که ایمان آوردید بر سر سینه ها از خدا و اگردید آنچه را ماند از ربا اگر نیستید مؤمنان

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن يَتَّبِعْ فَلَكمْ دُؤُسٌ

پس اگر نکرید پس اعلام دهید بجبهه از خدا و رسولش و اگر توبه کردید پس بر شماست سر ایام

أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ • وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ

مالهاتان قسم نمی کند و قسم کرده می شود و اگر باشد صاحب عسرتی پس مهلت او است تا

مِيسِرَةٍ وَإِن تَصَدَّقُوا خَيْرَ لَكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ • وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ

وقت می ترسید و اینکه صدقه کردن بهتر است بر شما اگر می شنید که میل مند و بر میزند روز را که برگردانید می شود

فِيهِ إِلَى اللَّهِ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

در آن بجز خدا این تمام داده شود هر نفسی آنچه کسب کند است و ایشان قسم کرده می شوند پس ای کسانی که

آمَنُوا إِذْ آتَيْنَاكُمْ بَدِيعَ الرُّبَا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَكُتِبَ عَلَيْكُمُ الْكَاتِبُ

ایمان آوردند چون معامله گشت بدیعی تا وقت تمام کرده شده پس بنویسید جزا و باید که بنویسید بر میانمان که

بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ الْكَاتِبُ أَنَّ نَكِبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلَكَاتِبٌ وَلِمِثْلِ الَّذِي

برتر و باید ایام کند کاتبی ایچنه بنویسد چنانکه آموزانید من خدا پس باید که بنویسید و باید ایام کند

عَلَيْهِ الْكِتَابَ وَلْيُتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَحْسَبَنَّ فِيهِ شَيْئًا فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ

بر اوست حق و باید که بر بر میزند از خدا برورد کار او و کم نشود از آن چیزی پس اگر باشد کاتبی بر اوست

الْحُسْفَىٰ أَوْ ضِعْفًا أَوْ لَا يَتَّعَبُ أَنْ يَمْلَأَ مِنْهُ هُوَ فِئْتِيْلًا وَلِيَهُ بِالْعَدْلِ

حق کم فروز یا عاقر یا نتواند که امل کند او پس باید که امل کند و لیس بر اوست

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including phrases like 'تصحیح الارباعین' and 'ملاحظه'.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including phrases like 'ملاحظه' and 'تصحیح الارباعین'.

ممن ترضون
 مردانیکه ترا رضایت دهد
 در کمال کمال و در کمال کمال
 از کمال کمال و در کمال کمال
 از کمال کمال و در کمال کمال
 از کمال کمال و در کمال کمال
 از کمال کمال و در کمال کمال

وَأَشْهَدُ وَأَشْهَدُ بِنِّ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ

و کوه بگیرد دو کوه از مردان ترا پس اگر نبوده باشند دو مرد و دو زن

مَنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى

از کسی که رضایت بابتید از کوهان ترا چون فراموش کند یکی از آن دو پس بیارد یکی از آن دیگری

وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَؤُا أَنْ تَكْتُبُوا صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا

و باید که امانت خوانده شوند و طول متوید که بنویسند از کوه بگیرد یا بزرگ

إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلْتَرْتَابُوا إِلَّا

تا مدتش آن است ترست نزد خدا و ثابت تر برای شهادت و نزدیک است بآنچه شد بخند

أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا

بیکجا باشد سودای حاضر میکرد و اندام باشد از میان آن پس بیاید تا آنکه بنویسند

وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارُ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَلَّوْا فَإِنَّهُ

و کوه بگیرد چون مبالغه میکنند و باید که ضرر رساننده شود کاتب و نه کوه ای و اگر بکنند پس بزرگ آن

فَسَوْفَ يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَيَكْفُرُ أَيْضًا بِمَا كَفَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ يَكِلُ شَيْءًا عَلِيمٌ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ

تا فرمایند شما و هر چیز از خدا و بقیم میدهد خدا و خدا همه چیز داناست و اگر بودید بر سفری

وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي

و نیاید کاتبی را کوهان گرفته شده پس اگر امن داشته است بعضی را پس باید که او کند

أَوْ يَمُنْ بِمَا نُهُ اللَّهُ رَبُّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمُهَا فَإِنَّهُ إِثْمٌ

این است و نه شده است امانت او باید که بر هر مرد از خدا و هر مردی و میباید شهادت را و کسی که نوشت از آن پس بزرگ آن

كَلْبَةٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ

دلش و خدا بایزد میکند داناست خداست آنچه را سماها و آنچه در زمین است و اگر

تَدْرَأُوا مَا فِي نَفْسِكُمْ أَوْ خَافُوا نَجَاسَتَكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ

اظهار کنند آنچه نفسهاست یا نهان دارند از آنجا که بکنند شما را خدا پس از آنکه بخواهد و عذاب میکند

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ

که بخواهد و خدا بر همه چیز تواناست گوید رسول باینچه فرو فرستاده شده بود از

*انرا ما و ما
 بعضی کل صحبت از حق بود
 کافی از حضرت صحابین بود
 اطفال شهادت بر حق شهادت
 است در ادای شهادت
 بکنند در حق شهادت
 قول بر حق
 سخن*

*کوه بگیرد
 پس آن کوه
 این کوه بگیرد
 صغیر از کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد*

*و ان فعلها
 پس آن کوه
 کاتب و شهادت
 کاتب و شهادت
 کاتب و شهادت
 کاتب و شهادت
 کاتب و شهادت
 کاتب و شهادت
 کاتب و شهادت*

*پس آن کوه
 این کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد
 و در کوه بگیرد*

*نظیر و از کوه بگیرد
 از کوه بگیرد
 از کوه بگیرد
 از کوه بگیرد*

نصف از او است
 نصف از او است
 نصف از او است

رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ مِّنْ بِلَاقَةِ اللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ لَانْفِرُوا

پروردگارش و مومنان همه ایمان آوردند کذا و ملائکة اش و کتابهاش و رسلش تقوی میبخشم

بَيْنَ أَجْدَمٍ مِّنْ رَّسُولِهِ وَقَالَ لَوْ أَسْمَعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

میان یکی از رسولش و گفته شنیدیم و اطاعت کردیم لغرضش ترا پروردگارا و دوستی با برت

لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا الْأَوْسَعَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا

تکلف میکند خدا نفوس را هر طغش برای اوست ای کسب کرد و بر اوست ای کسب کرد پروردگارا

لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ

مواخذه نکن ما را اگر فراموش کردیم یا خطا کردیم پروردگارا و بار کن بر ما بار کنانی را چنانکه بار کردی از ما

عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَاطِقَةٌ كِنَانِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَ

بر آنانی پیش از ما بودند پروردگارا و بار کن ما را ای کسب تو انانی ما را باران و عفو کن از ما و

اعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

بیا مژ ما را و بخشای ما را تو صاحب اختیارای ما پس بیا برده ما را بر کرده کافران

سُورَةُ الْعِمْرَانِ مِائَةً وَتِسْعًا مَدِينَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْهُدَى الْقِيَوْمِ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا

خدایست الهی که او که می قیوم است خود نشاند بر تو کتاب را برتر صدق

لِّبَابِنِ يَدِيرُوا أَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلِهِ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ

ما آنچه را باشد میان دو پیش و خود نشاند توره و انجیل را از پیش هدایت برای مردمان و خود

الْفُرْقَانَ الَّذِي كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

ترا بزرگ آنانی که فرستند آیات خدا را برت عذاب سخت و خدا عزیز صاحب انتقام است

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يَصُورُكُمْ

بزرگ خدا بپوشیده نیست بر او هر روز زمین و نه در ایمان اوست آنکه صورت میدهد شما

در حج
 البیان
 بر اوست
 از رسول خداست
 عدله و از خود است
 آنکه سوره آل عمران را
 در هر جمعه بخواند صلوات
 فرستد خداوند
 بر او و بر همه
 خوب
 کند
 بعضی مفسران گفته اند
 که کتب نهایی است

بسم الله الرحمن الرحيم
 در بیان حکمت
 در بیان حکمت
 در بیان حکمت

فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
 عَلَيْكَ الْكِتَابَ فِيهِ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ
 فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ
 وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ
 آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا
 بَعْدَ ذَهَابِنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ رَبَّنَا
 إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ
 كَفَرُوا لَنْ يُغْنِي عَنْهُمْ آموالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمُ
 وَقُودُ النَّارِ كَذَّبُوا الْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيُهُمْ
 وَكُتُوبُهُمْ لِيُجْزَوْا بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئْتَنِ الْقَتْلِ
 فِئَةٌ تَقَاتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَآخَرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأَى الْعَيْنِ

حکمت
 شکرانه غیر تمام
 نزل
 حضرت
 شد
 ایان
 شباه
 بدون این تمام
 و دلایل ظاهره مثل و اولی کتب
 و این آن با قیود و وقت
 خلاف است مثل
 اولی سوره ها
 شباه
 الفاظ
 مشتمل
 مثل و اتصال
 و همچنین مثل عاید فوق
 ایام
 تو فراد
 در است که
 شب و سلام
 شب و قیام
 در چه کتب است که خود کوی را
 در رسم مسلمان که تا آنکه
 کفار را بر تهاور
 بودند صانع
 ز نجات
 خواه
 آمد
 کت و اولی سوره ها

والله

Handwritten signature or mark at the bottom center of the page.

وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصِيرَةَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ **زَيْلِ الْكَاسِ**
 و خداوند بصیرت را بر کس که ایمان آورد برساند و در این آیه نیز عبرتی است که برای مردمان
 حِبِّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَ
 دوستی خواهی از زنان و پسران و دماها بسیار تحصیل کرده شده از طلا و
 الْفِضَّةِ وَاجْحِلِ الْمُسَوِّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَأَلْحَثِ ذَلِكَ مَتَاعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 نقره و مسلمان نشان دار و ستر و کادو که بگذرد از آن متاع زندگی دنیاست
 وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الْمَأْتَبِ **قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكُمْ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ**
 و خدا در پیش خوب است بارتش بگو ای ابا جبردم شما را به بهتر از آن برای آنکه بر منبر کار کرده بودید
 جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ
 بهشتی است میرود از زیر آنها همه جا و ایمان در آن و بهشتی است با لیسزه و ستودی
 مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ **الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا فَاغْفِرْ لَنَا**
 از خدا و خدا ببیند به بندگان آنکه میگویند پروردگارا ما را ببزرگوار ما ایمان آوردیم پس بیاور ما را
 ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ **الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ**
 کسان ما را از عذاب آتش صابران و صادقان و قانتان و منافقان و کفار
 وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ **شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ وَالْقَائِمُ**
 و شهادت کند که هیچ کس در سحرها کواهی داد خدا اینست الهی که مراد و ملائکه و صاحبان
 الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ **إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ**
 علم آینه بره بعد منت الهی مراد عزیز حکیم بزرگتر که دین نزد خداست
 الْإِسْلَامِ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
 اسلام است و اختلاف کردند کسی که داده شد کتاب که از بعد آنگاه اندیشنا علم
 بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ **فَإِنْ جَاءَكَ**
 سبب میباشند و کسی که کافر میشود باینها خدا پس بزرگتر که خداوند حساب است پس اگر مجادله کند
 فَهَلْ أَسَلْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمِنْ تَبَعِي وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
 پس تسبیح کردم و جم را برای خدا و کسی که بر من بود که مرا و بگو همانرا که داده شد کتاب و امیها

هیچ قطره از قطره مال سبب در پیش
 اختلاف کرده اند و بعضی ثمنان و بعضی
 مردی از نام محمد با و در تمام صحاح
 بر اینست کادی زینت است

نصف
 الحجر

با اسرار
 بمصلحت وقت تقویت شده بودی
 و در کتب کهنه از کتب اهل تصوف
 من استخف الله سبعین مائه وقت
 خصال نزدیک است از کتب اهل تصوف
 قانع و فاضل است از کتب اهل تصوف
 و در کتب اهل تصوف است که
 در کتب اهل تصوف است که
 در کتب اهل تصوف است که

چشم را از آینه خدا
 در کتب اهل تصوف است که
 در کتب اهل تصوف است که

ءَاسَلْتُمْ فَاِنْ اَسَلُوا فَصِدًا هَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ط

يا مسلم سئید این اگر مسلم شدند بهرین تحقیق همت یابند و اگر اعراف اوند هر آن میت که برتست رسا میدان

وَاللّٰهُ بِصِرِّ الْعِبَادِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيَّيْنَ

و خدا میبانت به بندگان بر هر که انان کافر شدند با مات خدا و میشد پیغمبر ان را

بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَأْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ

بناحق و میبند انرا که امر میکنند بجهل و این بشارت ده ایشانرا بعد از

الْاِيْمِ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ جَحِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ

پیرودن انها کسانیند که آرزوی ایا و اوست و میت مر ایشانرا

نَاصِرِيْنَ اَلَّذِيْنَ تَرٰ اِلَى الَّذِيْنَ اَوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَدْعُوْنَ اِلَى الْكِتَابِ

یا بر بندگان ایانندی انرا که داده شدند بهره از کتاب خوانده میشوند بوسی کتاب

اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فُرْقَانَهُمْ وَهُمْ مَعْرِضُونَ اذْكَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْا

خدا را حکم کند میان ایشان پس بر میگردد باره ایشان و ایشان عرض کنند که انان ما نیت که ایشان

لَنْ نَمُنَّ بِالنَّارِ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُوْدًا وَاِتَّخَفْتُمْ فِيْ دِيْنِهِمْ مَا كَانُوْا

مس میکنند نار ایشان مگر روزهای معدود و فریفت ایشانرا در دینشان آنچه بودند که

يَفْتَرُوْنَ فَكَيْفَ ذِاجَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَوَقَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ

افزای بستند پس چگونه باشد هر کس آنچه گفت ایشانرا برای روز که نیت شد در ان تمام داده شود بفرمود

وَهُمْ لَا يَظْلُمُوْنَ قُلْ اَللّٰهُمَّ مَالِكِ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ

و ایشان تمام کرده نمیتونند بگو خدا صاحب پادشاهی میدارد پادشاهی انرا که میخواهی و میکشد

الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتَعَزُّزُ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِلُ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ

پادشاهی از آنکه میخواهی و عزیز میکنی انرا که میخواهی و خوار میکنی انرا که میخواهی دست نیست خیر بفرمود

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ تَوَلَّى اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّى النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ

بر همه چیز توانایی در می آوری شب را در روز و در می آوری روز را در شب

وَيُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرَوْنَ مَن تَشَاءُ بَغِيْرٍ

و بیرون می آوری زنده را از انزنده و بیرون می آوری مرده را از زنده و روزی میدید انرا که نخواهی بفرمود

حساب

حِسَابٍ لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُوا وَيَحِذِّرُ كَيْفَ يَكُونُ أَنْزِلَ فِي نَبِيِّهِ مِنْ رَبِّهِ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ أَنْزِلَ فِي نَبِيِّهِ مِنْ رَبِّهِ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ أَنْزِلَ فِي نَبِيِّهِ مِنْ رَبِّهِ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ

حساب باید بشیرند مومنان کافران را دوستان از عین مومنان و
من بفعل ذلك فليس من الله في شيء الا ان تتقوا منهم فقاتلوا ويحذر
كيفية يكيد انزال آيينت از خدا در فضیله هر کس که آنگونه بریزد کند از ایشان پرهیز آرد و میباید
الله نفسه والى الله المصير قل ان تحفوا ما في صدوركم و تبدوه
خدا از خودش دلجویی صحت باز نشد بگو اگر برهنان دارید یکی در سینه هاست یا آنجا که نشد
يعلمه الله ويعلم ما في السموات وما في الارض والله على كل شيء قدير
میدانند از خدا و میدانند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و خدا بر همه چیز تواناست
يوم تجد كل نفس ما عملت من خير محضرا وما عملت من سوء تود لو ان
روزگاری باید هر نفسی آنچه کرده است از خوبیها حاضر کرده شده و آنچه کرده است از بدیها دوست ندارد
بينها وبينه امدا بعدا ويحذر كم الله نفسه والله رؤوف بالعباد
میانهاش و میان او مدنی دور و بیم میدهد شما خدا را از خودش و خدا مهر است به بندگانش
قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحبكم الله ويغفر لكم ذنوبكم والله غفور
بگو اگر با شماست که دوست دارید خدا را پس پیروی کنید مرا که دوست دارم خدا را و بسیار زود گناهان را و خدا مهربان
رحيم قل اطعوا الله والرسول فان تولوا فإنا لله لا يحب الكافرين
مهربانست بگو اطاعت کنید خدا را و رسول را پس اگر اصرار کنید بر سر که خدا دوست نمیدارد کافران را
إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَابْرَاهِيمَ وَإِلْعَمْرَأْنَ عَلَى الْعَالَمِينَ
بزرگتر که خدا برگزید آدم و نوح و آل ابراهیم و آل عمران را بر عالمیان
ذُرِّيَّةَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ
فرزندی که بعضی از بعضی است و خدا شنواست داناست چون گفت زنی عمران پروردگارا
إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
بزرگتر که من نزد آدم رای تو آنچه در شکم من است از داد از دنیا پس قبول کن از من بزرگتر که نومی و شوی داناست
فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اني وضعتها انثى والله اعلم بما وضعت و
پس چون نهاد او را گفت پروردگارا من بزرگتر از من نهادنش مؤمن است و خدا داناست آنچه نهاد و

نصف

مع

نود
تفسیر سوره از خود کند بسیار خندان
بدی را بارز را

فیرت
چون آن مومنی که او را شهادت داد
آن مؤمن است این شهادت
که او را علم بیان نما و خود نود
و از آن کلام که او گفت
است از آن که او گفت
بود پس از آنکه او گفت
فیرت

لَيْسَ لَكَ كَرَامَاتٌ وَأَنْ سَمِيَتْهَا مَرْتَمٌ وَأَنْ إِعْجُذَهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا

نیت نذر چون مومنش و بزرگتر من نام نهادم او را مریم و بزرگتر که من بناه میدهم از انبیا و فرشتگان

مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فَقَبَلَهَا رَبُّهَا بِقَوْلِ حَسَنِ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا

از شیطان رانده شده پس بیزرقت از او در کارش نذر فرمود خوب در او مانندش رو یا نیدن خوب

وَكَلَّمَهَا زَكْرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَ هَارِزِقًا

و گفتند او ایندیش زکریا هرگاه در آمد بر او زکریا در محراب یافت نزدش روزی را

قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنْ لِكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ

گفت ای مریم از کجاست مژرا این گفت آن از نزد خداست بزرگتر که خدا روزی میدهد از آنجا

بِغَيْرِ حِسَابٍ هُنَالِكَ دَعَا زَكْرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ

بغیر حساب در آنجا خواند زکریا پروردگارش را گفت پروردگارا من بجزش مرا از نزدت

ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً أَنْتَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي

فرزندی پاکیزه بزرگتر که تو شنوای دعایی پس ندا کردندش ملائکه و او ایستاده بود نماز

فِي الْمِحْرَابِ أَنْزَلَ اللَّهُ بِشْرَكَ يَحْيَىٰ مَوْجِدًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا

در محراب بزرگتر که خدا بشارت میدهد ترا یحیی تصدیق کننده کلمه از خدا و سید

وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِيَ غُلَامٌ وَقَدْ

و باز از نذر فعل از تو و مژرا از نشا ایستگان گفت پروردگارا من از بی مژرا میسر میسازم

بَلَغَنِي الْكِبْرَ وَأَمْرًا نِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ قَالَ رَبِّ

رسیده ام ببری و زن من نازا نمیده هست گفت بخین خدا میکند آنچه را خواهد گفت پروردگارا من

اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ الْأَتَمُّ النَّاسُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ الْأَرَمُّ وَأَذْكَرٌ

برودان برای من نشانه گفت نشانه ایست که تو سخن گوید با مردمان سه روز مژرا بشارت دهد و یادکن

رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَخِّ بِالْعُشِيِّ وَالْإِبْكَارِ وَأَذْكَرٌ لَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ

پروردگارت را بسیار تسخیر کنی شبانگه و یاد او و هنگامی که گفتند ملائکه ای مریم بزرگتر که

اللَّهُ اصْطَفَكَ وَطَهَّرَكَ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ يَا مَرْيَمُ

خدا بر تو برگزید و پاکیزه کرد ترا و برگزید ترا بر زنان عالمیان ای مریم

قال انی
ان محبت
پروردگار
مرا بزرگتر
است
و من
بزرگتر
مرا
بزرگتر
است
و من
بزرگتر
مرا
بزرگتر
است

اقنی

اقْنِي لِرَبِّكَ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ • ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
 عبادت کن پروردگارت را و سجود کن و رکوع کن مرا با رکوع کنندگان این از اخبار غیبست که وحی می شود
 إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ يَقْعِلْ مَرْيَمُ وَمَا
 بسوی تو و بودی تو نزدشان هنگامی که می افتند قلمهاشان را که دریشان گفتند مریم را
 كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ • إِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ
 بودی تو نزدشان هنگامی که نزاع میکردند چون گفتند مریم ای مریم بدتر که خدا بشارت میدهد
 بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجَهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَنِ
 کلمه از تو که اسم او مسیح عیسی بن مریم است صاحب جاه در دنیا و آخرت از
 الْمَقَرَّبِينَ • وَيَكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ • قَالَتْ
 مغربان و سخن میکند مردمان را در مهمل و دوام و بابت از صالحان گفت
 رَبِّ اِنِّي يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشْرٌ قَالَتْ كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ لِمَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
 پروردگار من از جنی میشود برای من فرزند و من ندمان ترا گفت همچنین خدا می فرستد ایچرا میخورد
 إِذْ أَهْنَى أَمْرًا فَمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ • وَيُعَلِّمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَ
 چون قرار میدهد امر را پس بر این نیست که میگوید او را پس میشود وحی آموزد او کتاب و حکمت و
 التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ • وَرَسُولًا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ • اِنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ
 تورات و انجیل و رسولی به بنی اسرائیل که من تحقیق ادم شما را با
 مِنْ رَبِّكُمْ اِنِّي آتِي خَلْقَ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ فَانْفَعُ فِيهِ فَيَكُونُ
 از پروردگارت شما بهتر که من بسیارم بر شما از کل چون شکل مرغی پس میدهم در آن پس میشود
 طَيْرًا بَازِنٍ لِلَّهِ وَأَبْرِيءَ الْأَكْمَةِ وَالْأَبْرَصِ وَأُحْيِي الْمَوْتِ بَازِنٍ لِلَّهِ
 مرغی باذن خدا و به میکنم کور را در او و پس را و زنده میکنم مردمان را باذن خدا
 وَأَنْتُمْ كَمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ اِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ اِنْ
 و چو میدهم شما با آنچه میجوید و آنچه ذخیره میکنید در خانههايمان بزرگ که در آن هر آینه است مر شما را
 كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ • وَمَصَدَقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حُلَّ لَكُمْ بَعْضُ
 بسند مومنان و تصدیق کننده مرا آنچه را ایمان دویدم است از توراتی برای آنکه صلوات بر او باد

کلماتی که در این آیه است
 از اخبار غیبست که وحی می شود
 مریم را
 مریم ای مریم بدتر که خدا بشارت میدهد
 عیسی بن مریم است صاحب جاه در دنیا و آخرت از
 مغربان و سخن میکند مردمان را در مهمل و دوام و بابت از صالحان گفت
 پروردگار من از جنی میشود برای من فرزند و من ندمان ترا گفت همچنین خدا می فرستد ایچرا میخورد
 چون قرار میدهد امر را پس بر این نیست که میگوید او را پس میشود وحی آموزد او کتاب و حکمت و
 تورات و انجیل و رسولی به بنی اسرائیل که من تحقیق ادم شما را با
 از پروردگارت شما بهتر که من بسیارم بر شما از کل چون شکل مرغی پس میدهم در آن پس میشود
 مرغی باذن خدا و به میکنم کور را در او و پس را و زنده میکنم مردمان را باذن خدا
 و چو میدهم شما با آنچه میجوید و آنچه ذخیره میکنید در خانههايمان بزرگ که در آن هر آینه است مر شما را
 بسند مومنان و تصدیق کننده مرا آنچه را ایمان دویدم است از توراتی برای آنکه صلوات بر او باد

تفسیر این آیه است

الَّذِي حَرَّمَ عَلَيْكُمْ وَجَيْتَكُمْ بَابَهُ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَرْبَابَ اللَّهِ

ایک حرام کوشہ بر شما و امر شما بابتی از پروردگار زمان پس پریمیزید از خدا و اطاعت کنند مابعد

رَبِّ وَرَبِّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَلَمَّا أَحْسَرَ عَيْسَى مِنْهُمْ

پروردگار من و پروردگار شما پس عبادت کنید اورا امیت راه راست پس چون حسرت او عیسی از ایشان

الْكَفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْيَهُودُ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ

گفزا گفت کیست انصار من بوی خدا گفتند یهودان ما انصار خدا ایم

أَمْثَلًا لِلَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ رَبَّنَا أَمْثَلًا بِنَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا

ایمان آوردیم بخدا و گواهی ده یابین ما مسلم ایم پروردگار ما ایمان آوردیم باختر خود فرستاد و پروردگار

الرَّسُولَ فَكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ

رسول پس نویس ما را با شاهدین و مکر کردند و مکر خدا و خدا بهتر

الْمَلَائِكِينَ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ارْفُاعِكِ إِلَى وَمَطِّعِ

مگر کنند کانت چون گفت خدا ای عیسی برتر من بردارنده توام و بلند گرداننده من را بر خود با کانت

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاجْعَلِ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ

از انان کافر شدند و گرداننده انان بروی کردند ترا بالا انان کافر شدند تا روز

الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَى مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِعُونَ فَمَا كَأَنَّ

قیامت پس بمنت بازشت شما پس حکم میکنم میان شما در آنچه بودید در آن ختلف میکردید پس اما

الَّذِينَ كَفَرُوا فَاَعِدْ بِهِم عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ

انان کافر شدند پس عذاب میکنم ایشانرا عذاب سخت در دنیا و اخرت و نیست مرشانرا

مِنْ نَاصِرِينَ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ

بخش باریکننده و اما انان ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را اینهم میدنیم ایشانرا

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ذَلِكَ نَتَلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

و خدا دوست نمیداردستم کند کارها ان همچو همیشه بر تو از اینها و ذکر با حکمت

إِذْ مَثَلُ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ

پس مگر مثل عیسی نزد خدا چون مثل آدمست از خدا و از خاک پس گفت مراد او را

جنبه

نقلت که در بیان و در آن نقلت که در بیان و در آن نقلت که در بیان و در آن

اینها را هم با حکمت

کفون

دوست
 روایت از ابن عباس از پیغمبر
 اهل بیت و معاوی بن جبل تخلف
 برین آوردند از انارال
 شد

الْبَيْتِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ غَيْرِ الْمُنَافِقِينَ ۗ وَذَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ

پیغمبر و کسانی که ایمان آوردند و خدا و پیغمبر است و منافق است دوست داشتند طایفه از اهل

الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝

کتاب که گمراه کنند شما را و گمراه میکنند مگر خودشان را و نمی یابند

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنتُمْ لَشَاهِدُونَ ۝

ای اهل کتاب چرا کافر میشوید آیات خدا و شما گواهی میدید ای

أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ وَآنتُمْ تَعْمَلُونَ

اهل کتاب چرا ای راستی را با باطل و بیعتان میگردان حق را و شما میدانید

وَقَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا

مگفتند طایفه از اهل کتاب ایمان آید یا آنچه فرودست داده بر آنکه ایمان آورد

وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا الْآخِرَةَ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَلَا تَوْمِنُوا إِلَّا بِنِعْمَةِ

اول روز و کافر شدند آخرت باشند که نشان برگردند و ایمان نمی آورید مگر برای سینه

بِئْتَىٰ دِينِكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ لِلَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلًا مَا أُوتِيْتُمْ

پس دین خود را بگو در دین شما را بگو برتر که بدست خداست اینچه داده شود و در مثل آنچه داده شد

أَوْ يُحَاجُّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

باجت او زند شما را نرد بر روزگار آن بگو برتر که فضل بدست خداست میدهد آنرا که میخواهد و خدا واسع

عَلِيمٌ ۝ يَخْتَصِرُ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَمِنْ أَهْلِ

علیم است مخصوص میگرداند بر رحمتش آنرا که خواهد و خدا صاحب فضل عظیم است و از اهل

الْكِتَابِ مَن إِنَّ تَأْمِنَهُ يَقِطَارِ يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِنَّ تَأْمِنَهُ

کتاب کسی باشد که ایمین سااریش بمال بسیار میرساند آنرا بتو و در میان کسی باشد که ایمین سااریش

بِدِينَارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتُ عَلَيْهِ قَامًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا

بدینار نرساند آنرا بتو مگر ما دمی که باشی بر او بنموده آن بانست که نشان گفته

لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِذْبَ وَهُمْ

نیست بر ما در امیین راهی و میکنند بر خدا دروغ و ایشان

و انتم تهودون
 یعنی حال آنکه شما کوفی و اردی که
 که از رویه و کجلی بی شما معلوم

وقالت طائفة
 باصل من حیکه بود و در کفار
 با نذر روز ایمان آوردند در تمام
 شکر گویی که ایمان سستی بود
 کجاست کجاست از راه که از طاعت دین
 این کجاست کجاست اول از ایمان
 این کجاست کجاست کجاست

ان یوتی
 یا محمد که این کجاست
 از این کجاست از این کجاست
 از این کجاست از این کجاست
 از این کجاست از این کجاست
 از این کجاست از این کجاست
 از این کجاست از این کجاست
 از این کجاست از این کجاست
 از این کجاست از این کجاست

يعلمون

قَالُوا أَقْرَبُ نَأْتِيهِمْ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ • فَمَنْ تَوَكَّلْ بَعْدَ

گفته اقرار کردیم گفت گواه باشید و من با شما از شاهدانم پس کیست برکت بعد

ذَلِكَ قَالُوا لَكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ • أَفَغَيْرِ دِينِ اللَّهِ يَتَّبِعُونَ وَلَهُ اسْمٌ مِنْ

ان پس آنها اند الهی فاسقان ای پس غیر دین خدا را می طلبند و مراد را کردن نهادند

فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طُوبَعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ • قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ

در آسمانها و زمین است خواه داخواه و بویله او برگرداننده میشود بگوایمان آوردم بخدا

وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

و آنچه فرود ستاده بر ما و آنچه فرود ستاده شد بر ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالْبَنُونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا يَفْرَقُ

و اسباط و آنچه داده شد بموسا و عیسی و سایر تمیز ان از پروردگارتان بفرقه نمیکنیم

بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَبَيْنَ لَهُمْ مَسَلُونَ • وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا

میانه احد از ایشان و ما مراد را متفاوت اینهم و کسیکه طلب کند غیر اسلام دین را

فَلْيَقْبَلْ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ • كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ

پس قبول کرده میشود از او در آخرت از زبان کسان است چگونه هدایت میکند خدا

قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ

گروهی را که کافر شدند بعد از ایمان نشان و گواهی دادند که رسول حق است و آیه ها بر ایشان آمد

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ • أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنِ عَلَيْهِمُ

و خدا هدایت نمیکنند گروه ظالمان را الهی جزایشان است آنکه بر ایشان است

لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ • خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخْفَىٰ عَنْهُمْ

لعنت خدا و ملائکه و مردمان همه جاودامیان در آن با تخفیف داده نمیشود

الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ • إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا

عذاب و نه ایشان منظور میشوند مگر آنکه توبه کردند از بعد این و اصلاح کردند

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ • إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ أَزْدَادُوا

پس برتر که خدا آمرزنده مهربان است برتر که آنکه کافر شدند بعد ایمان نشان پس افزودند

گفتند

ازین کتاب هر چه در حق خداست و در حق رسوله و در حق اهل البیت و در حق عترت است و در حق اولاد است و در حق صحابه است و در حق انبیاء است و در حق کائنات است و در حق عالم است و در حق خلق است و در حق هر چه است که در حق خداست و در حق رسوله و در حق اهل البیت و در حق عترت است و در حق اولاد است و در حق صحابه است و در حق انبیاء است و در حق کائنات است و در حق عالم است و در حق خلق است و در حق هر چه است که در حق خداست

وَاللّٰهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصَدُّونَ

و خدا گواهیست بر آنچه میکنید بگو ای اهل کتاب چرا از هم میپارید

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مِنْ اٰمَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللّٰهُ

از راه خدا گویید ایمان آوردید و شما شاهدانید و منت خدا

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اِنْ تَطِيعُوا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ

غافل از آنچه میکنید سبب آنست که ایمان آوردید اگر اطاعت کنید گروهی را از آنکه

اَوْتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كَافِرِيْنَ ۝ وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ

و آیدند کتاب را بر میگردانند شما را بعد از ایمانان کافران و چگونه کافر میشوید و شما

تَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰیَاتِ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهُ وَاَنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝ وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ

خوانده میشود بر شما آیات خدا و در شماست رسولش و چگونه کافر میشوید و شما

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَاَلَا تَتَوَّجَّ

براه راست سبب آنست که ایمان آوردید پس سیرند از خدای بر زمینان از زمینان

اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسَلِمُوْنَ ۝ وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَاَلَا تَتَّقُوْنَ اَوْ اذْكُرُوا

مگر و شما با تشدید مسلمانان و متمسک شوید بحبل الله جمعی و متذوق شوید و یا کنید

نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءً فَالْفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاصْبِرْ ۝ مَا جِئْتُمْ بِغِيْثَةٍ

نعمت خدا را بر شما چون با تشدید دشمنان لیسقت بهر ساینده و لها مان پس گردید بدست

اِخْوَانًا وَاَنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنْتُمْ كَذٰلِكَ يَتَّبِعُوْنَ

برادران و با تشدید بر کناره مفاک از آتش پس را بند شما را از آن همچین بیان میکند

اللّٰهُ لَكُمْ اٰیَاتٍ لِّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝ وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَّدْعُوْنَ اِلَى الْخَيْرِ

خدا برای شما آیات را باشد که شما هدایت یابید و با یو که باشد از شما جمعی که بخوانند لبوس

وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

و امر میکنند بمعروف و نهی میکنند از منکر و اینانند آنها رستگاران

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا وَاخْتَلَفُوْا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۝

و سبابتی مثل آنند متفرق شدند و مختلف کردند از بعد آمدنشان بینهها

این کتاب است که در حق خداست و در حق رسوله و در حق اهل البیت و در حق عترت است و در حق اولاد است و در حق صحابه است و در حق انبیاء است و در حق کائنات است و در حق عالم است و در حق خلق است و در حق هر چه است که در حق خداست و در حق رسوله و در حق اهل البیت و در حق عترت است و در حق اولاد است و در حق صحابه است و در حق انبیاء است و در حق کائنات است و در حق عالم است و در حق خلق است و در حق هر چه است که در حق خداست

و اینست که در حق خداست و در حق رسوله و در حق اهل البیت و در حق عترت است و در حق اولاد است و در حق صحابه است و در حق انبیاء است و در حق کائنات است و در حق عالم است و در حق خلق است و در حق هر چه است که در حق خداست

و اولاد

این کتاب است که در حق خداست و در حق رسوله و در حق اهل البیت و در حق عترت است و در حق اولاد است و در حق صحابه است و در حق انبیاء است و در حق کائنات است و در حق عالم است و در حق خلق است و در حق هر چه است که در حق خداست

جمله در این آیه مشرق و در این آیه مغرب و در این آیه جنوب و در این آیه شمال و در این آیه...

کتاب تفسیر قرآن...

وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ **ب** يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا
و اینها بر اهلش است عذاب عظیم
الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
آنکه سیاه شد رویهاتان ایها کفر کنید بعد ایمانتان پس کشید عذاب بسبب
كُنتُمْ تَكْفُرُونَ **و** وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ
بودند آن که کافر شدند و اما آنکه سفید شد رویهاتان پس رحمت خدا ایشانند
فِيهَا خَالِدُونَ **و** تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ يَا حَقُّوْ مَا اللَّهُ بِبَرِيءٍ
در آن جاودایان این آیات خداست میخوانم از او بر تو برتر و دینت خدا خواهد
ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ **و** لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
ظلمه برای عالمیان مراد است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و سویه خدا
تَرْجِعُ الْأُمُورَ **و** كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
در می آورد کارها بود بهترین ستمی که بیرون آورده شد برای مردمان امر بخوبی معروف
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَكُلُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا
و نه می کنند از منکر و ایمانی آورید بخدا و اگر ایمانی آوردند اهل کتاب هر این بود بهتر
لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَكَثَرَتِ الْفَاسِقُونَ **و** لَنُنْزِرَنَّ مِنَ السَّمَاءِ
برای ایشان بعضی از مؤمنان مومنانند و اکثر ایشان فاسقانند هرگز نیست شمارا که از خدا
وَأَن يَأْتِيَكُمُ الْيَوْمَ لُكْمٌ الْأَدْبَارِ لَمَّا لَأَيْنَصُرُونَ **و** ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدَّلِيلَ
و اگر کارزار کنید با حق میگردانند پشتها ساز پس باز کرده میشوند زود شد بر ایشان در مانده
أَن مَّا تَقِفُوا بِالْإِجْلِ مِنَ اللَّهِ وَجِئِلٍ مِنَ النَّاسِ وَبِأُولَئِكَ عَضِبَ مِنَ اللَّهِ
هر خایفت شوند که روزگار از خدا و زنها را از مردمان و بازگشتند از خدا
وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَةَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
و زده شد بر ایشان در ماند که آن است که ایشان بودند که کافر شدند آیات خدا
يَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكُمْ بَمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
می کشند پیغمبران را ناحق این باینکه عصا شدند و بودند که تعدی میکردند

تلك

فصل فی بیان
ذات قدم و اربعه

لَيْسَ سَوَاءٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن قَامَ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ

سینه یکسان از اهل کتاب استی که ایستاده باشند که خوانند آیات خدا را اوقات

الَّيْلِ وَهُمْ لَيْسَجِدُونَ ۖ يَوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ

شب و ایستادن سجد می کنند ایمان می آورند بخدا و روز بارئین و امر میکنند

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ

بمردود و نهی میکنند از منکر و شتاب میکنند در حیرات و اهلان

مِنَ الصَّالِحِينَ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفِرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

از صالحان و آنچه میکنند از چیز پس اسپاس کرده عینا نزد خدا او را خدا دانست به پیرمهرگارا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَّ

بزرگ آنکه کافر شدند کفایت نمیکند از ایشان اموالشان و ذ اولادشان از خدا چیزی را

أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۗ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ

و اهل اصحاب هستند ایشانند در آن جاودانان مثل آنچه انفاق میکنند در این

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ

زندگی دنیا چون مثل باد است در آن سرمای سخت رسد بخت زار کردی که ستم میکردند بر خودشان

فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِن أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

پس اباد کرده اند او را و ظلم میکنند ایشانرا خدا و لیکن بر خودشان ظلم میکنند ای ایها آنکه

آمَنُوا لَا تَحْزُوا بِطَانَةِ مَن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خِيَالًا وَّوَمَا عَنِتُّمْ قَد بَدِئْتُ

ایمان آوردند بگریه همراز از غیرتان کوتاهی میکنند بر شما در فساد دست و استند رخ انهم اصل شمارش می

الْبَغْضَاءِ مَن أَقْوَاهُمْ وَمَا تَخْفَى صِدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَد بَدِئْتُ لَكُمُ الْآيَاتِ

و دشمنی از دشمنان و آنچه پنهان سازد سینه شان بزرگ است تحقیق بیان کردم بر شما آیات را

إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۗ هَآأَنْتُمْ أَوْلَىٰ بِمُحِبِّيهِمْ وَلَا يَحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ

اگر هستید که بایید بعقل آگاه باشید اهلها آنکه دوست میدارند شما را و دوست میدارند شما را و ایمان

بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقَوُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَاذَا خَلَوْا عَصَوْا عَيْلَتَكُمْ الْآيَاتِ

بکتاب همه اش و چون ملاقات میکنند شما را میگویند ایمان آوردیم و چون خلوت کردند بر شما گشته شما

و ما تفعلا من خیر
بالتان هارین

فانک
تفکر است کند تا از آن برای
دیده بود

تفکر
تفکر است کند تا از آن برای
دیده بود

و انهم انما بلغوا قلبهم
چو دران از قبل خود بفرزین گشتند
و در بخت و در انصاف و در شکر کان
برابر بودند

مِنَ الْغَيْظِ قُلُوبُهُمْ لِيُغِيظَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ تَسْوِئَةً

از خشم بگو بپرید بچشمشان بزرگ خدا دانست آیه است سینهها اگر برسد بتهما

حَسَنَةً لِّسُوئِهِمْ وَأَنْ تَصْبِرَ سَيِّئَةٌ يَفْرَجُهَا بِهَا وَأَنْ تَصْبِرْ وَاتَّقُوا

خوبی برمی ایشان و اگر برسد بتهما به شهادت میوه بان و اگر صبر کنید و پر هر کار بود

لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

صبر بپسندد کیدشان چیزی بپسندد خدا با آنچه میکند محیط است و چون پروا رقی با

مِنْ أَهْلِكَ تَبَوُّوا لِمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

از بهت همیا میبایستی مومنان را در سینهها برای کارزار و ضای شهنشاه دانست چون قصد کند

طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

دو طایفه از شما که بدوی کنند و خدا ولی ایشان است و بر خدا پس توکل میکند مومنان

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ لِيَبْذُرَنَّ الْكُفْرَ أَذًى فَاسْتَخْوَا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و تحقیق نصرت داد شما را خدا بپسندد و شما بودید ذلیلان پس بر هر چه از خدا باشد که شما شکر کردار بود

أَذِ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ

همانجا که میگفت مومنانرا اما گفت میباید شما اینکه اطاعت کنید پروردگار شما هر از

الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ بَلَىٰ أَنْ تَصْبِرُوا وَاتَّقُوا وَيَأْتِيَكُمْ مِنْ قُرْبِهِمْ هَذَا

ملائک خود فرستاده شده اری اگر صبر کنید و پر هر کار شود و بیاید شما را از فرشتان این

يُمِدُّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ

امداد میکند شما پروردگارتان پنج هزار از ملائکه شان کنندگان ذکر و آید خدا

الْإِشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

کم شارت برای شما و برای آنکه مطمئن شود و دلها شما بان دست نصرت که از نزد خدا

الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبَ غُلَامًا يَتَّبِعُهُمُ

عزز حکیم تا قطع کند پاره از انان کافر شدند یا بگوشد که آید ایشانرا پس گوید

خَائِبِينَ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ

بوسید ان نیست چیزی از امر چیزی یا در نزد بر ایشان یا عذاب کند ایشانرا

توبی
یعنی صفت اراسی سکوی و جای
کس از آن گمانی آید
تراد در آن سوال
و طایفه و در آن از ان در
فواج و در خانه از ان در
عبد الله بن شاذان با توکل میکند
توکل میکند در خاطر خود کرده
نمودند و لکن خداوند است
قدم کردند بعضی گفته از ان در
سما
در آن فرمودند که عیادت
از این فرمودند که عیادت
از این فرمودند که عیادت
از این فرمودند که عیادت

اطهار و قبل از آن
او کاتبم
خوارش ان از ان در
نقطه
از ان فرمودند که عیادت
از ان فرمودند که عیادت

جزء

فَانْتَبِهُوا يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ

پس بیدار شوید ای کسانی که ظالمانند مردار است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است می امرزد انرا که میخواهد

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا

و عذاب میکند انرا که میخواهد و خدا آمرزنده مهربان است ای کسانی که ایمان آورده اند بخورید

الرِّبَا أضعافاً مضاعفةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۗ وَاتَّقُوا النَّارَ

را بارها زیاده تر تا بهم فرودد و بپرسید از خدا باشد که شما را استخوان کنید و بپرسید از او

الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۗ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۗ

که آماده شده برای کافران و اطاعت کنید خدا در رسول را بابت که شما را کرده شود

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ

و سبازید سوی آمرزش از پروردگارتان و بهشتی که عرضش آسمانها و زمین است

أُعِدَّتْ لِلنَّاصِحِينَ ۗ الَّذِينَ يُفْقُونَ فِي السَّارِ وَالصَّارِ وَالْكَائِبِ

مهیاشده برای پندگاران ای آنکه اتفاق میکنند در جوشی و داغوشی و فرود آمدن کان

الْغَيْظِ وَالْغَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۗ وَالَّذِينَ إِذَا

خشم و عفو کنندگان از مردمان و خدا دوست میدارد میگو کارانرا و آمانه چون

فَعَلُوا فَا حِشَّةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا الذُّنُوبَ وَمَن

کردند ناشایستی یا ظلم کردند بر خود یا نشان یاد کردند خدا را پس استغفار کردند هر گناهانشانرا

مَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۗ

و کسیست که بنامزد گناهانشرا مگر خدا و هر روز نورزیند بر آنچه کردند و ایشان میدانند

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ مَن مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتُ جَرَىٰ مِّن تَحْتِهَا

آنها جزایشان آمرزش است از پروردگارتان و بهشتهاست که هر رود از زیر آنها

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۗ قَدْ خَلَّتْ مِن قَبْلِكُمْ سُر

زها جادوایمان در آن و نیکیست اجر عمل کنندگان بجهنم گذشت از پیش شماست

فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ ۗ

پس بگردید در زمین پس نظر کنید که چگونه بوده است انجام تکذیب کنندگان

تفعل عن الضمان حتى يتقوا
الى المغفرة من كل وجه
تسما والارض ارضه

مع

هَذَا يَأْتِي لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ وَلَا تَهِنُوا وَلَا

این بنامست برای مردمان و هدایت و موعظه است مبریزین کار از آنرا دست مومنه و

تَحْنَبُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ إِنْ يَسْئَلُكُمْ قَوْمٌ

اندوه کین مژد و شما برتر آید اگر باشد مومنان اگر مس کند شما را جوابی بر حقین

مَسَّ الْقَوْمِ قَرِحٌ مِثْلَهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ

که مس کرد قوم را جهت مثل آن و این روزها میگردانین میان مردمان و برای آنکه میداند خدا

الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذُ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَلِيُخَصِّصَ

کسی که ایمان آوردند و دیگر از شما شاهدان و خدا دوست میدارد ظالمان را و برای آنکه خاص کند

الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَى الْكَافِرِينَ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ

اما آنکه ایمان آوردند و بکشد کافران را آیا داشتند که داخل شوید بهشت را و نه

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ وَلَقَدْ كُنْتُمْ

دانشه باشد خدا اما آنکه جهاد کرده از شما و یا آنکه بدانند صابران را و بجهت بودید که از او میگردید

مَوْتٌ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ وَمَا مُحَمَّدٌ

مگر را از پیش آنکه ملاقات کنید او را پس بجهت دید او را و شما نظر میکردید و نیست محمد

إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ فَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ

مگر رسولی بجهت گذشته اند پیش از او رسولان اما پس از زده بود یا کشته شده بود برمی گشتید

عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي

بر یا شما همان و کسی برگردد بر یا کشته شد پس هرگز نماند خدا را چیزی و بر روی خواهد بود

اللَّهُ الشَّاكِرِينَ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا

خدا شاکران را و نمی باشد مرگند را که بمیرد مگر باذن خدا کتابی

مَوْجَلًا وَمَنْ يَرِدِ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يَرِدِ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ

مبین الموت و کسی که ثواب دنیا و دنیا را میدهد همیشه از آن و کسی که ثواب آخرت میدهد همیشه

مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قَاتَلَ لِمِجْعَةٍ مِنْ بَنِي قَبِيلِهِ

از آن و بر روی خواهد بود هم شاکران را و بسا از سببی که کاردار کرد با او سپاهیان بسیار

كَثِيرًا مِنْهُمْ يَرْتَدُونَ بِمَا كَفَرُوا وَكَأَيِّنْ مِنْهُمْ لَمَرْءٌ مَعَكُمْ

بسیار از آنها بر می گردانند بجهت آنکه کفر کردند و چقدر از آنها است کسی که با شماست

تعبیر این آیه

یعنی آنکه ایمان آوردند و بکشد کافران را و بجهت دید او را و شما نظر میکردید و نیست محمد مگر را از پیش آنکه ملاقات کنید او را پس بجهت دید او را و شما نظر میکردید و نیست محمد

تعبیر این آیه
یعنی آنکه ایمان آوردند و بکشد کافران را و بجهت دید او را و شما نظر میکردید و نیست محمد مگر را از پیش آنکه ملاقات کنید او را پس بجهت دید او را و شما نظر میکردید و نیست محمد

نَعْمَا بَعِثْنَا لَكُمْ رَسُولًا مِمَّنْ مَلَائِكَةُ سَمَاءٍ وَنَاظِرَةٌ إِلَى سَوَاءِ مَا كَفَرْتُمْ وَنَادِيًّا يُؤْتِي السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ وَحَسَّاسٌ لِّمَا تُكْفِرُونَ
 عَمَلِ بَعَثْنَا لَكُمْ رَسُولًا مِمَّنْ مَلَائِكَةُ سَمَاءٍ وَنَاظِرَةٌ إِلَى سَوَاءِ مَا كَفَرْتُمْ وَنَادِيًّا يُؤْتِي السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ وَحَسَّاسٌ لِّمَا تُكْفِرُونَ
 تَعْمَلُونَ • ثُمَّ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ مِنَ الْعَمَامَةِ نِعَاسًا يَعْشِقُ طَائِفَةً
 مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ
 الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كَلَّا
 لِلَّهِ يَخُونُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ
 الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي يَتِيمِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ
 عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُخَيِّصَ
 مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ • إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ
 الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ
 عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِنَا إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ وَكَانُوا غُرَى
 لَّهُمْ لَوْ كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ

عَمَلِ بَعَثْنَا لَكُمْ رَسُولًا مِمَّنْ مَلَائِكَةُ سَمَاءٍ وَنَاظِرَةٌ إِلَى سَوَاءِ مَا كَفَرْتُمْ وَنَادِيًّا يُؤْتِي السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ وَحَسَّاسٌ لِّمَا تُكْفِرُونَ

تَعْمَلُونَ • ثُمَّ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ مِنَ الْعَمَامَةِ نِعَاسًا يَعْشِقُ طَائِفَةً مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كَلَّا لِلَّهِ يَخُونُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي يَتِيمِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُخَيِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ • إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِنَا إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ وَكَانُوا غُرَى لَهُمْ لَوْ كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ

عَمَلِ بَعَثْنَا لَكُمْ رَسُولًا مِمَّنْ مَلَائِكَةُ سَمَاءٍ وَنَاظِرَةٌ إِلَى سَوَاءِ مَا كَفَرْتُمْ وَنَادِيًّا يُؤْتِي السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ وَحَسَّاسٌ لِّمَا تُكْفِرُونَ
 تَعْمَلُونَ • ثُمَّ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ مِنَ الْعَمَامَةِ نِعَاسًا يَعْشِقُ طَائِفَةً مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كَلَّا لِلَّهِ يَخُونُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي يَتِيمِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُخَيِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ • إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِنَا إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ وَكَانُوا غُرَى لَهُمْ لَوْ كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ

لَوْ كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ

وَاللَّهُ يَكْفِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ • وَلَئِنْ قُنَيْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

و خدا از آنکه میکند و میمیراند و خدا با آنچه میکند بیناست و اگر گشته شدید در راه خدا

أَوْ مِمَّنْ لَمْ يَغْفِرْهُ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مَّا يَجْمَعُونَ • وَلَئِنْ تَمَّ أَوْ قُنَيْتُمْ

یا مردید بر اینست امر از خدا و رحمتی بهتر است از آنچه جمع میکنید و اگر مردید یا گشته شدید

لِلَّهِ اللَّهُ تَحْشَرُونَ • فَمَا رَحْمَةٌ مِنَ اللَّهِ لَيْتَ لَهُمْ وَكَوْكَتَ فُظًّا

هر آنست لوی خدا محسوس میشود پس رحمتی از خدا نری کردید مرشیا ترا و اگر بودی بر خوبی

غَلِيظًا الْقَلْبِ لَا نَفْضُوا مِنْ جَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَ

سخت دل هر آنست که کند عیب دید از جودیت پس عفو کن از ایشان و امرش خواه برای ایشان

سَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَاذْ عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

متوکل کن با ایشان در امر پس چون عزم کردی پس توکل کن بر خدا برتر که خدا دوست توکل کنندهگان

إِنْ نِيصِرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذِلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصِرْكُمْ

اگر یاری کند شما را خدا پس نیست غالبی بر شما را و اگر داند بگذارد شما را نیست آنکه یاری دهد شما را

مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ • وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَغْلَطَ

از بعد او و بر خدا پس توکل کند مومنان و نیست مرتزبه را که خانت کند

وَمَنْ يَغْلَطْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ

و کسی که خانت میکند بیاید با آنچه غلط کرد روز قیامت پس تمام داده میشود هر نفسی آنچه کسب کرد

وَهُمْ لَا يظَلْمُونَ • أَفَمَنْ يَتَّبِعِ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَ

و ایشان ظلم کرده نمیتواند ای ایس کسی که بری کرد رضای خدا را چون کسبت که بازگشت بسخطی از خدا

مَا وَبَّهَ جَهَنَّمَ وَبَشِّرِ الْمَصِيرِينَ • هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

اگر امکاش جهنم است ان جای بازگشت ایشان مرتها اند نزد خدا و خدا بیناست

بِمَا يَعْمَلُونَ • لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ

با آنچه میکند بحقیق که منت نهاد بر مومنان چون رساند در ایشان رهبری از

أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

خود ایشان که بخواند بر ایشان آیاتش را و پاک کرد اندیشان و تعلیم دهد ایشان کتاب و حکمت

ان بیچاره که در این کتاب است که بر تمام عالم خوانند

من بیک این ایمان در آورده است و در قیامت عذابم بخیزد ان بر او نازل شد

این کتاب را رسول خدا در این شهر نازل کرد و در آن کتاب است که در آن کتاب است که در آن کتاب است

وَأَنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ أَوْلَمَّا أَصَابَكُمْ مِصْبَةٌ

والرحم بود از پیش هر آینه که ای *پشکار* ای چون رسد شمارا *مصبه*

قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنْ هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى

بجقین رسانید شمارا و مشت گفتند از جا بود این بگو آن از نزد خودمان *بدر که خدا* بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ

همه چیز تواناست *و ایچو رسید شمارا روز تیره روی برودند دو جماعت پس بود ماذن خدا و تا بدید*

الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَاقْتُلُوا فِي سَبِيلِ

مومنان *و تا بدیدند آنکه نفاق در زیدند و گفته شد مرشایان که بیاید کارزار کنید در راه*

اللَّهِ إِنْ أَدْفَعُوا قُلُوبًا لَوْ أَنْعَمَ قِتَالًا لَا تَبْعَانَا كَمَا هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمًا قَرِيبٌ

خدا یا دفع کنید *گفتند اگر میدادیم کارزار کردن هر چه میبایست میکردیم شما ایشان مرکز را در روز نزدیک*

مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

از ایشان برای ایمان میگویند بر بهر زبان *ایچو نیست در دهان شان و خدا داناست*

بِمَا يَكْتُمُونَ ۝ الَّذِينَ قَالُوا لِأَخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتَلُوا

با یکی پنهان میکنند *آنکه گفتند مراد از ایشانرا و نشند اگر اطاعت میکردند ما را کشته میشدند*

قُلْ فَادْرَأُوهُمْ عَنْ أَنْفُسِكُمْ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ

بگو پس دفع کنید از خودمان مرگ *اگر هستید راستگویان* و بیدار البته

الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْزُقُونَ ۝

انرا که کشته شدند در راه *خدا* مردگان بگردد زندگانند نزد پروردگارشان روزی داده میشوند

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۝ وَليست بشرون بالذین لم يلحقوا

شادمانند با یکی دادشان *خدا از فضلش* و شادمانند میکنند با آنکه ملحق نشده اند

بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ ۝ الْأَخْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وليست بشرون

با ایشان از بعد ایشان *اینکه نیست حزنی بر ایشان* اند و بگین میشوند شادمانند میکنند

بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ ۝ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ الَّذِينَ

بشعنته از خدا و فضل *و بدر که خدا* ضایع نمیکرد اند مزد مومنان را *آنکه*

نسخه
چهارم بود در بر مومنان
کشته شده بودند و خدا را
تفاد
خداوند قبل از آنکه عبادت آن
نیاز می جمع است و بیدار است
از
معنی از خود بفرزیدند و از ایشانرا

نصف
اجز

مع

اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
 اجابت کردند خدا را و رسول را از بعد آنچه آمد بایشان فراحت برای آنان که سزا کردند
 مِنْهُمْ وَأَتَقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا
 از ایشان و بر هر کار کردند از عظیم است انانکه گفت مرشیا بر مردمان بزرگ که مردمان تحقیق جمع شدند
 لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فزادهم ايمانا و قالوا حسبنا الله ونعم الوكيل فانقلبوا
 بر انشان پس ترسيد از اين پس از خدا و انانکه گفتند ما را خدا و خوب وليست پس برگردند
 بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمِسُّهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
 نعمته از خدا و فضله که منس کرد ایشان را بدی و برود کردند رضای خدا را و رضا صاحب فضل
 عَظِيمٍ اِتِّمَادُكُمْ الشَّيْطَانَ يُوْخِوْا وَلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمُ وَخَافُوا
 عظيم است جو این بنود که شیطان بترساید دوستانش را پس ترسید از ایشان و بترسید
 اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ
 اگر هستید مومنان و باید که اندوختن سازند ترا انانکه شتاب کردند در کفر بدتر از ایشان
 لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ الْإِجْمَالَ لَهُمْ حِطَّ فِي آخِرَتِهِ وَلَهُمْ
 ضرر نمیرساند خدا را چیزی بخواهد خدا که برگرداند بر ایشان ایضا در احوال و بر ایشان
 عَذَابٌ عَظِيمٌ اِنَّ الَّذِيْنَ اَشْتَرُوا الْكُفْرًا بِالْإِيْمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
 عذاب عظيم است بزرگ که انانکه خریدند کفر را با ایمان ضرر نمیرساند خدا را
 شَيْئًا وَكُلُّهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَا يَحْسَبُنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اِتِّمَادًا عَلَىٰ لَهُمْ
 چیزی و برای ایشان است عذاب پرورد و نه میذارند انانکه کافر شدند انکه مهلت میدیم تا بیا
 خَيْرٌ لَّانْفُسِهِمْ اِتِّمَادًا عَلَىٰ لَهُمْ لِيَزِدُوا اِيْمَانًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مَّهِينٌ
 بهتر است برای خود ایشان جو این مهلت میدیم تا بیا از آنرا و کنند گناه را و بر ایشان است عذاب جور کنند
 مَا كَانَ لِلَّهِ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمُوتَ الْخَبِيثَاتُ
 نباشد آنکه خدا و گذارد مومنان را بواجب شما بر ایند تا جدا سازد پلید را
 مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَنِي مِنَ
 از پائیسره و نباشد خدا مطلع گرداند شما را بر غیب ولیکن خدا بری گرداند از

در فضل عظیم است خدا را از عباد و از عباد
 از عباد است خدا را بویگان که در حق
 بعام داد و در عباد سال بندگی
 بویگان خالص است ایشان
 بویگان که در عبادت را سلام
 برکات است که در عبادت را سلام
 سعادتی است که در عبادت را سلام
 ابرار و نافع است که در عبادت را سلام
 بر عبادت است که در عبادت را سلام
 بویگان از عبادت را سلام
 بویگان از عبادت را سلام
 بویگان از عبادت را سلام

رُسُلُهُ مِنْ لِسَانِهِ فَاٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَاِنْ تَوَمَّنُوْا تَقُوْا فَلَکُمْ اَجْرٌ ^{عظیم}
 عظیم • وَلَا یَحْسِبُنَ الَّذِیْنَ یَخٰوُنُ بِمَا اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِہِ هُوَ ^{عظیم}
 خیرًا لِّہُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لِّہُمْ سَیُطَوَّقُوْنَ مَا یَخٰوُلُوْا بِہِ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَاللّٰهُ ^{بہشت}
 مِثْرٰتُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرٌ • لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ ^{بہشت}
 قَوْلَ الَّذِیْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ فَقِیْرٌ وَیَخْرِجُ عِیْبًا سَنَکِبُ مَا قَالُوْا وَقَالِہِ ^{بہشت}
 الْاَنْبِیَآءُ بَغِیْرَ حَقِّیْ وَتَقُوْلُ ذُوْا عَذَابٍ لَّحِیْقٍ • ذٰلِکَ بِمَا قَدَّمْتُمْ ^{بہشت}
 اٰدِیْکُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ لَیْسَ بِظَلٰمٍ لِّلْعٰبِدِیْنَ • الَّذِیْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ عٰہِدٌ لِّنَا ^{بہشت}
 الْاَنۡوَمِیْنَ لِرَسُوْلِہِ حَتّٰی یَاْتِنَا بِقُرْاٰنٍ تٰکُلُہُ النَّارُ قَدْ جَآءَکُم رَّسُوْلٌ ^{بہشت}
 مِنْ قَبْلِہِ بِالْبَیِّنٰتِ وَبِالَّذِیْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْہُمْ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ • ^{بہشت}
 فَاِنْ کَذَبُوْکُمْ فَقَدْ کَذَّبَ رَّسُوْلٌ مِنْ قَبْلِکَ جَاؤْ بِالْبَیِّنٰتِ وَالزُّبُرِ ^{بہشت}
 وَالْکِتٰبِ الْمُنِیْرِ • کُلُّ نَفْسٍ ذٰئِقَةٌ الْمَوْتِ وَاٰمَّا تَوْقُوْنَ اِجْرٰکُمْ ^{بہشت}
 یَوْمَ الْقِیٰمَةِ فَمِنْ مَرْحَجٍ عِزِّ الشَّارِعِ وَادْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ اٰزَمَ مَا ^{بہشت}

چون دردی از سبب علی و اولاد او در قریبی
 سزاوارده است که در آن مختصر کرده
 بیخود در عالم کفر و کفر با حق
 مکار و ده ان قریبی و صدق
 بوده قبول قریبی و صدق
 و از جرات ان نیت کرده و نیت
 از جرات و انتم الظهاران قریبی
 اوصاف کرد و در این به درو
 نازل شد
 و از نزدیک گفت
 که در کتاب
 در عالم کفر و کفر با حق
 در عالم کفر و کفر با حق

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا الْاِمْتِنَاعِ الْغُرُورِ لَتَلَوُنَّ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ
 وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا اَذْيًا
 كَثِيرًا وَاِنْ تَصْبِرْ وَاَوْتَقُوا فَاِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ وَاِذَا خَذَ
 اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَيُبَيِّنَنَّ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوهُ
 فَنَذَرُوهُ وَاَعْظَمُوهُمَّ وَاَشْرُوْا بِهِ مِمَّا قَدْ بَيَّسَ مَا لَيْسَ تَرَوْنَ لَا
 تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْغِيْوْنَ بِمَا اُوتُوا وَيُحِبُّوْنَ اَنْ يُجْرَبُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا اَفَلَا
 تَحْسَبُنَّهُمْ بِمِقَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَاَلَيْسَ لِلّٰهِ مَلِكٌ
 السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَاَللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اِنَّ فِيْ خَلْقِ
 السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَاالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ
 الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيَامًا وَّقَعُوْدًا وَاَعْلٰجُ جُنُوْبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُوْنَ
 فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحٰنَكَ
 هٰذَا عَذَابُ النَّارِ رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تَدْخُلُ النَّارَ فَقَدْ اَخْرَجْتَهُ وَاَمَّا

زندگانی دنیا که امتناع غرور است هرگز در اموال شما و خودتان
 و هر گاه خواهید شنید از آنانکه داده شدند کتاب را پیش از شما و از آنانکه شرک آوردند تاخوئی
 بسیار و اگر صبر کنید و پرهیزکار شوید بزرگتر که این از عزم امور است و چون گرفت
 خدا پیمان از آنانکه داده شدند کتاب که هر گاه بیاوردند از آنانکه پیمان دادند و بیسوختندش
 پس انداختند از این شرکشان و عرض کردند با آنکه را این است آنچه را عرض میکردند
 بپندار ایشان در مقام سنگاری از عذاب و برای ایشان است عذاب بزرگ و مضرت است یاد را
 و زمین و سماها و خدا بر همه چیز تواناست بزرگ که در او بیند
 و اختلاف شب و روز هر گاه اینهاست مرصهان خود را
 و زمین و سماها و در روزگار ما خلق نوری این را باطل دانند یا کتبت را
 بزرگوار که در عذاب است پس بزرگوار که در عذاب است پس بزرگوار که در عذاب است

تلاوت
 یعنی بخواند
 صفات و عبادت
 عذاب الهی
 از جهاد کردن با اعدای
 بودن و وقوع بیگانه شدن

لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنَّا إِذْ يَبْعَثُ رَبُّهُمْ سُبُوحًا رَبِّانًا لِّقَوْلِهِمْ هَذَا كَذِبٌ وَمِنَّا
مُطالمانرا بیخ باوری صد پروردگار ما شنیدم که ندا کنند ندا میکرد برای ایمان که

أَمْ نَوَابِرِكُمْ فَأَمَّا رَبَّنَا فَاعْفُرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا
ایمان آوردید پروردگار زمان پس ایمان آوردیم پروردگارمان پس درگذران از ما گناهیمان را و بمیران ما را

مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
با نیکوکاران پروردگار ما و بده ما را آنچه وعده کردی برای ما رسولانت و خوارگردان ما را روز

الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْعَهْدَ ۗ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا
روز قیامت بگذر که تو خلاف نمیکنی وعده را پس اجابت کرد مرا ایشان را پروردگارشان بزرگوار

أَضِيعَ عَمَلٌ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِّمَّا ذَكَرْتُمْ فَأَنْتُمْ بَعْضُ الَّذِينَ
صایع میکنم عمل عاملی را از شما از مردی یا زنی بوضیعتان از بعضی پس آنکه

هَاجَرُوا وَاجْرُوا مِزْيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقَاتَلُوا
مهاجرت اختیار کردند و یرون رفتند از ديارشان در نجانبند شدند در راه من و کارزار کردن و کشته شدند

لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
هر اینه در میگذریم ایشان گناهان آنها را و هر سیئه داخل میکنیم ایشان را در بهشتها می که می رود از زیر آنها نهرها

تَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَ حَسَنِ التَّوَابِ لَا يَغْفِرُكَ تَقَلُّبُ
توابعی از نزد خدا و خدا نزد اوست عفو می یابد پس نباید که فریب هر ترا رفت و آمد

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۗ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وِبَسَّ السَّعَادِ
آنکه کافر شدند در شهرها متاعست اندک پس جایگاهت ان دورخت و بد بترست

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لیکن آنکه پرهیزگزار بودند پروردگارشان برای ایشان بهشتها که می رود از زیر آنها نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا نَزَّلَ اللَّهُ مَا عِنْدَ اللَّهِ وَخَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ۗ وَإِنَّ
جاودانیان در آن تری از نزد خدا و آنچه نزد خداست بهرست بر نیکوکاران و بدتر

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَكِن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ
از اهل کتاب کسی هست که هر اینه ایمان می آورد بخدا و آنچه فرودستاده شدت آنها و آنچه فرودستاده شدت آنها

ارواحی
نیستند از یکدیگر
بر کفر است
بسیار

یعنی تو
خوار گردان

تغلب
بعضی از کارها
در وقت کارها
و بعضی از کارها
در وقت کارها

تغلب
بعضی از کارها
در وقت کارها
و بعضی از کارها
در وقت کارها

این صبر است که در سوره صافات
 آمده است و در آیه ۱۰۱ تا ۱۰۴
 در سوره صافات آمده است
 و در آیه ۱۰۱ تا ۱۰۴
 در سوره صافات آمده است

خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ مِثْقَالَ قَلِيلٍ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
 اجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اصْبِرُوا وَاصْبِرُوا وَاصْبِرُوا وَاصْبِرُوا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۗ

سُورَةُ النَّسَاءِ مَائِدَةٌ وَفِيهَا مِائَتَانِ وَهِيَ مَدِينَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 خدا رحمتنا بینه مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
 زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
 تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْجَامُ فِي اللَّهِ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۗ وَأَتُوا الْيَتَامَى
 أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْاِحْبِثْ بِالْاِطْبِ وَلَا تَكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى
 أَمْوَالِكُمْ ۗ إِنَّهُ كَانَ حَوبًا كَبِيرًا ۗ وَإِنْ خِفْتُمْ الْاِتْقِطُوا فِي الْاِتْمِاحِ
 فَإِنَّكُمْ أَمْطَابَ لَكُمْ مِنَ النَّسَاءِ مِثْنِي وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ ۗ فَإِنْ خِفْتُمْ الْاِ
 تَعَدُّوا فَوَاحِشَ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ ذَلِكَ دِينُ الْاِتْقِطُوا وَأَنْتُمُ النَّسَاءُ

این سوره است که در سوره صافات
 آمده است و در آیه ۱۰۱ تا ۱۰۴
 در سوره صافات آمده است
 و در آیه ۱۰۱ تا ۱۰۴
 در سوره صافات آمده است

وَقَدْ دَرَسْنَا فِي هَذِهِ الْقِسْمِ
بِجَمَاعَةٍ فِي مَدِينَةِ
بَغْدَادِ فِي رَجَبِ سَنَةِ ١٠٠٠

يَا كَلُونَ فِي بَطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ۝ يُوَصِّمُ اللَّهُ فِي وِلَادِكُمْ

میخواند در کلماتش آتش و بزودی انداخته میشوند در آتش فروخته میفرماید شما را خدا در اولادتان

لِلَّذِكْرِ مِثْلَ حِطِّ الْأُنثَىٰ فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثَلَاثَا

از برای مذکر باشد مثل بهره دو مونس پس اگر باشد زمان فوق دو تا پس از برای هر هفت

مَاتَرَكَ وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلَا بُوَيْهٌ لِّكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا

اگر را که باشد و اگر بوده باشد یکی پس باشد از برای اوصاف و مرد و دختر را از برای هر یک از

السُّدُسِ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَةٌ أَبَوَاهُ

شش یک از آنچه که باشند اگر بوده باشد مراد از فرزند پس اگر نبوده باشد مراد از فرزند و میراث برادر و ابو

فَلَامِيهِ الثَّلَاثُ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَامِيهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ

پس باید از برای مادرش سه یک پس اگر بوده باشد مراد از برادران پس از برای مادرش باشد شش یک از بعد وصیتی

يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دِينِ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا

که وصیت میکند بان یا دینی پدران شما و پسران شما میدانند کدامشان نزدیکترند از شما از راه

فَرِيضَةٍ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ

فرض کرده است از خدا بزرگ خدا باشد عليم حکيم و از برای شماست نصف آنچه که

أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا

چهارتان اگر نباشد مراد از فرزند پس اگر بوده باشد مراد از فرزند پس از برای شماست چهار یک از آنچه

تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دِينِ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا

که باشند از بعد وصیت که وصیت میکند بان یا دینی و از برای شماست چهار یک از آنچه

تَرَكَتُمْ إِن لَّمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثَّمَنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ

که باشند اگر نباشد مراد از فرزند پس اگر باشد پسر از فرزند پس از برای شماست مثب از آنچه که

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ تُوَصُّونَ بِهَا أَوْ دِينِ وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً

از بعد وصیتی که وصیت میکند بان یا دینی و اگر باشد مردی که میراث برده بود از جمله

أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِن كَانُوا

یا زنی و مراد از برادری یا خواهری پس باشد از برای یک از آن دو شش یک پس اگر باشند

بعضی میگویند که اگر نباشد
از راه برادر بودن برکت و نفع از راه
شکل و نفع پس یکسان مالمی باشد
بدر و بعد علم

کلامه
زاد مراد از آن چهار یک است
و آن نسبت است به آن که او را
و نسبت بر نماند باشد و آن
میگوید مراد از آن چهار یک است
فما تَرَكَتُمْ مراد از آن چهار یک است
و آن نسبت است به آن که او را
پس چهار یک است و نفع از آن

والله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له
وهدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله والحمد لله رب العالمين
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِي بِهَا
پس از آن پس ایشان شرکیانند در ثلث از بعد وصیتی که وصیت کرده میشود بان
أَوْ دِيْنِ عِزٍّ صُرِّرَ سَانِدُهُ وَصِيَّتِي مِنْ صَدْرِي مِنْ بَعْدِ مَا
یا دینی عزیز صررساننده وصیتی از خدا و خدا علم تعلیمت این خدا در دست
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّاتُ جَبْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
و کیست اطاعت میکند خدا و رسولش را داخل میکند از او در این بهشتی که می رود از زرافها را بهر ما
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
خدا و انبیا نمند در آن ما است کامیابی عظیم و کسی که فرمان کند خدا و رسولش را و
يَتَعَدَّ حُدُودَهُ يَدْخُلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ وَاللَّائِي
تعدی کند حد ما پیش را داخل میکند از او در این بهشت جاودانی در آن او است عذاب خوارکننده و انا که بخند
بِاتِّزَانِ الْفَاحِشَةِ مِنْ لِسَانِكُمْ فَاستَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِنْكُمْ
کار بدی از زبان تان پس لطیف گواهی بر ایشان چهار تا را از شما
فَإِنْ شَهِدُوا وَاْفَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ
پس اگر تشهدت دادند پس حبس کنید تان در خانه تا بر او در شان مرگ بیاوردند
اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا وَاللَّذَّانِ يَأْتِيَانِيهَا مِنْكُمْ فَأذْوَهُمَا فَإِنْ تَابَا
خدا از ایشان راهی وان دو کسی که میکند کار بدی از شما پس از او اگر گشتند پس اگر توبه کردند
وَاصْلَحَا فَأَعْرَضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا إِنَّمَا التَّوْبَةُ مَقْبُولَةٌ
و باصلاح آمدن پس گذرانند از ایشان بدر که خدا باشد توبه پذیر رحیم و این توبت که توبه مقبول
عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ
بر خداست از برای آنکه میکند بد را بجهالت پس توبه میکنند از نزدیک پس ایشان را
يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا وَكَانَتْ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
توبه می پذیرد خدا از ایشان و باست خدا علم عظیم و نیست توبه از برای انا که
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ
میکند گناهان تا چون حاضر شود یکی از آنها مرگ بگو پذیرد که من توبه کردم اکنون

سید
گفته اند این آیه است به شرح
که درین آیه بعضی بر هر حال آمده
و بعضی بر زبان آن است
واللذان
دو نفر از شما که
دو نفر از شما که
دو نفر از شما که
دو نفر از شما که
دو نفر از شما که
دو نفر از شما که
دو نفر از شما که
دو نفر از شما که
دو نفر از شما که
دو نفر از شما که

بسیار نظر است در حفظ اخبار
و در بیان آنکه در این زمان
بسیار از آن کس که در این
زمان از علمای اسلام است
و در دفع ممالک است
بسیار از آن کس که در این
زمان از علمای اسلام است
بسیار از آن کس که در این
زمان از علمای اسلام است

فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَاجِحٌ عَلَيْكُمْ وَجَلَائِلُ بِنَائِكُمْ الَّذِينَ
مِنْ صِلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْعُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ الْأَمَّا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ الْأُمَّا مَلَكَتْ يَمَانُكُمْ
كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَجِلْ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ حَسَنَاتٍ
غَيْرِ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَتَوْهَنَ فَاؤْهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةٌ وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
فَمِنْ مَا مَلَكَتْ يَمَانُكُمْ مِنْ فِتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ
مِنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَاتَّوَهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَنْتُمْ
أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ
ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ

بسیار از آن کس که در این
زمان از علمای اسلام است
بسیار از آن کس که در این
زمان از علمای اسلام است
بسیار از آن کس که در این
زمان از علمای اسلام است
بسیار از آن کس که در این
زمان از علمای اسلام است
بسیار از آن کس که در این
زمان از علمای اسلام است
بسیار از آن کس که در این
زمان از علمای اسلام است

بسیار از آن کس که در این
زمان از علمای اسلام است
بسیار از آن کس که در این
زمان از علمای اسلام است

رَحِمَ ۝ يَرْيِدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ

رحمت بخواند خدا که بیان کند برای شما و هدایت کند شما را طریقهها را آنکه پیش از شما بودند و توبه ببرد

عَلَيْكُمْ ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَاللَّهُ يَرْيِدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ

از شما و خدا دانای حکمت و خدا بخواند که توبه ببرد از شما و بخواند آنکه

يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ۝ يَرْيِدُ اللَّهُ أَنْ يَخَفَفَ

پرورد کند خود را بر نفسی که میل کنید میل عظیم بخواند خدا که تخفیف دهد

عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ

از شما و بسزیه انسان ناتوان ای کسانی که ایمان آوردید بخورید اموالتان را

بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ

میان شما بیغرضی مگر بوده باشد خرید و فروشی بختی خودی از شما و میشد خودتان را

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عَدْوَانًا وظَلْمًا فَسُوفَ

بدرگناه خدا باشد شما مهربان و بسزیه میکند انرا از راه تعدی و ستم پس زود باشد

نَصِيحَةٌ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ أَنْ تَحْتَبُوا كِبْرًا مِمَّا تَهْوُونَ

نه بندگانیم او را در پیش و باشد آن بر خدا سهان اگر مرامون میکنید کبر ما را کبر را نمی گوید

عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ۝ وَلَا تَتَمَنَّوْا

از آن ساقط میکرد این از شما کثرتا ما شما را دوری ازیم شما را در محلی گرامی و از روی بکنید

مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَ

انرا را افزونی داده خدا بر بعضی از برابر مردانست بهره از این کسب کردند و

لِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

از برای زنان است بهره از این کسب کردند و در خوشت بکنید از خدا بدرگناه خدا باشد

بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمًا ۝ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

بهره چیز دانا و از برای همه گردانید میراث بران از این که گذشتند والدین و نزدیکان

وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ

و کسانی که میان بستند پیمانان پس بدهید ایشانرا بهره بدرگناه خدا باشد بر همه

بالباطل

نفس
خورد مال دیگر
از راه ستم
را بوقت ستم
در حق
بجای
از راه
عقل

میراث

لن تحتبوا کبرا بر ما

کبر ما را کبر را

نخستین

دگر ما را از شما

و در کسب و خلاق

که کسب کرد

از بعضی از این

تست که در این

کسب و او را

و عده

خود را

در کسب

ولا تمنوا

والذین عقت

بهره چیز دانا
از برای همه گردانید میراث بران از این که گذشتند والدین و نزدیکان
و کسانی که میان بستند پیمانان پس بدهید ایشانرا بهره بدرگناه خدا باشد بر همه

نهی

نفس
خورد مال دیگر
از راه ستم
را بوقت ستم
در حق
بجای
از راه
عقل

فان قلت يا معتاد عبادت الله بالاعتناء بعبادته والاعتناء بعبادته
 قوامه على اعتناء بعبادته بعبادته بعبادته بعبادته بعبادته
 است که بیشتر از خدمت شدن برسد او بعبادت
 و نرسد به تکلیف بقول لیس فی ذلک و غیره
 و در وقت آن و فعل عمل لیس فی ذلک
 کردن و شکر بر او را در وقت
 چه مرد در زمان
 در وقت
 در وقت
 در وقت
 در وقت

شَيْءٌ شَهِدًا ۝ الرَّجَالُ قَوَامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
 عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۖ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّ
 لِّغَيْبِ مَا جُفِيَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَ
 أَهْرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاصْرَبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْتَغُوا عَلَيْهِنَّ
 سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
 فَابْتَغُوا حَكْمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكْمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقُ
 اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۝ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا
 بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
 وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ
 وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَجُورًا ۝ الَّذِينَ
 يَجْلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَغْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
 فَضْلِهِ ۗ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝ وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
 مَغْتَرًا وَأَمَّا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 أَصْنَافًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ذُو قُرْبَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ سَاءَ مَا يَكْتُمُونَ
 صُلُوبَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ أَصْنَافًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ذُو قُرْبَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ سَاءَ مَا يَكْتُمُونَ
 صُلُوبَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ أَصْنَافًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ذُو قُرْبَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ سَاءَ مَا يَكْتُمُونَ
 صُلُوبَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

والصالحات قانتات
 بر نفس مغروران در آنچه بکس بگویند
 با تشدد و جادوم و عصبانیت
 بترقی شده است

للهون
 کلمه تدریس ظاهر است
 بکار هر شاره با کتب حدیث این
 خدمت کافر نیست
 بهمانکه همیشه
 بظاهر
 بشنیده
 بنی

چیز شده
 مردان کارگزاران فرمان روید بر زمان با کینه و زحمت داد خدا بعبادت ترا
 بر بعضی و آنچه اتفاق کند از اموالتان پس نیک زمان پرستار اند محافط کنندگان

دور کنید از آنها در خوابگاه
 و بر نیتان پس اگر فرمان برادر کنند تمهات این بگوید بر آنها
 راهی را ببرد که خدا برتر برتر و اگر برترید از سازگار بر میان نشان

پس بفرستید و او را از کسان مرد او را از کسان زن اگر بخواهید اصلاح آوردند سازگارند
 خدا میانشان بیشتر که خدا باشد دانای آگاه و بیشتر کند خدا را و تفریق مسازید

بان چیزی را و والدین سبک کردن و صاحب قرابت و یتیمان در ماندگان
 و بمسایه صاحب قرابت و همسایه یکانه و همراه در پیوسته و ابن سبیل

و آنچه از مالک شد بمنها مان ببرد که خدا دوست بیدارد بکینه باشد منکر نادان
 کل در زمین دام میکنند مردمان را به بخل و بهمان میدارند آنچه دادشان خدا از

مغترانه و ماده کرم از برای کافران عذاب خواهد شد و آنها که اتفاق میکند اموالت ترا

رثَاء النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ

برای مردم ایمان نمی آرند بخدا در روز بازبین و کسی که باشد شیطان

لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا. وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

مراور همراه پس بدتر است چه چیز بود بر ایشان که ایمانی آوردند بخدا در روز بازبین و

انْفَعُوا إِمْرًا رِزْقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بَرِيْمًا عَلِيمًا. إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلُمُ

افعان میکردند از آن رزق را بدوشان خدا و باشد خدا باریان دانا بجز آنکه خداست میبخشد

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَظَاهِرْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهَا أَجْرًا عَظِيمًا

مقدار زره و اگر باشد نیکی ای از ایاتنا و میدهد از بزرگی او عظیم

كَفَيْفَ إِذَا جَنَّاتٌ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ يَشْهَدُونَ بِمَا كَفَرُوا بِهِيَ هَلْ هُمْ لَشَهِيدٌ

کس چگونه باشد وقتی که بیایم از هر گیتی باشد بدتر آنرا بر هفت شهید

يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تَسْوَى بِهِنَّ الْأَرْضُ

امروز دوست میدارند آنرا که کافرانند و فرمانی کردند بخیمه که کاش میموردند ایشان زمین

وَلَا يَكْتُمُونَ لِلَّهِ حَدِيثًا. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَ

و نمیسانند از خدا سخنرا ای کسانی که ایمان آوردند نزدیک متوند بمنها و

أَنْتُمْ سَكَرَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا لِلْإِعَابِ بَرِي سَبِيلِ

شما باشد مستان تا وقتی که بدانید آنچه را میگوید و نه جنب که رودگان راه

حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ

تا وقتیکه غسل نکنید و اگر باشد بیماران یا بر سفری یا در احدی از شما از

الغَائِطِ أَوْ لَمْ تَمْسُكْ الْمَاءَ فَلَمْ يَجِدْ وَمَا تَيْمَمُوا صَعِدًا طَيِّبًا

سایه یا مباشرت کردید با زمان پس تمیز کنید آب پس تمیز کنید بروی زمین پاک

فَمَا سَجُّوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا غَفُورًا

پس سجده کنند رویهاشان را در دستهایشان بر سر خدا باشد در گذر آنده آمرزنده ایضا میگردند

إِلَى الَّذِينَ أَوْ تَوَانِصِبًا مِنْ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَالَاتِ وَيُرِيدُ

با نانو واده شدند بهره از کتاب میخرند که آساید را میخواستند

باید

بوی بد
که از هفت شهید
میگویند

سکاری

مست را جنب را
که در طهری را که در ایستادن
سجده و تقویت برود و در سج
طهر و تقویت برود و در سج
در سجده

سجده است
که در طهری را که در ایستادن
سجده و تقویت برود و در سج
طهر و تقویت برود و در سج
در سجده

شخص است و اندک علم

ان تطلقا

ان تَصَلُّوا السَّبِيلَ وَاللَّهُ اعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكُنِيَ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكُنِيَ بِاللَّهِ
که کم کنند راه را و خدا دانایان است بدشمنانان و بیست خدا بود و بیست خدا
نَصِيرًا ۵ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ
ای کسانی که از آنجا میبودند میگردانند سخن را از جایگاهش و میگویند
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعِنَا لِيَكُونَ لِيَا بَالِسْتِهِمْ وَطَعْنَا
شنیدیم و اطاعت کردیم و بشنو غیر شنونده و مهلت ده ما را بخدمت در را نشان و طعمه زدی
فِي الَّذِينَ وَلَوْنَهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
در دین و اگر که ایشان بیکفشد شنیدیم و اطاعت کردیم و بشنو و مهلت ده ما را هر چه بود بهتر
لَهُمْ وَأَقْوَمٌ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۶
از برای ایشان در دست زد و لیکن لعنت کرد ایشان را خدا بسبب کفرشان پس ایمان نمی آورند مگر اندک
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ
ای کسانی که ایمان آورید ما آنچه فرودستادیم تصدیق کننده ما آنچه را با شما پیش از
أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنُرَدَّهَا عَلَى أَذْيَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ
آنکه خود را این رویها را پس اگر بر گردانیم بر قفاها نشان یا لعنت کنیم ایشان را همچو لعنت کردیم اصحاب
السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۷ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ لِمَنْ يَشْرِكْ بِهِ
شبهه را و باشد امر خدا کرده شده بجز شرک خدا نمی آموزد آنکه شرک آورده شود
وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا
و می آموزد آنچه فرودتر است از برای کسی که بخواید و کسیکه شرک می آورد خدا را پس تحقیق ارتکاب کرده است
عَظِيمًا ۸ الْمُتَرَالِي الَّذِينَ يَزُكُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزُكُونَ مِنْ لِيَشَاءَ
عظیم ای کافه نزدی با آنکه پاک میسازد خود را نشان بلکه خدا پاک میسازد کسی را که بخواید
وَلَا يُظْلَمُونَ قِتْلًا ۹ أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِبْرَ وَكُنِيَ
ظلم کرده می شود قتل بین چگونه استند بر خدا دروغا و بست
بِهَ إِثْمًا مُبِينًا ۱۰ الْمُتَرَالِي الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ
این گناه آشکار ای کافه نزدی اما آنکه داده شده بهره را از کتاب ایمان می آورند

خطاب
ممنوع شد
که سخن بجهان را
عفت تو را نظر
در لغت
صاحب
انسان
الطه استند
در شرح بصد ما
اشغال بود
منع شد
و لغت علم ازین عفت
فیه است در روان
المترا لالین
کتاب
نازل شد
در شان در این خط
در چند دیگر از
شود
تقریباً
بود
واقع شده
خود را
رسول خدا
زودند
بکلمه
در جوار
در لغت
درین شمار
نصیر
خود را
و الله
خبر
بست
آمده
مقصود
است
دا

ان تَصَلُّوا

بیت طاعت است از
معمول نظر در کتب
زخانه خود آرد

تقریب کتب که در این
در فضیلت و در استقامت
در کتب است

بِالْحُبِّ وَالطَّاعُوْتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ

بجبت و طاعت و میگویند مرانرا که کافرند که آنها که مادی ترند از

الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَبِ اللَّهُ فَلْيُحْمَلْ

المانه ایمان آوردند راهرا آنها کس بنده که لعنت کرد بشما خدا و کسی را که لعنت کرد خدا را

نَصْرًا ۖ أَمْ لَمْ تُصِْبْ مِنَ الْمَلِكِ ۖ فَاذًا الْيُوتُونَ النَّاسَ نَفِيرًا ۚ أَمْ

بر آورداری کننده ایام شما نیست بهره از پادشاهی پس اینست نام میزند مردمان را نفیسه ای

يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ قَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ

ح میزند مردمان بر آنچه داد بشما خدا از فضلش پس بھتق که دادیم آل ابراهیم را

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مَلَكًا عَظِيمًا ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَ

کتاب و حکمت و دادیمشان پادشاهی بزرگ پس بعضیشان کسیت که ایمان آورد

مِنْهُمْ مَنْ صَدَّعْتَهُ وَكَفَىٰ جَهَنَّمَ سَعِيرًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا

و بعضیشان کسیت که منع کرد از ان و کسیت جهنم اطوفه بیشتر که انرا کافر شدند با آیات ما

سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَمَا نُصَلِّيٰ جُلُودَهُمْ بَدًا لَهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ ۚ

زود باشد که بنده از ایشان درش هر گاه بجهت خود پوستهاشان بدل میکنیم نیت از پوستها سر جز آنها

لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بجند عذرا بزرگ خدا باشد عزیز حکیم و انرا ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ خَالِدِينَ

کارهای شایسته را بروی دخل میکنیم شما را در شهرها که برود از درها نهرها جادو ایمان

فِيهَا أَبْدَانُكُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ۚ

درها همیشه از برای شماست در ان جغتار یا کز و روی ایم شما را در سایه یا بنده

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذْ حَكَمَ بَيْنَ

بزرگ خدا امر میکند شما را که برسانید امانت را با بش و چون حکم کنید میان

النَّاسِ أَنْ يَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا

مردمان اگر حکم کنید بعد است بزرگ خدا خوب است چیزی که بنده به شما را بان بزرگ خدا باشد شورا

جزء

مردان است و انچه در این
کتاب است در فضیلت و در استقامت
در کتب است
بیت طاعت است از معمول نظر در کتب زخانه خود آرد

بصیرا

بَصِيرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَאוْا
الْأَمْرَ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ
الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ
أَنْ تِيحَاكُمُوا إِلَى الطَّاعُونَ وَقَدَّامُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ
أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَالْإِلَّاهُ الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صِدُودًا
فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا هَذَا الَّذِي كُنَّا نَعْتَدُ
يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا أَحْسَانًا وَتَوْفِيقًا
يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَعِظَهُمْ وَقَالَ لَهُمْ فِي
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا
اللَّهُ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ

بسی ای احسانه ایمان آوردند اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید رسول را و صاحبان

امر را از شما پس اگر اختلاف کنید در چیزی پس برگردانید آنرا خدا و رسول اگر استند

که ایمان آرید بخدا و روز باز پس آن نوبت و خوش بخت بحال اندیشی اما کفاره کردی

با آنچه امکان میسرند که ایشان ایمان آوردند باینکه فرود ستاده شد بنویز و چون فرود ستاده شد پیش از تو نخواهند

که دوری بر بندگی طاعت و تحقیق که امر کرده شد که کار فرودمان و میخواهند شیطان

که گمراه کند ایشانرا که ای دوری و چون گفته شود در میان آنرا که بیامید بوی که فرستاد

خدا و بوی رسول یعنی منافقانرا که باز دارند از تو باز دارند

بسی که نمانند و قس که میسر ایشانرا میقتند لب که پیش فرستاد و ستانان پس می آمد بوی

قسم میوزند بخدا که نمیجوئیم مگر نیوی و موافقت بهر بیذن این کسانند

که میدانند خدا آنچه در دهان ایشان است پس دور کردن ایشان و میزده ایشانرا و بگویم ایشانرا در

نصیحتشان گفتند آنستند و فرستادم از رسولی که از برای آنکه اطاعت کرده بود ما را

خدا و اگر آنرا ایشان بخانسیکه ظلم کردند بر خود ایشان آمده بودند بوی رسولی که استند بودند از خدا امر میسرند

کات سزاغرم که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب
 کاتبان را در حقش که در کتب

لَهُمُ الرَّسُولُ لُوَجِدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا • فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ

از برای ایشان رسول هر آینه یافته بودند خدا را توبه پذیر رحیم پس نه بختی برورد کار تو که ایمان نخواهند داشت

يُحْكَمُوا فِيهَا شُجْرَيْنِهِمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مَّا قَضَيْتَ وَ

آنکه حکم کند ترا در این دو طرف خود ایشان پس نمایند در خود ما شان اختوار از آنکه حکم کرده و

لِيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا • وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا

تسليم كنند تسليم كوني و اگر آنکه ما نوشته بودیم بر ایشان که بکشند خود ما تا ترا یا بیرون روید

مِن دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ

از دیارتان میکنند آنرا مگر اندکی از ایشان و اگر آنکه ایشان کرده بودند آنرا میزدادند

لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا • وَإِذْ آلَاؤُنَا لَهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

هر آینه بود بهتر از برای ایشان و سخت تر ثابت کرد ایندن و در هر مقام هر آینه میدادیم ترا از خود خود بزرگ عظیم

وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا • وَمَنْ يَطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ

و هر آینه هدایت کرده بودیم ایشان را راهی راست و لیکن اطاعت کند خدا را در رسول را پس آنها را

مَعَ الَّذِينَ نَعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَ

با امانت انعام کرد خدا بر ایشان از سبزان و صدیقان و شهدا و

الصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا • ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

صالحان و خوبند آنها رفیقان ان مصلحت از خدا و بس است خدا

عِلْمًا • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ وَأَنفِرُوا

دانا ای کسانی که ایمان آوردند بگریزید ملاحظه ترا پس بیرون روید فرج فرج ما بیرون روید

جَمِيعًا • وَإِنْ مِنْكُمْ لَكٰبِطٌ شَرٌّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ نَعِمَ اللَّهُ

با همه و بدتر از شما از شما بدتر است که در نزد مکه بدتر اگر برسد شما را مصیبتی خواهد بود بختی که انعام کرد

عَلَىٰ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا وَلَكِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لِيَقُولُوا كَأَن لَّمْ

بر من نیگامید بودم با ایشان حاضر و اگر برسد شما را فضیله از خدا هر آینه نیگامید شما را که

تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يٰلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَوْهَز قَوْزًا عَظِيمًا •

موده میان شما و میان او در راهی کاش من بودم با ایشان پس فریزی می یافتی فریزی عظیم

*یا بجزر باشد
از دست و اما در خود
اورا
لیط فان
این نام
نازل شد در شان
حس از منافقان که مردم ایمان
بر نفس بجای غلب مسکوه
و ایستاد*

فایده

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ

باید کارزار کند در راه خدا آنکه بخشد نزدیکی و بسیار باجوت و سبک

يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَ

کارزار کند در راه خدا پس کشته شود یا غالب آید پس زود باشد که بدیم او را اجر عظیم و

مَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ

چست بر شما که کارزار نکنید در راه خدا و ضعیفان از مردان و

وَالْوِلْدَانَ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ

زمان و فرزندان آنکه میگویند پروردگارا ما بیرون بر ما را از این قریه

الظَّالِمِ أَهْلِهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ

که سخاوت است ایست و بگردان از برای ما از نزدت یاور بکنده و گردان بر ما از نزدت

نَصِيرًا الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ

باور بکنده آنکه ایمان آوردند کارزار میکنند در راه خدا و آنکه کافر شدند کارزار میکنند

فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَقاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ

در راه طاعت پس کارزار کنید با اولیای شیطان بدتر که کسر شیطان

كَانَ ضَعِيفًا الْمَتْرَىٰ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

با دست ایستگاه کردی با آنکه گفته شد از ایشان باز دارید و بر ایمان دارید نماز

وَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَا تَكُتِبُ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذْ فُرِقَ مِنْهُمْ يَحْشُونَ النَّاسَ

و بدیدم زکوة را پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار در بهنگام باره از ایشان میرت میدند مردمان

كَخَشِيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ

چون رسیدن خدا باجوت تر در رسیدن گفتند پروردگارا ما را او شتر بر ما کارزار کردن

لَوْلَا اخْتَرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ

چرا نیاوریمند بر ما تا مدتی نزدیک بگو بر خودداری دنیا قلیل و اجوت باجوت از برای

اتَّقَىٰ وَلَا تظْلَمُونَ فَيَتَلَا هَٰذَا مَا تَكُونُوا يَدْرِكُكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي مَرَجٍ

باید کارزار و ظلم کرده میشود فتنه هر جا باشد در می باید شمارا موت اگر بوده باشید در برهما

*افشاید
خدا را از کارزار کند در راه خدا
و آنکه کافر شدند کارزار میکنند
در راه خدا*

*بقرآن و باران
و درستان شیطان*

*المتر
شماره
جست
که در کجاست
بود نشانی
عوض از او
باید و فاعل
که کس از ما
از خود بر او
که کس از ما
خوشتر است
صبر است
باید*

*و اما که ای کس از ما
تو است
از بر تو*

تاکم محمد صالح
 از دست برود و در این کتاب
 سال نبوت است که در این کتاب
 حضرت محمد صلی الله علیه و آله
 در این کتاب است که در این کتاب

مُسَيِّدَةٌ وَإِنْ تَصِبُّمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تَصِبُّمْ

سخت استوار و اگر میسید اینها را خوب میگویند این از نزد خداست و اگر میسید اینها را

سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَإِنَّ هَؤُلَاءِ

بدی میگویند این از نزد توست بگو همه از نزد خداست پس صیت مزان

الْقَوْمَ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ

قوم را که نزدیک نیست که بفهمند سخنی را آنچه میسید بتو از خوب پس باشد از خدا

وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَ

و آنچه میسید بتو از بدی پس باشد از نفس تو و فرستادم ترا برای مردمان رسولی و

كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا

پس باشد خدا شاهد کسیکه اطاعت کرد رسول را پس تحقیق اطاعت کرد خدا و کسیکه روگردانید پس

أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عِنْدِكَ

فرستادم ما ترا بر ایشان نگاه دارنده و میگویند فرمان بردار پس چون برون مروند از نزد تو

بَيْتٍ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبْسِتُونَ فَأَعْرِضْ

تو میسوزی در پشت طوفان ایشان غیر آنچه میگویند و خدا مینویسد آنچه را که در پشت تو میسوزند در پشت تو

عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنُ

از ایشان و توکل کن بر خدا و بس باشد خدا وکیل ای ایسین مایل میکنند در قرآن

وَلَوْ كَانَتْ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا وَإِذَا

و اگر بود از نزد غیر خدا هر سه باقیه بودند در آن اختلاف بسیار و چون

جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ وَآخِوْفٍ آذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَ

ی ای ایشان را امر از امینی یا بیم نشا میسوزند آنرا و اگر گردانند آنرا به رسول و

إِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِي لَيْسَ تَبْطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ

رسول صاحبان امر از ایشان هر سه بلایش مانند استبطا میسوزند از ایشان و اگر نبود فضل

اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتِهِ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ الْآفِيلًا فَقَاتِلْ فِي

خدا بر شما و رحمتش هر اینها بر تو میسوزد شیطانرا که اندکی پس کافر را در

ما اصابتك من حسنة فم
 اگر این از نزد خداست
 از
 زبان
 منافقان
 که باخبرند که از جنت
 سبحان نبوت که در راه
 سابق نبوت و اگر
 اخبار از
 واقع شد مراد
 از حسنه طاعت است که مومن
 اطمینان از نزد خداست
 و اینست که از سر و ختنه
 او شایسته است
 از
 از
 از اول
 الامور
 انه مطابق
 در وقت
 است
 است
 معصوم است طاعت
 گفته خبر از منبر سرداران
 عزایند که با خبر باشند
 است
 رسول
 پس
 تمام
 و در پیش و خبرند که در وقت حضرت
 رسول نه بودند

سبیل الله

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

سَبِيلَ اللَّهِ لَا تَكْفُلُ لِأَنْفُسِكَ وَحِرْضَ الْمُؤْمِنِينَ عَمَى اللَّهُ أَنْ

راه خدا تکلیف کرده نمیشود مگر گفت و تزعیب کن مومنان را شاید که خدا باز

يَكْفُ بِأَسْرِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا

دارد آسب از آنکه کافر شدند و خدا سخت تر است در عقوبت و سخت تر است در آسب هر که

لِيَشْفَعَ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ لِيَشْفَعَ شَفَاعَةً

درخواست کند در خواستی خوب میباشد مراد از آن و هر که در خواست کند در خواستی

سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كُفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا

بد میباشد مراد از آن و باشد خدا بر همه چیز قادر

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِحِجَّةٍ فَيُؤَا بِأَحْسَنِ مَنِهَا أوردوها ان الله كان على كل

و چون سخت داده شود حیثی پس سخت میدخورد از آن یارد کند همانرا بدتر که خدا بر همه

شَيْءٍ حَسِيبًا

چیز محاسب خدا نیست خدا سر او هر شیء را ظاهر کرد شما بود در قامت نیست

فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

در آن و کیست راستتر از خدا در سخن پس صحت هر شما در معارفان دودویی

وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أتريدون ان تهدوا من اضل الله ومن

و خدا بر گردانید ایشانرا با آنچه کسب کردند ایما خواهد که هر بیت کیند از آنکه گمراه کرد خدا و آنرا

يُضِلُّ اللَّهُ فَلَئِنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

که اضلال میکند خدا پس نیانی از برای او راهی دوست داشتند که کافر شود همانرا که کافرند پس بوده

سَوَاءٌ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ

کیمان پس گردانید ایشان در میان تا آنکه هجرت کردند در راه خدا پس اگر

تَوَلَّوْا فخذوهم واقتلوهم حيث وجدتموهم ولا تتخذوا منهم وليًا

رد کنند پس گردانید ایشان و بکشید ایشان هر جا بیابید ایشان و بکشید ایشان در میان

وَلَا نَصْرًا إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مَبِيتٌ

و نه یاوریه مگر آنرا که بیرونند بقوم شما که باشند میان شما و میان آنها ایمانی

فستین

چون

میدان

اسل

سلام

باز این سخن

نمودند باینکه

در این سخن

از آنکه

دو نفر

سپهانی

تا

سازگار

از همه

کردند

از آنکه

بگفتند

بگفتند

بگفتند

بگفتند

بگفتند

بگفتند

بگفتند

بگفتند

بگفتند

بگفتند

بگفتند

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

جَزَاءُ وَهُنَّ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا
 عَظِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَّنُوا
 وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آتَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا فَعِندَ اللَّهِ مِغْنَمٌ كَثِيرَةٌ لِّذَلِكَ كُنْتُمْ تُقْبَلُونَ مِنَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 فَيَتَيَّنُوا أَنِ اللَّهُ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا لَّا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الضَّرِّ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ
 دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ
 أَجْرًا عَظِيمًا ۝ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 رَحِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَا مِنَ الْمَلِكَةِ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فَمَ كُنَّا
 كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً
 فَتُجَارَ فِيهَا فَاوْلًا كَمَا وَمَا وَهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ إِلَّا
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

فتبينوا
 مراد از
 و هر که کجا و از
 نفس کشید
 مراد از
 یا عرض
 و توبه که گشته شود

سلام
 یعنی
 بشما سلام کند
 بطرفه مسلمانان یا
 اظهار تقوا کند

ان الذين توفيم
 ايضاً از حق
 جمعيت که در کجا
 اسلام آوردند و بعد از آن
 در کجا مازده یافتند
 شایسته
 شایسته

فمجاور
 یعنی
 مجاور

عَلَيْكُمْ ضَمٌّ

بجا بودند و خداوند در حق طاعت
 احوال شکر با ما انداخته
 کافران از حق طاعت غفلت
 کافران از حق طاعت غفلت
 و الحمد لله لا اله الا الله
 در تقابل و تقابل غفلت کافران
 که نتوانستند
 و استغفار از انصاف
 که نتوانستند

المستضعفين من الرجال والنساء والولدان لا يستطيعون

سجوان از مردان و زنان و فرزندان که نتوانستند

حيلة ولا يهدون سبيلا فالويلك عسى الله ان يعفو عنهم

چاره و نیابند رایسته پس ایضا شاید که خدا در گزاینده از ایشان

وكان الله عفوا غفورا ومن يهاجر في سبيل الله يجد في الارض

و باشد خدا در گزاینده امر زنده و آنچه بجهت گزینند در راه خدا می یابد در زمین

مراغما كثيرا وسعة ومن يخرج من بيته مهاجرا الى الله و

موضوعها بسیار و فراخی و بسکه برون رود از خانه اش مسافر بود خدا و

رسوله ثم يدرکه الموت فقد وقع أجره على الله وكان الله غفورا

رسانش پس در یابد او را مرگ پس تحقیق تا زمان اوست بر خدا و باشد خدا امر زنده

رحما واذا ضربتم في الارض فليس عليكم جناح ان تقصروا

رجمه و چون بکشید در زمین پس میت بر شما گناهی که گناه کرد اینند

من الصلوة ان خفتم ان يفتمكم الذين كفروا ان الكافرين كانوا

از نماز اگر ترسید که هفتون سازند شما را آنکه کافرتان برتر که کافران باشند

لكم عدوا مبينا واذا كنت فيهم فاقم لهم الصلوة فلنقم طايفة

بر شما را دشمنی آشکار و چون با آن در ایشان پس گردی در ایشان نماز را پس باید که بایستد پاره

منهم معك وياخذوا اسلحتهم فاذا سجدوا فليكونوا من وراءكم

از ایشان با تو و باید که بگیرند اسلحتان را پس چون سجد کردند پس باید که باشند از پشت سر شما

ولنات طايفة اخرى لم يصلوا فليصلوا معك وياخذوا حذركم

و باید که بیابند پاره دیگر که نماز نکرده است پس نماز گذارند با تو و باید که بگیرند یا استشار

واسلحتهم وذل الذين كفروا لو تغفلون عن اسلحتكم وامتعتكم

و سلاح شما را دست داشته اند آنکه کافرتان که کاش غافل میشد از اسلحتان و متاع شما آن

فيميلون عليكم ميلة واحدة ولا جناح عليكم ان كان يكم اذى

پس گرایش میدونند بر شما همه یکباره و نیست گناهی بر شما اگر باشد که با شما رنجی

اسمهم و والدين

سج
 طهر
 نماز
 کوفته به
 با وضو نماز
 باشد که نماز
 مسکن از نماز
 سنگینان کار و
 و خجرت تمام راه که جائز
 بر او است اول الله
 است ان هم از پیش امام
 گشت بر او ایستاده از سلام داده
 بیرون کرد چیزی که بخاطر در آن راه
 سپردم و از پیش می آید و محسوسند
 و الم بهمان طریقی که استاده بود با
 ایشان نماز بکنند و مردم را
 و تشریح اطلاق عیده تا
 ایشان برترند
 رجم
 میکند
 نماز
 شایسته
 پس

سلام همه امام باشند بعد از شیخ
 نکته که بر سر است حضرت امام زین العابدین
 از آن حضرت صلوات که هرگز از کعبه طواف
 نیست کردن طواف میفرمود و هم در نماز
 از آن فراتر است

بهر دست
 است در نماز
 بیرون از دست
 ۲۲

مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَصْعُوا اسْلِحْتُمْ وَخَذُوا حِذْرًا إِنَّ اللَّهَ

از باران یا باشد بیماران که بدارید اسلحه تا نرا بگیرد یاستان بر آن که خدا

أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۖ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ

اماره کرده از برای کافران عذاب حوار کنند چون بدارید نماز را پس یاد کنید خدا را

فِي مَآءٍ وَوَعُودٍ أَوْ عَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ

استاده داشته و بر پهلو مانان پس چون از بیدید پس اقامت کنید نماز را بر سر نماز

كَانَتْ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ۖ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِن

باشد بر مومنان نوشته وقت معین شده دست متوجه در طلب انقوم اگر

تَكُونُوا تَأْمِنُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْمِنُونَ كَمَا تَأْمِنُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ

باشد که از امید پس بر ایشان از امید شده همچنانکه از امید شده و امید میدارد از خدا آنچه امید میدارد

وَكَانَ اللَّهُ عُلَمَاءًا حَكِيمًا ۖ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ

و باشد خدا را علم حکیم بر آن که ما فرود ستادیم بر کتاب را بحق تا حکم کن میان

النَّاسِ بِمَا آرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ۗ وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِن

مردمان با که نمود مر از خدا و پیش از بر آن خائبن کنند کان و تهنج و امرش خواه از خدا برتر

اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ وَلَا تَجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ

خدا باشد از رزق رحم و مجادله کن از جانب انکه خائبن میکنند با خود مانان برتر

اللَّهُ لَا يَحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَثِمًا ۖ لِيَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ

خدا دوست نمیدارد کسیکه باشد خائبن کننده بر کار شتم میدارند از مردمان و شتم میدارند

مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ

از خدا وان بایست بر آن حکما میگرد در شتم میکند اگر از طرفت از گفتار و باشد خدا

اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَيِّطًا ۖ هَآأَنْتُمْ هُوَآءَ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ

با آنچه میکنند محوط آگاه همیشه شما ایضا که مجادله کردید از جانب ایشان در زندگی

الدُّنْيَا فَمَنْ جَادَلَ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا

دنیا بر کسی که مجادله کند با خدا از جانب آن روز قیامت با کسی که باشد بر ایشان و کیل

نور چشمها که در نماز
کارزار کردن بایست آن

تأملون

یومر شما که نماز را
کشد در همان شام از
سختند در هر گاه بگذارند در نماز
عاقبت از ارادت بر سر شما
اولی و حق باشد بر ارادت
در کارش که است و در راه
تقی و بر پیش کسی را
کند و فاسقان
میگذرد

ولا تجادل عن

غیب زود که حق صبر از دم که
روزید به لبه اما را خائبن کرده بود
معهذا افواش ایده بودند بر حجت
رسول و عمارت او را و خود و
بر غیر از مسلمانان است خداوند
شخصیت رسول و ایشان را اولی سزاوار
باز از این که از انبیا اول
شده تا پیش حق
از رسول بانه
تعلیم

تقریب از دست بر سر که در دست
معمود و زانست ایضا

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظِلْمِ نَفْسَهُ تَمَّ لَيْسْتَغْفِرَ اللَّهُ يَحْدِثِ اللَّهُ غَفُورًا حَكِيمًا

و کسی که بدی را یا ظلم کند بر خودش پس اگر توبه نکند خدا او را از عفو و رحمت محروم می کند

وَمَنْ يَكْسِبْ اثْمًا فَأَثْمُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

و کسی که گناه کند بدین است که هر گناهی را که بر او روا کند خدا می داند و او را از عفو و رحمت محروم می کند

مَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ اثْمًا تَمَّ يُرْمِ بِهِ بِرِيًّا فَقَدْ اجْتَمَلَ بِهَا نَارًا وَآتَمَّا

کسی که گناه کند بدین است که کسی را که گناه کند بدین است که هر گناهی را که بر او روا کند خدا می داند و او را از عفو و رحمت محروم می کند

مَبِينًا ۝ وَلَوْ أَضَلُّوا لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ

اشکبارا و اگر نرفتند خدا بر تو و رحمتش هرگز نماندند از عفو و رحمت محروم می شدند

أَنْ يَضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ ۝

که اضلال کنند ترا و اضلال میکنند که خودشان را و ضرر نمی رسد ترا از چیزی و

أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ

فرود نهاد خدا بر تو کتاب و حکمت را و تعلیم داد ترا آنچه را نبود که بدانی و باشد

فَضْلًا لِلَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ جُودِهِمْ إِلَّا مَنْ

فضل خدا بر تو عظیم است و نیکی در بسیار از راز فتن شان مگر کسی که

أَمَرَ بِصِدْقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ وَأَصْلَحَ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ

امر کند بصدقه یا کار خوبی یا اصلاح میان مردمان و کسی که دورا است

إِتِّعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَنْ لِيْسَاقِ الرَّسُولَ

در طلب رضای خدا پس زود باشد که بدیم او را اجر عظیم و کسی که جمع دهد رسول را

مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا

از بعد از آنکه ظاهر شد از بر او هدایت دید و پیروی کند غیر راه مومنان باز نمیداریم او را

تَوَلَّىٰ وَنُصِّلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ

دوست میدارد و می اندازدش در جهنم بدترین جای از گشت بدترش که خدا نمی آرد آنرا شریک آورد

بِهِ وَيَغْفِرَ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

بزرگ او و می آرد آنرا فراتر از آنست از بر او کسی که نخواهد و کسی که شریک آورد خدا پس تحقیق گمراه شد گمراهی

*مرا از طرف
الجان است که هرگز از دست
دیده نمائیم و هرگز از جانب
روحی دیگر سر نماند
۱۱۲*

*بسیار از
دارند ترا*

جهنم

*باین
که هرگز از دست
خودش که او را
تسکین
۱۱۳*

بعید

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
فَأُولَٰئِكَ يَجْزِي اللَّهُ عَمَلَهُمْ
وَأُولَٰئِكَ يَلْعَنُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
فَأُولَٰئِكَ يَجْزِي اللَّهُ عَمَلَهُمْ
وَأُولَٰئِكَ يَلْعَنُونَ

بَعِيدًا ۝ اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ الْاِنَّا اَوْ اِنْ يَدْعُونَ الشَّيْطَانَ
مُرِيدًا ۝ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخْذَنْ مِنْ عِبَادِكْ نَصِبًا مَفْرُوضًا ۝
وَلَا ضَلِيلَهُمْ وَلَا مَئِينَهُمْ وَلَا مَرْتَنَهُمْ فَلْيَتَكَنَّ اِذَا نَالُوا الْاِنْعَامَ
وَلَا مَرْتَنَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خَسْرًا مُّبِينًا ۝ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ
اِلَّا غُرُورًا ۝ اُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ جَنَّةٌ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحْضًا ۝
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا وَعِدَّا لِلَّهِ حَقًّا وَمَنْ اَصَدُقُ
مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۝ لَيْسَ بِاَمَانِيكُمْ وَلَا اَمَانِيْ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ
سُوًّا يَجْزِيْهِ وَلَا يَجِدِلُهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذِكْرٍ اَوْ اَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولَٰئِكَ يَدْخُلُوْنَ
الْجَنَّةَ وَلَا يَظْلَمُوْنَ نَفْسًا ۝ وَمَنْ اَحْسَنُ دِينًا مِنْ اِسْلَمٍ وَجْهَهُ
رَبِّهِ يَلْبِغُ رِزْقًا وَسُلْمًا مِمَّا رَزَقَهُ رَبُّهُ يُسَلِّمُ عَلَيْهِمْ وَهُمْ فِيْ
السَّلَامِ ۝

خلق الله
تغیر خلق را تو لغزش به منسوب است
بغیرتسه قول خداست که هر که شایسته نظر
انعام است یعنی نظر الهی بر آنها را تامل کند
و لذت بردن از نعم خداوند در شمار آن گفته
که مرتبت از انعام
محمد باقر و امام
حسین صاری
دلیل صحتی
کردن و خال بود و سب
و سب سایر اعضا در حق
بغیر لغزش شده است
و عدل است حقا
دعه داده صدق
تغییر آنها را در عقاب
در حق تا مثل اهل کتاب
و عدل خدا را
بیت
لیب انامکم
چشم
و از چشم او
نمونه و در کمال بصورت و سب
نمونه و در کمال بصورت
که در اهل کتبت نمودند
بهری و نصارت
و لیس را
و لیس را
نشان از
یکبار از
بهری
بهری
بهری

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

ایچه در اسمائات و ایچه در زمین است و بجهت وصیت کردیم انانرا که داده شده کتاب

مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تَقْوُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ

از پیش شما و شما به پر سیرند از خدا و اگر کافر شوید پس برین که خدا است ایچه در اسمائها

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا • وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

و ایچه در زمین است و بابت خدا نیازی نمانده و مر ضارت ایچه در اسمائها و ایچه

فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا • إِنَّ لِشَايَظِهِمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَآيَاتٍ

در زمین است و بسبت خدا وکیل اگر خواهی بر دشتارای بی مردمان و بنار

بِآخِرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا • مَنْ كَانَ يَرْيِدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا

و بگزرا و بابت خدا بران توانا کسیک باشد که بخواهد ثواب دنیا را

فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا • يَا أَيُّهَا

پس نزد خداست ثواب دنیا و آخرت و بابت خدا شنوای بینا بی

الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ

ایکتاب ایمان آورید بابت کار کرداران و مردمان را بوجل کومان از برای خدا و اگر چه با نفسها

أَوْ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَخِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ

یا والدین و نزدیکان اگر باشد توانا یا مجتبی پس خدا سزاوارتر است

بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدُوا وَإِنْ تَلَّوْا أَوْ تَعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ

مان دور پس در هر کسند خویش نفس را که میل کند و اگر سخامند یا اعراض کند پس برتر است خدا

كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

باشد بایچه میکند آگاه بی ایچه ایمان آورند بخدا و رسولش

وَ الْكِتَابِ الَّذِي نَزَلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَ الْكِتَابِ الَّذِي نَزَلَ مِنْ قَبْلُ

و کتاب که فرو رفت آد بر رسولش و کتابی که فرو فرستاده شده از پیش

وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ رُسُلِهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ

و کسیکه کافر شد بخدا و ملائکس و کتابش و رسولش و روز باز پسین بجهت

*غنا
و لیس حق
بیشتر از کفایت
از برای عقلی و غیر مصیبت
خدا غنیست و کفایت
توانا
در حالت ن*

*و لیس حق
آمنوا آمنوا
بجهت نماند
بشده
زمانه نام
بجهت نماند
از عود آمد تعلم
درون
خدا
آگاه
خودش*

اللَّهُ إِلَّا قَلِيلًا مَذْبُوبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ

خدا را که اندکی ستمزدان در میان آن مذبوس آنها و مذبوس آنها

وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ سَبِيلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

و کسی را که ضلالت کند خدا پس تا بی مرکز از پریشانی را می

الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ يُخْلَوْا بِاللَّهِ

کافران را دوستان از غیر مؤمنان ایما میجوئید که بگردانند از برادر خدا

عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا إِنْ لَمْ نُنَافِقْ فِي الدَّرِكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ

بر شما حجتی آشکار بدین که منافقان در طبقه زیرین ترند از آتش

وَلَنْ تَجِدَهُمْ نَصِيرًا إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ

و نمی یابید از برای ایشان ناصر مگر آنانی که توبه کردند و با صلاح آوردند و توسل جستند با خدا

وَإِخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ

و خالص گردانند دینشان از برای خدا پس آنها باشند با مؤمنان و زود باشد که ببرد خدا

الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعِبَادِكُمْ أَنْ شَكَرْتُمْ وَأَمْتُمْ

مؤمنان را اجر عظیم چه میکند خدا بعباد شما اگر شکر کرده و ایمان آورده

وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ

و باشد خدا شاکر دانای دوست نمیدارد صدا بزند کردن بدی از گفتار

الْأَمْنِ ظَلَمٌ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ خَفَوْهُ أَوْ

مگر کسی ظلم کرده شود و باشد خدا شنوای داناست اگر استخار خوبی را یا ایمان کنند او را

تَعَفَوْا عَنِ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ

یا در کفر از بدی پس بیزش که خدا باشد از زنجیر توانا بدین که آنانی کافر شوند

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيَقُولُونَ

کذا در روش و بخواهند که جدا می میان خدا در روش و میگویند

نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُكْفِرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

ایمان می آوریم بعضی و کافر هستیم بعضی و بخواهند که جدا کنند میان آن بطرفی

مال خود را خوب گردانند

الجزء الثاني

در هر قسم قول اول کرده
که است و لا فرق
بین بعضی
شدند

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا • وَ

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَمْ يَفْرُقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ

يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا • يَسْأَلُ أَهْلَ الْكِتَابِ

أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرًا مِنْ

ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ

ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مَزْبَعًا مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَمَّ ذَٰلِكَ

وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا • وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ مُبَشِّرًا لَهُمْ

وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ

وَآخِذُوا مِنْهَا بِمِثْقَالَ أُوْنٍ وَأَقْبِرُوا فِي ظُهُورِهِمْ ذُوئِ السَّيْفِ

وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّثْقَالَ غَلِيظًا • فِيمَا نَقَضُوا مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرُوا

بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتَلُوا الْأَنْبِيَاءَ بَغْيًا حَقًّا وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَدَّلْ

طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا • وَيَكْفُرُوا وَقَوْلِهِمْ

عَلَىٰ مَرْتَبِهِمْ أَهْتَأْنَا عِظْمًا • وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ وَرَسُولَهُ حَقًّا وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلِهِ

استحقاق
که یونان
اطلاقاً با آن
استحقاق
از کجای
برای ایشان
شده
از هم
ایمان
از داخل
مست
تا به
و این
غلب
توجه

و بعد از آنکه حضرت علی علیه السلام را بر سر کعبه پدید آوردند و فرمودند ای خداوند ما را در حق تو یاری کن و ای پسر آنکه در حق تو یاری کن...
در روزی که در آن زمان بر سر کعبه ایستادند و فرمودند ای خداوند ما را در حق تو یاری کن...
و در آن وقت که در آن زمان بر سر کعبه ایستادند و فرمودند ای خداوند ما را در حق تو یاری کن...

در آن روز که در آن زمان...
برگزیده خدیجه بوده است

رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَّبُوهُ وَلَكِنَّ شُبُهَةَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
رسول خدا و کشتند او را و نه بر دار کردند او را بولیکن شُبُهَة گروانید شد بر ایشان و پیران آنکه
اِخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَ
اختلف کردند در آن برایش بود در شک از آن بود در پیش از آن پنج علم مگر بپوش گمان و
مَا قَتَلُوهُ يَقِينًا **لَا** بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا **وَإِنَّ**
نکشند او را از آن یقین بلکه بلند کرد آید او را خدا بپوش و باشد خدا عزیز حکیم ویت
مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَبِئْسَ الْقِيَمَةُ يَكُونُ عَلَيْهِمْ
از اهل کتاب مگر در میان می داد البته بپوش از پیش از موتش و روز قیامت باشد بر ایشان
شَهِيدًا **فَيُظَلَّمُونَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَاجْرَأْنَا عَلَيْهِمْ طَبِيبَاتٍ اجْتَلَتْ**
شاهر پس سب ظلم از آنکه یهود شدند حرام گردانیدیم بر ایشان یا گنجانید که حال کرده شده بود
لَهُمْ وَبَصَدِهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا **وَآخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ**
از بر ایشان و سبب و سختی آن از راه خدا بسیار و گرفتنشان را بار و بی تحقیق که کوی کرده شد از آن
وَآكَلُوهَا أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ **وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا**
و خوردنشان اموال مردمان را با باقی و ماده کرده ایم از بر کاروان از ایشان عذاب
أَلِيمًا **لَكِنَّ الرَّاغِبِينَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلْنَا**
یادور لیکن تا باقی در علم از ایشان و مؤمنان ایمان می آید با آنچه فرود ستادیم
إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ
بتو و آنچه فرود ستاده شد پیش از تو و بر پا دارند گمان نماز را و دهمدگان زکوة و ایمان آورندگان
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ **أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا **إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ****
بخدا و روز باز سیم اینها را نود میدهم بر ایشان از اجر عظیم بپوش که ما وحی فرستادم بتو
كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَ
بچنانکه وحی فرستادم بنوح و بعد از آن از بعد او و وحی فرستادم به ابراهیم و
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَعِيسَى وَيُوسُفَ
اسمعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط و عیسی و یوسف و یونس

الایله منین
نقول
یعنی از
ایمان
تخم عیسی
تجدد از نظر آنکه آن
و فرود میدهم الحمد و قول
قبضی مراد است که مرگ
باشد از آن که شکست
خواجه شد که حضرت عیسی از آن
نندگان کردند
و مشهور
بپوش
از وقت مرگ و ظهور آن
باشد و با دو میان خواهد آورد
هر چه ایمان در آن
نور قیامت
دست
و قول
تخلص فرادان
شگام آنست
چنانچه در آن آیه مذکور است
بپوش که ما وحی فرستادم بتو
بپوش که ما وحی فرستادم بتو
بپوش که ما وحی فرستادم بتو
بپوش که ما وحی فرستادم بتو
بپوش که ما وحی فرستادم بتو

وَهُرُونَ وَسَلِيمٌ وَأَيُّوبُ إِذْ نَادَىٰ وَرَبَّهُ رَاغِبًا ۖ وَرَسُولًا قَدْ قَضَيْنَاهُمْ

وهارون و سلیمین و داوید داود را زبور و رسولانی که خواندم حکایت ایشانرا

عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرَسُولًا لَمْ نَقْصِصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا

بر تو از پیش و رسولانی که خواندم حکایت ایشانرا بر تو و سخن کرد خدا با موسی سخن کردن

رَسُولًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ

رسولانی بشارت دهندگان و ترسانندگان تا بپوشد مردم را بر خدا بر حجت بعد از

الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ لَكِنَّا لَنَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

رسولان و باشد خدا عزیز حکیم لیکن خدا گواهی میدهد با آنچه نازل کرد بر تو

أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكِ الْمَكِينِ ۖ وَقَدْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ

نازل کرد بر او با علمش و ملائکه گواهی میدهد و برست خدا شاهد برتر از آنکه

كَفَرُوا أَوْ صَدَقُوا عَرَسَ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلًّا لَاعِبًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ

کافر شدند و باز شدند از راه خدا بجهت گمراه شدند گمراه دور بدینگونه آنکه

كَفَرُوا أَوْ ظَلَمُوا أَلَمْ يَكْفُرْ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝ إِلَّا

کافر شدند و ظلم کردند بنیست خدا که بیامرز ایشانرا و نه که بپاید ایشانرا را بیست

طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا

راه جهنم جاودانان در آن همیشه و باشد آن بر خدا سهان

النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ

مردمان بجهت آمد شمارا ان رسول بحق از پروردگارتان پس ایمان آید که بهتر باشد از انرا که

تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

کافر شوید پس برتر از انرا که ایمان آید و در میان است و باشد خدا داناس حکیم

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا

ای اهل کتاب مگذید از انرا که در دین و مگوید بر خدا مگر حق جز آنست

الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَكَلِمَةً أُنزِلَتْ أَوْرَادًا ۖ مَرْمَرًا

مسیح عیسی بن مریم رسول خداست و کلمه اش از انرا که اوراد است مرمرم است

یا اهل کتاب
انرا که در دین
بگویند که بر خدا
حقیقت عیسی از انرا که
مسیح است که اوراد است
یا اوراد است
خداست
پس بگویند و باره در دین
که با او وحیست مرم
سپس
پس

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي هدانا لهذا
 الذي كنا لنهتدي لولا
 فضل الله وبرحمته
 وهدانا لهذا الذي كنا
 لنهتدي لولا فضل
 الله وبرحمته
 الحمد لله الذي هدانا
 لهذا الذي كنا لنهتدي
 لولا فضل الله وبرحمته
 وهدانا لهذا الذي كنا
 لنهتدي لولا فضل
 الله وبرحمته

مِنَهُ فَاٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسٰلِهِۦٓ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌ ۚ اِنْتَهُمْ خَيْرٌ لِّكُمْ ط ۙ اٰمِنًا
 از ویس ایمان آوردند بخدا در و سالاتش و میگوید سه تا از ما نیستند که باشد قدر از برای شما
 اَللّٰهُ اِلهٌ وَّاحِدٌ سُبْحٰنَهُ اَنْ يُّكُوْنَ لَهُۥٓ لَهٗٓ وَ لَدُّلٰهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَ
 خدا اله واحد است و احد است از آنکه باشد ما و او را فرزند ما در حق خود اسمها و
 مَا فِى الْاَرْضِ وَ كُنٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۙ لَنْ يُّسْتَنَفَكُ الْمَسِيْحُ اَنْ يُّكُوْنَ عَبْدًا
 آنچه در زمین است و است خدا وکیل و کیست که گفتند مندارد روح از آنکه باشد بنده
 لِلّٰهِ وَّلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ ۙ وَ مَنْ يُّسْتَنَفَكُ عَنْ عِبَادَتِهِۦٓ وَ يُّسْتَكْبَرُ
 خداوند ملائکه مقرب و کیست که گفتند می داند از عبادت او سرگشته میکند
 فَيَسْخَرُوْنَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۙ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
 پس بر روی حشر میگرداند ایشان را همه یکجا پس اما آنکه ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو را
 فَيُوْفِيْهِمْ اَجْرَهُمْ وَ يَزِيْدُهُمْ مِنْۢ مَّرۡضٰىهِۦٓ وَ اَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنَفَكُوْا وَّ اسْتَكْبَرُوْا
 پس تمام میدهد ایشان را از ایشان و زاید میدهد ایشان را از فضل او اما آنکه ایمان نوردند و سرگشته کردند
 فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِنْۢ دُوْنِ اللّٰهِ وَّلِيًّا
 پس عذاب میکند ایشان را عذاب دردناک و نمی یابند از ایشان از غیر خدا دوست
 وَّلَا نَصِيْرًا ۙ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرۡهَانٌ مِنْۢ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ
 و نه یار یار بنده ای مردمان تحقیق آمد شمارا سچ از پروردگاران و خود فرستادم کتابها
 نُوْرًا مُّبِيْنًا ۙ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَاَعْتَصَمُوْا بِهٖٓ فَسَيُدۡخِلُهُمْ فِى
 نور روشن گنجینه پس اما آنکه ایمان آوردند بخدا و توسل جستند با او پس بر روزی داخل میکردم ایشان را
 رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضِّلۡ وَّ يَهْدِيْهِمۡ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ۙ لِيَسْتَفۡتَنُوْكَ
 رحمت از او و فضل و هدایت میکند ایشان را به روش راستی را بیطلین مقبول از او
 قُلۡ اللّٰهُ يَفۡتِكُمۡ فِى الْكَلٰلَةِ اِنْ اَمُرُوْا وَّ اهۡلَكَ لَيْسَ لَهُ وَّلَدٌ وَّ لٰكِنَّ اٰخِ
 گفتو خدا فتور میدهد شمارا در کلاله اگر مردوس ملک نزد که نباشد او را فرزند و ما او را داشته چو این
 فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَّ هُوَ يَرِثُهَا اِنْ لَّمْ يَكُنۡ لَهَا وَّلَدٌ فَاِنْ كَانَتَا
 پس از او نصف آنچه که گویند او و مرد میرد یا خواهد از ما باشد ما و او را فرزند پس از ما باشد

فصل اول در بیان
 زنها که در این
 وقت که از دست
 خود را جدا کرده
 در سحر آنکه
 کلمات را که
 در کتاب است
 و در آنکه
 در کتاب است
 و در آنکه
 در کتاب است

در کتاب است
 در کتاب است
 در کتاب است

اینجا که می بینید اینها را در حدیث آمده است که هر کس اینها را بخواند...

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِّمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

ای ای کسانی که ایمان آورده اید یاد کنید نعمت خدا را بر شما

اذْهَبْتُمْ قَوْمَ انْ يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا

بنا کنید قومی که بر شما دست می زنند و دستهای خود را از شما بردارید و بترسید

اللَّهُ وَعَلَى اللَّهِ فليَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي

خدا و بر خدا استوار شوید و بر خدا استوار شوید و خدا را بترسید

إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ

اسرائیل را و بیستم نفر از ایشان را و دوازده نقیب را و گفت خدا بر من با شماست اگر

أَقِمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ

برای کسی که شکر نماز را و دادید زکوة را و ایمان آوردید بر رسولان و توپکم کردید برای من و عرض دادید

اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

خدا را قرض خوبی بکنید در میگیرم از شما گناهای شما را و هر آنکه در آورم تمام را در شما قرار

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

از راهها که بر ما پس کسی که کفر کند بعد از آن از شما پس تحقیق که کم کرد میان راهها

اینجا که می بینید اینها را در حدیث آمده است که هر کس اینها را بخواند...
تفسیر این آیه است که هر کس اینها را بخواند...
اینجا که می بینید اینها را در حدیث آمده است که هر کس اینها را بخواند...

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

روز قیامت وزود باشد که خواهد نشان خدا باینکه بودند میگردند

قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ

بجھتیق آمد شمارا رسول ابیان میکند از رای تمام بسیار از آنچه پنهان میدارد از کتاب

وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

و عفو میکند از بسیار بجھتیق آمد شمارا از خدا نور و کتاب روشن برت میکند

بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَمُخْرَجَهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

بان خدا کسی که بر او پیروی میکند رضایتش بر اعمار سلس و بیرون می آورد شمارا از تاریکی

النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

روستای پاوست و بدت میکند نشان بر اسیه دست

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ

بدر که خدا اوست مسیح ابن مریم بگویند که من میکند از خدا چیزی از آنچه

يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ

بناک کند مسیح ابن مریم و مادرش را و اسی که در زمین باشد همه و هر فرد از هر پستان

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ

اسماها در زمین و آنچه میان الهاست می آفریند آنچه را بخواهد و خدا بر همه

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ

چیز تواناست و گفتند یهود و نصاری که ما پسران خدا دوستان اویم

قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ لَشَرٍّ مِّنْ خَلْقٍ لَمْ يَلِمْ لَيْسَاءَ وَيَعَذِّبُ

بگویند چرا عذاب میکند شمارا بچنانا نشان که شما اسبند از جمله آنچه آفرید می آفرید آنچه را که بخواهد و عذاب

مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ

اگر کسی بخواهد و هر خدا را پادشاهی اسماها در زمین و آنچه میان الهاست و پادوست

الْمَصِيرُ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فِتْرَةٍ

بازگشت اهل کتاب بجھتیق آمد شمارا رسول ابیان میکند از بارشما بر فاصد

بجز بھانی که بر اسی از عذاب است

ببندد و در عذاب است و در عذاب است

من الرسل

در این مقام از او بگویند
اینکه در کتب معصومین است که هر که
در باطن او در روز قیامت
اصالت دارد

در این مقام از او بگویند
اینکه در کتب معصومین است که هر که
در باطن او در روز قیامت
اصالت دارد

در این مقام از او بگویند
اینکه در کتب معصومین است که هر که
در باطن او در روز قیامت
اصالت دارد

در این مقام از او بگویند
اینکه در کتب معصومین است که هر که
در باطن او در روز قیامت
اصالت دارد

مِنَ الرُّسُلِ ان تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ قَدْ جَاءَكُم بَشِيرٌ
از رسولان مبادا که بگویند که نباید ما را هیچ توبه دهنده و ترساننده کسیست که شما را توبه دهنده
و نذیر و الله علیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ ○ وَاذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ
ترساننده و خدا بر همه چیز تواناست و هنگامیکه گفت موسی مردمش ای قوم
اذکروا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اذْجَعَلْ فِيكُمْ أَنْبِيَآءَ وَجَعَلَ لَكُم مَّلُوكًا و
یاد کنید نعمت خدا را بر شما هنگامیکه گرداند در شما پیغمبر و گرداند شمار ایادش را
اِنَّكُم مَّا لَمْ یُوْتِحْ لَكُمْ مِنَ الْعَالَمِیْنَ ○ یَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ
داد شما آنچه را نداد بحدی از عالمیان ای قوم داخل شوید آن زمین پاک گردانیده
الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰی اَدْبَارِكُمْ فَتَقْلِبُوا خَاسِرِیْنَ ○ قَالُوا
که نوشت خدا از برای شما و باز پس مردید بر پشتها تا آن پس برگردید را بخار آن گفتند
یا مُوسٰی اِنَّ فِیْهَا قَوْمًا جَبَّارِیْنَ وَاِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتّٰی یَخْرِجُوا مِنْهَا
ای موسی بدش در آن گروهی جبارانند و بدتر از ما داخل میشوند در آن تا بیرون روند از آن
فَاِنَّ یَخْرِجُوا مِنْهَا فَاِنَّا دَاخِلُونَ ○ قَالَ رَبِّ لَئِن مِّنْ لَّدِیْنَ یَخْفُونَ
پس بیرون روند از آن پس برتر از ما داخل شوند تا آنکه گفت در روز از آنکه میرسدند
اَنْعَمَ اللَّهُ عَلَیْهَا اَدْخُلُوا عَلَیْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانكُمُ مِنْهَا
الغنام که خدا بر آن دو که داخل شوند بر ایشان از آن در پس چون داخل شد در آن پس برتر
غَالِبُونَ ○ وَعَلٰی اللَّهِ فَوَكَّلُوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ○ قَالُوا یَا مُوسٰی
عالمان و بر خدا پس توکل کنید اگر هستند مومنان گفتند ای موسی
اِنَّا لَنَدْخُلُهَا اَبَدًا مَا دَامُوا فِیْهَا فَادْهَبْ اَنْتَ وَرَبِّكَ فَتَاتِلَا اِنَّا
بدتر از ما داخل می شویم در آن هرگز مادام که هستند در آن پس برو تو و پروردگارت پس کاردار کنید که ما
هُبْنَا قَاعِدُونَ ○ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِیْ وَاخِی فَاخْرِجْنِیْ
ایضا ششم تا نهم گفت پروردگامان بدتر از من مالک هستم مگر خودم را و پروردگارت را
بَیِّنًا وَبَیْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِیْنَ ○ قَالَ فَانْهَآ حِجْرَةً عَلَیْهِمْ اَرْعِیْزَ
میان ما و میان کرده فاسقان گفت پس برتر از آن هر گم گرداند بر ایشان چهل

در این مقام از او بگویند
اینکه در کتب معصومین است که هر که
در باطن او در روز قیامت
اصالت دارد
در این مقام از او بگویند
اینکه در کتب معصومین است که هر که
در باطن او در روز قیامت
اصالت دارد
در این مقام از او بگویند
اینکه در کتب معصومین است که هر که
در باطن او در روز قیامت
اصالت دارد

در این مقام از او بگویند
اینکه در کتب معصومین است که هر که
در باطن او در روز قیامت
اصالت دارد

سَنَةٌ يَذْرِبُ فِي الْأَرْضِ فَلَائِقٌ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ • وَأَتَى

سال کردان خواهد بود در زمین پس امده مدار بر کرده *فانسان* *و جوان*

عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ

از ایشان صحبت در پس آدم را بحق *بگفته که قرآن کرده و قاری را پس بر گرفته شد از ایشان و پذیرفته*

مِنَ الْأَخْرِقَالَ لِأَقْتَلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يُتَقَبَّلُ مِنَ الْمُتَّقِينَ • لَمَّا

از دیگری گفت بر اینستم که گفت ترا گفت *فران نیست قبول میکند از نیکان اگر*

بَسَطَ إِلَى يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاطِلٍ فِي يَدَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي

میگفتمی بر من دست که بحق مرا ایستم من شایسته دست توای تو که بحکم ترا میگری من

أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ • إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بَاثِمًا وَإِنَّكَ فَتَكُونُ

میترسم از خدا یاد و کار عالم است *بر من من بگویم که تو باز آوری گناه من و گناه خودت کرد*

مِنْ أَصْحَابِ الْمَثَلَتِ وَأُولَئِكَ جُزْءٌ مِنَ الظَّالِمِينَ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ

از پس آتش *وان هوای* *طالمان است* *پس اسان کرد آینه از برای نفس*

قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الخَاسِرِينَ • فَبِعِثَ اللَّهُ عَزَابًا يَجْجِبُ

قتل برادرش پس کرد او را پس آید از برادران *پس را بخیزد خدا عذاب را که کافران*

فِي الْأَرْضِ لِيرَبُّ كَيْفَ يُؤَادِي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَبْتُ

در زمین تا بماند او را که چگونه بپوشید *جسد برادرش گفت وای بر من ای ابا عماد مدم*

أَنْ كُونُ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُؤَادِي سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ

از آنکه باشم مانند این *غراب پس پوشتم جسد برادرم پس کرده* *از*

النَّادِمِينَ • مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْهَ مَنْ قَتَلَ

از نادمان *از برای ان نوشتیم* *بر سنی هر سب ای که گشت*

نَفْسًا يَغْتَرِ نَفْسًا أَوْ فَسَادًا فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ

نفسی بکشد نفس یا فساد در زمین پس گویا کشت مردمان را همه در کشید

أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا

زنده کرد آینه پس گویا که زنده کرد آینه مردمان را همه *و بحق آمد شمارا* *رسولان ما*

نفسی بکشد نفس یا فساد در زمین پس گویا کشت مردمان را همه در کشید

نفسی بکشد نفس یا فساد در زمین پس گویا کشت مردمان را همه در کشید

نفسی بکشد نفس یا فساد در زمین پس گویا کشت مردمان را همه در کشید

وَأَصْلِحْ فَإِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و بصلح آمد پس بر آن که خدا در می یزد از او بپوشد خدا آمرزنده رحیمست ایامید آنست

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مَلَأُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِعِبَادِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ

بپوشد خدا امر او را بادشاهی همها در زمین عذاب میکند آنرا که میخواهد وی آمرزد آنرا

يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا مَحْزَنَ لَكَ مِنَ الَّذِينَ

که میخواهد و خدا بر همه چیز تواناست ای رسول نباید که اندوهگین کنی ترا اما آنکه

يُشَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بآفَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ

شائب میکنند در کفر از آنجا که گفته ایمان آوردیم بدشمان اما ایمان نیاموردند دهانشان

وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَاَسْمَاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ

و از آنجا که یهود شدند مستودگان از برای دروغ شنوندگانند از برای کوهی دیگر که

يَأْتُوكَ بِحَرْفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُنزِلَتْ عَلَيْنَا

نامه آمده اند میگویند سخن را از بعد جاهلشان میگویند اگر داده شد این را

أَنْ تَنْزِيلٌ فَخَذُّوهْ وَإِنْ كُنْتُمْ تُؤْتُوهُ فَاخْذُرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ

پس اگر بر آنرا داده شد پس بگردانید و کسی که میخواهد خدا متنباشد را پس ملک نمیتواند از

لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا اللَّهُ أَنْ يَطَّهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ

اورا از خدا چیزی نیست اینها اند که کجاست خدا که پاک گرداند دهانشان از آنرا

فِي الدُّنْيَا خَيْرٌ وَكُفْرُهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ

در دنیا رسوایی و از برای ایشان در آخرت عذاب عظیم شنوندگانند از برای کذب

أَكَا لُونَ لِلسَّحْتِ فَإِنْ جَاؤَكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ عَرَفْتَهُمْ

خویش کنید تا ندانند و اگر آید ترا پس حکم کن میان ایشان یا اعراض کن از ایشان و اگر عرفی

عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّوكَ شَيْئاً وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالقِسْطِ

از ایشان پس هر چه میتوانی رسائید ترا بپوشد و اگر حکم کردی پس حکم کن میان ایشان بعدل

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ وَكَيْفَ يَحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ

بپوشد خدا او را که عدالت کند کارها و چگونه حکم بپوشد ترا از ایشان است تورات

*باینجا رسول
آنرا که در کتب پیشین در کتاب مانی در کتب
بپوشد خدا امر او را بادشاهی همها در زمین
عذاب میکند آنرا که میخواهد وی آمرزد آنرا
که میخواهد و خدا بر همه چیز تواناست
ای رسول نباید که اندوهگین کنی ترا اما آنکه
شائب میکنند در کفر از آنجا که گفته ایمان
آوردیم بدشمان اما ایمان نیاموردند دهانشان
و از آنجا که یهود شدند مستودگان از برای
دروغ شنوندگانند از برای کوهی دیگر که
نامه آمده اند میگویند سخن را از بعد جاهلشان
میگویند اگر داده شد این را پس اگر بر آنرا
داده شد پس بگردانید و کسی که میخواهد خدا
متنباشد را پس ملک نمیتواند از او را از خدا
چیزی نیست اینها اند که کجاست خدا که پاک
گرداند دهانشان از آنرا فی الدنيا خیر و کفره
مهم فی الآخرة عذاب عظیم سمعون للكذب
اکالون للسهة فان جاءوك فاحکم بینهم
أو اعرض عنهم وان عرفتهم عنهم فلن
یضروک شیئا وان حکمت فاحکم بینهم
بالقسط ان الله یحب المقسطین وکیف
یحکمونک و عندهم التوراة*

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنْ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا^ط

الْفَاسِقُونَ • وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

فَاتقان و فرودستیم بتو کتاب را بحق تصدیق کننده مرا که را باشد میان

مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ

از کتاب و گهباست بران پس حکم کن میان آنها که فرودستند خدا و درون من

أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنْ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا^ط

خواهشها را پس از آنکه آمد ترا از حق از برای هر یک گردانیدم از شما شریعتی و راه روش

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لَسَبَلُوكُمْ فِي مَا أَنْزَلْنَا

و اگر خواسته باشد هر آینه گردانیده بود شما را همی واحد ولیکن از برای آنست که بیازماید شما را و آنچه داد شما

فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ

پس پیش گردانید خوینها را بسوی رحمت بازگشت شما همه پس خبر میدد شما را آنچه بود و دیگر دران

تَخْتَلِفُونَ • وَأَزْجَحُكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ

اختلاف میکردید و اینکه حکم کن میان آنها که فرودستند خدا و بروی من خواهشها را بشمار

وَأَحْذَرُكُمْ أَنْ يَقْتُولَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا

و حذر کن از ایشان مبادا که بگویند ترا از بعضی از آنچه فرودستند خدا بسوی من پس اگر برگردند

فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ

پس بدان جز این نیست که میخواهد که مصیبت رساند ایشان را بسبب بعضی از گناهانشان و دیگر که بسیار از

النَّاسِ لَفَاسِقُونَ • أَحْكُمُ الْبَاطِلَ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ

مردمان هر چند فاسقان اند ای ایس حکم باطلت را میخواهند و گنیت بهتر از

اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقُونَ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَ

خدا در حکم از برای کسی که یقین نمیکند به آنجا که ایمان آوردید و یهود

النَّصَارَىٰ وَبِئْسَ لِلْجَافِلِينَ أُولِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ

نصارا را دوستان بعضیشان دوستانند بعضی را و گنید دوست کردن ایشان را از شما

فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ • فَتَرَى الَّذِينَ

پس مبین آنست که از ایشان مگردند خدا بدست نمیکند گروه ظالمان پس می بینی از آنکه

و ان حکم کن میان آنها که فرودستیم بتو کتاب را بحق تصدیق کننده مرا که را باشد میان

جنب

بعضی از ایشان را دوست کردن

فَاتقان

اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ • وَاذِ اِنَّا دَعَيْتُمْ اِلَى الصَّلَاةِ اَتَّخَذُوها هُزُوًا
 اگر هستید اومنان چون ندا میکنند به بمنز میگردانند استهزا
 وَلِعَبَّاءُ ذَلِكُمْ بَانَئِهِمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ • قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ
 و با این آن نیت که ایشان گرد میزد که در حق ما نماند عقل بگو ای مهمل کتاب ایها
 تَتَّقُونَ مِنْهَا اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلَ اِلَيْنَا وَمَا اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ
 ما خوش میدارید از ما مگر اینکه ایمان آوردم بخدا و آنچه فرود ستاده شما و آنچه فرود ستاده پیش
 وَاَنْ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُونَ • قُلْ هَلْ اَنْبِئُكُمْ لَيْسَ مِنْ ذَلِكَ مَثْوًى
 و آنیکه اکثر شما فاسقان بگو ایها جزویم تنها به بدتر از آن در جزا
 عِنْدَ اللّٰهِ مِنْ لَعْنَةِ اللّٰهِ وَغَضَبِ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَ
 نزد خدا کیست لعنت که او را خدا و غضب که او بر او ساخت از ایشان بوز میخورد
 الْخٰزِرِ وَعِبْدًا طٰغُوْتٌ وَّلٰئِكَ شَرُّ مَكَانًا وَاَصْلُ عَنِ سَوَءٍ
 خوگها و پرستید طاغوت اهل بدترین درجایه و کم گشته ترند از میان
 السَّبِيْلِ • وَاِذَا جَاؤْكُمْ قَالُوْا اٰمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوْا بِالْكَفْرِ وَهُمْ
 راه و چون ایذ شمارا گویند ایمان آوردیم و تحقیق داخل شدت کفر ایشان
 قَدْ خَرَجُوْا بِهِ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ • وَتَرَى كَثِيْرًا مِنْهُمْ
 تحقیق چون رفتند بان و خدا دانست آنچه میپندیدند ایشان میدارد و می بینی بسیار از ایشان
 يُسٰرِعُوْنَ فِي الْاَيْمِ وَالْعُدُوْانِ وَاَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَبِيْسٌ مَّا كَانُوْا
 که میشتابند در گناه و دشمنی و خوردن آن سرام را هر چه است بیگانه است
 يَعْمَلُوْنَ • لَوْ لَا يَنْهٰهُمْ الرَّبٰنِيُّوْنَ وَاَلْاِجْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاَيْمُ وَا
 که میکنند چه که می میکنند از خدا برستان کامل محرم و ایمان درین راه لغت آن بردار
 اَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَبِيْسٌ مَّا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ • وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ
 خوردن آن سرام را هر چه است بیگانه است که میکنند گفت یهود دست خدا
 مَغْلُوْلَةٌ غَلَّتْ اَيْدِيْهِمْ وَاَعْوَابُهُمْ قُلُوْبُهُمْ مَبْسُوْطٰنٍ يَنْفِقُوْنَ
 بسته است بر دستهایشان و لغت کرده شدند با یکدیگر گفتند مگر در دستش گشاده است اتفاق میکنند

فرمودند
 میفرماید هم درین حال نشان
 و سرگشته شدن از حق او را
 کاش در دین ایمان آوردن
 و سرگشته شدن از حق او را
 و سرگشته شدن از حق او را

غفلت
 بیخبر شدن از افعال خود
 و گفتمندت بسیار در حق
 صاف هرگز از حق دوری
 صاف هرگز از حق دوری
 صاف هرگز از حق دوری

و اینها را در حق او
 و اینها را در حق او
 و اینها را در حق او

كَيْفَ يَشَاءُ وَيَزِيدُنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طِغْيَانًا
 وَكَفْرًا وَالْقِنَابِينَ هُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا
 أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ طَفَاءَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
 وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ • وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
 لَكُنَّا عَنْهُمْ سَيِّئِينَ • وَلَا دَخَلْنَا هُمْ جَنَاتِ النَّعِيمِ • وَلَوْ أَنَّهُمْ
 آقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ
 فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
 سَاءٌ مَا يَعْمَلُونَ • يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
 وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ • قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ
 عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
 لِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طِغْيَانًا وَكَفْرًا فَلَا تَأْسَ

جمله میوه در هر چیزی او را البته بسیار از ایشان را آنچه را خوردند ستاده بتو از روزگاری سرگشته

دکفر و اندوختن میانان او منی و کینه تا روز قیامت هرگاه

بر او وقت شدی را بر او کارزار حاکمش گردانند خدا و بیستابند در زمین از برای فساد کردن

و خدا دوست مینماید مفسدین را و اگر آنکه اهل کتاب ایمان آورده بودند و پرهیزکاران

هر چند در سبک زانیدیم از ایشان گناهات ترا در هر اینه دخل میاریم که ترا در استخوان رحمت و اگر آنکه

برای آهسته بودند توره و انجیل را و آنچه خوردند ستاده است که از روزگاری ایشان هر چه بخورند از

بالایشان در روز جزا یا مانند آن از ایشان همی استند میانان او و بسیاری از ایشان

بیت آنچه را میکنند به رسول برسان آنچه را خوردند ستاده بتو از روزگاری

و اگر کرده باشی پس رسانیده باشی رسالت او را و خدا نگاه میدارد تو را از مردممان برتر

خدا بدینت نمیکند کرده کافرین را بگو به اهل کتاب میتند

بر چیزی تا آنچه برای او بود توره را و انجیل را و آنچه را خوردند ستاده گناهان از روزگاری

هر چه می آید بسیار از ایشان آنچه خوردند ستاده از روزگاری سرگشته و کفر پس بنده بخورند

اینها اولی است
 است حضرت زکریا و یونس و عیسی و ایمن
 و من تعجب است با چه اولی است
 ما تقصدت علی کردار و چه از آنجا
 من از شب وارد شده و با این
 خط را از خودی از این
 من از شب وارد شده و با این
 خط را از خودی از این
 من از شب وارد شده و با این
 خط را از خودی از این
 من از شب وارد شده و با این
 خط را از خودی از این

رَجْمَهُ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ الْأَرَسُوكُ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ

حیت میت مسیح بن مریم کمر رسوایے تحقیق گذشتہ پیش از رسولان

وَأَمَّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نَبِّينَ لَهُمُ الْآيَاتِ

و مادرش بسیار شکو بوده بودند هر دو که میخوردند طعام بین چگونه بیان میکنم از برایتان آنها

ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي يُؤْفَكُونَ قُلْ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لِي مَلَكَ

کس به بین چگونه برگردانیده میزند بگو ای میر ستمند از غیر خدا ای کار مالک من شود

لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

از برای شما ضرری و نه منفعتی و خداوند شنوای دانای بگو ای اهل کتاب

لَا تَعْلَوْا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِن

غلو نکنید در دینتان با حقی و پیروی نکنید آنچه دشمنان میخواهند که تحقیق همراه شدند از

قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ لَعْنُ الَّذِينَ

پیش و گمراه کرده بسیار و گمراه شدند از میان راه لعنت کرده شدند آنها

كَفَرُوا مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ

کار شدند از بنی اسرائیل بر زبان داود و عیسی بن مریم آن بسبب

بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مِّنْكَ فِعْلِهِ

از امر ایشان و بودندشان که تعد میزدند بودند که باز نمی استادند از منکرهای که میکردند

لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ

هر چنانچه بد بود آنچه را بودند که میکردند می بینی بسیار از ایشان که دوست میکنند امانت

كَفَرُوا وَالْبَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسَهُمْ أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

کار شدند بهر بسند بدت آنچه را پیش دستاورد از برای ایشان نفسشان از اینکه غضب کند خدا بر ایشان

وَفِي الْعَذَابِ لَهُمْ خَالِدُونَ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا

در عذاب ایشان هستند جاوده ایمان و اگر بودند که ایمان آوردند بخدا و پیغمبر و آنچه

أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ

خود دستاوردند با دیگرانند ایشان را از دوستان و لیکن بسیاری از ایشان فاسق شدند

*نظم
تو این بیان میکنی که چگونه از
حق میل میکنند و ماطل
میگردند
لا تعلوا
غیر از شریعت و دست حق بر او
نهی میکنند*

در عذاب ایشان هستند جاوده ایمان و اگر بودند که ایمان آوردند بخدا و پیغمبر و آنچه

لَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ شَرَكُوا

هر آینه خواهی یافت خشن تر مردمان در دشمنی از برای اماند آوردند یهود را و اماند شرک آوردند و

لَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ

هر آینه خواهی یافت نزدیکی تر در دوستی از برای اماند آوردند کسانی را که گفتند ما نصاری ایمان

بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ وَإِذَا

باست که از ایشان قسیتان و صوموسهتمان و آنچنان کسرتش میکنند و چون

سَمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا

شنوند آنچه را در دست داده بر رسول می بینی چشمانشان را که فرو میزند از شدت از آنچه را است

مَنْ أَحَقُّ بِقَوْلِهِمْ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ وَمَا

از حق میگویند پروردگارا ایمان آوردیم پس نویسن در کتابت با ما

لَنَا إِلَّا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ

ما را که ایمان نمی آوریم بخدا و آنچه آمد ما را از حق و طمع میداریم که داخل گرداند ما پروردگارا ما

الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ فَأَنبَأَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

گروه شایسته گان پس فریاد او را بشنید از آنچه گفتند بشنیدان مردود از درها

الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

همانجا جاود ایمان در بهشت و آن جزای نیکو کارانست و اماند کافر شدند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

و تکذیب کردند آیات ما را اهل جهنم ای کسانی که ایمان آوردند

لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

حرام نمیکند پاکیزه های آنچه را حلال کرد خدا بر شما و تعدی نکنید برش که خدا دوست نمیدارد

الْمُعْتَدِينَ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي

تعدی کننده گان را و بخورید از آنچه روزگرتان را خدا حلال پاکیزه و بترسید از خدا که

أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِيمَا أَنْتُمْ وَلَكِنْ

شما را در اوید کاینکه مواظبه نمیکند شما را خدا ب لغو در او کسب گمان و لیکن

الجزء الثاني
بسم

لا تحرموا
است بر آنچه
شده شو این نصاری
بخوردند ای حرم و لذت افرودم
گرداند از کسب پاکیزه
مطعم

باللغو
که لغو حرام در حق کسب
نمیدانند است بر کسب
نمیدانند و لغو
کسب گمان

يؤاخذكم

وَأُخَذَكُمْ بِمَا عَقَدْتُمْ الْإِيمَانَ فكَفَّارَتَهُ أَطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ
 مواخذہ میکنید شما لبسب ستمان سوگند ما را پس کفاره اش طعام دادن ده مسکین است

مِنْ وَسْطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرَ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ
 از وسط آنچه را اطعام میکنید اهل تانرا یا لباس آنهاست یا آزاد کردن کردن کرزیت کسی کند

يَحِدْ فِصِيَامٍ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ إِيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ
 باید پس روزه سه روز است آن کفاره سوگند های شماست چون خلافت کنید

وَأَحْضُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 و نگاهه دارد سوگند نامان را میبیند بیان میکند خدا از بر اینها اینها را که شماست که بدانند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَالْيَسْرُ وَالْأَنْصَابَ وَالْأَزْلَامَ
 ای کسانی که ایمان آورده اید از این بپرهیزد که هم در شمار و هم از لام

رَجَسَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ
 چندی است از عمل شیطان پس اجتناب کنید از آن باشد که شما را مستحار کند جز این

يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُفَوِّعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَيْرِ وَالْ
 که میخواهد شیطان که بگذارد میان شما دشمنی و کینه در خیر و

الْمَيْسِرِ وَيُصَدِّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ
 مکار و باز دارد شما را از ذکر خدا و از نماز پس آیا شما مستحار با او شده اید

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا
 و اطاعت کنید خدا و اطاعت کنید رسول را و در آن نپسند پس اگر این کنید پس بداند جز این

عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 بر رسول مگر رسانیدن اشکار نیست بر آنکه ایمان آورند و کردند

الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 گناهناست آنکه ای در آنچه خوردند چون بر همه کار شدند و ایمان آوردند و کردند کارهای صالحه

ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَحَسَنُوا وَاللَّهُ يَجِبُ لِلْمُحْسِنِينَ
 پس بر همه کار شدند و ایمان آوردند پس بر همه کار شدند و ایمان آوردند پس بر همه کار شدند و ایمان آوردند پس بر همه کار شدند و ایمان آوردند و حسنه کردند و خداوند واجب میکند بر نیکوکاران

حذروا از این بپرهیزد
 ای کسانی که ایمان آورده اید
 از این بپرهیزد که هم در شمار و هم از لام
 چندی است از عمل شیطان پس اجتناب کنید از آن باشد که شما را مستحار کند جز این
 که میخواهد شیطان که بگذارد میان شما دشمنی و کینه در خیر و
 مکار و باز دارد شما را از ذکر خدا و از نماز پس آیا شما مستحار با او شده اید
 و اطاعت کنید خدا و اطاعت کنید رسول را و در آن نپسند پس اگر این کنید پس بداند جز این
 بر رسول مگر رسانیدن اشکار نیست بر آنکه ایمان آورند و کردند
 گناهناست آنکه ای در آنچه خوردند چون بر همه کار شدند و ایمان آوردند و کردند کارهای صالحه
 پس بر همه کار شدند و ایمان آوردند پس بر همه کار شدند و ایمان آوردند پس بر همه کار شدند و ایمان آوردند و حسنه کردند و خداوند واجب میکند بر نیکوکاران

حذروا از این بپرهیزد
 ای کسانی که ایمان آورده اید
 از این بپرهیزد که هم در شمار و هم از لام
 چندی است از عمل شیطان پس اجتناب کنید از آن باشد که شما را مستحار کند جز این
 که میخواهد شیطان که بگذارد میان شما دشمنی و کینه در خیر و
 مکار و باز دارد شما را از ذکر خدا و از نماز پس آیا شما مستحار با او شده اید

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَبَدُّونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

بیت بر رسول مکر رسانیدن و خدا میداند آنچه اشکارا میکند و آنچه را پنهان میدارد

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ

بگو گندم نیست پلید و پاک و اگر چه تشنگت آوردند ترا بسیار پلید

فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ای سران بزرگوار خدا را بترسید خدا را بشد که شما را شکر کنید ای صاحبان اربابان که ایمان آوردید

لَا تَسْأَلُوا عَزْ أَشْيَاءَ إِنْ تَبَدَّلَكُمْ تَسْوَأَكُمْ وَإِنْ تَسَلُّوا عَنْهَا حِينَ

میرسید از چیزهای که اگر اظهار شود از برای شما بد باشد شمارا و اگر پرسید از آنها همانگونه

يُنزَلُ الْقُرْآنُ تَبَدَّلَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ قَدْ

فرودستاده قرآن اظهار کرده بود از برای شما عفو کرد خدا از آن و خدا آمرزنده صاحب حلم است بجهت

سَاءَ لَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ

پرستنده گروهی از پیش شما پس گردیدند نسبت آن کافران که گردانید خدا از

بِحَبْرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

بجزه و نه سائبه و نه وصیل و نه حامی و لیکن آنانکه کافر شدند

يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِبْرَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ وَإِذْ أُنزِلَ

می گفتند بر خدا دروغها و اکثرشان دروغ را بدین عقل و چینه گفته بود

لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قُلْ أَوْحَيْنَا مَا

بر ایشان که بیاید بسوی آنچه فرودستاده خدا و بگویند رسول گویند بسی ما را آنچه

وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا

یافتیم که بران بودند پدران ما و اگر چه باشند پدران که ندانند باشند چیزی را و بدست

يَهْتَدُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِنْ

بیانته باشند ای ایمان آوردند شماست نفسها را ضرر میرساند شمارا بسید

ضَلَّ إِذْ أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مِرْجِعَكُمْ جَمِيعًا فإِنِّي سَأَكْفُرُكُمْ

گمراه شد چون هدایت یابید بسوی خداست بازگشت شما همه بسوی خدایم پس شمارا با آنچه بودید

*اشد الخبیث
بیت بر رسول
مکر رسانیدن
و خدا میداند
آنچه اشکارا
میکند و آنچه
را پنهان
میدارد
قُلْ لَا يَسْتَوِي
الخبیث والطیب
ولو اعجابك
کثرة الخبیث
فأتقوا الله
یا اولی الاباب
لعلکم تفلحون
یا ایها الذین
امنوا
لا تسالوا
عز اشیا
ان تبدلکم
تسواکم
وان تسالوا
عنها حین
ینزل
القرآن
تبدلکم
عفا الله
عنها
والله
غفور
حلیم
قد
سأ لها
قوم من
قبلکم
ثم اصبحوا
بها کافرین
ما جعل
الله من
بحبرة
ولا سائبة
ولا وصيلة
ولا حام
ولکن
الذین
کفروا
یفترون
على
الله
الکذب
واکثرهم
لا یعقلون
واذ انزل
لهم
تعالوا
الی ما
انزل
الله
والی
الرسول
قل
اوحینا
ما
وجدنا
عليه
ایاتنا
اولو
کان
اباؤهم
لا یعلمون
شیئا
ولا
یهدون
یا ایها
الذین
امنوا
عليکم
انفسکم
لا یضرکم
من
ضلل
اذ
اهتدیتم
الی
الله
مرجیکم
جمیعا
فانی
ساکفرکم*

در حدیث آمده است که هر کس در روز قیامت بر سر قبرش بیاید و بگوید یا ایها الذین آمنوا اذحضرتکم الموت حین الوصیه اثنان ذوا عدل منکم و آخران من غیرکم ان انتم ضربتم فی الارض فاصابتکم مصیبه الموت غیر شما اگر شما سیر کردید در زمین پس رسیدن شما مصیبتی است که میگردید پس ای کسانی که ایمان آوردید گواهی میمانان چون حاضر شوند یکش را

تَمَلُّونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ

که میگردید پس ای کسانی که ایمان آوردید گواهی میمانان چون حاضر شوند یکش را

الْمَوْتُ حِينَ لَوْصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَخْرَانِ مِنْ

مرگ شما گواهی میمانان دو کس صاحبان عدلت باید از شما یا دو تارک از

غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مَصِيبَةُ الْمَوْتِ

غیر شما اگر شما سیر کردید در زمین پس رسیدن شما مصیبتی است که میگردید

تُحْسِنُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا تَشْرِي

باز میگردید آن دو تارک از بعد نماز پس بگویند بخورند بخدا اگر شری بخرسایند که کفر کنیم

بِهِ مِمَّا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنْ آذَانُ

مان در آنچه باشد صاحب قرابت و نه پوشیده ایم گواهی خدا را اگر ما در بیجا هم باشیم

الْإِثْمَيْنِ ۝ فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخِرَانِ يَقُومَانِ

از بندگان مایم پس اگر اطلاع یافته شد بر آنکه آن دو تارک استی شدند بدین پس دو تارک بر خورند

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ

بجای آن دو تارک از آنکه استحقاق بخرسایند بر ایشان که آن دو تارک پس هم بخورند بخدا

لشَّهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتَيْهِمَا وَمَا أَعْتَدْنَا إِنْ آذَانُ الظَّالِمِينَ

که برهنه گویان سزاوارتر است از گواهی آن دو تارک و نه پوشیده ایم بپوش که ما در بیجا از ظالمان مایم

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَيْهَا وَيَجْهَرُوا أَنْ يُرَدِّمَاهَا

آن نزدیکتر است آنکه بیاورند گواهی را بر وجهش یا برهنه که او کرده بود و کند

بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا لِلَّهِ يُهْدِيَ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

بعد از سوگند داشتن و بر سر سیرید از خدا و شهادت بدهید میبخشد که در فاسقان را

يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمْ قَالَوا لَا أَعْلَمُ لَنَا إِنْ كُنْتَ

روز که جمع میکند خدا رسولا پس میگوید چه جوابت کرده شد گویید میت علم از ما بر آنکه تویی تو

عَلَامُ الْعُيُوبِ ۝ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ادْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ

و اما ایسینه بیناها حکا میگوید خدا ای عیسی بن مریم یاد کن نعمت مرا از تو

یا ایها الذین آمنوا اذحضرتکم الموت حین الوصیه اثنان ذوا عدل منکم و آخران من غیرکم ان انتم ضربتم فی الارض فاصابتکم مصیبه الموت غیر شما اگر شما سیر کردید در زمین پس رسیدن شما مصیبتی است که میگردید پس ای کسانی که ایمان آوردید گواهی میمانان چون حاضر شوند یکش را

بجای آن دو تارک از آنکه استحقاق بخرسایند بر ایشان که آن دو تارک پس هم بخورند بخدا

بجای آن دو تارک از آنکه استحقاق بخرسایند بر ایشان که آن دو تارک پس هم بخورند بخدا

و علی

وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ

وبر والدات وقت بزودايم ترا بروح يا كسي سخن ميگرددن مردمان در مهد

وَكَهَلًا ۝ وَاذْ عَلَّمْنَا الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

ودومو بي و مکتا ميگرددن داديم ترا کتاب و حکمت و تورت و انجيل

وَاذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الظُّفْرِ يَازْنِي فَتَفْخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا

و مکتا ميگرددن ميساخ از مکل چمن منخل مرعي باذن من پس ميگرددن در آن پس ميگرددن مرغ

يَازْنِي وَيَبْرِي لَأُمِّهِ وَالْأَبْرَصَ يَازْنِي وَاذْ تَخْرُجُ الْمَوْتِ يَازْنِي

باذن من و ميگرددنيد گور مار زاد را و ميساخ باذن من و مکتا ميگرددن بيرون مي آوردن مار باذن من

وَاذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عِنْدَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا الَّذِينَ

و مکتا ميگرددن بازميدن بنم بن اسرائيل را از تو وقت آمدن ايشانرا يا ميساخ پس گفتند ائمه

كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مَبِينٌ ۝ وَاذْ أَوْحَيْتُ إِلَىٰ الْحَوَارِيِّينَ

کافر شدند ايشان بجز اين است که سحر آشکار و مکتا ميگرددن وحی فرستادم بحواریان

أَنَّ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ اذْ

که ايمان آرديدن و برسول من گفتند ايمان آورديم و شاهد باش بائمه ما مسلمانانيم مکتا ميگرددن

قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ سَيُطِيعُ رَبُّكَ أَنْ نُنَزِّلَ

گفتند حواریان ای عیسی بن مریم آیا میتواند برود کار تو که فرود آید

عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۚ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا

بر ما خوان مایده از آسمان گفت به پر سیزد از خدا اگر مستند مومنان گفتند

نَزِيلًا أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمِئِنُّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتُنَا

میجوئیم که بخوریم از آن و مطمئن شود دلهای ما و بدانیم که تورات گفتی بما

وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ

و باشم بران از گواهان گفت عیسی بن مریم خداوند

رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا

و در کار ما فرود آید بر ما خوان طعامی از آسمان که بوده باشد ما را عید اول ما

*روح القدس
که بر سر آن سخن مخصوص است
تقریباً هفتاد بار در قرآن مجید
آوردند*

یا مسخران یا مخلصانم

حزب

این دو کس از اوست

این دو کس از اوست

و علی

وَأَخْرَجْنَا أَيْةً مِنْكَ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ • قَالَ اللَّهُ إِنِّي

دافوا وعلماقی از تو در روزی ده مارا و دو بهترین روزی بعد کافی گفت خدا بزرگ من

مَنْزُلَهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَإِنِّي آعِذُ بِهِ عَذَابًا لَا آعِذُ بِهِ

خود ستند ام بر شما پس کسی که از شما پس بگردد من بگردد خودم که او را غیر من کرده ایم عذاب دورا

أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ • وَأَذَقَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتُ

باصی از عالمیان و منحا می گفت خدا ای عیسی بن مریم ای تو گفته

لِلنَّاسِ أَنْ تَتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّ الْهَيْبِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا

مردمان را که بپرید مرا و مادر مرا دواله از غیر خدا گفت دلم یا که دوست را منی

يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ أَنْ كُنْتُ قُلْتَهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ

باشد از برای من که بگویم ای که در حق اگر بودم من که گفته ام از این پس حقش دانسته تو میدانی

مَا فِي نَفْسِي وَلَا آعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ • مَا

ای که در من است و نمیدانم ای که در ذات است بزرگ من تو پس دانایی بهمانها

قُلْتُ لَهُمَ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَزِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُمْ

گفتم مر ایشانرا که ای که امر کردی مرا این ای که می پرستید خدا پروردگار من و پروردگار شما و بودم

عَلَيْهِمْ شُهَدَاءُ مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ

بر ایشان شاهد ما زمانی که بودم در ایشان پس چون بود مرا بودی تو سخنمان

عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ • إِنَّ تَعَذُّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ

بر ایشان وقت بر همه چیز است بدی اگر عذاب میکنی ایشانرا پس بزرگ ایشان

عِبَادِكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ • قَالَ اللَّهُ

بزرگان تو اند و اگر می آمرز ایشانرا پس بزرگ منی تو عزیز حکیم گفت خدا

هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ

این روزیست که سود میدهد راستگواران راست گفتن مر ایشانرا است بهشتها که میرود از

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْ ذَلِكَ

زیر آنها نهان جا و ایمان در آن همیشه هستند شادان ایشانرا خوشنود از آن هستند

از امام محمد باقر علیه السلام روایت است که در روزی ده مارا و دو بهترین روزی بعد کافی گفت خدا بزرگ من

الفوز العظيم لله ملك السموات والأرض وما فيهن وهو على

کامیابی عظیم مراد است یا دشا ہی امانها در زمین در آنچه در الهاست او بر

سورة مائدة خمسین كل شيء قدیر سنوز اتیو مکینا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم خداوند بخشنده مهربان

الحمد لله الذي خلق السموات والأرض وجعل الظلمات والنور

ستارین خدا را که آفرید امانها در زمین و بیداد آورد تاریکیها و

النور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون هو الذي خلقكم من طين

نور را پس آنهم که کافر شدند برورد کارشان شرک می آرند او است که آفرید شما را از گل

ثم قضى اجلا واجل مستى عنده ثم انتم تموتون وهو الله

پس تقدیر کرد اجل را و اجلت نام برده همه نزد او پس شما شک می آرید و او است خدا

في السموات وفي الأرض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون

در امانها و در زمین میدانند پنهان شما را و آشکار شما را میدانند آنچه پنهان کرده اند و میداند

وما تاتيهم من آية من آيات ربهم الا كانوا عنها معرضين

و نمی آرند آیتها را و هر گاه آیتها را در رویشان از آن اعراض کنند گمان

فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف ياتيهم انبؤا ما كانوا به يستهزؤن

پس تحقیق که تکذیب کردند حق را چون که آیتها را پس زود باشد که بیاید ایشان را از آنچه را بودند بان استهزا

الذير و اكلهم من قبلهم من قرن مكاهم في الأرض ما لم

ایمانندند که چیزها را بگردد ایند همیش از ایشان از زمین چه بفرزد ایند هم در زمین آنچه صاحب

تمكن لكم وارسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الانهار

صرف کردیم بر شما و فرستادیم آسمانها بر ایشان بی درین بارانند و کردیم ایند هم

تجري من تحتهم فاهلكام بدونهم وانشانا من بعدهم

بیرفتند از زیر ایشان پس بگردد ایند هم آسمانها بر ایشان و آفریدیم از بعد ایشان

جبار
بسیار
در فضل
سوره م
و از ایشان
از آنکه در این
از انانم مخصوص
مردست که بیمه
نار شده به فشار
بر او مکن از ایشان
کرده اند و اگر میشدند
مردم که از او خواستند
تو که مکرر از او بگویند
شخصه در اصول
بسیار
در غیر
بزرگ
شده
و الله اعلم بالصواب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي خلق السموات والأرض وجعل الظلمات والنور
النور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون هو الذي خلقكم من طين
ثم قضى اجلا واجل مستى عنده ثم انتم تموتون وهو الله
في السموات وفي الأرض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون
وما تاتيهم من آية من آيات ربهم الا كانوا عنها معرضين
فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف ياتيهم انبؤا ما كانوا به يستهزؤن
الذير و اكلهم من قبلهم من قرن مكاهم في الأرض ما لم
تمكن لكم وارسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الانهار
تجري من تحتهم فاهلكام بدونهم وانشانا من بعدهم

الفوز

رَبِّ عَذَابٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٠﴾ مَن يَصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْنَا وَ

پروردگار ما از عذاب روز عظیم کبک که گردانند می شود از آن در آن روز پس تحقیق رحمت انزل و

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٠١﴾ وَإِن يَمَسَّكَ اللَّهُ بَصِيرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ

است که میبانی استکار و اگر برساند ترا خدا ضرر نیست رخ گشوده مراد را

الْأَهُوَّ وَإِن يَمَسَّكَ بَخِيرًا فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٢﴾ وَهُوَ

کرا و اگر برساند ترا خیر است بر همه چیز توانا داوست

الْقَاهِرُ قَوْعِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْجَبْرُوتِيُّ ﴿١٠٣﴾ قُلْ أَيْ شَيْءٍ

غالب فوق بندگانش داوست حکیم آگاه بگو چه چیز است

أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ لِلَّهِ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ

بزرگتر در شهادت بگو خدا شاهد است میان من و میان شما و وحی رسیده شد بمن این قرآن

لَا تُذَكِّرُكُمْ بِهِ وَمَن بَلَغَ أَيْمَنُكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً

تا به شش شمار این و آنرا که برسد ایستما هر کس که گواهی میدهد که با حدیث اهلان

أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا

دیگر بگو گواهی نمیدهم بگو جز این نیست که اوست اله واحد و بیز من بیارم از آنچه

لُشْرِكُونَ ﴿١٠٤﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ

شربت میگردانند آنان را دویم ایشان را کتاب می شناسند و را همچنانکه می شناسند پسران

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَن ظَلَمَ مِنَّا فَمَن آتَرَىٰ

آنگاه زمان کردند از همه نفسشان بی نشان ایمان میزند و کسیت ظالم از کسی که بست

عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٠٦﴾ يَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

بر خدا دروغ را یا تکذیب کرد آیه های او را در روز حساب و در روز کشتن کشتار

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا سُرْنَاكُمْ وَكَمْ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَهْدِنَا

همه را میگویم از برای آنان شرک آوردند کجاست سرگشتگان آنان بودند که گمان میبردند

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كَانُوا مُشْرِكِينَ ﴿١٠٧﴾

پس نهوده باش فتنه ایشان که آنرا گفتند بخدا که پروردگار ماست که بودیم ما شرک آوردیم گمان

فتنه از بندگان
بجز نیست و جهل است
و الله اعلم

أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

به بین چگونه دروغ بستند بر خودشان و گمراه شد از ایشان آنچه بودند که افترا گفته

وَمِنْهُمْ مَن لِّسَّمْعِ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ

و از ایشان کس است که گوش سپارد بوقی و گردانیدیم بر دهنشان پردها مباد که بفهمند آنرا

وَإِذَا نَهَمُوا وَقَرَأُوا وَإِن يَرَوْا كَلِمَةَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ

در دگرگوشا مان کر ایستند و اگر ببینند همه علمتی را ایمان نمی آرند یان تا آتوقن چون آرند ترا

يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

مجادله کنند با تو میگویند ایها کافران دشمنان این مگر اسطوره های پیشین است

وَهُمْ يَتَّبِعُونَ عَنْهُ وَيَتَّوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

و ایشان بازمیدارند از آن و دور بکنند از آن و مملکت نمایند مگر خودشان را و نمی

يَشْعُرُونَ • وَلَوْ تَرَىٰ ذُوقُوا عَلَى النَّارِ فَتَقَالُوا بَلِ الْآيَاتِ نَارُ دُونَ

یابند و اگر بینی شکایتی باز داشته شده باشد بر آتش این گویند سبب کاست بر گردانیده شدیم

لَا نَكْذِبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُورُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ • بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا

و تکذیب میزدیم ایشان را در دگرگوشا و میگردیم از مؤمنان بلکه ظاهر شد در ایشان آنچه بودند

يُخْفُونَ مِنْ قَبْلِ • وَكَوْرُؤُا الْعَادُوْا الْمِيَانَهُوْا عَنْهُ وَأَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

که مخفی میکنند از پیش و اگر بگردانیده میشوند بر سر گذشت میگردند از آن و پشیمانند از آن هرگز

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ • وَكَوْرُؤُا ذُوقُوا

و گفتند نیست این مگر زندگی دنیا و نه ما شایسته ما بر آنچه شوئیم کان و اگر به معنی میگویدند

عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ

به پروردگاشان گوید ایست این حق گویند از سبب پروردگار ما گویند پس بکشید عذاب

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ • فَدَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْبَقَاءَ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا

سبب بودند از کافران بجهت زبانی کرده اند تا تکذیب کرده اند فی الحال صراطا تا چون

جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ

آمد ایشان را قیامت ناگاه گویند این حسرت ما بر آنچه تقصیر کردیم در آن در ایشان

ظنون
این خصوصیات قیامت در بعضی آفات
است بپایان آرزوهای ایشان با چیزها
علائق از ایشان مخفی است از ایشان
این کلمات در بعضی آیات
ارضاست و در بعضی آیات
نمیباشد که از ایشان مخفی است
موجود در وقت قیامت
میکویند از آنکه ایشان
تعلقت بود از ایشان
از زبان شیطان که در بعضی آیات
نمونه
شیرین از هر چه بود از دوزخ
نمونه از هر چه بود از دوزخ
نمونه از هر چه بود از دوزخ
تفسیر الخیر
نمونه از هر چه بود از دوزخ
نمونه از هر چه بود از دوزخ
نمونه از هر چه بود از دوزخ

بمحلون

بصیرت برهان نفیست
از لایق وضع او شوق
معانی و کلمات در واقع
حاشیای نادره و دراهم

يَجْلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ ۖ أَلِيسَاءَ مَا يَزُرُونَ ۖ وَمَا أَلْجَوْهُ

بر میدارند وزنه‌های خود را بر پشت‌هایشان آگاه باشید هرگز بر می‌آید نیست و نیست از گمانی

الدُّنْيَا الْأَلْبَ، وَهُوَ وَلِلذَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

دنیا مگر بازی و هزل و هر چند خانه اخوت بهتر است از بازار دنیا پس کار کنید تا در دنیا بر مایه بقل

قَدْ عَلِمَ أَنَّهُ يُخَرِّكَ الذِّي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْتُمُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ

بجقیت که میدانم که هر چند از دنیا که می‌گذرد بی‌گناهی است از آن که پنهان می‌کنند ترا ولیکن ظالمان

بِآيَاتِ اللَّهِ مُجَدِّونَ ۚ وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ فَصَبِرْ وَأَعْلَمِ مَا

با آیات خدا سخن می‌گویی و در تحقیق سخن گفتی رسول را که بودند پیش از تو پس صبر کرده بر

كذَّبُوا وَأُوذُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ

سخن گفتند دشمنان و اذیت رسیدند به ایشان تا آمد لشکر ما از طرف ما و نیست تبدیلی کند مکه کلمات خدا را و تحقیق

جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ ۚ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ

آمد ترا از خبر مرسلان و اگر چه با شد که عظم آمده بر تو اعراض ایشان

فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ وَسَلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَاتِهِمْ

پس اگر توانی که بگویی نفقه در زمین یا زبانه در آسمان پس مبارک ایشان

بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ فَلَا تَكُونُ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۚ

عاقبت و اگر می‌خواست خدا هر جمع می‌کرد ایشان را بر هدایت پس مباش البته از جاهلان

أَمْثَلِ تَسْبِيحِ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتِ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

بر این نیست که احابت بگردد مانند می‌نهند و مردگان بر می‌آید ایشان خدا پس هر که از اینده می‌نهد

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّا لِلَّهِ قَادِرُونَ أَنْ نُنزِّلَ

و گفتند چرا بر او نازل نشد بر او عاقبت از دور گوشت بل بگفته که خدا توانست بر اینده فرود نهد

آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا

عاقبت و لیکن اکثر ایشان نمی‌دانند و نیست از حیوانه در زمین و

طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أُمَّ أَمْثَلِكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ

پرنده که می‌برد پروازش مگر آنکه صافی چینه مثل شما لغیره نهد ما در کتاب از چیزی

فانهم لا يكذبون
بصیرت برهان نفیست
از لایق وضع او شوق
معانی و کلمات در واقع
حاشیای نادره و دراهم
بصیرت برهان نفیست
از لایق وضع او شوق
معانی و کلمات در واقع
حاشیای نادره و دراهم
بصیرت برهان نفیست
از لایق وضع او شوق
معانی و کلمات در واقع
حاشیای نادره و دراهم

*بصیرت برهان نفیست
از لایق وضع او شوق
معانی و کلمات در واقع
حاشیای نادره و دراهم
بصیرت برهان نفیست
از لایق وضع او شوق
معانی و کلمات در واقع
حاشیای نادره و دراهم*

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَا تَنَاصُتُمْ وَبِكُمْ
 پس پس برورد کارشان محسور خواهند شد و آنانی که تکفیر کردند اینها بی ما را گمانند و گمانند
 فِي الظُّلُمَاتِ مِنْ لَيْثٍ اللَّهُ يُضِلُّهُم مِّنْ لَّيْسٍ لَّيْلَةٍ لَّيْلَةٍ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝
 در تاریکی کسی که میجوید خدا اصلان میکندش کسی را که میخواهد بگرداندش بر راه راست
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةُ أَعْبُرَ اللَّهُ تَدْعُونَ
 بگو جز دهید که اگر آمد شمارا عذاب خدا یا اینکه آمد شمارا قیامت ای غیر خدا را میخواهند
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ بَلْ آيَاتُ اللَّهِ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ
 اگر باشد راستگویان بلکه او را خواهند خواند پس روح میزد آنچه را خواهند بود اگر
 شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ
 خواسته باشد و فراموش کنید آنچه را شریک بنمایند و تحقیق دستاریم با متانی ایشان از تو
 فَآخَذْنَا هُم بِالْبِاسِ وَأَوَّعُوا لَهُمْ نَارَ جَهَنَّمَ ۝ فَوَلَا إِذْ جَاءَهُمْ
 پس گرفتار ایشان سختی در کوزهی باشد که ایشان نضره بنمایند پس و اینها میگردانند
 بِأَسْنَانٍ تَضْرَعُونَ ۝ وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا
 سختی ما نضره کردند و لیکن سخت باشد دلهایشان و اویش کرد از ایشان شیطان آنچه را بودند
 يَعْمَلُونَ ۝ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ
 که میکردند پس هر چه را که فرمودند باز کردند و آنچه را که در ایشان در مانده همه چیز
 حَتَّىٰ إِذَا فَرَّجُوا بِمَا آوُوا أَخَذْنَا هُم بِغَتَّةٍ فَأَذَاهُم مُّبَلِّسُونَ فَخِطَعِ
 تا چون شد از شدند با آنچه را که فرمودند باز گشاده پس در دهان ایشان نذر نمودن پس برده
 دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
 دنیا را گویی آنانی که ظلم کردند و ستایش مرصدا که بروردگان عالمیان بگو جز دهید که
 أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مِنَ الْغَيْرِ اللَّهُ يَأْتِيكُمْ
 اگر گرفت خدا گوشتان و بینهایتان و مهرها در دلهایتان کسیت اهل غیر خدا که برده شمارا
 بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصْرُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصِدُّونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
 ان برین چگونه گمراهی آورم اینها را پس ایشان اعراض میکنند بگو جز دهید که

فیکشف
 یعنی دفع میکند خدا از شما
 آنچه را در اوسط دفع او میخواهد
 از خواهی

نظر
 یعنی بین چگونه علامت
 که تا آن می آید دفع خدا
 است نیکو داند

انکم

اَتُكْرَمُونَ عَذَابُ اللَّهِ بَعَثَهُ أَوجْهَةٌ هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ

باید شما را عذاب خدا نماند یا استخار ایاهای کرده میوند حسن کرده اطالمان

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ مِنْكُمْ ظَالِمٌ

وَمُفْسِدٌ مَسَلَا مکرش ازت مبدگان و ترسانندگان پس سید ایمان آوردند

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا

لَيْسَتْ خَوْفِي بِهِمْ إِنَّهُمْ يَكْفُرُونَ وَإِنَّا لَنَكْتُبُ لَهُمْ آيَاتِنَا

يَمْسُهُمُ الْعَذَابُ بَمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي

مَسْئَلَةٌ إِنِّي أَخَافُ لَكُمْ أَنَّكُمْ كَذِبْتُمْ فَتَلَحُّنَ الْأَعْيُنِ

خَرَأْتُمْ لِلَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُمُ

مَن مَخْرُجًا وَلَا يَخْرُجُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَهِيَ الْغَيْبُ وَنَهَى كَلِمَاتٍ

مَّا يُؤْخَىٰ إِلَىٰ قَلْبِهِ لَعَلَّ تَتَّقُونَ وَالْبَصِيرُ فَلَا تُفَكِّرُونَ

وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

أَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِ

رَبِّهِمْ كُمْ مَن يَكْفُرُونَ

وَلَا يَشْفَعُ لَهُمْ قَتْلُهُمْ شَفْعًا وَلَا نُفُوسُهُمْ فِي مَوَازِينِ

الْعَدْلِ

بِالْعَدْوِ وَالْغَيْبِ يُرِيدُونَ وَجْهَ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ

شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَظَرُّهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَن آتَىٰ اللَّهُ

الْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ

بَيْنَنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ وَإِذْ آجَاءكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

بَيْنَ يَدَيْكَ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ اللَّهِ وَأَكْبِرْ لَهُ كَمَا كُنْتَ عَادِي

الْمُؤْمِنِينَ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

باید شما را عذاب خدا نماند

باید شما را عذاب خدا نماند

باید شما را عذاب خدا نماند

باید شما را عذاب خدا نماند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ نَفْسَهُ الرَّحْمَةَ لِأَنَّهُ مِنْ عَمَلِكُمْ
 بابتها این کجاست سلام بر شما نوشت بر خودگان بر خودش رحمت بزرگ کند
 مِنْكُمْ سِوَاءَ بِيحَالَةٍ تَمَّ تَابٌ مِنْ بَعْدِهِ وَاصْلِحْ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 از شما این بنا دینے پس بوبه از بعد آن وصال شد این بزرگ رحمتی از زنده رحمت
 وَكَذَلِكَ نَفِضِلُ الْآيَاتِ وَليَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمِجْمُورِ قُلْ إِنِّي
 و همچنین نفضیل میدیم ایستارا و نمانوشن شود راه کجا بی ران کجوست که
 نَهَيْتُمْ أَنْ عِبَدُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ
 ای زنده شدیم از آنکه پرستیم انرا که بخواهند از غیر خدا کجوستی میخیم خواستار شما را
 قَدْ ضَلَلْتُ إِذْ أَوْمَأْنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَ
 تحقیق همراه شده باشم در هدایت و با شما از بهت یا گمان کجوست بزرگ من بر رویه روشنم از زور کارم و
 كَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا سَتَّعِلُونَ بِهِ إِنَّ أَحْكَمَ الْأَلْهَامِ يُقِضُ
 کذب کرد شما آنچه را نیست زدن آنچه را می شنایند بان نیست علم کجوست از بران خدا بان میکند
 الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا سَتَّعِلُونَ بِهِ
 حق را و او بهترین حکم کند بان است کجوست اگر آنکه بود نزد من آنچه را می شنایند بان
 لِقَضَى الْأَمْرِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ
 هر چه نگارده شده بود کار میان من و میان شما و خدا داناست بظلمان و نزد اوست کلیدها
 الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرُوجِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ
 غیب میداند او را کجاست و میداند آنکه در بر و کجاست و ساقط نمیشود از بر
 إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حِجَابَ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا
 کجاست میداند آنرا و نه دانه در تاریکها زمین و نه ترسی و نه خشکی کجاست
 فِي كِتَابٍ مُبِينٍ وَهُوَ الَّذِي يَتُوفِّكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَّ عَنَّا
 در کتاب روشن و او است که متوفی کند شما را شب و میداند کجاست کردید
 بِاللَّيْلِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَى أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنْفِخُ
 بروز پس می کند شما را در آن تا تمام کرده شد اجل نام کرده پس ماوست باز نشانی کجاست هر چه در شما

سوخته
 شسته است با کجاست از جهت
 شتر شود دم لو ناست که
 بی از روی تم تو به
 اتفاق
 کجاست
 در آن اشاره بان شده
 ۱۱

کجاست
 کجاست

کجاست
 کجاست

کجاست

بَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ

باینچه بودید که میکردید و اوست غالب فوق بندگانش و میفرستد بر شما

خِطَّةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا

کتابمان تا چون بیاید کسی از شما را مرگ ببرد او را فرستاد ما را و ایشان

يَفْرَطُونَ ۝ ثُمَّ رَدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ

تقصیم میکنند پس باز گردانیده شود بپادشاه خدا و ایشان که حق است امانه باشد که مراد است حکم و اوست

الْحَاسِبِينَ ۝ قُلْ مَنْ يُجْحِكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا

حاجت کنندگان بگویند که کجاست مبدء شما را از تاریکیها بر و بحر بخوانیدش براریے

وَخِيفَةً لِّئَلَّا تُخْجِنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ قُلْ لِلَّهِ

و همانی که اگر کجاست و ما را از این بر زمین بیاوریم از شر گذاران بگو خدا

يُجْحِكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ ۝ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ

کجاست مبدء شما را از آن و از هر اندوهی پس شما مشرک می آورید بگو اوست قادر

عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِنَا أَوْ مِنْ تَحْتِ رِجْلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ

بر آنچه بخواهد بر شما عذاب از فوقتان یا از زیر پاهایان یا بهم اندازد شما را

شَيْعًا وَيُدْرِي تَعْضُكُم بِأَسْبَعِ أَنْظُرٍ كَيْفَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ

گردد و بداند بعضی از اسب بعضی بر بینی چون میگردانم ایضا را باشد که همان

يَفْقَهُونَ ۝ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ

بفهمند و تکذیب کرد از قوم تو اوست حق بگو میستم بر شما

بِوَكِيلٍ ۝ لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا رَأَيْتَ

وکیل از برای هر خبری وقت بگشاید در روز باشد که آمدند و چیزی به من

الَّذِينَ يَخُضُونَ فِي الْأَيَاتِنَا فَاعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُضُوا فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ

کسانی را که گفتند میکنند فعناد در اینها را پس اعراض کن از ایشان تا در آیند در سخن غیران

وَأَمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ

و اگر فراموش از تو شیطان پس نشستن بعد از یاد آمدن با کرده

*باینچه بودید که میکردید و اوست غالب فوق بندگانش و میفرستد بر شما
تقصیم میکنند پس باز گردانیده شود بپادشاه خدا و ایشان که حق است امانه باشد که مراد است حکم و اوست
حاجت کنندگان بگویند که کجاست مبدء شما را از تاریکیها بر و بحر بخوانیدش براریے
و همانی که اگر کجاست و ما را از این بر زمین بیاوریم از شر گذاران بگو خدا
کجاست مبدء شما را از آن و از هر اندوهی پس شما مشرک می آورید بگو اوست قادر
بر آنچه بخواهد بر شما عذاب از فوقتان یا از زیر پاهایان یا بهم اندازد شما را
گردد و بداند بعضی از اسب بعضی بر بینی چون میگردانم ایضا را باشد که همان
بفهمند و تکذیب کرد از قوم تو اوست حق بگو میستم بر شما
وکیل از برای هر خبری وقت بگشاید در روز باشد که آمدند و چیزی به من
کسانی را که گفتند میکنند فعناد در اینها را پس اعراض کن از ایشان تا در آیند در سخن غیران
و اگر فراموش از تو شیطان پس نشستن بعد از یاد آمدن با کرده*

*تفسیر و شرح آیه اول سوره زلزال
 در بیان عجز و ناتوانی انسان
 در برابر قدرت خداوند
 و بزرگواری او در خلق
 و این که انسان را از او
 عاجز گرداند و از او
 بیزار سازد و او را
 در برابر او حقیر گرداند
 و این که او را در برابر
 خود خوار گرداند و او را
 در برابر خود حقیر گرداند
 و این که او را در برابر
 خود خوار گرداند و او را
 در برابر خود حقیر گرداند*

*تفسیر و شرح آیه دوم سوره زلزال
 در بیان عجز و ناتوانی انسان
 در برابر قدرت خداوند
 و بزرگواری او در خلق
 و این که انسان را از او
 عاجز گرداند و از او
 بیزار سازد و او را
 در برابر او حقیر گرداند
 و این که او را در برابر
 خود خوار گرداند و او را
 در برابر خود حقیر گرداند
 و این که او را در برابر
 خود خوار گرداند و او را
 در برابر خود حقیر گرداند*

الظالمين • وما على الذين يتقون من حسابهم من شيء ولكن

ظالمان • و نیست بر آنکه بر سزایان حساب از حسابان چیزی

ذكرى لعلمهم يتقون • وذرا الذين اتخذوا دِينَهُمْ لِهَؤُلاءِ

بیزد اوست باشد که ایشان بر سزینند • و ذکرا از آنکه گرفتند دینشان از ایشان و هرگز

وغيرتهم الحيوة الدنيا وذكريه ان تبسك نفس بما كسبت ليس

و مقور ساخت ایشان از دنیا که در دنیا • و بیزده آن مبادا گیرنده شود نفس با آنچه کسب کرد نه باشد

لها من دون الله ولي ولا شفيع وان تعدل كل عدل لا يؤخذ

بر او را از غیر خدا ویلی وند • و نه شفیع • و اگر تعدیل هر عدلی گرفته نشود

منها اولئك الذين اساءوا بما كسبوا لهم شراب من حميم و

از آن • آنها اند آنکه کینه آید شده نماید یک کدی در برابر ایشان است شراب از آب جوشان

عذاب لهم بما كانوا يكفرون • قل ادعوا من دون الله ما لا

از عذاب برورد پس بود نشان که کافر شدند بگو ایماخوانم از غیر خدا آنچه را

ينفعنا ولا يضرنا ونرد على عقابنا بعد هدانا الله كالذي

نفع نمیدهد ما را و ضرر نمیرساند ما را و باز پس بدم بر ما شصت آن بعد از آنکه هدایت کرد ما را خدا چون کسی

استهوته الشياطين في الارض حيران له اصحاب يدعونه

از راه بدون برده شدند او را شیاطین در زمین حیران • بر او را رفیقان باشد که بخوانند

الى الهدى اثنا قل ان هدى الله هو الهدى و امرنا لنسلم

او را که مایاچیب ما بگو بدتر که بدت خدا اوست بدت • و ما موافقند ایم که سلام

لرب العالمين • وان اتبعوا الصلوة و اتقوه وهو الذي اليه

مر برورد که عالمیان را • و کسی بر برای دارند نماز را و بر سزینند از و او آنکه بر او است

مخشرون • وهو الذي خلق السموات و الارض بالحق و يوم

مختر خواهد شد • و اوست آنکه آفرید آسمانها • و زمین را بحق • و روزگاری

يقول كذبتون • قوله الحق وله الملك يوم ينفخ في الصور عالم

تیکوید بر تو پس میگوید • گفتش حق است و در او است پادشاهی روز که دمید در صور و ایست

*تفسیر و شرح آیه سوم سوره زلزال
 در بیان عجز و ناتوانی انسان
 در برابر قدرت خداوند
 و بزرگواری او در خلق
 و این که انسان را از او
 عاجز گرداند و از او
 بیزار سازد و او را
 در برابر او حقیر گرداند
 و این که او را در برابر
 خود خوار گرداند و او را
 در برابر خود حقیر گرداند*

*انسان غیب را می بیند یا نه؟ او با همه قدرت و علم از او خفا
 ایزد است و از او سبقت از او خفا
 از او سبقت از او سبقت از او سبقت
 از او سبقت از او سبقت از او سبقت
 از او سبقت از او سبقت از او سبقت
 از او سبقت از او سبقت از او سبقت
 از او سبقت از او سبقت از او سبقت
 از او سبقت از او سبقت از او سبقت*

*بقول بعضی زبده بود و قول
 مستثنی بود*

*قلب ری شمس
 قوم فطرت
 از ایشان
 افتاد و ماه
 و ستاره
 از آن همه قاع
 بر عرش آن
 استلال کرده است
 و لازم آورده که همواره
 را و قبول فیض حقان آنجا
 بجای شایسته بود که عبادت
 چه صلیح و چه فاسق بنده
 پس از معنی بالذاتی
 پست چه حجاب کعبه بود
 و خوار
 شن او را سرش نشسته
 والله اعلم*

*در تقابل آیه که در این
 با محرفه باطل یا ثابت
 درین آیه*

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأبيه
بهمان و شهادت و ادست حکیم آگاه و بهنگام میگفت ایزد ایسم مرد برتر
إِذْ أَخَذْنَا صِامًا مَّا آهِيَةً أَنِّي أُرِيدُكَ وَفَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
از ایامیگزینم تا ترا اهلان بدترین من می بینم ترا و قومت را در گمراهی آشکار
وَكذَلِكَ نُبَيِّنُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ مَلَكَوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ
و همچنین می نمودیم ایزد ایسم را ملک عظیم اسماعیل و زمین و آلوده شد از همه
الْمُوقِنِينَ فَلَمَّا حَضَرَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا
یقین کند کنگرگان پس چون تاریک شد بر او تب دید ستارگان را گفت اینست پروردگار من پس
أَفَلَا قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي
عایشه گفت دوست نمیدارم عیاب تو میدکانم پس چون دید ماه را طلوع گفت اینست پروردگار من
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ
پس چون عیاب شد گفت که اگر هدایت نمیکرد مرا پروردگار من به راهی نمی شدم از گمراهان گمراهان
فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بِازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا
پس چون دید آفتاب را طلوع گفت اینست پروردگار من این بزرگترست چون عیاب شد گفت که
قَوْمِ إِنِّي بَرئٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ
قوم بدترین من پرانم از آنچه شرک میکنید بدترین گمن من متوجه گرداندمم وجهم را از برای کسی که بدید آورد
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَحَاجَهُ قَوْمَهُ
اسماهیل و زمین حق را است و نسبتیم من از شرک آورندگان مجادله کردند با او قوش
قَالَ آمْتَحَاجُونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْتَنِي وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
گفت ای مجادله میکنید در خدا و بحق بدت کردم و نمیشترم از آنچه شرک کردانند ما او را
إِلَّا أَن يُشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
گر آید چیزی بخواهد پروردگار من چیزی را احاطه کرده است پروردگار من همه چیز را از راه علم الالبس نیز میکند
وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ
و چگونه ترسم از آنچه شرک کردنتد معنی ترسید از آنچه شرک کردنتد گنجان

مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَإِنَّ الْفَرِيقَيْنِ آخِرٌ بِالْآمِنِينَ

ایگزرا که فرود نمانده شد بران بر شما حقیقی پس کدام یک از دو فرقه سزاوارترند با همین بودن اگر

كَمْ تَعْلَمُونَ • الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ

استند که میدانند ایمان آوردند و نیامیختند ایمان را با ظلم

لَهُمُ الْآمَنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ • وَتِلْكَ حِجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ

میشناخت این دین را نیز بهت یا تمکین دان بود دلیل ما که داویم از ما بر اسم

عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن لَّسْنَا بِمُكَلِّمِينَ • إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ • وَوَهَبْنَا

به قومش بلند کردیم مرتب او را که میخواهیم برترش بروردگار تو حکیم دانست و دادیم

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن

مراور اسحق و یعقوب همه را بهت کردم و نوح را بهت کردم از پیش و از

ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ

فرزندانش داوود سلیمان و یوسف و موسی و هارون

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ • وَذَكَرْنَا يُوحْيٰى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ

و همچنین جزا میدهم منوکاران را و ذکر ما یوحیا و عیسی و ایلیاس

كُلًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ • وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَهُدَّيْنَا

همه از صالحانند و اسمعیل و اسحاق و یوسف و هدی ما را

فَضَلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ • وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأَخْوَانِهِمْ

افزون دادیم بر عالمیان و از پدرانشان و فرزندان ایشان و برادرانشان

وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُم إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ • ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ

و برگزیدیم ایشانرا و بهت کردیمشان بر راه راست آن بهت مند است

يَهْدِي بِهِ فَمَن لَّسْنَا مِن عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا

بهت میکند بان کسی را که میخواهد از بندگانش و اگر شرک آورده بودند باطل است از ایشان ایگزرا بود

يَعْمَلُونَ • أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ

که میکردند اینها کسانی که دادیم ایشانرا کتاب و حکم و پیغمبری

حضرت
الکس
بوده بر
نقلند
موسی
سوره
حضرت
منقول
ایست
عازر
از پیش
مادر
زاده
حضرت
صاحب
صاحب
حضرت
شبهه
مادر
نقد
وقت
حضرت
نمی
میشناخت

فان تكفر

حضرت الکس نامی از اولاد حضرت یونس است

بیت دارند که در کتب
و تمام کتب
مکان بوده که در کتب
نقص است

اُخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ بِجُرُؤِنِ عَذَابٍ لَّهُونٍ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ

که بیرون گشت جانها تا از امروز چرا داده شد بعد از خواری سبب بوزن شما که گفتند

عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَى وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ • وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا

بر خدا ناحق را و بودتان از ایمان سستی میکردید و تحقیق که آمدید بپوشان

فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ

تبارها به همان اندازه بودیم شما اول بار و گذشتید آنچه را بملک کرده بودیم شما پس

ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ

پشت شما این و نمی بینیم با شما شفعیان تا از آنکه گمان کرده بودید که ایشان با ایشان در شما

شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ • أَنْزَلَ اللَّهُ

شرکها نند بجهت بریده شد میانتان و گم شد از شما آنچه بودید که گمان میکردید که خدا

فَالْوَالِحِبِ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَى مِنَ الْمَيْتِ وَيُخْرِجُ الْمَيْتَ مِنَ الْحَى

سختافنده دانه و سخت بیرون می آورد زنده را از مرد و بیرون آورد زنده مرد از زنده

ذِكْرِكُمْ اللَّهُ فَانِي تَوْفِكُونَ • فَالِقَ الْأَصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا

آیت خدا پس بجا بر آورده میشود سختافنده نمود صبح و گردانید شب را آرامگاه

وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حَسْبَانَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ • وَهُوَ الَّذِي

و اوقات و ماه را بشمارد روزها گمان آن تقدیر عزیز عليم است و او است آنکه

جَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ لِيَسْهُدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتٍ لَبِيبٍ وَالْبَحْرَ قَدْ فُضِّلْنَا

گردانید از برای شما ستاره ها تا راه یابید بسبب آنها در تاریکیها بر و بحر بجهت تفصیل دادیم

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ • وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

اینها را برای گروهی میگرداند و او است آنکه آفرید شما را از نفس واحد

مُسْتَقَرٍّ وَمُسْتَوْدَعٍ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ • وَهُوَ

سپس جا را از کاست و جا را نامنت بودن تحقیق تفصیل دادیم آنها را برای گروهی که میفهمند و او است

الَّذِي نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَآخَرَ جَنَابَهُ نَبَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا

آنکه زود فرستاد از آسمان پس بر آید بیرون آوردیم ما بآن سستی همه چیز را پس بر وزن آوردیم

شروع
که جانت است نبی است
در کتب در زمانه

فاتی الحب

مراد از حب مثل نم است
جو و از وزن و مانند
اینها از آنها
عمر آورد

والنویس

سخت افنده
دانه و مانند از زود الو

بیت دارند که در کتب
و تمام کتب
مکان بوده که در کتب
نقص است
بیت دارند که در کتب
و تمام کتب
مکان بوده که در کتب
نقص است

مِنْهُ خَضِرًا مُخْرِجٌ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مَرْطَعًا

از آن سبزه که برمی آید از آن دانه بر یکدیگر سوار و از درخت نما از شکوفه اش

قِنُوانٍ دَانِيَةٍ وَجَنَاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونِ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا

خوشه های نزدیک بهم و بوستانها از انگورها و زیتون و نارنج شسته بهم

وَغَيْرِ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ

و امثله بهم بکنند به غرض چون باری آورد در سبزه اش بجزش در آن هر چه است

آيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ • وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ

اینهاست برای آدمی که میگرداند و گردانند از برای خدا شریکان جن را و آنچه الهی را

وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ •

و برتر استند از برای تو پس از آن در حق آن بدون علم و فرزندان پس از آنکه نسبت میدهند

بَدِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَئِنْ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً

خس و بنیده آسمانها و زمین گما باشد مراد از فرزند و نباشد مراد از زنی

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ • ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ

و آنچه هر چیز را او بهمه چیرا است است خدا پروردگار شماست الهی

إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ •

گوا و آفریننده بهم چیرت پس پرستش کنند او را و او بر همه چیز دلیل است

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ •

در نیاید او را دیدن و او از همه باید دیدار او را لطف و آگاه است

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا •

بصیرت آمد شمارشها از پروردگارتما پس کسی که بینا شد از پروردگارش و کسی که گمراه گشت برین باشد جز خود

مَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ • وَكَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ وَلِيَقُولُوا

و هستیم بر شما نگهدارنده و همچنین گوییم ایها ما را تا بنویسند

دَرَسَتْ وَلِنَبِيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ • اِسْتَعِ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ

درست خواندند و از برای آنکه بیان کردم از برای آن که میدانند برودن از آنچه وحی گویم بتو از

بنین
خداوند صراط را بر سر خود نموده است
و از آنکه در آن خداوند است
و از آنکه در آن خداوند است
و از آنکه در آن خداوند است

شکوه
بصیرت آمد شمارشها از پروردگارتما پس کسی که بینا شد از پروردگارش و کسی که گمراه گشت برین باشد جز خود
و از آنکه در آن خداوند است
و از آنکه در آن خداوند است
و از آنکه در آن خداوند است

رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَإِعْرَاضَ الْمَشْرِكِينَ • وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

بوده گات نیت الهی مگر او در اعراض کن از مشرکان و اگر چه استه بود خدا

مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بَوَكِيلٌ

مشرک نمی آوردند و گردانیدیم ترا بر ایشان همچنان و سستی تو بر ایشان اولی

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ

دشنام بر مپید انرا که میخوانند از غیر خدا پس دشنام دهند خدا را از روی دشمنی

عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ

علمی همچین ارادش کردیم از برای هر کومی عملش ترا پس باشد بس بود و گناشان باز ترا نشانی

فَيَسِبُّهُمْ نِيْمًا كَانُوا يَعْمَلُونَ • وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ

پس هر داوم نشانی از ایمان بودند که میکردند و سوگند میخوردند که گناشان که اگر

جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْنَا إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ

ایدیش ترا ای بی هر سینه ایمان می آرند بان که خوان نیت که اینها نزد خداست و چه چیز آگاه گردانند شما

أَنْهَا إِذِ اجْتَأَتْ لَا يُؤْمِنُونَ • وَنَقَلْنَا قُدْرَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ

که چون ایدیش ترا ایمان نمی آرند و بر سیکرد آیم ده شاش ترا و چشمها ترا

كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوْلَٰ مَرَّةٍ وَنَذَرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ • وَلَوْ

بچنانکه ایمان نمی آوردند بان اول بار و او میگردانیم نشانی از در داده روشن در عصیان که چنان میبودند

أَنْتَ أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَ كَتُمُوكُمْ وَكَلَّمَهُمُ الْمُؤْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ

آنگه ما فرود فرستاده بودیم بانیشان ملائکه سخن کرده بود مردار را و حج آورده بودیم بر ایشان هر

شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا يَلْمِزُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ

چیز کرده بودند که ایمان می آرند مگر آنچه بخواست خدا و لیکن اکثرشان

يَجْمَلُونَ • وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِنَّ الْأَنْسِ

مادران می شنند و همچین گردانیدیم بر آسبیه هر بهمنی در دشمنی شیطانها را پس

وَالْحِنْ يُوْحَىٰ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ مِنْ خِيفِ الْقَوْلِ عِزُّوًّا وَلَوْ شَاءَ

دشمن در میسر اندر همان بعضیان به بعضی ارهسته گفتار باطل را از برای پس و اگر چه استه بود

*و اما تعریف خدا
اینست که او را
شکر است این
در ایمان خوانند
میکنند و بعد از آن
مردمان را از آن
ایمان می آرند
افشا می شود
تا بس لا یوسون*

لَحْرِ النَّارِ

*سودا
بسیار است
این است
و در بعضی
و بعد از آن*

فصل در بیان...

رَبِّكَ

بهرین که امانت کس میکند
کما در هر دو ای داد و نمودن با آنچه بودند که کس میکردند

ان الذين يكسبون الاثم سيجزون بما كانوا يفترون ولا

تاكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه وانه لفسق وان الشياطين
مخوفند از آنچه یاد کرده شده باشد نام خدا بران و بهتر که آن قوت و برتری که شیاطین

ليوجون الى اوليائهم ليجادوا لوكم وان اطعموهم انكم لمشركون
هرگز نبرسانند بهمانی بود تا نشان تا مجادله کنند با شما و اگر اطعمت کنند شما را نیز بر شماست شرک

او من كان ميتا فاحييناه وجعلنا له نورا يمشي به في الناس
ایا که بود مرده پس زنده کردیم او را و گردانیدیم از برایش نور پس که راه میرفتند با شما در آن زمان

كمن مثله في الظلمات ليس بخارج منها كذلك زين للكافرين
چون کسی که صفتش میت در تاریکیها نباشد بدون آینه از او و همچین از ایشان داده از برای کافران

ما كانوا يعملون وكذلك جعلنا في كل قرية اكابر
ایچو هستند میکنند و همچین گردانیدیم در هر شهر بزرگان را

مجرميها ليمكروا فيها وما يمكرون الا بانفسهم وما يشعرون
کنا بکهارش تا مکرت در آن و کرم میکنند کرم خودشان و نمیبینند

واذا جاءتهم آية قالوا لن نؤمن حتى نؤتى مثل ما اوتيت رسول
و چون آمدن آیه از آیتی گفتند ایمان نآوریم تا آنکه داده شویم مثل آنچه داده رسولان

الله الله اعلم حيث يجعل رسالته سيصيب الذين اجروا صغار
خدا خدا دانست که کجا میکند رسالتش را بر روی خواهر رسیدگی را که کنا بکهارش

عند الله وعذاب شديد بما كانوا يمكرون فزيروا الله ان
نزد خدا و عذاب بے سخت سبب بود نشان که کرم میکنند پس کسی را که نخواهد خدا که

يهديه ليشرح صدره للاسلام ومن يريد ان يضلّه يجعل
بریت کنی میکند پس کسی را که نخواهد که اصلاح کند میگرداند

صدره ضيقا جرجا كما تمانى بعد في السماء كذلك يجعل الله
سینه اش را تنگ بسیار کند گویا بالا می رود در آسمان همچین میگرداند خدا

بجای آنکه
خداوند در حقان و غیره که در این حدیث
مشیت است بر او که در این حدیث
مشیت است بر او که در این حدیث

میتا
در این حدیث که در این حدیث
در این حدیث که در این حدیث
در این حدیث که در این حدیث

همان
در این حدیث که در این حدیث
در این حدیث که در این حدیث
در این حدیث که در این حدیث

بصورت
در این حدیث که در این حدیث
در این حدیث که در این حدیث
در این حدیث که در این حدیث

التحسين

الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۝

عذاب را بر آنکه ایمان نمی آورند و سبب راه پروردگارتو که راست است

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۝ لَهُمْ ذُرِّ السَّلَامِ عِنْدَ

بیتقیق تفصیل دادیم ایها را از بر این سخن که بید می پذیرند از بر این بیت دار سلام نمود

رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ

پروردگانتان و او ولی ایشان است آنجا که هستند میکنند و روزی که حشر میکنیم ایشان این گروه

الْجِنِّ قَدْ آسَأْتُمْ مِنْ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا

جن و بیعتی بسیار کردند از آدمیان و گفتند دوستانتان از آدمیان پروردگارتان ما

اسْتَمِعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتْ لَنَا قَالَ لَنُبَارِ

پروردگاری شنید بعضیمان بر بعضی و رسانیدیم باطلتان که بخین کرده بودیم از بر این گفت است

مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَكَذَلِكَ

سکنتماست جاودانیان که را بجز خواست خدا بجز پروردگارتو حکیم دانست و همچنین

نُؤْتِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَ

صاحب اختیار میکنیم بعضی ظالمان را بر بعضی سبب آنچه هستند میکنند ای گروه جن و

الْإِنْسِ لَمْ يَأْتِكُمْ رَسُلٌ مِنْكُمْ يَقِصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ

است ای ایساندم شمارا رسولان از شما که بجا آمد بر شما آیات مرا و بیم دهند شمارا

لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَذَا قُلُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْتُمْ أَجْوَادَ الدُّنْيَا

ملاقات روزتان این گفتند که ایسته دادیم ما بر خودمانان و غریب داشتیم از زندگانی دنیا

وَشَهِدُوا وَعَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ

و گواهی دادند بر خودماشان که ایشان بودند کافران این است که نیست پروردگارتو

مُهْلِكَ الْقُرَىٰ يَظْلِمُونَ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ۝ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا

مکان سزنده توها بظلم و همتشان باشند غافلان و از بر این هر یک درایت از آنچه

عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۝ إِنَّ

کردند و نیست پروردگارتو غافل از آنچه میکنند و پروردگارتو بی نیاز است رحمت اگر

قد استقامتم
بیت قرآن آید
بیت از بر این است
بیت خود نیستند

بعضی
همچون سخن از بر این است
بیت که حال ما چگونه خواهد بود
بیت از بر این است
که جای سخن پروردگارتو را

رسول منکم تقصون

همه از نوع هستند
و بعضی ظاهر این است
ای صراط خود که غریب است
که از خودتان بفرستید
مبعوث شده است
و بعضی گفته اند رسول
خبرها از آنجا
که از جانب
رسول

بیت قرآن خود زنده این است
از بر این است
تو هم سزای آن
سزاوار است

الرِّجْسَ

این آیه در مورد عاقبت است که در آنجا که مردار را از زیر ان پاره کرده اند و بر او فرود آمده اند و بر او سوار شده اند و بر او کوبیده اند و بر او سوار شده اند و بر او کوبیده اند و بر او سوار شده اند و بر او کوبیده اند

يَسَاءِلُكُمْ وَيَسْتَحْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا لَيْشَاءُ كَمَا انْتَأَكُم مِزْزِيَّةً
 ارخواه ميرد شمارا و ميگردانيد حاشين از بعد شما ايچرا سخواه ايچانكه بيد آورد شمارا از فرزندان
 قَوْمٍ آخِرِينَ ۱۰ اِنْ مَا تَوْعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۱۱ قُلْ يَا قَوْمِ
 جمعی دیگر بزرگتر ایچو وعده کرده استن ایچو برنده امید است او نیستند لمعا فرگشندة بگو ای قوم
 أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ
 عمل کنید بروقتی و اما عیان بستر تن من عمل کنندم پس زود باشد که بدانید کسی را که مراد است عاقبت
 الدَّارِ أَيْ لَيْفَلِحُ الظَّالِمُونَ ۱۲ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَ
 پس ایچو بگوشن که ربحا و عقیقتن ظالمان و گردانید از برای خدا از ایچو افزید از کشتن
 الْأَنْعَامِ نَضِيبًا فَأَلَوْ هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ
 شتر و گاو و گوسفند بهره پس گفتند این برا خط است بچکان فاشتان و این از برای شرکاء است پس ایچو باشد
 لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ ۱۳
 از برای شرکاءشان پس میرسد بچکان و ایچو باشد از برای این ان میرسد شرکاءشان
 سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۱۴ وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ
 پس ایچو حکم میکنند و همچین از کشتن دادند از برای بسیار از مشرکان کشتن
 أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاءُؤَهُمْ لِيُرِدُوهُمْ وَيُكَلِّبُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ
 اولادشان را شرکشان تا مملکت سازند نشان از نامنتی که از برای برشان دین شان را و اگر
 سَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۱۵ وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ
 چه هست بود خدا میگردانند و را پس و کلدانشان با کجی میزند بروی و گفتند این شتر و گاو و گوسفند
 وَحَرَّتْ حَجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مِنْ شِئَاءِ بَرْعِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ
 کجیت که حرمت نخورد ههرا که بر کشید میجوهر بچکان در شتر و گاو و گوسفند که حرمت کردند پس
 ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِ ۱۶
 پشتهاشان و شتر و گاو و گوسفند که یاد میکنند نام خدا را برهنه دروغ بستن بر او
 سَيُجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۱۷ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ
 برزوی فرا میدهند پس از بسبب و نشان که افترا می کنند و گفتند ایچو در شکم این

*است با ما
 در مردار
 از شرکاء
 در پس از این
 که بر غیر خدا
 شرک کنند
 و این آیه در مورد
 در روز آخر است
 است که اینها
 اینها میگردانند
 و این آیه در مورد
 اینها میگردانند
 اینها میگردانند
 اینها میگردانند
 اینها میگردانند
 اینها میگردانند
 اینها میگردانند
 اینها میگردانند
 اینها میگردانند
 اینها میگردانند*

الْأَنْعَامِ خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا وَمُحْرَمٍ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِن يَكْرِمْ مِثَّةً
 شتر و گاو که گندم از برای مردان است و در وقت بر جنتهای ما و اگر باشد مردار
 فَهَمْ فِيهِ شُرَكَاءٌ سَيُجْزَىٰ بِهِمْ وَصَفَّمُ أَنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ قَدْ خَسِرَ
 این شیطان در آن شرکاءند بدو در عین امیدیم ایشانرا و صفتش از ایشانرا که او حکیم داناست به تحقیق زبان گویند
 الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً
 آنکه کشته اولادشانرا بکم عذبی بدون علم و حرام گردانید آنچه روزی کردی شرک از راه افتراد
 عَلَىٰ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَاتٍ
 بر خدا تحقیق گمراه شدند و نباشند هدایت یافتگان و او است آنکه برید آورد بوستانها
 مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْثَرَهُ
 بر درخت انداختهها را و غیر بر درخت انداختهها را درخت فرما و گشت را مختلف خوردنیها را
 وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ
 درختون را و نار را شبیه هم و نامشبه هم بخورید از ثمری
 إِذَا امْتَرُوا وَاتَّوَحَّاهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 چون گزین آورد و بدیدید غنمش را روز درویشش و هر کس میکند بزرگ او دوست نمیدارد
 الْمُسْرِفِينَ ۝ وَمِنَ الْأَنْعَامِ جَمُودٌ وَفَرَسٌ كَلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
 گاو گندم گانرا و از شتر و گاو که گندم بر آورد و فرس را بخورد از آنچه روزی کرد شما را خدا
 وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ ثَمَانِيَةٌ
 و پیوس نکند کامهای شیطانرا بزرگ او نممکارت دشمن آشکار است
 أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ لِلذَّكَرَيْنِ حَرَمٌ
 جفت از پیشش دو و از گوسفند موینه دو بگو ایایان ترا حرام گردانید
 إِمَّ الْأُنثَيَيْنِ مِمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَسِيئُونَ
 ایان دو ماده را آنچه مشتمل شد بر او در جهای بی دو ماده جز نمیدهد
 يَعْلَمُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ
 از روزی علم اگر هستید راستگویان و از شتر دو و از گاو دو

صفت شتر و گاو که گندم از برای مردان است
 در وقت بر جنتهای ما
 اگر باشد مردار
 این شیطان در آن شرکاءند
 بدو در عین امیدیم ایشانرا
 و صفتش از ایشانرا
 که او حکیم داناست
 به تحقیق زبان گویند
 آنکه کشته اولادشانرا
 بکم عذبی بدون علم
 و حرام گردانید آنچه
 روزی کردی شرک از راه
 افتراد
 بر خدا تحقیق گمراه شدند
 و نباشند هدایت یافتگان
 و او است آنکه برید آورد
 بوستانها
 بر درخت انداختهها را
 و غیر بر درخت انداختهها را
 درخت فرما و گشت را
 مختلف خوردنیها را
 درختون را و نار را
 شبیه هم و نامشبه هم
 بخورید از ثمری
 چون گزین آورد و بدیدید
 غنمش را روز درویشش
 و هر کس میکند بزرگ او
 دوست نمیدارد
 گاو گندم گانرا
 و از شتر و گاو که گندم
 بر آورد و فرس را بخورد
 از آنچه روزی کرد شما را
 خدا
 و پیوس نکند کامهای
 شیطانرا بزرگ او
 نممکارت دشمن آشکار
 است
 جفت از پیشش دو
 و از گوسفند موینه دو
 بگو ایایان ترا حرام
 گردانید
 ایان دو ماده را آنچه
 مشتمل شد بر او در جهای
 بی دو ماده جز نمیدهد
 از روزی علم اگر هستید
 راستگویان
 و از شتر دو
 و از گاو دو

حرب

این است که از جنات
 برید آورد بوستانها
 بر درخت انداختهها را
 و غیر بر درخت انداختهها را
 درخت فرما و گشت را
 مختلف خوردنیها را

تمام است که از جنات
 برید آورد بوستانها
 بر درخت انداختهها را
 و غیر بر درخت انداختهها را
 درخت فرما و گشت را
 مختلف خوردنیها را

این است که از جنات
 برید آورد بوستانها
 بر درخت انداختهها را
 و غیر بر درخت انداختهها را
 درخت فرما و گشت را
 مختلف خوردنیها را

نصفی است از آن که در حدیث آمده است
و در حدیث دیگر آمده است که هر کس
از او بگذرد او را در آتش انداختند
و در حدیث دیگر آمده است که هر کس
از او بگذرد او را در آتش انداختند
و در حدیث دیگر آمده است که هر کس
از او بگذرد او را در آتش انداختند

قَالَ الذَّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمْرَ الْأَنْثَيْنِ أَمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ

بخوان دوم ذکر را حرام گردانید بان دو ماده را یا آنچه را مشتمل شد بر آن رحمای

الْأَنْثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْنَاكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن

دو ماده ای بودید حاضران بشما مکه وصیت کردیم از شما را خدا بان پس کس است ظالمتر از آنکه

افترى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ يَغْبِرْ عَلِيمٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

است بر خدا دروغ آنگاه کند مردم را بدون علم بگریز خدا هدیت میکند

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ لَا أَجِدُنِي مَا أُوحِيَ إِلِيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمِ

کرده ظالمان را بگوئی یا من زرا که وحی رسانده شد من هر امتی بر خورنده

يَطْعُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِمَّنْ أَوْدَمًا مَسْفُوحًا أَوْ يَكُمُ خنزِيرًا فَإِنَّهُ

که بخورد او را که میسکه باشد مردار یا خون ریخته یا گوشت خوک پس هر حق که

رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمِنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ

پلیدیست یا فسق که بانگ کرده شده از ارض خدا بان پس کسیکه مضطرب غیر باغی و نه عاود کننده

رَبِّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ

پروردگارتو آمرزنده رحیم است و بر آنانکه یهود شدند حرام گردانیدیم هر صاحب ناخی را و

مِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا

از گاو و گوسفند گردانیدیم حرام بر ایشان بیه نشان گرا آنچه را بر پشت پشتاتان

أَوْ أَحْوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَعِيرٍ وَأَنَا الْصَادِقُ

یا رو نشان یا آنچه امیخته باشد استخوان آن جزا دهم پس از بسبب ظلماتان بگزینم بهترین را

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ

پس اگر تکذیب کنند او را پروردگارتو تمام صاحب رحمت وسیع است و باز دشته نمیشود عودش از گره

الْمُجْرِمِينَ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا

کسان بگاران برودی میکنند آنکه شرک آوردند اگر چه بود خدا شرک نمی آوردیم ما

وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

و نه پدران ما و نه حرام نکردیم هیچ چیز را همچنان تکذیب میکردند آنکه بودند پیش از ایشان

نصفی است از آن که در حدیث آمده است
و در حدیث دیگر آمده است که هر کس
از او بگذرد او را در آتش انداختند
و در حدیث دیگر آمده است که هر کس
از او بگذرد او را در آتش انداختند
و در حدیث دیگر آمده است که هر کس
از او بگذرد او را در آتش انداختند

نصفی است از آن که در حدیث آمده است
و در حدیث دیگر آمده است که هر کس
از او بگذرد او را در آتش انداختند
و در حدیث دیگر آمده است که هر کس
از او بگذرد او را در آتش انداختند
و در حدیث دیگر آمده است که هر کس
از او بگذرد او را در آتش انداختند

حَتَّىٰ ذُاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَخِرٌ جَوْهَ لَنَا إِن تَتَّبِعُونَ

تا چون چشیدند عذاب ما بگو ایست نزد شما هیچ علم پس بدون ارید از برای ما بپوشید

إِلَّا الظَّنُّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ • قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ

مگر گمان و گمانها مگر آنکه بجان حکم میکند بپوشید مهادت تحت بلوغ

فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ • قُلْ هَلْ شَهِدْتُكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ

پس اگر خواسته بود هر یک از شما را هدایت کرده بودم مگر این که بگویم بپوشید شما را ایست که گواهی میدهد

أَنَّ لِلَّهِ حَرَمٌ هَذَا فَاِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ

که خدا حرام کرده اند این را پس اگر شهادت دادند پس گواهی ده با ایشان و هر کس خواهشوار

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ

المانز که تکذیب نمودند آیات ما را و ایست که نمیروند با آخرت و آنها پروردگاران

يَعْدِلُونَ • قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ الْأَلْتِ شَرِّ كُوبِهِ

براز میکند بگو بیاید که بخوانم آنچه حرام کرده اند پروردگاران شما این است شرب ندامت با او

شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ مِمَّا لَمْ يَحْنِ

چیز را و والدین خویش کردن و کشید فرزندانان را از ترس طغیان ما

نَرْزُقْكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَ

روز میمیدم شما را و ایشانرا و پرآمون کرده کارهای بد را که ظاهر باشد از آن و آنچه باطن باشد

لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِه لَعَلَّكُمْ

و کشید نفس را که حرام کرده اند خدا مگر بحق آن وصیت کرده ام با شما ایست که شما

تَعْقِلُونَ • وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ

در ایست که عقل و پرآمون کردید مال یتیم را مگر آنچه آن بهتر است تا

يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ لَأَنْكَفٍ نَفْسًا

برسد نفوس و تمام دهید میزان و ترازو را بعد است تکلیف بکنم بپوشید

إِلَّا أَوْسَعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ

مگر طغیان را و چون بگوید پس عدالت کنید و اگر چه باشد صلب قریب و عهد خدا

یا رزق میگوید ۱۲

عابدان...
بگویم بپوشید شما را ایست که گواهی میدهد
تا چون چشیدند عذاب ما بگو ایست نزد شما هیچ علم پس بدون ارید از برای ما بپوشید

بسم
اعمت از آنست که شرب
باشد مثل شرب کافران
مشکل است و والدین
ما ظهرونا والله اعلم

نقول بعضی از او
از آنست که ظاهر و باطن
کنند و شکار او است
و نفوس از ظاهر است
و قوی است و در
شیرین است

در جمع است
از امام محمد
که هر که از ظاهر است
از ظاهر است
نار است

بطریق است
عاشق و معشوق ۱۲
بگویم بپوشید شما را ایست که گواهی میدهد
تا چون چشیدند عذاب ما بگو ایست نزد شما هیچ علم پس بدون ارید از برای ما بپوشید

اَوْفُوا ذِكْرًا لَكُمْ وَصِكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَاِنْ هَذَا صِرَاطٌ

وفا کنید آنست که وصیت کرد شمار این باشد که شما بیدار کنید و اینک این راه است

مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ

راست پس بپوشید او را و پیروی کنید راهها پس جدا میکند شمار از راهش آنست

وَصِكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا

که وصیت کرد شمار این باشد که شما بپوشید کار خود پس دادیم موسی را کتاب بر اتمامی

عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِعَالَمٍ

بر سبب خویستی که و بر اتمعیل مرهم را چیزی را و برای هدایت و رحمت باشد که است

بَلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۝ وَهَذَا كِتَابٌ مُبَارَكٌ فَاَتَّبِعُوهُ

لقیاء پروردگانشان ایمان آید و این کتاب است که فرو فرستادیم از ما مبارکت پس بپوشید او را

وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ اِنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اَنْزَلْنَا كِتَابًا عَلٰى طَائِفَةٍ

و نیز بپوشید باشد که شما رحمت کرده بودید که مبارک گوید فرو فرستاده شد کتاب بر طایفه

مِنْ قَبْلِنَا وَاِنْ كَانُوا عَزَدُوا سِتْرًا لِّغَايِبِنَا ۝ اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّا اَنْزَلْنَا

پیش از ما و بپوشید که میستیم از خود ایشان چنان یا گوید اگر آنکه فرو فرستاده

عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا اَهْدٰى مِنْهُمْ فَتَدَّجٰءَ كَمَا بَدِئَتْ مِنْ رَبِّكَ

بود بر ما کتاب هر چند بودیم هدایت یافته تر از آن پس تحقیق آمد شما مینه از پروردگاران

وَهُدًى وَرَحْمَةً فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَايَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ

هدایت و رحمت پس است ظلمتر از آنکه تهنیت ایجابی خدا را و عراض کرد

عَنْهَا سَجَرِي الَّذِيْنَ يَصْدِفُوْنَ عَمَّا اَتَيْنَا سُوْءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا

از آنها بزدی فراموشیم از آنکه عراض میکنند از تهنیت بد عذاب پس بپوشید ایشان

يَصْدِفُوْنَ ۝ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا اَنْ يٰٓاْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ اَوْ يٰٓاْتِي

که عراض میکنند ایضا تهنیت هرگز نباید ایشان را ملائکه یا مایه

رَبُّكَ اَوْ يٰٓاْتِيْ بَعْضُ اٰیَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يٰٓاْتِيْ بَعْضُ اٰیَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ

پروردگارتو یا مایه بعضی از آیات پروردگارتو روزی آید بعضی از آیات پروردگارتو تو نفع نمیدی

تفسیر از این آیه است که خداوند میفرماید که شما بپوشید کار خود و این کتاب است که ما بر اتمامی دادیم موسی را و این کتاب است که ما بر اتمامی دادیم موسی را

تفسیر این آیه است که خداوند میفرماید که شما بپوشید کار خود و این کتاب است که ما بر اتمامی دادیم موسی را

تفسیر از این آیه است که خداوند میفرماید که شما بپوشید کار خود و این کتاب است که ما بر اتمامی دادیم موسی را

تفسیر از این آیه است که خداوند میفرماید که شما بپوشید کار خود و این کتاب است که ما بر اتمامی دادیم موسی را

نفس

نَفْسًا اِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اَمْنًا مِنْ قَبْلِ اَوْ كَسَبَتْ فِي اِيْمَانِهَا خَيْرًا
 نفس را ایمان آوردش که نیکو که ایمان آورده یا از پیش یا کسب کرده باشد در ایمانش خیر می
 قُلْ اَنْتَظِرُوا اَنَا مُنْتَظِرُونَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَقُوا دِيْنَهُمْ وَكَانُوا شِعْبًا
 بگو منتظر باشید بجز آنکه ما منتظر اینیم بدینسانه آنکه متفرق شدند دینشان و بودند گروه گروه
 لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ اِنَّمَا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُوْنَ
 نیستی از ایشان در چیزی بجز اینست که کاشان با خداست پس خبر میدهد ایشان را باینکه بودند که میکردند
 مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرٌ اَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 کسی که آورد نیکی را پس هجده است ده چندان و کسی که آورد بدی را پس
 يُجْزَى اِلَّا اَمْثَلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝ قُلْ اِنِّيْ هَدَيْتُ رَبِّيْ اِلَى صِرَاطٍ
 جز داده و نیکوترین چندان و ایشان ظلم نمیکنند بگو بهتر است که من بدیتم که در پروردگام بر او
 مُسْتَقِيْمًا ۝ دِيْنًا قِيَمًا مِثْلَةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيفًا وَّمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ
 رست دین رست میباش ایسیم حتی ایس و نمود از شرک آوردگان
 قُلْ اِنْ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۝ لَا
 بگو بدیتم که نمازم و عبادتم و زندگیم و مردم من خداست که پروردگار عالمیان است
 اِلَّا شَرِيْكَ لَهُ وَبِذَلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ۝ قُلْ اٰخِرُ
 نیست انبیا را پروردگار دین ما پروردگار است و من اول مسلمانم بگو ای عزیز
 اللّٰهُ اَبْعَى رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَّلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا
 خدا بگویم پروردگار و دوست پروردگار هر چیز و کسب میکند هر نفس را مگر بر او
 وَلَا تَرَوْا زُرَّةً وَّزُرَّةً اٰخِرِيْ ثُمَّ اِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
 و برینیدارید بردارند بارگناه دیگر ایس سوی پروردگارتان بازگشت شماست پس خبر میدهد به شما
 فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ۝ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ اِلَى الْاَرْضِ وَرَفَعَ
 در آن مختلف میکند و دوست است که گردانید شما را خلیفه با در زمین و برزخ داد
 بَعْضُكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَّبْلُوْكُمْ فِيْ مَا اَنْتُمْ اَنْ رَّبَّكُمْ
 بعضی را بالای بعضی در مرتب تا بارانید شما را در آنچه داد شما را بدینکه پروردگار تو

نفوس را ایمان آوردش که نیکو که ایمان آورده یا از پیش یا کسب کرده باشد در ایمانش خیر می
 منتظر باشید بجز آنکه ما منتظر اینیم بدینسانه آنکه متفرق شدند دینشان و بودند گروه گروه
 نیستی از ایشان در چیزی بجز اینست که کاشان با خداست پس خبر میدهد ایشان را باینکه بودند که میکردند
 کسی که آورد نیکی را پس هجده است ده چندان و کسی که آورد بدی را پس
 جز داده و نیکوترین چندان و ایشان ظلم نمیکنند بگو بهتر است که من بدیتم که در پروردگام بر او
 رست دین رست میباش ایسیم حتی ایس و نمود از شرک آوردگان
 بگو بدیتم که نمازم و عبادتم و زندگیم و مردم من خداست که پروردگار عالمیان است
 نیست انبیا را پروردگار دین ما پروردگار است و من اول مسلمانم بگو ای عزیز
 خدا بگویم پروردگار و دوست پروردگار هر چیز و کسب میکند هر نفس را مگر بر او
 و برینیدارید بردارند بارگناه دیگر ایس سوی پروردگارتان بازگشت شماست پس خبر میدهد به شما
 در آن مختلف میکند و دوست است که گردانید شما را خلیفه با در زمین و برزخ داد
 بعضی را بالای بعضی در مرتب تا بارانید شما را در آنچه داد شما را بدینکه پروردگار تو

اینجور است که اینها است که بعضی را در پیش از
 یا سق در آن یکجا است

در این
 در این

نصف المئين

در کتاب تفسیر
الاعمال اوست شده
از امام جعفر صادق علیه السلام که هر که نوره
اعزب را در هر ماه بخواند

حوائج او در روز قیامت
از جمله زمین
و آسمان

علم و فضل
مخزون او را بخواند
در حق او خواهد بود از امامت
نمیکنند روز قیامت و روز امانات
محکم است پس او را بداند از آنهاست
منتهی به روز قیامت از برای عالم
و همگی در حق او است در حق زمین
از رسول خدا ص و از حکم نوبت
ایستادند پس هر که
این سوره را بخواند

در هر روز بخواند
از کتاب
نصف المئين
خدا
روایت
صداقت
بیضا به امام جعفر الصادق
و در روز قیامت
از اوست بر او
از آن کرده
خدا
فروت

فلقین
از آن که هر روز بخواند
در روز قیامت
نصف المئين
سوره
نصف المئين
نصف المئين

نصف المئين
نصف المئين

سُرِّعُ الْعِقَابِ وَآتِهِ لَعْفُورٌ رَحِيمٌ

زود عقوبت و پشیمند از اینده آمرزنده مهربان است

سُورَةُ الْاَعْرَافِ مَائِثَةٌ وَسِتُّ اَيَاتٍ وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بسم خدايي که بخشنده مهربان

الْمَصُّ كِابٌ اَنْزَلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حِجْرٌ مِنْهُ

کتابت فرود شده باشد بنویس نباید که باشد در سينه تو هسته از آن

لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ اِثْبَعُوا مَا اَنْزَلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ

تا به نرسانای آن و بیدار است مرمو سنان را بروی که اینچیز فرود شده باشد بنما از روزگار

وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ قَلِيلاً مَا تَذَكَّرُونَ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ

دیور که کند از غیر آن دوستانرا اندیکه بیند میکند و با از قرب

اَهْلَكْنَاهَا فَاَجَاءَهَا اَسْنَانُ بَايَاتِهَا اَوْ هُمْ قَائِلُونَ فَاَ كَانَ دَعْوَاهُمْ

بلک او ایندم از اسیر او از اعذب باشد حکام با بود در میان سختخان همدر پس نبود در رحمتان

اِذْ جَاءَهُمْ بِاسْنَانِ الْاَن قَالُوا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ فَلَنَسْئَلُ الْمُرْسَلِينَ

و فرسندشانرا عذاب بر آنکه گفتند بدرستی ما بودیم ظالمان پس منزه خواهیم رسید اللّٰه

اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلُنَّ الْمُرْسَلِينَ فَلَنتَقِصُّنَّ عَلَيْهِمْ بَعْلًا وَمَا

فرستاده شدشان و هر منزه خواهیم رسید اللّٰه از مرسلان پس خواهیم خواند التمه برشان نعم و نه

كُتَابًا بَيْنَ يَدَيْنِ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ تَقَلَّتْ مُوَازِينُهُ فَاولئك

سسیم عایمان وزن کردن در انروز حق است پس آنکه از آن آمد سجدتایش پس الهان از

هَمُّ الْمَفْلُوجِ وَمَنْ خَفَّتْ مُوَازِينُهُ فَاولئك الذّٰبِرُ خَسِرُوا

الهان استکاران و آنکه سبک آمد سجدتایش پس الهان از کسانند زمان کردن

اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلَمُونَ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِی الْاَرْضِ

در زمینان بسبب بود نشان که با مباحی استم میکردند و به حق که صحت تصرف کرد ایندم در زمین

وجعلنا

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَالِمًا لَّيْلًا مَا تَشْكُرُونَ • وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ

وگردانیدیم ما را شما در آن مایه های تعیین را اندک شکر میکند و بجهتین افریدیم شما را

ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قَلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

پس سخن دادیم شما را پس گفتیم مر ملائکه را که سجده کنید مرا آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس

لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ • قَالَ مَا مَنَعَكَ آلَا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ

که نبود از سجده کنندگان گفت چه چیز منع نمود ترا که سجده کردی مرا را بجا میگردم

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ • قَالَ

گفت من بهترم از او افریدم را از آتش و افریدی او را از گل گفت

فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ

فروتنو از آن پس نماند مگر ترا که تکبر کنی در آن پس برون رو بترس که تو از

الصَّاعِرِينَ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ • قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

ذلیلانی گفت مهلت ده مرا تا آنکه برای بخت بیرونم گفت بهتر که تو از مهلت داده شدگان

قَالَ فِيمَا آخُوتِنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ • ثُمَّ

گفت بسبب اضلال کردن تو بر آئینده می نشینم البته از برای ایشان راه تو راست پس

لَا يَتَّبِعُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ

پس از پهنی ایم از میان دستهاشان و از پشت سرشان و از راستشان و از

شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ • قَالَ خُورْ مِنْهَا مَذْؤَمًا

چهارشان و کجای هفت اکثرشان را شکر کنندگان گفت برون رو از آن نحو میدم

مَدْجُورًا لَّمْ يَنْتَبِعْ مِنْهُمْ لَامِلٌ جَهُمٌ مِّنْكُمْ أَجْمَعِينَ • وَيَا آدَمُ

را نده شده هر آینه آنکه پر شد ترا از ایشان هر چه بر سر تو دروغ را از شما سخن دای آدم

اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا

ساکن شو تو و هجرت پس بگرد از هر جا خواسته باشید و نزدیک مویز

هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ • فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ

این درخت را پس خواهم شد از ظالمان پس وسوسه کرد مرا تا ترا شیطان

*من الساجدين
شکر کننده های تو است
تسبیح گفت چه بهتر ترا
تا تو آدم را سجده کردی
بر آن و از آنست که
سجده است
فما هبط
تغیر از پشت بازگشتن ما از آن
مربوبه که داری
۱۴*

تغیر از شکر رویتان ۱۴

*مکتوب بود و احدی نمود
باز آوردن*

لِيَدِي لَهَا مَا وُرِيَ عَنْهَا مِنْ سَوَاتِحِهَا وَقَالَ مَا نَهَاكَ
 رَبُّكَ عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ مَلَكَينَ أَوْ تَكُونَ مِنَ الْخَالِدِينَ
 وَقَا سَمَهُمَا إِنْ كَانَا مِنَ السَّاطِعِينَ ۗ فَذَلَّهُمَا بَعْرُورٌ فَلَمَّا
 ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتَا لَهُمَا سَوَاتِحُهُمَا وَطَفِقَا مَخَصِفَانِ عَلَيْهِمَا
 مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنِ تِلْكَ الشَّجَرَةِ
 وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكَافٍ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۗ فَلَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا
 أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۗ قَالَ
 أَهْبَطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ
 إِلَىٰ حِينٍ ۗ قَالَ فِيهَا تُحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ
 يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوَاتِكُمْ وَرَدِيَّتًا وَ
 لِبَاسِ التَّقْوَىٰ ۗ ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكُمْ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
 يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكَ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ

تا ظاهر کردیم بیشتر از آنچه پوشیده از پیشانی از عورتهاشان و گفت هر که شمارا
 بیورد و کشته را از این درخت مگر اینکه بودی در ملک یا نبودی از جادو و ایمان
 و گویند خوردن از این میوه که من بر شمارا هر سینه از این صحنه پس فرود آوردن بر شما از این صحنه پس چون
 چشیدند از آن درخت ظاهر گشت بر شما از عورتهاشان و شروع نمودند به نجس شدن در آن دو
 از برگ بهشت و نذا کردن شما را پروردگارشان که ایامی مردم شمارا از این درخت
 و گفتیم بر شمارا که بدتر از شیطان بر شمارا دشمنی شمارا سفقت پروردگارا ظلم کردیم
 به لغوهایمان و اگر بنام من مارا و سختی مارا هر سینه ما شیم از این بخاران گفت
 فرود بود بعضیان را بعضی را دشمنی و دشمنی در زمین جایزه قرار و ما به تقیض
 تا وقتی گفت در آن زندگانی میکنند و در آن میمیرند و از آن بیرون آورده میشوند
 ای پسران آدم تحقیق فرود شدیم بر شما پوششی که پوشید عورتهای شمارا و لباس و
 بجز و لباس بر سر کاری آن بهشت این از اینها خدمت باشد که ایشان بپذیرند
 پس پسران آدم نباید که بپوشد شما شیطان بجهان که بیرون کرد والدین شمارا از بهشت

تغذیه لایس میگویم راه دوستی
در ستر و اخلاص در مردم

بیان سوات در مایه
۱۳

تغذیه بر سر عورتشان
۱۴

در جهنم در بقعه که گشت
۱۵

یا بنی آدم

نورانی است شما
نظیر آدم از اینهاست
انگشت تا شد به شما
ببفکر کنید
و از آن
سرسند
گردید
۱۶

لباس التقوی

لباس تقوی و تقوی
ایمان و تقوی و تقوی
تقوی و تقوی که حاشی خوب
تقوی و تقوی که در
تقوی و تقوی که در
از آن نام تقوی
تقوی
تقوی
۱۷

میرزا

يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا أَنَّهُ يَرُكُمْ هُوَ
بِرَبِّيَّتِهِمْ

از پندش از پندش را تا بنامیدیت را عو قهارت را برتر می بیند شمارا اود

قَبْلَهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ
فَرَدْتُمْ

فردت از جایی که نمی بیند پندش را بر سینه که او ایندیم شیاطین را دوستان بر کس سینه

لَا يُؤْمِنُونَ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
إِيمَانِ

ایمان نمی آرند و چون کنند کار بدی را گویند یافتیم بر آن پیرانمان

وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِن اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
وَحَدَا

و خدا امر کرد ما را بان بگو بپوش که خدا امر میکند بدی را ای می گوید بر خدا

مَا لَا تَعْلَمُونَ قُلْ أَمْرٌ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ
أَجْرٍ

آنچه را نمیدانید بگو امر پروردگامان بعدل است دارید روها تان را نزد هر

مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ قُلْ إِنَّا
مَسْجِدِ

مسجد و بگو ایند او را خالص دارند گان از برایش دین را بچنان که بخت از پندش را عود و او ایند کرد گو میرا

هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
بِدِينِهِمْ

پندش را گوید و فریق را چنان که ثابت شد بر ایشان که ای بد سینه اینان گرفتند شیاطین را

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ يَا
دُوتان

دوستان از غیر خدا دیدار شدند که ایشان برایت یافته گانند

بَنِي آدَمَ خَذُوا زِينَتَهُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا
لِسَانِ

پسران آدم بردارید زینتشان نزد هر مسجدی و خوردند و بیات امید و

تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي
مُسْرِفٌ

مصرف میکند بدش را اود دوست نمیدارد امر میکنند گان را بگو کم حرام کرد ایند زینت خدا که

أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي
پرون

پرون آورد از برایش گان و پاکیزه ما را از روزی بگو او از برای کس سینه ایمان آورد در

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
زندگی

زندگی دنیا خالص روز قیامت همچنان تفصیل میدهم ایها از برای کس

تعودون

ببین

بچند شمارا
عبادت و بی سرکام
از سر بد همان خود
خواهد کرد در سر کس
باز او سر کند
بمخمس باز

غرض
چون کرد ما اینده
فطرته وطنی که سینه
شده اینجوش خود

عند كل مسجد

ببین
در همه مسجد
خداوند است
فروع فر آنرا
برین است
باز
وصادق علیه
سازید و عطف
پیشتر از قوت
در فرما بگفت
تو این

حضرت زین العابدین
شاید آن است
حمدت
۱۲

تعدون یعنی عود کردن است و در اینجا به معنی بازگشتن به دین است

العواش

خوش را بنوع
زنا و لواط کرده اند و اش
شرب خمر و دینی را بیکه در رکاب
در باب حرمت خمر و دین از امام موسی با طهر برسان
استخار و احتیاط در جاهلیت را بخت سبک و نه بخت سزای
در این آیه

يَعْلَمُونَ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ

که میدانند بگو این است که حرام گردانید پروردگار من تنها را که ظاهر شد از آن و آنچه باطن است

الْأَنفُسِ وَالْبَغْيِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا

بدین را و ظلم ناحق را و اینکه شریک آورید بخدا مادام که زور قدرت نداشتید و چیزی

وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا

و اینست بگویند بر خدا آنچه را نمیدانند و از برای هر ستمی وقتت پس چندی

جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ يَا

باید چنان باز نمی ماند ساعتی و نمیتوانند پیش گرفت

بَنِي آدَمَ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنكُمْ يَكْفِيكُمْ

پسران آدم چون بنیاد شد از شما خواهد خواند بر شما ایها ایها ایها ایها

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنكُمْ يَكْفِيكُمْ

پس هر کار را در وضوح شد پس باشد خود بر ایشان او ایشان اندونما که نوزد و آنکه شکیب کردند

بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

اینها را و کبرتی کردند ازها آنها اهل آتشند ایشان در آن جاودانیان

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ

پس کسیت ظالمتر از آنکه است بر خدا دروغ بیا گویند که او آنها را در اهل آتشند ایشان

يَصِيبُهُمُ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُخَبِّرُهُمْ

آتششان از کتاب تا وقتی که بنیاد ایشان از رسولان ما که متوجه گردانند ایشان را

قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا

گویند کجاست آنچه بود که بخوانید از غیر خدا گویند کم شدند از ما

وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ قَالُوا دَخَلُوا

و گوای می دهند بر خود ما نشان که ایشان بودند کافران گوید داخل شدند

فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا

در امتیاتی که پیشین در رفتند پیش از شما از جن و انس در آتش هرگاه

بعضی از اینها را در آیه
در آیه
تعمیر

باید بود در آیه

بعضی از اینها را در آیه
در آیه
تعمیر

بعضی از اینها را در آیه
در آیه
تعمیر

دخلت

و لا انتم تجزونون
و نادى اصحاب النار اصحاب الجنة ان
افضوا علينا من الماء او مما رزقكم الله قالوا ان الله جرمهم
على الكافرين الذين اتخذوا دينهم هوا و لعبا و غرتهم
الحياة الدنيا قال يوم ننسهم كما نسوا لقاء يومهم هذا و ما
كانوا ياتنا بمجدون و لقد جنناهم بكتاب فصلناه على علم
هدى و رحمة لقوم يؤمنون هل ينظرون الا تاويله يوم
ياتي تاويله يقول الذين نسوه من قبل قد جاءت رسل ربنا
بالحق فهل لنا من شفعاء فيشفعوا لنا او نرد فنعمل غير الذي
كانوا يعملون و افسههم و ضل عنهم ما كانوا يفترون
ان ربكم الله الذي خلق السموات و الارض في ستة ايام
ثم استوى على العرش يغشي الليل النهار يطلمه حيثما
والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق و الامر
و افقار و ما رواه و نحوها

و لا انتم تجزونون • و نادى اصحاب النار اصحاب الجنة ان
افضوا علينا من الماء او مما رزقكم الله قالوا ان الله جرمهم
على الكافرين الذين اتخذوا دينهم هوا و لعبا و غرتهم
الحياة الدنيا قال يوم ننسهم كما نسوا لقاء يومهم هذا و ما
كانوا ياتنا بمجدون • و لقد جنناهم بكتاب فصلناه على علم
هدى و رحمة لقوم يؤمنون • هل ينظرون الا تاويله يوم
ياتي تاويله يقول الذين نسوه من قبل قد جاءت رسل ربنا
بالحق فهل لنا من شفعاء فيشفعوا لنا او نرد فنعمل غير الذي
كانوا يعملون و افسههم و ضل عنهم ما كانوا يفترون •
ان ربكم الله الذي خلق السموات و الارض في ستة ايام
ثم استوى على العرش يغشي الليل النهار يطلمه حيثما
والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق و الامر
و افقار و ما رواه و نحوها

و نادى اصحاب النار اصحاب الجنة ان
افضوا علينا من الماء او مما رزقكم الله
قالوا ان الله جرمهم على الكافرين
الذين اتخذوا دينهم هوا و لعبا و غرتهم
الحياة الدنيا

و نادى اصحاب النار اصحاب الجنة ان
افضوا علينا من الماء او مما رزقكم الله
قالوا ان الله جرمهم على الكافرين
الذين اتخذوا دينهم هوا و لعبا و غرتهم
الحياة الدنيا

و نادى اصحاب النار اصحاب الجنة ان
افضوا علينا من الماء او مما رزقكم الله
قالوا ان الله جرمهم على الكافرين
الذين اتخذوا دينهم هوا و لعبا و غرتهم
الحياة الدنيا

و نادى اصحاب النار اصحاب الجنة ان
افضوا علينا من الماء او مما رزقكم الله
قالوا ان الله جرمهم على الكافرين
الذين اتخذوا دينهم هوا و لعبا و غرتهم
الحياة الدنيا

و نادى اصحاب النار اصحاب الجنة ان
افضوا علينا من الماء او مما رزقكم الله
قالوا ان الله جرمهم على الكافرين
الذين اتخذوا دينهم هوا و لعبا و غرتهم
الحياة الدنيا

و نادى اصحاب النار اصحاب الجنة ان
افضوا علينا من الماء او مما رزقكم الله
قالوا ان الله جرمهم على الكافرين
الذين اتخذوا دينهم هوا و لعبا و غرتهم
الحياة الدنيا

تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ • ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ

بزرگست خدا پروردگار عالمیان بخوانید پروردگارتان را از راه خضوع و پستی سر بر زمین

لَا يَجِبُ الْمُعْتَدِينَ • وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا

دوست میندارد کذزدگان و فساد کنید در زمین بعد از اصلاحش

وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ • وَ

و بخوانید او را از راه بیم و امید بزرگ رحمت خدا نزدیک است به سید و کاران

هُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقْلَتِ

دوست آنکه میفرستد بادها را بشارت دهکن میان دوست رحمتش تا چون برآورد

سَحَابًا يَتَّقُلًا لَأَسْقَاهُ لَیْلًا مِیَّتًا فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَاَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ

ابر کرانبار را بدانیم آنرا از آرزای پروردگار پس فرو فرستیم بآن آب را پس بدون آبرم بآن از

كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ يُخْرِجُ الْمَوْتُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ • وَالْبَلَدُ

همه ثمرها همچنان بدون می آید مردارها باشد که شما بیند گسید و بلد

الطَّيْبُ يُخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا •

پاکیزه بیرون می آید نباتش باذن پروردگارش و آنچه یلید باشد بدون نمی آید مگر اندک پنهان

كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ لِقَوْمٍ لَيْشْكُرُونَ • لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ

همچنین اینخارا میگردانیم از برای کوهی که شکر میکند بجهت فرستادیم نوحا به

قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ

قومش گفت ای قوم پرستید خدا را نیست مر شمارا بنوعی غیر او بدست که من میترسم

عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ • قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي

بر شما عذاب روزی عظیم را گفتند جمعی از قومش که ما می بینیم ترا

ضَلَالٍ مُّبِينٍ • قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ

که می بینم شکار گفت ای قوم نیست با من کما می بینم و لیکن من رسولم

مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ • اَبْلَغُكُمْ رُسُلَاتِ رَبِّي وَانصَحَ لَكُمْ وَ

از پروردگار عالمیان می رسام شما را رسالتهای پروردگارم و نصیحت میکنم مر شمارا

لا یجب المعتدین

در حج لیس استخوان

نزل

این

نم نوری که در می

از عادت هر چه بول میزن

بر دامن پس ایستاد و کرد

در تامل و کما و از

بلند و از

خفت

استان بقدر

کرد که تمامه ذکر را خواند

و نه غایبی که فراد ما کرد و از حد

تذکره اند

مازن ربه

مرا و مثل است مومنان از زمین

قابل و کما از زمین تا

قابل مثل موثره از

آدم

نصیحت پروردگارش

اعلم

اعلم من الله ما لا تعلمون • او عجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم

میدانم از خدا آنچه را نمیدانید *ای عجب داشتید* *که آمد شمارا ذکر می از پروردگارتان*

على رجل منكم لينذركم ولتقوا ولعلكم ترحمون • فكذبوه

بر مردی از شما تا بترساند شمارا و تا بترسید و باشد که شما رحمت کرده بودید پس تکذیب کردیدش

فأنجينا ه والذين معه في الفلك وأغرقنا الذين كذبوا بآياتنا

پس نجات دادیم او را و آنکه بودند با او در کشتی و غرق کردیم آنرا که تکذیب کردند آیات ما را

انهم كانوا قوما عجمين • والى عاد اخاهم هودا قال يا قوم

که ایشان بودند گروهی کوران *و لعاد برادرشان را هود گفت ای قوم*

اعبدوا الله ما لكم من الله غيرة أفلا تتقون • قال الملائكة

بپرستید خدا را میت مر شمارا هیچ سلی غیر او ایلیس نمیشیند *گفتند آنرا که* *الملائكة*

كفروا من قوميه إنا لنرىك في سفاهة وإنا لنظنك من الكاذبين

کافر بودند از خویش میند که ما می بینیم ترا در کم خردی و دوری از کان میهم ترا از زور و تکوین

قال يا قوم ليس في سفاهة ولكني رسول من رب العالمين

گفت ای قوم میت ایمن سفاهیته *ولیکن من رسول از پروردگار عالمیان*

أبلغكم رسالات ربي وأنا لكم ناصح أمين • او عجبتم ان جاءكم

میرسانم شمارا رسالتهای پروردگارم را و بنم مر شمارا ناصح امین *ای عجب داشتید که آمد شمارا*

ذكر من ربكم على رجل منكم لينذركم واذكروا اذ جعلكم

ذکر می از پروردگارتان بر مردی از شما تا بترساند شمارا *و یاد کنید بسخنیکم بر کرد آمد شمارا*

خلفاء من بعد قوم نوح و زادكم في الخلق بسطة فاذكروا

خلفه را از بعد قوم نوح *و افزود شمارا در خلق زیادتی پس یاد کنید*

الاء الله لعلكم تفلحون • قالوا اجئتنا لعبد الله وحده ونذ

لعمری خدا را ما شد که شمارا بگفتار خود *گفتند ای الهی ما را از برای آنچه پرستیم خدا را تنها و او گذاریم*

ما كان يعبد اباؤنا فأتينا بما تعبدنا ان كنت من الصادقين

آنچه بودند که می پرستیدند پدران ما را آنچه و عده مدهی از پرستش از پرستگویان

ناصح امین بپرستش سید
عشش و ایلم

تقریب شمارا بقوت
تم میزدانید

ایجاد لونه
 لیکن از آنکه میگوید با هم در تبت
 که الهام است از خود
 تا میاید برین
 و لکن
 و بر ما نے ۱۲

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَ فِي
 كُفْرَتِكُمْ فِي مَا تَكْفُرُ بِهِمْ لَبِيسًا
 كُفْرَتِكُمْ وَاقْتِشَابَتْ بِهَا رُءُوسَهُمْ فَأَكْبَرُوا
 اسْمَاءِ سَبِيحُوا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
 امھایے کہ نام لھا دیھا را ہتھا و پدران ہتھا فرو فرستادھا بان بچ سچھے
 فَانظُرُوا أَنِّي مَعَكم مِنَ الْمُنظَرِينَ ۝ فَانجِنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ
 پس نظر با بشید برتر کہ من با ہتھا از منظر ایتم پس نجات دادم اورا و انکہ بودند با او
 بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا
 برحمتی از ما و بریدیم دہنہ انانکہ کھنک کہند ایتمہاے مارا و ہنوند
 مُؤْمِنِينَ ۝ وَالْيَتِيمَ إِذْ أَخَاهُم صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مومنان و یتیم بر ارشاد را صالح کھت ای قوم بت رسید خدا را
 مَا لَكُمْ مِنْ لِهٍ غَيْرِهِ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ
 ہت مہتھا بچ الھی جزا و تحقیق آمد ہتھا را بئینہ از روردگان شان این ناقہ خدا ہتھا
 آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءِ مَا خَلَقَ
 کہ ای ہت پس بدار ہت کہ بخورد در زمین خدا و مس نہ کنید ہت پس بگرد ہتھا را
 عَذَابَ يَوْمٍ ۝ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عِبَادِكُمْ
 عذاب پرورد و یاد کنید ہتھا کہ گردانید ہتھا را خلیفہا از بعد عباد و عہای داوتھا
 فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سَهْوِهَا قُصُورًا وَتَتَّخِذُونَ الْجِبَالَ
 در زمین کہ فرامیگیرید از عہایے ہتھا قورا و میترشید از کوبھا
 بُيُوتًا فَادْكُرُوا الْآيَةَ اللَّهُ وَلَا تَعْوُوا فِي الْأَرْضِ فَسَادٍ ۝ قَالَ
 عاہلہا پس یاد کنید ہتھا صدرا و تباہ کاریے متباہید در زمین فساد کنندگان کھنند
 الْمَلَأَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا مَنْ آمَنَ
 جمعہ کہ انانکہ سر کھتے بگردند از قومش مرانانرا کہ ناتوان ہنودہ بودند مرانہی را کہ ایمان
 مِنْهُمْ اتَّعَلُّونَ أَنْ صَالِحًا مَرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلُوا
 ارشادیان ایامیدانند کہ صالح فرستادہ شدہت از روردگان ہتھا کھنند ہتھا را کہ انانکہ ہنودہ

یوسف را مستاصلی دادم

یا خود را بزرگتر کند

بِهِ مُؤْمِنُونَ • قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ •
 بان مومنانيم گفتند آنکه سر کشته اوند بدستی که مایاچه ایمان آورید بان کافر ایمیم
 فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ مِرْيَمَ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا مَا نَعْبُدُنَا •
 پس بی کردن آن ناقرا و سر باز زدن از امر پروردگاشان و گفتند ای صالح بیار ما را آنچه وعده میدی
 إِن كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ • فَآخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 اگرستی از مرسلان پس گفت اینانرا اوازیه مهیب پس شد در حالتشان
 جَانِمِينَ • فَوَكَى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي
 افتادگان بچنان پس برودن شد از ایشان گفت ای قوم بحقیق رسانیدم شما را رسالت پروردگارم
 وَنَصَّيْتُ لَكُمْ وَلَكِن لَّا يَجْتَبُونَ النَّاصِحِينَ • وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ
 و نصیحت کردم شما را ولیکن دوست نمیدارید ناصحانرا و لو طرا بچنان میگفت
 لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ •
 مژگوش را ایامیکند کارشست را پیشی گرفته شمارا بان هیچ احدی از عالمیان
 أَتَيْكُمْ لَتَأْتُونَ لِرِجَالٍ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ • بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
 بیزش شما برایشه می آید مردانرا از روی شهوت از غیر زنان بلکه شما بید کرده
 مُسْرِفُونَ • وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْخِرْ جَوْهَرُ
 اسرافکنندگان دهنود جواب قومش مگر اینکه گفتند افواج کینه دینانرا
 مِنْ قَرْنِكَ • إِنَّهُمْ أَنَا سَيِّطَهْرُونَ • فَأَجْنَبَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا
 از قرنتان بیزش ایشان مردانند که یک نخواهند شد پس بجایت او را و پیش را مگر
 أَمْرَاتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ • وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانظُرْ
 ریش را که بود از ماندگان و بر ایندم بر ایشان باران پس بین
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ • وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ
 چگونه بود عاقبت گناهکاران و به مدین برادرشان شعیب گفت
 يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ • قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ
 ای قوم پرستید خدا را میت مر شما را هیچ الهی جز او بچینی آمد شما را ببینند از

این است که در این آیه...
 و این است که در این آیه...
 و این است که در این آیه...

و این است که در این آیه...
 و این است که در این آیه...
 و این است که در این آیه...

و این است که در این آیه...
 و این است که در این آیه...
 و این است که در این آیه...

و این است که در این آیه...
 و این است که در این آیه...
 و این است که در این آیه...

رَبِّكُمْ فَاقُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا

پروردگاران پس تمام کنید میانه و ترازو را و کم نکنید از مردم چیزی را شایسته

تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

افسار کنید در زمین بعد از اصلاحش آن بهتر است از برای شما اگر مومنین باشید

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

و منتهید به هر سببی که تم دهید و بازدارید از راه خدا

مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَذَكَرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكُتِبَ لَكُمْ

که ای ایمان آورده ایمان و خواهید او را بچ و یاد کنید به هنگامیکه بودید اندک پس بسیار کرد اندک شما

وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ • وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ

در بینید که چگونه بود عاقبت مفسدان و اگر باشد طایفه

مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا

از شما که ایمان آورده شدند باینکه فرستاده شدم بآن و طایفه که ایمان نیاوردند شما پس صبر کنید

حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ • قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ

تا حکم کند خدا میانمان و او است بهترین حکم کننده گان گفتند ایجنه که

اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَخَرَجَكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ

سرکشی کردند از قومش هر سینه بر من میگویند ترا ای شعیب و آنرا که ایمان آوردند با تو از

قَرِينِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ • قَدْ

قریبان یا آنچه باز میگردیدیش ما گفت ایما که چه باشیم ما خوش دارندگان تحقیق

افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ مَخَرْنَا

بسته بستیم ما بر خدا دروغ اگر عود کنیم در پیش شما بعد از آنکه مخرجت داد ما را

اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا

خدا از آن و نباشد ما را که عود کنیم در آن مگر آنچه خواهد خدا پروردگارا

وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَرِينَا وَبَيْنَ

احاطه کرده است پروردگارا ما همه چیز را از راه علم بر خدا توکل کردیم پروردگارا حکم میان ما و میان

صلوات
منقولت که بر راههای شایسته
و مردم ایمان می شده اند که
نزد
خیرت
تغیب روزی و ما
بگردند و بعضی گفته اند راه زنی
میگردانند
۱۲

المفسرین
ایشان حکایت از این است
که بعضی از اینها
تغیب

الجنه
الضالین
نهم

قومنا

قَوْمًا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ○ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا

قوم ما بحق و تو بهیترین علم کنندگان و گفتند ای محبی که کما فرمودند

مِنْ قَوْمِهِ لَئِنَّا اتَّبَعْنَا شُعْبًا أَنْكُمْ إِذْ الْخَاسِرُونَ ○ فَخَذَمُ الرَّحْمَنُ

از خویش اگر بروی کردید شعب را بهتر از شما میدانید در هر یک از اینها که این کتب است اول

فَأَصْحَابُ فِي دَارِهِمْ جاثِمِينَ ○ الَّذِينَ كَذَبُوا شُعْبًا كَانُوا

این کشتند در خانههایشان اعدا و گمان بجان آنها که تکذیب کردند شعب را گویا نبودند

يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَبُوا شُعْبًا كَانُوا الْخَاسِرِينَ ○ فَقَوْلِي

در اینها آنانکه تکذیب کردند شعب را بودند ایشان را بخاراند این اور کردند

عَنْهُمْ ○ قَالَ يَا قَوْمِ أَلْقُوا بِرِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ

از ایشان گفت ای قوم تقیید رسانیدم شما را از سخنان پروردگام را نصیحت کردم بر شما پس چگونه

أَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ○ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنَ النَّبِيِّ

انزوه جزم بر کرده کافران و فرستادیم در قریه هیچ نبی نکراند

أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ○ ثُمَّ

گرفتم ایشان بدستی سختی و بجزایی باشد که شما لغوه کنید پس

بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آلَاءُنا

تبدیل کردم جای بدی را بخوبی تا بسیار شدند و گفتند تحقیق مس کردید بدان

الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ○ وَلَوْ

بجزایی و رحمت پس گرفتیم آنانکه بیگاه ایشان نمیدانستند و اگر

أَنَّ أَهْلَ الْقَرْيَةِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ

آنکه اهل قریه ایمان آورده بودند و بترسیدند کار شده بودند بر ایشان برکتها از آسمان

وَالْأَرْضِ ○ وَلَكِنْ كَذَبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ○ أَفَأَمِّنَ

و زمین و لیکن تکذیب کردند پس از ایشان سبب آنچه بودند که کس میکردند ای ایمن

أَهْلَ الْقَرْيَةِ نَيَّا يَتِيمَ بِأَسْنَابِيَا تَأْوَهُمْ نَائِمُونَ ○ أَوْ آمِنَ أَهْلَ

اهل قریه که آمد ایشانرا عذاب باشد بنگام ایشان بودند بجز آنکه ای ایمن شدند اهل

مع

الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ • أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ
 قریہا کہ آمدن ایشانرا غیب جانشناہ و ایشان بازش میزدند ای پس امن شدند از مکر خدا
 فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ • أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
 پس امن شدند از مکر خدا مگر کزده زانندگان ای او دیدند که مکر خدا را
 يَرْثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ شَاءَ أَصْبَأْهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
 میراث بر زمین را از بعد ایشان اینکہ اگر میخواستیم میکردیم ایشانرا بیکجا ایشان
 وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ • تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقِصُ عَلَيْكَ
 زمین بر مردگان ایشان پس ایشان نمی شنیدند ان قطعیایست بخواهم بر تو
 مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
 از اخبارشان و تحقیق آمدن ایشانرا رسولان با بینا پس نبودند کہ ایمان آرند
 بِمَا كَذَبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ • وَ
 باینکه تکذیب کردند از پیش بچنین میرند مگر خدا بر دهنها سازان و
 مَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ
 نیافتیم برای اکثرشان بیخ عهد و اگر چه یافتیم اکثرشان را بیهیبت فاسقان
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا
 پس را بنیجیم از بعد ایشان موسی با آیاتنا ای فرعون و ملائکہ ظلم کردند
 بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ • وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنَ
 بان ای پس مبین چگونه باشد عاقبت مفسدان و گفت موسی ای فرعون
 إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ • حَقِّقْ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ
 باری که من رسولم از پروردگار عالمیان سزاوار بر آنم بخوشم بر خدا
 إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ آسْرَائِيلَ
 مگر حق تحقیق آمده استم از پروردگار زمان پس بفرستد با من بنی اسرائیل را
 قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَاتِّبِعْ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ •
 گفت اگر هستی تو دادہ هستی پس بیا از آنرا اگر هستی از راستگویان

قرین یافتیم اکثرشان را
 که دوا نمودند
 ۱۲

فَالْقُرَىٰ

فَالْقَعْصَاهُ فَادَاهِي تَعْبَانُ مَبِينٌ ^{صل} وَنَزَعِيْدَهُ فَادَاهِي بِيضَاءُ
 پس انداخت عصایش پس هماندم از دماغی بود استکار و پروان کرد دوستش را پس این حکام مقرر کردند
 لِلشَّاطِرِيْنَ ۝ قَالَ الْمَلَاۤءُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيْمٌ
 بود از مراز طاریان گفتند که وی از قوم فرعون است این هر شبهه ساعت دانا
 يَرِيْدَانِ يَخْرِجُكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ فَاذَاتَا مَرُوْنَ ۝ قَالُوْا اَرْجِهْ وَا
 میخواهد که پروان کند شمارا از زمینتان پس چه میفرمایید گفتند بازدار او را
 اَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ جَاشِرِيْنَ ۝ يٰتُوْكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيْمٍ
 برادرش را و بفرست در شهرها جمع آورندگان را که بیارند هر ساحر دانا
 وَجَاۤءَ السَّحْرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْا اِنَّ لَنَا لَآجِرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِيْنَ
 آمدند ساحران فرعون را گفتند بزرگ از برای ما باشد هر شبهه نزدی اگر باشیم ما غالبان
 قَالِ نَعْمَ وَاَنْتُمْ لِمَنْ مَفْتَرِيْنَ ۝ قَالُوْا يَا مُوسٰى اِنَّا اَنْ تُلْقٰى وَاِمَّا
 گفت ای بزرگ شما بابت فرستادند از تو گفتند ای موسی که می گذاری و یا
 اَنْ نَكُوْنَ نَحْنُ الْمَلْقِيْنَ ۝ قَالَ الْقَوَافِلَا الْقَوَاسِحُ وَاَعْيُنَ
 آنچه می باشیم ما از بازماندگان گفتند بگذارند پس چون انداختند جا روی کردند چپهاست
 الثَّاسِ وَاَسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَاۤءُ لِسِي عَظِيْمٍ ۝ وَاَوْحٰنَا اِلٰى مُوسٰى
 مردمان را و ترسانند ایشان را و آوردند سحری عظیم را و وحی فرستادیم بوسی
 اِنَّ الْوَعَصٰىكَ فَادَاهِي تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُوْنَ ۝ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ
 که بیدار عصایت را پس هماندم آن فرود میرد آنچه را می نمودند بدو حق است ثابت شد حق و ما صیر شد
 مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ فَغَلِبُوْا هٰنَالِكَ وَاَنْقَلَبُوْا صَاغِرِيْنَ ۝ وَ
 آنچه را بودند که میکردند پس مغلوب شدند آنی در شدند خوار شدندگان و
 الْقِي السَّحْرَةُ سَاحِدِيْنَ ۝ قَالُوْا اِمْنَا بِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۝ رَبِّ
 افکنده شدند ساحران سجدهکنان گفتند ایمان آوردیم بروردگان عالمیان بروردگان
 مُوسٰى وَهٰرُونَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنَ اَمْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ
 موسی و هارون گفت فرعون ای ایمان آوردید با من پیش از آنکه بفرستد و هم مر شمارا

بیضاء
 منقوش که نور است
 حضرت موسی بر نور است
 غالی آمد در
 نظرها
 قال الملاء
 همانا ایسین ترا هم فرعون
 بیبقتت و حاجتش و با
 بگردن مشورت میگردند
 و لهذا در این حکام
 است و او
 شده
 و در آن
 بعون و
 بعد
 چنانکه در نظر ما رسیده
 است آن ما و او را
 میخواندند
 یعنی خیار است
 انقاد در
 سجد

فَالْقَعْصَاهُ

ان هذا مكر مكرتموه في المدينة لئلا يخرجوا منها اهلهما فسوف

بهرتخ این گری بود که حیدر کردید در شهر تا یرون گنبد از آن پیش را پس زود شد

تعلون لا قطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ثم لا صلبنكم

که بد آید هر آینه قطع خواهیم کرد دستها را از خلاف پس مراینه برداریم از آن

اجمعين قالوا انا الى ربنا منقلبون وما تنقم منا الا

همه گفتند بجز آنکه سرور دگا بازگشت کنند کاینم در بزمنداری از ما

ان امنا بايات ربنا لما جاءتنا ربنا افرغ علينا صبرا وتوفنا

اینگه ایمان آوردیم با آنها که پروردگار چون آمد ما از پروردگاران پریشان بر ما صبر بیای و بمان مارا

مسلمين وقال الملا من قوم فرعون اتذر موسى وقومه

مسلمانان و گفتند ایچ از قوم فرعون که ای میکند از موسی و قومش

لنفسدوا في الارض ويدرك والهلك قال سنقيل ابناءهم

که خدا کنند در زمین و داند بدتر از او الهان ترا گفت بر روی میکنیم پس انرا

ولنتجهم لساءهم وانا فوقهم قاهرون قال موسى لقومه

و باقی میکند از ما انرا که بر منیکه ما فوق شما نم فالبان کف موسی از قومش را

استعينوا بالله واصبروا ان الارض لله يورثها من يشاء

یاری جوینید بخدا و صبر کنید بر شیکه زمین مر خداست بمرت مید بر کسی با که خواهد

من عباده والعاقبة للثقين قالوا واذينا من قبل ان

از بندگانش و انجام کار از زاری شهر کاست گفت که بایده ستم پیش از آنکه

تاتينا ومن بعد ما جئنا قال عسى ربكم ان يهلك عدوكم

بیانی مارا و بعد از آنکه آمدی مارا گفت شاید پروردگارتها که بکشد دشمن شمارا

ولستخلفكم في الارض فينظر كيف تعملون ولقد اخذنا

و صاحبین کردیم شما را در زمین پس خواهم دید که چگونه میکنید و تحقیق گرفتیم

ال فرعون بالسنين ونقص من الثمرات لعلهم يدركون

ال فرعون را با سالها و کمی از میوهها باشد که ایشان بدید گیرند

از قطعن ايديكم دار حکم
در روایتی معتدبر
دیده نشده که این
ساست از
فزعون
نبت
پستان
نظهور
بانه و از آن
بیز نظام میشود و مسانه
مغزین خدایت
تغولی قطع صلبت هر دو
تفعل آمده چنانکه در لغت
قطع ایدهم و از صلبت طواف
و صلبت در صلبت الحلی علی
ست طی ایله مصر و لغوی
تفعل لفعول آمده و تفت
چنانکه در تیان
تجمع لسان
از
حش
نصر
نفت
مغز
و طایفه اگر اسم
زود لغت کفیه که فرعون
حشر که بخارا که ایمان
تفردن موسی و فرعون
مطابق لغت
سستی
استحالی است از او ای
و آمدن خدا الهان گویا کون مثل
طوفان و جواد و قتل
صداغ دوم
بش
و یا موسی از فرعون گفتند

فأذا

کتابت شد

دَكَوْخِرَ مُوسَىٰ صِعْقًا لَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ بُنَىٰ لَيْكَ وَأَنَا

ریزه ریزه در روز قتل موسی بپوشش پس چون بپوشش آمد گفت دادم تا که بپوشش را باز گشتم بپوشش و من

أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ • قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ

اول کردن کام گفت ای موسی بدین سبب من برگزیدم ترا بر مردمان

بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتَكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ • وَ

برساتم و کلام پس بگفتم آنچه دادم بتو و همیش از شک گذاران و

كُتِبَ لَهُ فِي الْأَوْجِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةٌ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ

نوشتیم مراد در لوح ها از هر چیز پندیه و بیانیه از برای

شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ

چیز پس بگیر اورا بقوت و امر کن قومت را که اخذ کنند باخسش بزودی بهما هم راهی

الْفَاسِقِينَ • سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ

فاسقان بزودی بگردانم از ایضایم انانرا که کبر میورزند در زمین

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ

با حق و اگر بیند هر چه را نمیورند بان و اگر بیند طرق

الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغِيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا

حق را نه میورند انرا راه و اگر بیند طرق سبطله میورند اورا راه

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ • وَالَّذِينَ

این سبب است که ایشان تکذیب کردند ایضای ما را و بودند از آن غافلان و انانرا

كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا

تکذیب کردند ایضای ما را و ملاقات آخرت را حافظ نشدند که در ایشان ایجا فراده میورند که

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ • وَاتَّخَذُوا قَوْمَ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جَلْبِهِمْ

بگیرا بودند که تکذوبند و گرفتند قوم موسی از پشتش از رزرا ایشان

عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمِ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا

کوسله را می که مراد او بود او را کاهو ایانمندند که انرا نه سخن میورند ایشان بهما ایشانرا راه

بسیار کجاست یاد اول فرود آمدت راست ۱۶

بسیار کجاست یاد اول فرود آمدت راست ۱۷

بسیار کجاست یاد اول فرود آمدت راست ۱۸

Handwritten marginal notes in Persian script on the left side of the page, providing commentary and explanations for the main text.

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the page, providing commentary and explanations for the main text.

سَبْعِينَ رَجُلًا يَلْقَاكَ فَمَا آخَذْتَهُمُ الرَّجْحَةُ قَالَ رَبِّ

مفتاد مرد بران میقات پس گفت ایشانرا صاعقه گفت پروردگار من

لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَايَايَ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ

از خواسته بودی بیاک گردانند بودی ایشانرا از پیش و ما هم ایماک میگردی ما را با یکدیگر گردنم خردان

مِنَ إِنْ هِيَ إِلَّا قِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ لَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ لَشَاءُ

از مایت که بلای تو اضلال میکند مان که را که بخوای دهدت میچی از آنکه بخوای

أَنْتَ وَلِيْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَآكْتُبُ

تویی صاحب اختیار پس مایمزا را در رحمت کن ما را و تویی بهترین آمرزندگان و موبس

لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ

از برای ما در این دنیا خوبی و در آخرت بدستید ما را بگشت گردم تو گفت

عَذَابِي أَصِيبُهُمْ مِنْ شَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا

عذابم میرسانم از آنجا که بخوام و رحمتم گنجایش دارد همه چیز را پس برود عیبها

لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

از برای آنکه میترسند و میدهند زکوة را و آنکه ایشان با ما مینمایند ما میکنند

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا

آنکه پروردگار در آن رسوله را که منی امیت گفته می یابند از آن مکتوب

عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ

از ایشان در تورته و انجیل امر میکند ایشانرا بمعروف و نهی میکند ایشانرا

عَنِ الْمُنْكَرِ وَيَجْلُ لِهِمُ الطِّبْيَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ

از منکر و طلال میکند از برای ایشان پاکیزه را و حرام میکند بر ایشان پلید را و فرود میکند

عَنْهُمْ أَصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ طَفَا الَّذِينَ آمَنُوا

ایشان بار از آنرا و آن غلها می که بود ایشان پس از آنکه ایمان آوردند

بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ

با او و تعظیم کردند او را و یاری نمودند او را و پیروی کردند آن نوری که فرود شد با او اینها

بسیار است که در این سوره آمده است
 و در بعضی از نسخه ها در آیه دوم
 نیز آمده است که من رسول خدا هستم
 و من رسول خدا هستم

هُمُ الْمُفْلُونَ • قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا

افشار استکاران بگو که مردمان بدرستی که من رسول خدا هستم همه

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

آنکه مراد است پادشاهی آسمانها و زمین است الهی که او زنده میکند و میمیراند

فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ الْنَّبِيِّ الَّذِي الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ

پس ایمان آرید بخدا و رسولش که سنی است آنکه میگوید بخدا و کلماتش

وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ • وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٍ يَّهْدُوْنَ

و پیرویش کنید باشد که شما هدایت یابید و از قوم موسی که هدایت میکنند

بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُوْنَ • وَقَطَعْنَا لَهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَابًا مِّمَّا

بختی و بان عدالت میکنند و جدا کردیم شان را از دوازده سبب استنها

وَ اَوْجِنَا اِلَىٰ مُوسَىٰ اِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ اِزْ اَضْرِبْ بِعَصَاكَ

دو حی و فرستادیم موسی چون آب خواستند از او نوشتی که بزنی بوسایت

الْحَجْرَ فَانجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ

سنگ را پس طاری شد از دوازده چشم تحقیق دانسته بودند هر مردی

مِنْ شَرْبِهِمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلٰوٰةَ

مشرقیان و سایه بان کردیم بر ایشان ابر را و فرود فرستادیم بر ایشان من و سلوی را

مِنْ طَيِّبَاتٍ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ

از پاکیزه ها آنچه روز کردیم شما نکردند ستم بر ما ولیکن بودند که برخود ما شان ظلم میکردند

وَ اِذْ اَقْبَلْ لَهُمْ اَسْكُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ

و هنگامی که گفتند شد ما را که ساکن شوید درین قریه و بخورید از آن هر جا خواستید

وَ قُولُوْا حِطَّةٌ وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ حِطَّٰتِكُمْ سَتَرِدْ

و بگوئید حطه و داخل شوید از در سجده گشایان که می آمرزم شما را گناهانمان را از خود پنهان کنید

الْحَسِنِيْنَ • فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قَبْلَ لَهُمْ

پس تبدیل کردند آنچه ستم کردند از ایشان سخن سخن آنکه گفته شده بود ما را

بعضی از نسخه ها در آیه اول
 و در بعضی از نسخه ها در آیه دوم
 و در بعضی از نسخه ها در آیه سوم
 و در بعضی از نسخه ها در آیه چهارم
 و در بعضی از نسخه ها در آیه پنجم
 و در بعضی از نسخه ها در آیه ششم
 و در بعضی از نسخه ها در آیه هفتم
 و در بعضی از نسخه ها در آیه هشتم
 و در بعضی از نسخه ها در آیه نهم
 و در بعضی از نسخه ها در آیه دهم
 و در بعضی از نسخه ها در آیه یازدهم
 و در بعضی از نسخه ها در آیه بیستم

سان و سوره اول
 اول سوره که است و سوره
 بیان قریه حطه ۱۲
 ۱۳

غیر از ایشان ۱۳

تفسیر کلمات است ۱۱
توضیح الفاظ غریبه در این آیه است ۱۲

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَ الشَّيْطَانَ
 فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٠﴾ وَكُوشِنَا لِرَفْعَانِهَا بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى
 الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِذَا تَحَمَّلَ عَلَيْهِ
 يَلْهَثُ وَأَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلُمُونَ ﴿١٢﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ
 وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا تَأْوِي لَهُمْ الْخَاسِرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ
 كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ
 لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ
 بَلْهُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
 فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يَلْحَدُونَ فِي سَمَائِهِ سَاجِدُونَ مَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَ الشَّيْطَانَ
 وکجآن برایشان خبر بکنید و اویم ادرا ایتهما ترا پس مردن آید ازها پس ازین رفت ادرا
 فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٠﴾ و اگر خواسته بودیم هر مینه برتر می دادیم او را باطن و لیکن آفات که
 الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِذَا تَحَمَّلَ عَلَيْهِ
 برین دیوی که خواستش را پیشش چون مثل سگت که اگر حمله میکند بر او
 يَلْهَثُ وَأَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 زمان از زمین یرون می کند دو این زمین را از زمین یرون می آوردان مثل قویست که شکست خوردن ایتهای ما را
 فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ پس بخوان قصهها را باشد که ایشان فکر کنند بدین مثل آنکه می گوید
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلُمُونَ ﴿١٢﴾ کذب کردند ایتهای ما را و بر خودشان بودند که ظلم میکردند کسی را که برایت خدا پس دست بر آید
 وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا تَأْوِي لَهُمْ الْخَاسِرُونَ ﴿١٣﴾ و کسی که ضلالت کند پس ایضا از ایشان را نجات ندهد و تحقیق آفریدیم از برای جهنم
 كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ
 بسیاری را از جن و انس که برایشان نیست و طهای که نمی بینند باطن و مریت برست چها
 لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ
 که نمی بینند باطن و مریت برست که شها که نمی شنوند باطن ایها اند چون چهارپایان
 بَلْهُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٤﴾ بلکه ایشانند گمراه تر ایها از غافلان مرصداست نامهای بیگو
 فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يَلْحَدُونَ فِي سَمَائِهِ سَاجِدُونَ مَا
 پس خواندش باحق دو آذایید اما آنکه میل باطل میکند در آنها سے او برور جز او داده می شود بخدا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ و از آنکه آفریدیم جماعتی باشند که برایت با حق و بان عدالت میکنند
 بودند که میکردند

شده که ایها اند بر علیه اسماء
 تفسیر قیاس از لغت با تفسیر
 این آیه از انرا که در
 در تفسیر غیبی است
 از آنست که در
 او بود

مفسر شرح معانی اخبار و اقوال
 علمای کتب کلامی تا مذهب سنی
 در زبان کتب کلامی و کتب حدیثی
 و کتب فقهی و کتب لغوی و کتب تاریخ
 و کتب جغرافیایی و کتب طب
 و کتب نجومی و کتب ریاضی
 و کتب فلسفی و کتب ادبی
 و کتب شعر و کتب نثر
 و کتب کتب کتب کتب کتب

مفسر کتب

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٠﴾

و اما آنکه کتب کلامی را در روزیم مرتبه مرتبه ایشان را می که ندانند

أَمْ لِي لَكُمْ أَنْ كِيدِي مَتِينٌ ﴿١٠١﴾ أَوْ لَمْ تَتَفَكَّرُوا مَا بَصَّاحِهِمْ

مست میدیم ایشان را بجز آنکه آن من تحت ایام می کنند که نیست صاحب ایشان را

مَنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مَبِينٌ ﴿١٠٢﴾ أَوْ لَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ

بچگونه جویند میت او کریم و مبنده ایشان ایام نظر کردند در ملک عظیم

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ

امامها وزین و ایچرا ازین خدا ازو چیزی در سینه شاید که بابت

فَدَا قَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٣﴾ مَنْ يَضِللْ

بجین نزدیک رسید چنان پس کدام سخن بعد از آن ایمان خواهند آورد کیسه را که ضلال

اللَّهُ فَلَآ هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانٍ يُعْمَهُونَ ﴿١٠٤﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ

خدا را پس میت بیای کند مراد او را می کند ایشان را در زیاد ایشان در صراحت می رسند ترا

السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا

قیمت کنی خواهد بود و وقتش بگویند علم او که نزد پروردگار من ظاهر می شود اند از او

إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآتَايْتُمْ إِلَّا بَعْثَةَ يَسْأَلُونَكَ

مگر او که کران آمد در امامها وزین بخاید شمارا مگر نگاه سوال می کنند از تو

كَأَنَّهُمْ حِفْظٌ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

گویا تو داری از راه بسیار بستند از آن گویند علم او زود خدا و لیکن اکثر مردان

لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ

میدانند مگر مالک نسیم از برای خود نفع و نه ضرر مگر آنچه خواهد شد

اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْءُ

خدا و اگر بودم میدانستم غیب را هر چه بسیار کرده بودم از خیر و سز کرده بودم از بدی

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٦﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ

نیم من مگر ترساننده و مرده دهنده مگر کرده مومنان را اوست که اوید شمارا از

مفسر کتب کلامی که کلام خدا
 مکرر و دیگر خواهند
 کرد و آنکه
 تسلیم
 مفسر کتب کلامی که کلام خدا
 مکرر و دیگر خواهند
 کرد و آنکه
 تسلیم

مفسر کتب کلامی که کلام خدا
 مکرر و دیگر خواهند
 کرد و آنکه
 تسلیم

مفسر کتب کلامی که کلام خدا
 مکرر و دیگر خواهند
 کرد و آنکه
 تسلیم

مفسر کتب کلامی که کلام خدا
 مکرر و دیگر خواهند
 کرد و آنکه
 تسلیم

مفسر کتب کلامی که کلام خدا
 مکرر و دیگر خواهند
 کرد و آنکه
 تسلیم

از برای شرکت ترا میدهند پس مقصود حضرت آدم و حواست
 چنین که می دانند می گویند بلکه مراد شکر آن است و در
 مجلس سخن این قسم شکر آن در زمان و در ما پیدا
 می شود که از وی
 می دانند که از وی
 می دانند که از وی
 می دانند که از وی

نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا

نفس واحد گردانید او را

حَمَلَتْ جَمَلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهَا لَسْ

برداشت باری سبک لیس

أَتَيْنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٠٠﴾ فَلَمَّا أَتَيْتُمَا صَالِحًا جَعَلَا

داوی مارا شایسته مریدان خواهم بود از شما گذاران

لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَيْتُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٠١﴾ الشِّرْكُ كُفْرٌ

مرا در شرک همان در کفر و ادبش از این برتر خدا از آن شرک میکند

مَّا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَ

ایجاد می کند چیزی را آنها از خود بی خود و نمیتوانند مریدان را یاری رسانند

لَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُواكُمْ

نه خودشان را یاری میکنند نه خود را و اگر بخوانند ایشان را ابروی است متابعت میکنند شما را

سِوَاكَ عَلَيْهِمْ أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٠٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ

بجانب است بر شما خواه دعوت کرده باشید یا شما به خاموشان

مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أَمْثَلُكُمْ فَاذْعُوهُمْ فَلْيُجِيبُوا الْكَلِمَ إِن كُنْتُمْ

از بی غیر خدا بندگانه امثال شما پس بخوانند ایشان را این را که اهل دعوت کنند شما را اگر هستند

صَادِقِينَ ﴿١٠٥﴾ اللَّهُمَّ ارْجُلُ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آيَاتٌ يَبْطِشُونَ

بگشویان ایام ایشان است پایای که راه بپوشند با آنها یا ایشان است دستها که بپوشند

بِهَا أَمْ لَهُمْ آعِينٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

آنها یا ایشان است چشما که ببینند با آنها یا ایشان است گوشهای که بشنوند با آنها

أَمْ لَهُمْ آدْعَاؤُ شُرَكَاءَ كَمَا تَدْعُوهُمْ فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ

بگو بخوانید شرکها همان را پس بگویند با من پس صفت میدهد مرا

الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَكَّلُ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٧﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ

که خودشان را اکتساب را او است که یاری میکند صالحان را

و لا انفسهم
یعنی نه بخار استارتان
می آید و نه بجا بود
الی الهدی
یعنی دعوت گاه
ایمان می آید
من دون الله عباد
یعنی سرسده و مجرمان
چشم شما
قل ادعوا
یعنی بگو
که آنها که مشرکند
خدا میدهند نوری
خود بطریق و هر چه در
می آید نسبت بمن تعجب کنید
و هم لا یحسدون
یعنی آن نمی شنود
بنابر آنچه می آید
تشان باشد
ظاهرا
و تعا
بر اندر آید
مشکان باشد
مقصود یعنی دیدن که
سودمند باشد یا آنچه
دعوت است یا دعوت
سود بخشیدیم که
که نه بگشودند
و الله اعلم
۱۰۷

آیه صورت است ۱۰۷

آیه صورت است ۱۰۷

لا تجتنبوا... من دونيه لا يستطيعون نصره...
 من دونيه لا يستطيعون نصره... ولا انفسهم ينصرون...
 تدعوهم الى الهدى لا يسمعون...
 لا يبصرون...
 واما ينزعنيك من الشيطان...
 ان الذين اتقوا اذا مسهم طائف من الشيطان...
 مبصرون...
 لم تاتهم بآية قالوا لولا اجبتنا...
 هذا بصائر من ربكم وهدى ورحمة...
 القرآن فاستمعوا له وانصتوا...
 ونفسك تضربا وخيفة ودون الجهر...
 الاصل ولا تكن من الغافلين...
 عز عبادته... وليسبحونه... يسجدون

من دونيه لا يستطيعون نصره ولا انفسهم ينصرون وان
 تدعوهم الى الهدى لا يسمعون او ترىهم ينظرون اليك وهم
 لا يبصرون
 واما ينزعنيك من الشيطان نزع فاستعذ بالله انه سميع عليم
 ان الذين اتقوا اذا مسهم طائف من الشيطان تذكروا فاذا هم
 مبصرون واخوانهم يمدوهم في الغي ثم لا يقصرون واذا
 لم تاتهم بآية قالوا لولا اجبتنا قل انما اتبع ما يوحى الي من ربي
 هذا بصائر من ربكم وهدى ورحمة لقوم يؤمنون واذا قرئ
 القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلكم ترحمون واذا كرت بك
 ونفسك تضربا وخيفة ودون الجهر من القول بالغدو و
 الاصل ولا تكن من الغافلين ان الذين عند ربك لا يستكبرون
 عز عبادته وليسبحونه وله يسجدون

از عبادت

من دونيه لا يستطيعون نصره...
 تدعوهم الى الهدى لا يسمعون...
 لا يبصرون...
 واما ينزعنيك من الشيطان...
 ان الذين اتقوا اذا مسهم طائف من الشيطان...
 مبصرون...
 لم تاتهم بآية قالوا لولا اجبتنا...
 هذا بصائر من ربكم وهدى ورحمة...
 القرآن فاستمعوا له وانصتوا...
 ونفسك تضربا وخيفة ودون الجهر...
 الاصل ولا تكن من الغافلين...
 عز عبادته... وليسبحونه... يسجدون

از عبادت... وليسبحونه... يسجدون...
 از عبادت... وليسبحونه... يسجدون...
 از عبادت... وليسبحونه... يسجدون...

انفال
بسم الله الرحمن الرحيم
سورة الانفال خمس و سبعون آية وهي مكية

سُورَةُ الْاِنْفَالِ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 یَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاِنْفَالِ قُلِ الْاِنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ
 اصَلُّوا اِذَا تَبَّيَّنَتْ حَالُ مِیْمَانَتِنَا وَاَطِيعُوا اَمْرًا مِّنْ رَّبِّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ
 اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِیْنَ اِذْکُرَ اللّٰهُ وَجَلَّتْ قُلُوْبُهُمْ وَاِذْ اُنزِلَتْ
 عَلَیْهِمْ اٰیٰتُهُ زَادَتْهُمْ اِیْمَانًا وَعَلٰی رَبِّهِمْ یَتَوَكَّلُوْنَ الَّذِیْنَ یَقِیْمُوْنَ
 الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ ینفِقُوْنَ اُولٰٓئِکَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَسْبُ
 لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ کَرِیْمٌ کَمَا
 اَخْرَجْتَ رَبُّکَ مِنْ بَیْتِکَ بِالْحِجْرِ وَاِنْ فَرِیْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِیْنَ لَکٰرِهُوْنَ
 مِجَادِلَکَ لَوْ نَزَلَتْ رَحْمَةٌ مِّنَ رَبِّکَ لَکَانَ کُلُّ شَیْءٍ حَسْبًا
 لِّهْم یَنْظُرُوْنَ وَاِذْ یَعِیْدُکُمُ اللّٰهُ اِحْدٰی الطَّائِفَتِیْنَ اِنَّهَا لَکُمْ
 وَتُؤَدُّوْنَ اَنْ غَیْرَ ذٰلِکَ الشُّوْکَةِ تَکُوْنُ لَکُمْ وَیُرِیْدُ اللّٰهُ اَنْ
 وُدَّوْصَتٌ مِّمَّ یُعْتَدُ کَیْفَ یُحِبُّ لَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ

بسم الله الرحمن الرحيم
 يسألونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول فاتقوا الله
 اصليوا اذا تبين حال ميمنتنا واطيعوا امرا من ربكم ان كنتم مؤمنين
 انما المؤمنون الذين اذكر الله وجلت قلوبهم واذا نزلت
 عليهم آياته زادتهم ايمانا وعلى ربهم يتوكلون الذين يقيمون
 الصلوة ومما رزقناهم ينفقون اولئك هم المؤمنون حبا
 لهم درجات عند ربهم ومغفرة ورزق كريم كما
 اخرجك ربك من بيتك بالحي و ان فريقا من المؤمنين لكارهون
 مجادلوك لو نزلت رحمة من ربك لكان كل شيء حبا
 لهم ينظرون واذا يعيدكم الله احدى الطائفتين انها لكم
 وتودون ان غير ذات الشوكة تكون لكم ويريد الله ان
 وودت ميممته كيف يحب لكم ان كنتم تحبوا الله

انفال
بسم الله الرحمن الرحيم
 يسألونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول فاتقوا الله
 اصليوا اذا تبين حال ميمنتنا واطيعوا امرا من ربكم ان كنتم مؤمنين
 انما المؤمنون الذين اذكر الله وجلت قلوبهم واذا نزلت
 عليهم آياته زادتهم ايمانا وعلى ربهم يتوكلون الذين يقيمون
 الصلوة ومما رزقناهم ينفقون اولئك هم المؤمنون حبا
 لهم درجات عند ربهم ومغفرة ورزق كريم كما
 اخرجك ربك من بيتك بالحي و ان فريقا من المؤمنين لكارهون
 مجادلوك لو نزلت رحمة من ربك لكان كل شيء حبا
 لهم ينظرون واذا يعيدكم الله احدى الطائفتين انها لكم
 وتودون ان غير ذات الشوكة تكون لكم ويريد الله ان
 وودت ميممته كيف يحب لكم ان كنتم تحبوا الله

انفال
بسم الله الرحمن الرحيم
 يسألونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول فاتقوا الله
 اصليوا اذا تبين حال ميمنتنا واطيعوا امرا من ربكم ان كنتم مؤمنين
 انما المؤمنون الذين اذكر الله وجلت قلوبهم واذا نزلت
 عليهم آياته زادتهم ايمانا وعلى ربهم يتوكلون الذين يقيمون
 الصلوة ومما رزقناهم ينفقون اولئك هم المؤمنون حبا
 لهم درجات عند ربهم ومغفرة ورزق كريم كما
 اخرجك ربك من بيتك بالحي و ان فريقا من المؤمنين لكارهون
 مجادلوك لو نزلت رحمة من ربك لكان كل شيء حبا
 لهم ينظرون واذا يعيدكم الله احدى الطائفتين انها لكم
 وتودون ان غير ذات الشوكة تكون لكم ويريد الله ان
 وودت ميممته كيف يحب لكم ان كنتم تحبوا الله

والتقوا الله
 بعض از اولاد این است که در نماز و غیره تقویت
 در بعضی از اینها است که در نماز و غیره تقویت
 در بعضی از اینها است که در نماز و غیره تقویت

والتقوا الله
 بعضی از اینها است که در نماز و غیره تقویت
 در بعضی از اینها است که در نماز و غیره تقویت
 در بعضی از اینها است که در نماز و غیره تقویت

إِلَيْهِ يُحْشَرُونَ ۝ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَا تَصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
 که بپوشانند محشور میشوند و به پر سیزید از تقوه که برسد یا آنکه ظلم کردند از شما تنها
 وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ
 و بدانند بدستند خدا سخت عقوبت و یاد کنید هنگامیکه شما بودید اندک
 مُسْتَضِعُّونَ فِي الْأَرْضِ يُخَافُونَ أَنْ يَخطفَكُمُ النَّاسُ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ
 ناتوان نگریدگان در زمین میترسیدند که بریانند شما را مردمان بی طرفی شما و تقویت
 بِنَصْرِهِ وَرِزْقِكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 بهر شش در روز داو شما را از پاکیزه نماند که شما شکر کنید به آنکه ایمان آوردید
 لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا مَا نَانِيكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَأَعْلَمُوا
 خیانت نکنند با خدا و رسول و خیانت نکنند با آنکه شما را و شما امید دارند و بدانند که
 أَنَّ مَا أَمْوَالِكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فَتَنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا
 جز این است که پولتان و اولادتان بیات و بزرگ خدا بر شما اجر عظیم است
 الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فِرْقَانًا وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ
 آنکه ایمان آوردند به پر سیزید از خدا میگرداند از برای شما تمیز دور میگرداند از شما که نام ناساز و
 يَغْفِرْ لَكُمْ ۝ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَادْعُ بِمَكْرِبِكُمُ الَّذِينَ
 می امرزد شما خدا صاحب فضل عظیم است و هنگامیکه میگرداند تا آنکه
 كَفَرُوا وَاللَّهُ أَوْفَىٰ عَلَىٰ مَا يَكْفُرُونَ ۝ وَادْعُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأُولَئِكَ
 کافرند که جسد کنند ترا ایستند ترا یا فرج کنند ترا و میگردند که میگرد خدا
 وَاللَّهُ خَيْرٌ لِّمَا كَرِهْتَ ۝ وَإِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عِلْمِهِمْ آيَاتُنَا لَوْ أَقْدَمْنَا لَوْ
 خدا بهترین مکرنت کانت و چون خوانده بودی ایشان اینها را گویند تحقیق شنیده ایم اگر
 لَسَاءَ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَادْعُ
 میخواستیم مرتبه میگفت مانند این را بگو این مکر فها را میشناسان و هنگامیکه
 قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانِ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا
 که گفتند خدا اگر باشد این او حقیقت از نزد تو پس بار بار بارش بر ما

والتقوا الله
 بعضی از اینها است که در نماز و غیره تقویت
 در بعضی از اینها است که در نماز و غیره تقویت
 در بعضی از اینها است که در نماز و غیره تقویت

والتقوا الله
 بعضی از اینها است که در نماز و غیره تقویت
 در بعضی از اینها است که در نماز و غیره تقویت
 در بعضی از اینها است که در نماز و غیره تقویت

حِجَارَةٌ مِنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ آلِيمٍ • وَمَا كَانَ لِلَّهِ لِيُعَذِّبَهُمْ

سنگی از آسمان یا بار بجا عذابی برود و نباشد خدا که عذاب کند ایشان را

وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ لِلَّهِ مُعَذِّبُهُمْ وَهُمْ لَيْسَتْ تَغْفِرُونَ • وَمَا

و تو باشی در ایشان و نباشد خدا عذاب کند ایشان و ایشان استغفار میکردند و توبه میکردند و ما

لَهُمْ إِلَّا بَعْدَ بَعْثِ اللَّهِ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا

ایشان را که عذاب نکند ایشان خدا و ایشان منع میکنند از مسجد الحرام و نباشد

كُنُوزًا أَوْ لِيَأْتِيَهُمْ إِنْ أَوْلِيَاءُ لَهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا

دولتانی نیستند دوستان گریزیست کاران و لیکن بسیار ایشان

يَعْلَمُونَ • وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمْكَنِ وَتَصَدِيقَهُ

میدانند و نباشد نمازشان نزد آنجا که بر صغیر دست زدند

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ • إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِن يَقُولُونَ

پس بچشد عذاب بسبب بودنتان که کفر میورزیدید بدش که آنانند کافر شدند صرف میکنند

أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ فَيَسْبِقُونَهَا تَكُونَ عَلَيْهِمْ

اموالشان را تا منع کنند از راه خدا پس زودتر میفرستند بخدا پس خواهد بود ایشان

حَسْرَةً ثُمَّ يَغْلِبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ • لِيَمِيزَ

حسرت پس مغلوب میشوند و آنانند کافر شدند بسوی جهنم محصور میشوند تا جدا کند

اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيُرَكِّبُ

خدا ناپاک را از پاک و گرداند ناپاک را ابیض بر بعضی پس سرهم

جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ • قُلْ لِلَّذِينَ

جمع کنید از همه پس گرداند او را در جهنم آنها اند آنها را ناسخاران بگو مر آنانرا

كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ

که کافر شدند اگر باز می پشند می امزد ایشان را آنچه تحقیق گزشت و اگر برگردند پس تحقیق

مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ • وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ

گزشت طریقه پیشینان و کارزار کنید ایشان تا نباشد فتنه و باشد

توبه می کردند

و تصدیق
یا لاطرفی عادت
یا لغضد اوست و امانت
حضرت رسول صلیه
والله
۱۲

تیسر خانه خدا

تیسر درین در پشته

تیسر ایشان همان خواهد کرد
که بر اسم ساجده
عذاب و پاک

بیت
تورات
در بیان
تورات
بیت
تورات

بِظُلْمٍ لِلْعَبِيدِ ۝ كَذَابٍ لِّفِرْعَوْنَ ۝ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرَ أَمْرَهُمْ
بِأَنفُسِهِمْ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ كَذَابٍ لِّفِرْعَوْنَ ۝ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۖ ذُرِّيَّةً مِنْ شَرِّ أَعْمَالِهِمْ ۖ وَالَّذِينَ
فِرْعَوْنَ وَكُلِّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۖ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ الَّذِينَ عَاهَدتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْصُوتُونَ
عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۖ فَمَا تَقْفُهُمْ فِي الْحَرْبِ
فَشَرِدُ بِهِمْ مَنِ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ۖ وَأَمَا تَخَافُنَّ مِنْ قَوْمٍ
خِيَانَةٌ فَاذْبَنُوا إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۗ إِنْ أَلَّفَكُمُ النَّاسَ حَتَّىٰ تَصْرِفَهُمْ
بِحَسْبِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبِقُوا إِلَيْهِمْ لَا يَعْزُونَ وَاعِدُوا لَهُمْ
مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ مِّن رِّبَاطِ الْجِبَلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ
ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَابِقُوا إِلَىٰ يَدِ الْأَيْمَنِ مِنَ الْكَيْفِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَأْتِكُمْ
بِطَبَقٍ فَاعْتَدُوا لَكُمْ ۖ وَأَمَّا تَدْمِيذُكُمْ ۚ لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۚ وَكَذَلِكَ
كُنَّا نَقُولُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۚ وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَلِيمٌ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ ۚ

حق تعالی و اما نفهم
تا الهاتیم
نیستند و قصد ما خود
مخبرند و اراده بجزایر
از راهش میکنند
خدای تعالی را
که ایشان
زاده
زال میکنند و در روز عیدان آن
لا تقربا قوم نعیم و اما نفهم
استاره بان شد

و اسم لایقون

ایشان
معی ایشانند
از آنکه نعیم
گفت از خود و گفته
تو آدمی در طاعت
یک با کفر تیان
که بدکار
بکنند
القاء
نورس
صلاح دادند پس عذاب کردند که از آن
روی خود بکشند و در روز
خندق طرف کفار
رقتند و غیر
رستا
تیرا

چنانکه
بفروشان است
بفروشان است
بفروشان است
بفروشان است
بفروشان است
بفروشان است
بفروشان است
بفروشان است
بفروشان است
بفروشان است

بیت
تورات
در بیان
تورات
بیت
تورات

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

وبعد

وَعِدْوَكُمْ وَأَخْرَبْنِ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا

تَنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ

إِنْ جَاءَ السَّلَامُ فَاجْزِئْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وَأَنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي يَدُّكَ بِنَصْرِهِ

وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

مَا آَلَفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ آَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ خُذْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ

يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنَّهُمْ لَافْتَقَهُونَ

النَّ حَفِيفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعِلْمُ أَنْ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ

يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ

مَعَ الصَّابِرِينَ

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'وعدوكم واکثران از غیر ایشان نینداند ایشان خدا میداند ایشان را و آنچه' and 'تنفقوا من شیء فی سبیل اللہ یوف ایکم و انتم لا تظلمون'.

Additional handwritten notes at the bottom of the page, including 'بصاحب است' and 'نباشد مرنی را که بوده شد مراد اسیران تا آنچه شترها را'.

بعضی از ایشان را که در دنیا و آخرت با او بیگانه اند
 بعضی از ایشان را که در دنیا و آخرت با او بیگانه اند
 بعضی از ایشان را که در دنیا و آخرت با او بیگانه اند
 بعضی از ایشان را که در دنیا و آخرت با او بیگانه اند

تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ لَوْ لَا

بخواهند متاع دنیا را و خدا میخواهد آخرت را و خدا عزیز حکیم است و اگر نبود

كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَكُمْ فِيهَا آخِذٌ عَنَّا عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا مِمَّا

نوشته از خدا که سبقت گرفته بود برای شما از آنچه گرفتند عذاب عظیم پس بخورید از آنچه

عَنَّمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا

عزمت گرفتند حلال پاکیزه و بترسید از خدا بدتر از خدا از زنده مهر است

النَّبِيُّ قُلْ لِمَ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرِ إِن يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا

سستی بخورید از آنچه در دستهای شما از سیران اگر دانند خدا در دلهای شما خیر است

يُوتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذْتُمْ بِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَإِنْ يُرِيدُوا

میدهد شما را خیر از آنچه گرفتند از شما و می آمرزد شما را و خدا آمرزنده مهر است و اگر اراده کنند

خِيَانَتَكَ فَتَدْخُلُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلِ فَامْكُنْ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

خساست تو پس تحقیق که خساست که کند خدا را از پیش پس توانی داد بر ایشان و خدا دانای حکیم است

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي

بزرگ آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد کردند بمالشان و نفسشان در

سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَانْتَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

راه خدا و آنانکه طای داند و یاری کردند بعضی از بعضی اولیاء بعضی اند

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا

و آنانکه ایمان آوردند و هجرت نکردند نیست مر شما از دوستیشان هیچ چیز تا آنکه هجرت کنید

وَإِنْ اسْتَنْصَرُواكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ الْأَعْلَىٰ قَوْمٌ بَيْنَكُمْ وَ

و اگر یاری طلبند شما را در دین پس بر شماست یاری کردن کبر بر جمعی که میان شما و

بَيْنَهُمْ مِثْقَالُ وَ اللَّهِ يَتَعَلَمُونَ بَصِيرًا ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ

میان ایشان اثیم است و خدا با آنچه میگذرد بیناست و آنانکه کافر شدند بعضی از

أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ لَا يَفْعَلُوهُ لَكِنَّ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝

اولیاء بعضیند اگر کشند او را خواهد شد فتنه در زمین و فساد بزرگ

تُرِيدُونَ
 عَرَضَ الدُّنْيَا
 وَاللَّهُ يُرِيدُ
 الْآخِرَةَ
 وَاللَّهُ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ
 لَوْ لَا
 كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ
 سَبَقَ لَكُمْ
 فِيهَا آخِذٌ
 عَنَّا عَظِيمٌ
 فَكُلُوا مِمَّا
 عَنَّمْ حَلَالًا
 طَيِّبًا
 وَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ
 يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ قُلْ
 لِمَ فِي أَيْدِيكُمْ
 مِنَ الْأَسْرِ
 إِن يَعْلَمَ اللَّهُ
 فِي قُلُوبِكُمْ
 خَيْرًا يُوتِكُمْ
 خَيْرًا مِّمَّا
 أُخِذْتُمْ بِكُمْ
 وَيَغْفِرْ لَكُمْ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ
 وَإِنْ يُرِيدُوا
 خِيَانَتَكَ
 فَتَدْخُلُوا اللَّهَ
 مِنْ قَبْلِ
 فَامْكُنْ مِنْهُمْ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 حَكِيمٌ
 إِنَّ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَهَاجَرُوا
 وَجَاهَدُوا
 بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ
 فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ
 وَالَّذِينَ آوَوْا
 وَانْتَصَرُوا
 أُولَٰئِكَ
 بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ
 بَعْضٍ
 وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَلَمْ
 يهَاجِرُوا
 مَا لَكُمْ مِنْ
 وَلَايَتِهِمْ
 مِنْ شَيْءٍ
 حَتَّى يُهَاجِرُوا
 وَإِنْ
 اسْتَنْصَرُواكُمْ
 فِي الدِّينِ
 فَعَلَيْكُمْ
 النَّصْرُ
 الْأَعْلَىٰ
 قَوْمٌ
 بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَهُمْ
 مِثْقَالُ
 وَ اللَّهِ
 يَتَعَلَمُونَ
 بَصِيرًا
 وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا
 بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ
 بَعْضٍ
 لَا يَفْعَلُوهُ
 لَكِنَّ
 فِتْنَةً
 فِي
 الْأَرْضِ
 وَفَسَادٌ
 كَبِيرٌ

بعضی از ایشان را که در دنیا و آخرت با او بیگانه اند
 بعضی از ایشان را که در دنیا و آخرت با او بیگانه اند
 بعضی از ایشان را که در دنیا و آخرت با او بیگانه اند
 بعضی از ایشان را که در دنیا و آخرت با او بیگانه اند

وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَالَّذِينَ هُمْ
مَعَهُمْ
مَعْتَدِينَ
مَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ

وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَالَّذِينَ هُمْ
مَعَهُمْ
مَعْتَدِينَ
مَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ

وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَالَّذِينَ هُمْ
مَعَهُمْ
مَعْتَدِينَ
مَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ

وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَالَّذِينَ هُمْ
مَعَهُمْ
مَعْتَدِينَ
مَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ

وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَالَّذِينَ هُمْ
مَعَهُمْ
مَعْتَدِينَ
مَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا

وَأَتَمُّهُ إِيْمَانُ أُوْرَدُوْا وَهَجَرُوْا كَرِيْمٌ وَجَاهَدُوْا كَرِيْمٌ وَرَأَى حَزْرًا دَلَامًا عَائِي وَدُوْدِي

وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وَيَأْتِي كَرِيْمٌ إِذَا هُنَّ مُؤْمِنَاتٌ حَقًّا مَرِيْمٌ أَمْرٌ وَرِزْقٌ خَيْرٌ وَ

الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ

أَتَمُّهُ إِيْمَانُ أُوْرَدُوْا مِنْ بَعْدِ وَهَجَرُوْا كَرِيْمٌ وَجَاهَدُوْا كَرِيْمٌ بَأْتِيَهَا سِيْرًا إِذَا تَمَّ

وَأُولَئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

وَصَاحِبَانِ رَحْمَةً بَعْضِيَّتَانِ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ كَرِيْمٌ خَدَا بَرِيْمٌ خَدَا بَرِيْمٌ خَدَا بَرِيْمٌ

بِرَاءةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَسِيحُوا

بِرَأْيِي إِذَا دُرُوْشَ بَرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ

فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ

فِي رُبِّيْمٍ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ

مُخْزِي الْكَافِرِينَ • وَإِذْ أُنزِلَتْ سُورَةُ الْأَنْعَامِ نَزَلَتْ فِي الْبَيْتِ الْمَقَامِ

رَسُولٌ كَرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ

فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ

بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ

كَفَرُوا بِعَذَابِ آيَاتِنَا إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ

بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ

يَنْقُصُوا شَيْئًا وَكَمُ يُظَاهِرُونَ عَلَيْكُمْ أَجْدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ

بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ

بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ إِذَا تَمَّ بِرِيْمٌ

سُورَةُ النَّبِيِّ مَائِي وَسُورَةُ عَلِيمٌ

عَشْرًا فِي رُبِّيْمٍ

وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَالَّذِينَ هُمْ
مَعَهُمْ
مَعْتَدِينَ
مَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ

وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَالَّذِينَ هُمْ
مَعَهُمْ
مَعْتَدِينَ
مَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ
وَمَنْ آمَنَ
بِآيَاتِ
الْحَقِّ

تشریح این آیه در تفسیر قرآن
 و سایر کتب تفسیری که در این باب
 بیان کرده اند از قول علامه
 علامه مجلسی در تفسیر بحار
 و سایر کتب معتبره که در این باب
 بیان کرده اند از قول علامه
 علامه مجلسی در تفسیر بحار
 و سایر کتب معتبره که در این باب
 بیان کرده اند از قول علامه
 علامه مجلسی در تفسیر بحار

اِلَىٰ مُدَّتِهِمْ اِنَّ لِلّٰهِ حَيْثُ الْمَتْقِيْنَ ۝ فَاِذَا انْسَخَ الْاَشْهُرَ الْحَرَامَ
 تا مدت آن پس آنکه خدا دوست میدارد بر پیکار از آن پس چون معنی توبه شهرهای حرام
 فَاَقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاَحْصُوا وَّهُمْ
 پس بکشید مشرکان را هر جا بیابید ایشان را و بگیرد ایشان را و حبس کنید ایشان را
 وَاَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوْا الزَّكٰوةَ
 و بنشینید بر ایشان در هر ایستگاهی پس اگر توبه کردند و برای او شدند نماز را و دادند زکوة را
 فَخَلَوْا سَبِيْلَهُمْ اِنَّ لِلّٰهِ عَفْوَ رَحِيْمٌ ۝ وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ
 پس طالبی از ایشان را بود پس خدا از او زنده رحمت و اگر احدی از مشرکان
 اسْتَجَارَكَ فَاجْرُهٗ حَتّٰى يَسْمِعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مٰمَنَهٗ ذٰلِكَ
 پناه آورد بتو پس پناه ده او را تا بشنود کلام خدا را پس برسان او را بمابندش این است
 بِاَيِّهِمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ
 که ایشان گروهیند که نمیدانند چگونه باشد مشرکان از عهد نزد خدا
 وَعِنْدَ رَسُوْلِهِ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا
 نزد رسولش مگر آنانی که عهد بستند نزد مسجد الحرام پس کدام که استقامت کردند
 لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ اِنَّ لِلّٰهِ حَيْثُ الْمَتْقِيْنَ ۝ كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوْا
 از برای شما پس استقامت درینند پس آنکه خدا دوست میدارد بر پیکار از آن چگونه و اگر غالب شوند
 عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِكْمِ الْاَوَّلٰى ذِمَّةٌ يَّرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَابَ قُلُوْبُهُمْ
 بر شما نه نمیدانند در شما سوگندی و نه عهد است و در میان شما را بدینشان وانی در ایشان
 وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُوْنَ ۝ اَسْتُرُوا بِآيٰتِ اللّٰهِ عَمَّا قَلِيْلًا ضَدُّوا عَن
 و اکثرشان فاسقانند عوض گرفتند با شما خدا را بهای آنکه ایشان از او شدند از
 سَبِيْلِهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝ لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلَّا وَا
 راه او بدینشان بدین آنچه میکنند چگونه نمیدانند در مؤمنان سوگند
 ذِمَّةٌ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۝ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوْا
 پیمانی و اینها اند اینها اقرار کنند که پس اگر توبه کردند و برای او شدند نماز را و دادند

تا مدت آن پس آنکه خدا دوست میدارد بر پیکار از آن پس چون معنی توبه شهرهای حرام
 فَاَقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاَحْصُوا وَّهُمْ
 پس بکشید مشرکان را هر جا بیابید ایشان را و بگیرد ایشان را و حبس کنید ایشان را
 وَاَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوْا الزَّكٰوةَ
 و بنشینید بر ایشان در هر ایستگاهی پس اگر توبه کردند و برای او شدند نماز را و دادند زکوة را
 فَخَلَوْا سَبِيْلَهُمْ اِنَّ لِلّٰهِ عَفْوَ رَحِيْمٌ ۝ وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ
 پس طالبی از ایشان را بود پس خدا از او زنده رحمت و اگر احدی از مشرکان
 اسْتَجَارَكَ فَاجْرُهٗ حَتّٰى يَسْمِعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مٰمَنَهٗ ذٰلِكَ
 پناه آورد بتو پس پناه ده او را تا بشنود کلام خدا را پس برسان او را بمابندش این است
 بِاَيِّهِمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ
 که ایشان گروهیند که نمیدانند چگونه باشد مشرکان از عهد نزد خدا
 وَعِنْدَ رَسُوْلِهِ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا
 نزد رسولش مگر آنانی که عهد بستند نزد مسجد الحرام پس کدام که استقامت کردند
 لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ اِنَّ لِلّٰهِ حَيْثُ الْمَتْقِيْنَ ۝ كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوْا
 از برای شما پس استقامت درینند پس آنکه خدا دوست میدارد بر پیکار از آن چگونه و اگر غالب شوند
 عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِكْمِ الْاَوَّلٰى ذِمَّةٌ يَّرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَابَ قُلُوْبُهُمْ
 بر شما نه نمیدانند در شما سوگندی و نه عهد است و در میان شما را بدینشان وانی در ایشان
 وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُوْنَ ۝ اَسْتُرُوا بِآيٰتِ اللّٰهِ عَمَّا قَلِيْلًا ضَدُّوا عَن
 و اکثرشان فاسقانند عوض گرفتند با شما خدا را بهای آنکه ایشان از او شدند از
 سَبِيْلِهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝ لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلَّا وَا
 راه او بدینشان بدین آنچه میکنند چگونه نمیدانند در مؤمنان سوگند
 ذِمَّةٌ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۝ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوْا
 پیمانی و اینها اند اینها اقرار کنند که پس اگر توبه کردند و برای او شدند نماز را و دادند

تا مدت آن پس آنکه خدا دوست میدارد بر پیکار از آن پس چون معنی توبه شهرهای حرام
 فَاَقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاَحْصُوا وَّهُمْ
 پس بکشید مشرکان را هر جا بیابید ایشان را و بگیرد ایشان را و حبس کنید ایشان را
 وَاَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوْا الزَّكٰوةَ
 و بنشینید بر ایشان در هر ایستگاهی پس اگر توبه کردند و برای او شدند نماز را و دادند زکوة را
 فَخَلَوْا سَبِيْلَهُمْ اِنَّ لِلّٰهِ عَفْوَ رَحِيْمٌ ۝ وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ
 پس طالبی از ایشان را بود پس خدا از او زنده رحمت و اگر احدی از مشرکان
 اسْتَجَارَكَ فَاجْرُهٗ حَتّٰى يَسْمِعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مٰمَنَهٗ ذٰلِكَ
 پناه آورد بتو پس پناه ده او را تا بشنود کلام خدا را پس برسان او را بمابندش این است
 بِاَيِّهِمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ
 که ایشان گروهیند که نمیدانند چگونه باشد مشرکان از عهد نزد خدا
 وَعِنْدَ رَسُوْلِهِ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا
 نزد رسولش مگر آنانی که عهد بستند نزد مسجد الحرام پس کدام که استقامت کردند
 لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ اِنَّ لِلّٰهِ حَيْثُ الْمَتْقِيْنَ ۝ كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوْا
 از برای شما پس استقامت درینند پس آنکه خدا دوست میدارد بر پیکار از آن چگونه و اگر غالب شوند
 عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِكْمِ الْاَوَّلٰى ذِمَّةٌ يَّرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَابَ قُلُوْبُهُمْ
 بر شما نه نمیدانند در شما سوگندی و نه عهد است و در میان شما را بدینشان وانی در ایشان
 وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُوْنَ ۝ اَسْتُرُوا بِآيٰتِ اللّٰهِ عَمَّا قَلِيْلًا ضَدُّوا عَن
 و اکثرشان فاسقانند عوض گرفتند با شما خدا را بهای آنکه ایشان از او شدند از
 سَبِيْلِهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝ لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلَّا وَا
 راه او بدینشان بدین آنچه میکنند چگونه نمیدانند در مؤمنان سوگند
 ذِمَّةٌ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۝ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوْا
 پیمانی و اینها اند اینها اقرار کنند که پس اگر توبه کردند و برای او شدند نماز را و دادند

التوقف

الزَّكَاةَ فَآخُونَكُمْ فِي الدِّينِ وَنَفَصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ وَ
 انْكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أُمَّةً
 الْكُفْرَانِ هُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ الْآتِقَاتِلُونَ
 قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهِيَ بَاخِرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدُّوْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 اتَّخَذْتُمْهُمْ فَلَلَهُ آجُاجٌ أَنْ يَخْشَوْهُ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٧﴾ قَاتِلُوهُمْ
 بَعْدَ بِيْعَتِهِمْ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ مِنْكُمْ وَيُنْفِصِدُ وَرِ
 قَوْمٌ مُؤْمِنِينَ وَيَذْهَبُ يَحْيِظُ قُلُوبَهُمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ لَيْسَاءِ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا أَنْ تَقُولُوا مَا يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
 مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَهَةٍ
 وَاللَّهُ جَبِيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ مَا كَانَ لِلشُّرَكِيْنَ أَنْ يَعْبُرُوا مَسْجِدَ
 اللَّهِ سَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
 وَفِي النَّارِهِمْ خَالِدُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا يَعْبُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ مَنَّ بِاللَّهِ

زکوة را پس برادران شما اند در دین و نفصل میدهد اینها را از برای کوفی که میدانند

اگر شکستند سوگند ایشان از بعد پیمان ایشان و طعن زدند در دینتان پس کارزار کنید با آنها

کفر بدین ایشان نیست سوگند از ایشان باشد که ایشان با بر شدند ایما کارزار میکنند

با جمعی که شکستند سوگند ایشان نیست بکنند که بیرون آید از ایشان و ایشان را پیشی کنند اول بار

ایامی که ایشان پس از آن است که برتیب از او از نیستند مومنان کارزار کنند

که عداوت میکنند با خدا و برهانند و بر او میکنند از او باز نیند و شمار از ایشان و تمامید سینههای

جمعی مومنان را و میرد جنتم در هاستانرا و توبه می پذیرد خدا بر آنکه مومنان

و خدا دانی حکمت ایامی که ایشان که داند شده اند و در آنجا که جهاد کنند

از شما ذکر کنند از غیر خدا و نه رسول او و نه مومنان دوست هماری

و خدا اگاه است با آنچه میکنند بنا شد مرثه کارزار که عمارت کنند مسجدای

خدا را لوامی دهندگان بر خود ایشان بجز اینها ساقط شد کردار ایشان

جز این نیست که عمارت کنند مسجد را از آنکه ایمان آوردند خدا

در این سوره
 و نفصل میدهد اینها را از برای کوفی که میدانند
 اگر شکستند سوگند ایشان از بعد پیمان ایشان و طعن زدند در دینتان پس کارزار کنید با آنها
 کفر بدین ایشان نیست سوگند از ایشان باشد که ایشان با بر شدند ایما کارزار میکنند
 با جمعی که شکستند سوگند ایشان نیست بکنند که بیرون آید از ایشان و ایشان را پیشی کنند اول بار
 ایامی که ایشان پس از آن است که برتیب از او از نیستند مومنان کارزار کنند
 که عداوت میکنند با خدا و برهانند و بر او میکنند از او باز نیند و شمار از ایشان و تمامید سینههای
 جمعی مومنان را و میرد جنتم در هاستانرا و توبه می پذیرد خدا بر آنکه مومنان

در اصول
 که مومنان از کفر باز آیند
 که مومنان از کفر باز آیند
 که مومنان از کفر باز آیند

از آن که در این سوره
 که مومنان از کفر باز آیند
 که مومنان از کفر باز آیند
 که مومنان از کفر باز آیند

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا لِلَّهِ فَعَسَىٰ

و روز باز پسین و برپا داشت نمازها و داد زکوة و نترسید مگر از خدا پس شاید

أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ • اجْعَلْنِمُ سَفَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ

الها که باشند از هدایت یافته گان ایگر و اینند آب دادن حاج را و عمارت

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

مسجد الحرام چون کسیکه ایمان آورد کند و روز باز پسین و جهاد کرد در راه خدا

لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَيَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ • الَّذِينَ

کسان باشند نزد خدا و خدا هدایت نمیکند کرده ظالمان را

آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا بمالهاشان و نفسهاشان

أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ • يَبْشُرُهُمْ رَبُّهُمْ

عظیم ترند در مرتبه نزد خدا و اهلانها اهل کامیابان بشارت میدهد ایشان را در روز

بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ • خَالِدِينَ

بر رحمتی از او و خشنودی و جنتها را از برای ایشان که در اهلانست دائمی حاد و اینان

فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذَرُوا

در آنها همیشه بدتر است که خدا نزوات اهل عظیم است ای کسانی که ایمان آوردند بگریزید

آبَاءَكُمْ وَأَخْوَانَكُمْ أُولِيَاءَ إِنْ اسْتَجَبُوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ

پدرانان را و برادرانان را و دوستان اگر گردند نفورا بر ایمان و کسیکه

تَوَلَّاهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ • قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ

دوست گردیدند از شما پس اهلانها ظالمان بگو اگر باشد پدرانان و پسرانان

وَأَخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ

در برادرانان را و جنتها را و خوراکها را و اموال که کس کرده اند و تجارتی که میرسد

كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ

از کسبش و مسکنهای می که خشنودید از آنها دوست تر نسبتا از خدا و رسولش

اجعلنم سفایة الحاج و عمارت المسجد الحرام کمن آمن بالله و الیوم الآخر و جاهد فی سبیل الله
ایگر و اینند آب دادن حاج را و عمارت مسجد الحرام چون کسیکه ایمان آورد کند و روز باز پسین و جهاد کرد در راه خدا
کسان باشند نزد خدا و خدا هدایت نمیکند کرده ظالمان را
ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا بمالهاشان و نفسهاشان
عظیم ترند در مرتبه نزد خدا و اهلانها اهل کامیابان بشارت میدهد ایشان را در روز
در آنها همیشه بدتر است که خدا نزوات اهل عظیم است ای کسانی که ایمان آوردند بگریزید
پدرانان را و برادرانان را و دوستان اگر گردند نفورا بر ایمان و کسیکه دوست گردیدند از شما پس اهلانها ظالمان بگو اگر باشد پدرانان و پسرانان
در برادرانان را و جنتها را و خوراکها را و اموال که کس کرده اند و تجارتی که میرسد
از کسبش و مسکنهای می که خشنودید از آنها دوست تر نسبتا از خدا و رسولش

این قول صحیح است
یعنی این است که تا که از اولات و بعد
از انقضای این آیه نصرت و نصرت
در لغت صحیح است و در لغت صحیح است
در لغت صحیح است و در لغت صحیح است

اليهود عزير ابن الله قال للصارى المسيح ابن الله ذلك
قولهم بافواهم بضا هون قول الذين كفروا من قبل فان لهم
الله انى يوفكون • اتخذوا آجارهم ورهبانهم آربا با من
دون الله والمسيح ابن مريم وما امروا الا لعبدوا الها واحدا
لا اله الا هو سبحانه عما يشركون • يريدون ان يطغوا نور
الله بافواهم ويابى الله الا ان يتم نوره ولو كره الكافرون
هو الذى رسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين
ولو كره المشركون • يا ايها الذين امنوا ان كثيرا من الاحياء
والرهبان لياكلون اموال الباطل ويصدون عن سبيل الله
فبشرهم بعذاب اليم • يوم يحجى عليها فى نار جهنم فتكوى
بها جباههم وجوبهم وظهورهم هذا ما كنتم لانفسكم
اتخذوا آجارهم ورهبانهم آربا با من دون الله والمسيح ابن مريم وما امروا الا لعبدوا الها واحدا

قول الذين
عزير ابن الله
قوله بافواهم
الله انى يوفكون
اتخذوا آجارهم
دون الله
لا اله الا هو
هو الذى رسل
ولو كره المشركون
يا ايها الذين
والرهبان لياكلون
فبشرهم بعذاب
بها جباههم

ان قوله
عذاب اليم
بها جباههم
وجوبهم
وظهورهم
هذا ما كنتم
لانفسكم

فدقوا

انسانیت پروردگار شکر و تعریف
در حالت بیکارگی و بی عملی
در روزهای بیکاری و بی عملی
در روزهای بیکاری و بی عملی
در روزهای بیکاری و بی عملی

فَذَوْقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۰﴾ **ان عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا**
پس بخشید آنچه را بودید که میخفتید و بنگرید *بیشتر که شمار ماهها نزد خدا دوازده*

عَشْرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
ماست در کتاب خدا روزی که آسمانها و زمین

مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حَرَمٌ ذَلِكَ الَّذِينَ لَقِمُوا فَلَا تَطْلُبُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ وَ
ازها چهار است آیت دین دست پس ظلم نکنید در آنها نفسان

قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا بَقَايَتُونَكُمْ كَافَّةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
کار را کنند با مشرکان همه همچنانکه کار را میکنند با شما همه و بدانند بیشتر که خدا

الْمُتَّقِينَ ﴿۱۱﴾ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
پر میر کار است جو این است که نفسی افزوست در کفر اضلال کرده میشود آن انکه کافر شدند

يُجْلُونَهُ عَامًا وَيُحْرِمُونَهُ عَامًا لِيُؤْطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحْلُوا
حلال میکند و اندازد از اسالی و حرام میکند و اندازد از اسالی تا معرفت نماید شما را آنچه حرام کرد خدا پس حلال کرد

مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنٌ لَهُمْ سَوْءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
آنچه حرام کرد اینقدر استند بر ایشان بدی کردار ایشان و خدا بدست میکند

الْكَافِرِينَ ﴿۱۲﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي
کافرانها که ای کسانی که ایمان آورده اید منیت مر شمارا که چون گفته شود شما که بیرون روید

سَبِيلِ اللَّهِ أَنْ تَأْتِلَمَّ إِلَى الْأَرْضِ رَضِيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
راه خدا سبکین میبندید به زمین ای اراضی شهید بر زندگی دنیا از آخرت

فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿۱۳﴾ الْإِنْفِرُوا بَعْدَكُمْ
پس نیت بایستد زندگانی دنیا در آخرت کم اندک از بیرون میباید عیب جدا کرد

عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ
عذابی پرورد و بدل شما کردی غیر شما را و ضرر نمیزد از این و خدا

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴﴾ الْإِنْتَصِرُوا فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا خَرَجَهُ
بر همه چیز تواناست مگر چیزی که نیستد او پس تحقیق مارجوش خدا است که میکند بیرون کردن او را

اربعه قسم
بعضی دفعه در حج و بعضی در جنگ
بعضی در حال حرام
بعضی در حال حرام

در کتاب
روزیکه انفسید اسمها
در زبان
بعضی است که از اسالیب
بعضی است که از اسالیب
بعضی است که از اسالیب

عالمی
بعضی است که از اسالیب
بعضی است که از اسالیب
بعضی است که از اسالیب

بعضی است که از اسالیب
بعضی است که از اسالیب
بعضی است که از اسالیب

بعضی است که از اسالیب
بعضی است که از اسالیب
بعضی است که از اسالیب

بعضی است که از اسالیب

بعضی است که از اسالیب

الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ

انگاه که کافر شدند دوم در وقت که ان در بودند در غار بمکانیکه میگفت مریم را

لَا حِزْنَ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُودِهِ

اندهشاکت بپایش برتر که خداست پس فرستاد خدا آرامش را بر او و تقویت کردش بشکرهای که

تُرْوَاهَا فَجَعَلَ لِكُلِّ الْكَاذِبِينَ سُلْبًا لِيَذُرَ اللَّهُ عَلَيْهِ

میخوردند آنها را و گردانید کلمه انرا که کافر شدند پامن در حکمت ان

الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ اِنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا

بالا و خدا عزیز حکیم است بیرون روید سبک و کران و جهاد کنید

بِمَاؤَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بمالهاتان و نفسهااتان ز راه خدا ان بهتر است برا شما اگر بشید که بدانید

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَسَفَرًا قَدِيْدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِنْ بَعَدتْ

اگر بودی متاعی نزدیک و سفری دور هر مینه بود که بود ترا و لیکن دور شد

عَلَيْهِمُ الشَّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ

بریشان مسافت و بروی تم خواهد خورد بکذا اگر توانسته بودیم هر مینه بودیم که با شما

يُهْلِكُونَ اَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ عَفَا اللهُ عَنْكَ

بناک نمیدانند نفسهااتان و خدا میداند که ایشان هر مینه دروغگو یانند عفو کرد خدا از تو

لَوْ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكَ الدِّينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمُ الْكَاذِبِيْنَ

اگر اجازت دادی ایشان را تا آنکه ظاهر می شد مژرا انرا که راست گفتند و میدانی دروغگوها را

لَا يَسْتَاذِنُكَ الدِّينَ يَوْمَئِذٍ بِاللَّهِ وَاَلْيَوْمِ الْآخِرِ اَنْ يُجَاهِدُوا

و ستور و حجت انرا تو انان ایمانی آوردند بکذا روز باریان که جهاد کنند

بِمَاؤَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عِلْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ اِنَّمَا يَسْتَاذِنُكَ

بمالهاتان و نفسهااتان او خدا و انانست بر مبر کاران جوانیت که ستور و حجت انرا تو انان

لَا يَوْمُؤُنُونَ بِاللَّهِ وَاَلْيَوْمِ الْآخِرِ وَاَرْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَمَهْمٌ فِي رِيْسِهِمْ

ایمان نمی آرند بکذا روز باریان و تنگ کرد دلهاشان پس شان درشت ان

فانما... کافر شدند... فرستاد خدا... سبک... کران... بجهاد کنید... اگر بدانید... دور شد... با شما... از تو... دروغگوها را... ستور و حجت... جوانیت... دروغگوها را... تنگ کرد... درشت ان

بیمانه از این... کافر شدند... فرستاد خدا... سبک... کران... بجهاد کنید... اگر بدانید... دور شد... با شما... از تو... دروغگوها را... ستور و حجت... جوانیت... دروغگوها را... تنگ کرد... درشت ان

يترددون ولو ارادوا الخروج لأعدوا له عدة ولكن كره
 در نزد می باشند و اگر اراده کرده بودند بیرون آمدن هر چند آمده بخود بودند مراد از بزرگ و لیکن با خود
 الله ابتعائهم فنبطهم وقيل لقد و امع القاعدین لو خرجوا
 خدا بر این بود ایشان را پس باز در وقت ترا و گفتند شنیدید با شنیدگان اگر بیرون آمدن بود
 فيكم ما زادوكم الاخباء ولا وضعوا خلا لكم يبعونكم الفتنه
 در شما زیاد میکند و ترا را گرفتار دارد هر چند متناهی بودند میان آن که بگویند بر اینها فتنه
 وفيكم سماء عيون لهم والله عليم بالظالمين لقد ابتغوا الفتنه
 و با شما در شما سخن چینیان برایشان ترا و خدا را است با ظالمان تحقیق جستند فتنه
 من قبل و قبلوا لك الامور حتى حباة الحى و ظهر امر الله وهم
 از پیش و برگردانید بر ابرق امر ما را تا انجا آمد حق و ظاهر شد امر خدا و ایشان
 كارهون و منهم من يقول ائذنتي ولا تقنني الا في الفتنه
 بودند آنچه از آن گمان و ایشان گفتند که میگویم دستور من مرا و فتنه میدانم ایماز در فتنه
 سقطوا وان جهنم لمحيطه بالكافرين ان تصبك حسنة
 نیر افتادند و برتر از جهنم هر کینه احاطه کننده است با کافران اگر رسد ترا خوبی
 لتوهم وان تصبك مضیبه يقولوا قد اخذنا امرنا من قبل
 بدی ای برایشان ترا و اگر رسد ترا نصبت میگویند تحقیق گرفتیم کار ما را از پیش
 ويتولوا وهم فرجون قالن بصيبتنا الا ما كتب الله لنا هو مولنا
 برگردند و ایشان باشند تا دلمان بگویند بجا ما را که آنچه نوشت خدا برای ما او صاحب اختیار
 وعلى الله فليتوكل المؤمنون قل هل ترصون بنا الا احدى
 و بر خدا پس توکل میکند مومنان بگو ایما از طرف دیگر ما را که
 احسنين ونحن نترص بكم ان يصيبكم الله بعذاب من عنده
 از دو خوب جلوه ما از نظر میروم شما که برساند شما خدا عذایی از خودش
 او بايدينا فترصوا انا معكم مترصون قل انفقوا طوعا
 با بدیهای ما پس نظر باشد برتر که ما با شما منظر ایم بگو اتفاق کنید خواه

کلامی است که در این آیه مذکور است
 و در تفسیر آن آمده است که اینها
 و نیز در این آیه مذکور است که اینها
 و نیز در این آیه مذکور است که اینها

و منهم من يقول
 گفته اند که حدیثی است که در این آیه
 در کتابی است که در این آیه
 من بسیار زمان علم
 و نیز در این آیه مذکور است که اینها
 و نیز در این آیه مذکور است که اینها
 و نیز در این آیه مذکور است که اینها
 و نیز در این آیه مذکور است که اینها

و منهم من يقول
 گفته اند که حدیثی است که در این آیه
 در کتابی است که در این آیه
 من بسیار زمان علم
 و نیز در این آیه مذکور است که اینها
 و نیز در این آیه مذکور است که اینها

أَوْ كَرِهًا لَزَيْتَبِيلٍ مِنْكُمْ أَنْكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ وَمَا مِنْهُمْ

یا خواه که قبول کرده بودم که از شما بترسید که شما ستمگر و ستمکاران و منکر او ایشانند

أَنْ تَقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتِهِمْ إِلَّا أَنْهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا

که قبول کرده بود ایشان نفقاتشان مگر اینکه ایشان کافرند خدا و رسولش و نه

يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كَسَالَى وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ

می آیند به نماز مگر ایشان کسان و اتفاق میکنند الا و ایشانند کارمان

فَلَا تَعْبُرُ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا

پس سخت نثار و نثار امواتشان و اولادشان بر اینست که بخواند خدا که عذاب کند ایشانرا

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ وَيَجْلِفُونَ

در زندگانی دنیا و پاک شود نفسهاشان و ایشان باشند کافران و سوزند بخورند

بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ لَوْ يَجِدُونَ

بخدا که ایشان بر شما اند و شما اند ایشان از شما و لیکن ایشان که می بینند که می بینند

مَلْجَأًا أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مَدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَحْمُونَ وَمِنْهُمْ

پناهی یا غارهای یا سوراخ در زمین بر اینست عدول کرده بودند ایشان استیاب می رفتند و ایشان

مَنْ يَلْزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطَوْا

کس نیست که عیب میکند ترا در صدقهها پس داده از آنها حسود گشته و اگر داده نشدند

مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

از آنها در پیغامشان خشم میکنند و اگر آنکه ایشان خسته بودند تا بجز ایشان خدا در رسولش

وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى

و گفته بودند نسبت ما را خدا پروروی خواهد داد ما خدا از فضلش و رسول او برتریم که ما بوس

اللَّهِ رَاغِبُونَ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ

خدا راغبانیم بر اینست که صدقهها از برای مردگان است در زمانه کسان و کارکنان

عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبِهِمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ

بر آنها و آنکه دست آورده دهانشان در رقاب و در راه

اینکه در این آیه است که می بیند که می بیند

مثل قولی که می بیند که می بیند

فی الصدقات

اینکه در این آیه است که می بیند که می بیند

اینکه در این آیه است که می بیند که می بیند

اینکه در این آیه است که می بیند که می بیند

اینکه در این آیه است که می بیند که می بیند

اینکه در این آیه است که می بیند که می بیند

الله

خدا

اللَّهُ وَالسَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَمِنْهُمْ

خدا و این سبیل فرض کردن از خدا و خدا دانای حکیم است و از ایشان

الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ قُلُوبِنَا خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُونَ

کسانی که میزنند سببی را و میگویند او گوشت بود گوشت چیزت از برای ما صدیق است

بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُونَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ

بگذا و صدیق بیگانه مومنان را در رحمت مر آنرا که ایمان آوردند از شما و آنرا که میزنند

رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ يُجَافُونَ بِاللَّهِ لَكُم لِرِضْوَانِهِ وَاللَّهُ

رسول خدا را از برای ایشان عذاب است پر درد سو کند بخوردند بجز برای شما آتش و سازند شما را و خدا

رَسُولَهُ أَحْسَنَ يَرِضُوهُ إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مَن

در رسولش سزاوارترند که خشنود سازندش اگر باشند مومنان ایانند آینه آینه

يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ

مخالفت میمانند خدا و رسولش را پس بزرگ بر او است این جهنم آبادند در آن است رسا

الْعَظِيمُ يُحَذِّرُ الْمُنافِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا

عظیم میزنند منافقان که فرود ستاده شود بر ایشان سوره که آگاه گرداند ایشان را آنچه

فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَهْزَؤْا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا يُحْذَرُونَ وَلَئِن

در دهان ایشان است بگو استهزا کنید بزرگ خدا ظاهر کننده است آنچه را میترسید و اگر

سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ

پرسی از ایشان هرگز نمیگویند فرآن نیست که بجهت میزدیم و بازی میکردیم بگو اما بخدا و آیاتش در رسولش

كُنْتُمْ لَسْتَهْزِؤْنَ لَا تَعْتَدِرُوا فِدْكَرْتُمْ تَعْبُدُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

بودید استهزا میکردید عذر میخواهید بحقیق که کافر شدید بود از ایمان آن اگر عفو کنیم

عَرُطًا يُفِيءُ مِنْكُمْ نُعْدِبُ بِأَنَّهُمْ كَانُوا حَرِمْينَ

از پاره از شما عذاب خواهیم کرد پاره بآنکه ایشان باشند که با محاربان

الْمُنافِقُونَ وَالْمُنافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ

مردان باغلق در زمان باغلق بعضیشان از بعضی اند امر میکنند بمنکر و نهی میکنند

از این سخن
منقول است
باینکه
در این
سوره
نفرین
است
بر
منافقین
و منافقات
و این
سوره
در
این
مکان
نازل
شد
و این
سوره
در
این
مکان
نازل
شد
و این
سوره
در
این
مکان
نازل
شد

عَزَّ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ لَسَوْأَ اللَّهُ فَنَسِيهِمْ ^ط إِنَّ الْمُنَافِقِينَ

از معروف / و بستم می آرند دستهایشان فراموش کردند خدا را پس فرمود پس گردنهایشان را بگرداند

هُمُ الْفَاسِقُونَ • وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارِنَارَ

ایشان از فاسقان / و عدو داد خدا مردان بافتاقی / و زنان بافتاقی را / و کفار از آتش

جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيمٌ •

دوزخ / جاودانیان در آن / ان بسست است ترا / لعنت کردشان خدا / و از برای ایشان است عذابی

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا

چون آنکه پیش از شما بودند سخت تر از شما در قوت / بیشتر در اموال / و اولاد / پس کام جستند

بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

بعضیتان / پس کام جستند بعضیتان / اینها که بودند / آنانکه بودند پیش از شما

بِخَلْقِهِمْ وَخَضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

بعضیتان / و خستید / اینها که خستید / داشتند آنها ساقط شد / کردار ایشان

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ • الْمَرَبَاتِيهِمْ نَبَا

در دنیا / و آخرت / و اینها از آنها زانها خواران / ایمان ایشان از جز

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمَ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمَ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ

آنانکه بودند از پیش ایشان قوم نوح / عاد / و ثمود / و قوم ابراهیم / و اصحاب

مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ اتَّهَمُوا رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ

مدین / و آن رزدر برهه شده اند ایشان را رسولان ایشان با بیبها / پس نمود خدا

لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ • وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ

که ظلم کردند ایشان را / و لیکن بودند که بر خود ایشان ظلم میکردند / و مردان با ایمان / و زنان با ایمان

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ يَمُرُّونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

بعضیتان دوستانند بعضی را امر میکنند بمعروف / و نهی میکنند از المنکر

وَيَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيَطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ

و برای می آرند نماز را / و میدهند زکوة ترا / و اطاعت میکنند خدا در پیش از آنها

ایر بهم
بویکن منورند در
خدا صفت
مکنند
۱۲

یا در آمد کرده
یا در آمد کردند

هدی در عرف
یا
۱۲

سید محمد

وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ

دعا که از هر کس که مرد هرگز در مالیت در گوش برستی ایشان

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَمْنُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ وَلَا تَعْبُدُوا مَوَالِمَ

که کاشند بخدا در گوش در مردن ایشان بودند ما سقان و بگوش در نیارد تر الموشان

وَأَوْلَادِهِمْ إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ

و نه اولاد ایشان بر این نیت که می خواهد خدا که عذاب کند ایشان را با آنها در دنیا و ملامت شود

أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ أَمِنُوا بِاللَّهِ

نفس ایشان ایشان باشند کافران و چون فرودستاده شود سوره که ایمان آید بگذا

وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطُّولِ مِنْهُمْ وَوَلُوا

و جهاد کنند با رسولش دستور خواهند از تو صاحبان ثروت از ایشان و گفتند

ذُرَّانًا نَكْرًا مَعَ الْفَاعِلِينَ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ

بگذا از ما که با شیم ما شکان رضی شوند باین که باشند با با زمانه کان

وَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا

و مهر زد بر دستان ایشان پس ایشان نمی فهمند لیکن رسول و آنان که ایمان آوردند

مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ

ما او جهاد کنند با مالهاشان و نفسهاشان و بعضی از برای ایشان است خوبان

أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ جَرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

بعضی از آنها استکاران آماده کرده است خدا برای ایشان بهشتهاست بر دروازهها هر جا

خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَجَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ

جاودانان در آن بهشت کاسیانی عظیم دادند عذابگویان از دویه شینان

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ

که دستور می شود بر او ایشان از دستند تا آنکه دروغ گفتند خدا در گوش بر دوی می رسد از آنرا که

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ كَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى

کافرشند از ایشان عذاب پر درد نیت بر ناتوانان و نه بر بیماران

انقلاب که در این وقت است
از کتب معتبره
در این کتاب
در این باب
در این فصل
در این باب

وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرْجًا إِذَا نَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ

و نه بر آنکه نیابند آنچه صرف می کنند گناهی چون طالب شد بر ارض او و روش

مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَا عَلَى الَّذِينَ

نیاست بر سوارکاران بیس راهی و خدا از بزه مهربانست و نه بر آنکه

إِذَا مَا اتُّوكَ لِتَجْلِهَهُمْ فَلْتَ لَا أَجْدُ مَا أَجْلَمَ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ

چون آمدند ترا که سوار گویی ایشان ترا گفتی نمی یابم آنچه سوار کم شما بران در گشتند و چنان

يَقْبِضُ مِنَ الدَّمْعِ حَرْجًا لَا يَجِدُ وَمَا يَنْفِقُونَ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى

بیرکت از شک در غم آن که نمی یافتند آنچه در راه صرف کنند و این نیست که راه گرفت بر

الَّذِينَ لَيْسَتْ أَدْنَىٰ ذُنُوبِكُمْ وَهُمُ اغْنِيَاءُ رِضْوَانًا لِيَكُونَ نَوَامِعَ الْخَوَالِفِ

کسایت که در سوار گویی ایشان از او افزانده رضی شده باشند با ما زمانه گان

وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ يَعْتَذِرُونَ لَكُمْ إِذَا

و مهر نهاد خدا بر دلهای شان پس ایشان نمی دانند بعضی می خواهند از سویی شما عذر

رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ

باز گردید پس ایشان بگو عذر نخواهید که تصدیق نمی کنیم بر شما از این جهت گناه کرده اند خدا

أَخْبَارِكُمْ وَسِيرَىٰ لِلَّهِ عَمَلِكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَىٰ الْغَيْبِ

جبرای شما را و برودی خود دید خدا کار تا ترا و روش پس کرده اند آنچه بود برای ایشان

وَالشَّهَادَةُ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا

و استخار پس نگاه خواهد کرد شما را با آنچه بودید که میکردید برودی گویند خواهد خورد یکدیگر از شما آنچه

أَنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَا وَهُمْ

باز گردید پس ایشان اعراض کنید از ایشان پس اعراض کنید از ایشان بدتر که ایشان لعینند و جا بجا است

جَهَنَّمَ جَزَاءُ عَمَلِهِمْ لِيَكُونُوا يَكْسِبُونَ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ

در حقت جها دادنی بسبب آنچه بودند که می نمودند گویند خواهد خورد از برای شما تا حقت از شما در ایشان

تَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ لِلَّهِ لَا يَرْضِي عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ الْأَعْرَابُ

که حشود و موافق ایشان پس بدتر که خدا می خورد از گروه فاسقان با بدی ایشان

عشیرت
الجزء الحان
یا رسول

لنفسه
لیعترضوا
و شکر
شما هم
بدرستی
استند
۱۶

أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمَهُ أَحَدٌ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ

تخرید از راه کفر و نفاق و سزاوارترند با کسی ندانند صدای او که زود فرستاد خدا بر

رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يَنْفِقُ مَغْرَمًا

رسولش و هژدا لای صیحت و از نادیده نشینان گشت که میکردند آنچه را نفاق میکنند چنانچه

وَيَتَّبِعُ بِكُمْ الدَّوَابُّ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَمِنَ

در انتظار میرد شما که دشمنان روزگار بر ایشان است که روش بد و خدا شنوای درک است و از

الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يَنْفِقُ قُرْبَانًا

با دیده نشینان گشت که ایمان می آرد بخدا و روز بارئین و میکند آنچه را نفاق میکند نزد خدا

عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ إِلَّا أِنْهَا قُرْبَةً لَهُمْ سَيَدْخِلُ اللَّهُ

نزد خدا و دعای رسول اکا همیشه که آنها نزدیکت برای ایشان برود در اصل خواهد شد ایشان را

فِي رَحْمَتِهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

در رحمتش بزرگترند خدا انقدر زنده رحمت و سبقت داران کشتیان از

الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

مهاجران و انصار و آنها که پیروی نمودند ایشان را به سستی نمودند خدا ایشان را

وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

و شدند از او و آماده کرد برایشان جنتها را که می رود از زیرها آنها جا و ایمان

فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمِنْ جَوْلِكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ نَفِقُونَ

در آنها همیشه است کاسی عظیم و از آنچه بر ما مومن شما اند از نادیده نشینان منافقانند

وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ خَيْرٌ نَعْلَمُهُمْ

و از اهل مدینه برینند استناد بر نفاق نمیدانی ایشان را ما میدانیم ایشان را

سَعَدَ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ وَأَخْرَجُونَ أَعْرَفُوا

برود عذاب عظیم کرد ایشان را از آینه می شوند لوی عذاب عظیم و دیگران از او نمودند

بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرًا سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ

بجای ایشان آنچه کردارهای نیکو و دیگر بد استند خدا بپذیرد

مفسر
بیتان در حدیث از ان شمار در کبریا رسیده
در راه خدا و علم

قرابت
بیتان در حدیث از ان شمار در کبریا رسیده
چرا در ان بیعت می کنند

صلوات
بیتان در حدیث از ان شمار در کبریا رسیده
چرا در ان بیعت می کنند

و السابقون
در انکال اللین بوقت از رسول
خدا صدمه نور است که در مورد انرا

و السابقون
خدا صدمه نور است که در مورد انرا
خدا صدمه نور است که در مورد انرا

مع
خدا صدمه نور است که در مورد انرا
خدا صدمه نور است که در مورد انرا

مع
خدا صدمه نور است که در مورد انرا
خدا صدمه نور است که در مورد انرا

مع
خدا صدمه نور است که در مورد انرا
خدا صدمه نور است که در مورد انرا

این دعا را در روز جمعه بخواند هر که در راه است یا در سفر
 در هر روز و هر وقت که در راه است یا در سفر بخواند
 در هر روز و هر وقت که در راه است یا در سفر بخواند
 در هر روز و هر وقت که در راه است یا در سفر بخواند

عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ خَدَمْنَا أَمْوَالَهُمْ صِدْقَةً تَطَهَّرُ هُمْ

از ایشان بگریختن خدا مرزنده مهربانست بجز از ماهاستان صدقه که یک سال از ایشانرا

وَتَزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ أَنْ صَلَوَاتِكَ سَكُنَ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

وبارگه کردانی ایشان را و دعا کن ایشان بپرسد دعای تو مایه اوست مرایشانرا و خدا شنوا

عَلِيمٌ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ

دانات ایلمشته اند که خدا اوست که می پذیرد توبه از بندگانش و میگیرد

الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمٌ وَقُلْ أَعْمَلُوا فِئْرِي

صدقهارا و بپرسید خدا اوست توبه پذیر مهربان و کج بکنید پس روزی میند

اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسْتَردُّونَ إِلَى عَالَمِ الْغَيْبِ

خدا کردار تا نزد او رسوست و مومنان و بپزوی برگرداننده میشود بوردای عیب

وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَأَخْرُوجُونَ مَرْجُونَ لَأَمْرٍ

و شکار پس خبر میدهد تا ما را آنچه بودید که میکردید و دیگران موقوفه اند امر

اللَّهُ إِمَّا يَعِذُّ بِهِمْ وَأَمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَالَّذِينَ

خدا را یا عیب میکند ایشانرا و یا توبه می پذیرد ایشان و خدا دانا ای حکمت و دانای

اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرُّقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَأِرْضَادًا

گرفتند مسجد را برای ضرر رسانیدن و کفر و صدای انگیزان ممانه مومنان و تفرق

لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلِيُحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَ

مگر کسی را که حرب کرد با خدا و رسولش از پیش و نه اینه بود که خواهد خورد که اراده کرد مگر خوبی را

وَاللَّهُ لَشَهِيدٌ عَلَيْهِمْ لَكَذِبُونَ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى

و خدا گواهی میدهد بپرسد ایشان در کفر و کمان باشند مالمیت در آن مرکز هر بنده محمدی که بنا نهادند

التَّقْوَى مِنْ وَّلِيٍّ يَوْمَ احْتَقَانَ تَقَوْمٌ فِيهِ رِجَالٌ كَجَحْمُونَ إِنْ

بزمینکاری از اول روز سرد او برست که استناده توریان نباشند در آن مردم که دوست میدارند که

يُظْهَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى

پاک شوند و خدا دوست میدارد پاک شوند کارزا ای ایس که ساس نهادند بناست را بر زمینکاری

ستر کردن
 در چهار
 بپرسد ایشان
 بپرسد ایشان
 مومنان در روزی
 مومنان در روزی
 مومنان در روزی
 مومنان در روزی
 مومنان در روزی
 مومنان در روزی

در آن روز
 کوه کوه
 مومنان
 مومنان
 مومنان
 مومنان
 مومنان
 مومنان
 مومنان
 مومنان
 مومنان

در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز

داده و این دعا را بصورت
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز
 در آن روز

این دعا را در روز جمعه بخواند هر که در راه است یا در سفر
 در هر روز و هر وقت که در راه است یا در سفر بخواند
 در هر روز و هر وقت که در راه است یا در سفر بخواند
 در هر روز و هر وقت که در راه است یا در سفر بخواند

مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرًا مِّنْ سَبْسَبِيَّاتِهِ عَلٰى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ

از خدا دشمنی بهتر است با کسی که با سبها شده باشد بنایش برکنار که سبیل نیز ضایع شده است

فَاَنْهَارٍ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ

پس رودخانه مان در آتش دوزخ او خدا هدایت نمیکند کرده ظالمانرا

لَا يَزَالُ بِنِيَانِهِمُ الَّذِيْ بُوِا بِرَبِّهِ فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلَّا اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ

همیشه باشد بنایشان که ساخته شد در دلهایشان مگر آنکه پاره پاره شود دلهایشان

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرَى مِنْ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ

و خدا دانای حکیم است بدستی که خدا خرید از مومنان نفسهایشان و مالهایشان

بَاَنْ لَهُمْ الْجَنَّةَ يَقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلُوْنَ وَيَقْتُلُوْنَ

تا آنکه باشد مرگشان در بهشت کارزار میکنند در راه خدا پس میکشند و کشته میشوند

وَعَدَا عَلَيْهِ جَفَا فِي التَّوْرَةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ

و عدو دادنی بران حق در تورات و انجیل و قرآن و کسی که

اَوْ فِيْ عَهْدِهِ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْرَأْ وَاَبْيَعِكُمُ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ

و کار در عهدش از خدا پیشاد شود بسیار سبب در عهدشان که مخالفت کردید با آن دولت

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ النَّابِثُونَ لِعَابِدُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ السَّاجِدُونَ

ان کاسیانی عظیم آن تو بود کنندگان آن پرستندگان آن ستایش کنندگان آن زودواران

الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْاُمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ

ان رکوع کنندگان آن سجده کنندگان آن امر کنندگان بمعروف و نهی کنندگان از

الْمُنْكَرِ وَالْكَافِرُونَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ وَكَبُرَ الْمُؤْمِنِيْنَ مَا كَانُ

منکر و ان کفار دارندگان مرصدهای خدا را و شرده ده مومنانرا میباشد

لِلنَّبِيِّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمَشْرِكِيْنَ وَلَوْ كَانُوْا اَوْلِيَٰ

مستحب بر او آن ایمان آورنده که آمرزش بخواهند از برای مشرکان و اگر باشد صاحب

قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا نَبَّيْنٰ لَهُمْ اَنْهُمْ اَصْحَابُ الْحِجْرِ وَمَا كَانَ

قربتی از بعد ظاهر شدن مرگشان از آنکه اطاعت رسول در حق بود

یا سیاحت کنندگان
در تحصیل علم و معرفت
۱۳

التائبین
در احوال
از اسب است
بزرگوار است که مراد
رضای جان این
صفات
انکه معصومین
چنانچه در کافی و غیره
اگر اسم و بیخ
در غیر نماز و کورا
۱۳

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَزَّ وَجَلَّ ذَلِكُمْ بَأْسٌ كَبِيرٌ لَا

از رسول خدا و آنچه نگرند بسبب نفسشان از نفس او بسبب است که ایشان

يَصِيبُهُمْ ظُأً وَلَا نَضَبَ وَلَا مَخْمَصَةَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطُؤُنَّ

زندان تشنگی و نه تپیدن و نه گرسنگی در راه خدا و نوازند

مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيلًا إِلَّا لَكَيْبٍ لَّهُمْ

گاهی که بخت آوردند کافران و بیابند از دشمنی یا قتی که گاهی نوشته شد بر

بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِعُّ أَجْرَ الْحَسَنِينَ وَلَا يَنْفِقُونَ

سبب آن کار خوبی ببردند خدا صلاح نمیگرداند از اوست و کافران و انفاق میکنند

نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كَيْبٍ لَّهُمْ

نقعه بیکه و نه بسیاری و قطع میکنند وادی که گاهی نوشته شد بر آن تا آوردند

اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيْفِرُوا

خدا خیرتر از آنچه بودند که میکردند و نباشد مومنان که بفرودند

كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرْنَا مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ

همگی پس و از رفتن از هر گروهی از ایشان باریه تا دانش آموزند در دین

وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ يَا أَيُّهَا

وایم دید قومش ترا چون باز گردند بسوی ایشان باشد که ایشان بپرسند

الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ

آنچه ایمان آوردند کافران را که نزد سگند شما از کافران و بیابند در شما

غِلَظَةً وَعَالِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةَ فَنَسُوا

سختی و بدانند بترسند خدا با پرستندگان است و چون فرودستاده شود سوره پس ایشان

مَنْ يَقُولُ إِنَّمَا زَادَنَا هَذِهِ إِيمَانًا فَمَا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَادَتْهُمْ

کس است که میگوید که ما را از این ایمان پس اما آنکه ایمان آوردند پس از ایشان ترا

إِيمَانًا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ

ایمان و ایشان شاد میشوند بسیار و اما آنکه در دلهایشان مرض است پس از ایشان ترا

خبر

رَجَسًا إِلَىٰ رُجْسِهِمْ وَمَا تَوَّأَوْهُمْ كَافِرُونَ ۝ اُولَٰئِكَ يَبْرُونَ اَنَّهُمْ

یدی به بدیشان و مردند و ایشان بودند کافران ایامی هستند که ایشان

يَقْتُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝

از موده میخوانند هر سالی یکبار یا دو بار پس توبه میکنند و نه ایشان ایند میکنند

وَ اِذَا مَا انزَلَتْ سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ اِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ اَحَدٍ

و چون زودستاده شود کوره نگاه میکنند بعضی ایشان بعضی ایامی بیند شما را هیچ احدی

تَمْ اَبْضُرُوا صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝ لَقَدْ

پس بر کردند که او ایند خدا در دلهایشان سبب آنچه ایشان جمعید که میفهمند هر چه حق

جَاءَكَ مِنْ رَّسُوْلِ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ غَرِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ

آمد ایشان از رسول از خودتان که گشت بر او روح است بدانان حریص است بر شما

بِالْمُؤْمِنِيْنَ رُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا اِلَهَ

بمؤمنان مهربان رحیم است پس اگر اعراض کنید پس بحسب است خداست الهی

اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ

بر او بر او توکل کردم و او است صاحب عرش عظیم

سُوْرَةُ بُوْرٍ عَلِيْدُ السَّلَامِ وَنُحُ اَيَاتُ فِيْهَا مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

الرَّتْلِكَ اَيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيْمِ ۝ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا

این اینهای کتاب حکیم است آیا باشد مردمان را بعضی که وحی فرستادیم

اِلَىٰ رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرَ النَّاسَ وَكَبِّرَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ

بمردی از ایشان که بترسان مردمان را و بشارت دهد آنکه ایمان آورند از آنکه ایشان را ساقه

مَدُوْعٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالِ الْكَافِرُوْنَ اِنْ هٰذَا سِجَارٌ مَّسْبُوْبٌ ۝

حویث نه بود کارشان گفتند کافران بجز این هر چه سحر است سحر است

بیشتر بیمار در روزها

بعضی ایامی بیند شما را هیچ احدی

بمؤمنان مهربان رحیم است پس اگر اعراض کنید پس بحسب است خداست الهی

بنام خداوند بخشنده مهربان

این اینهای کتاب حکیم است آیا باشد مردمان را بعضی که وحی فرستادیم

ان ربكم الله الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم

بزرگ پروردگار است که همه را در شش روز بس

استوى على العرش يدبر الامر ما من شفيع الا من بعد اذنه

استوی شد بر عرش بزرگوار است که امر را میسر کند و هیچ شفیع نیست مگر از بعد از او

ذلكم الله ربكم فاعبدوه افلا تذكرون اليه مرجعكم جميعا

است خدا پروردگار شما پس پرستید او را انباشت و بگردانید همه را به او است بارگشت شما همه

وعدا لله حقا انه يبدؤ الخلق ثم يعيده ليجزي الذين امنوا و

وعدا وادبی از خدا حق بزرگوار است خدا را از ابتدا خلق را میسوزاند و او را با او برده اما از آنکه ایمان آوردند

عملوا الصالحات بالقسط والذين كفروا لهم شراب من حميم

کردند کارهای نیک را بقسط و آنانی که کافر شدند از ایشان شرابی است از جوشان

وعذاب الیم بما كانوا يكفرون هو الذي جعل الشمس ضياء

و عذابانی است که در سبب بودند آنانی که کافر شدند است او است که گردانید آفتاب را روشن

والقمر نورا و قدره منازل لتعلموا عدد السنين والحساب

و ماه را روشن و ماه را روشن مفرها تا بدانید شمار سالها و حساب را

ما خلق الله ذلك الا بالحق تفصيل الايات ليقوم يعلمون

بنازید خدا آنرا مگر بحق تفصیل میدهد آیات را بر آنست که میدانند

ان في اختلاف الليل والنهار وما خلق الله في السموات

بزرگوار است که در اختلاف شب و روز در آنچه آفرید خدا در آسمانها

والارض لايات ليقوم يتقون ان الذين لا يرجون لقاءنا

در زمین هر آینه آیات است از آن جمعی که بر همه کار میکنند بپوشانند آنانی که امید ندارند ملاقات ما را

ورضوا بالحياة الدنيا و اطأوا بها والذين هم عن آياتنا

در ایضا شدند بزندگی دنیا و در آمدن بدان و آنانی که ایشان از آیات ما

غافلون اولئك ما وهبناهم النار بما كانوا يكسبون

بفرمانند اینها جایگاه ایشان است بسبب آنچه بودند که کسب میکردند

بجز این است که همه را در شش روز بس

*بقسط
بمهر دادند
بگردانید همه را به او است
بنازید خدا
بکوهنیز
باز نور است
از نور*

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات يهديهم ربهم بايمانهم

بهر آنکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را بدین جهت میگردانند که ایشان را به ایمان هدایت کند

بجزی من تختمهم الانهار في جنات النعيم دعوتهم فيها

برود از درختان نهد در اینها در بهشتهاست نعمت خواهد شد آن در آن

سبحانك اللهم و تحيتهم فيها سلام و آخر دعوتهم ان

سبحانك اللهم در درختان در آن سلامت و در آخر دعوتشان اینست

الحمد لله رب العالمين و لو يعجل الله للناس الشكر استعجالهم

الحمد لله رب العالمین و اگر تعجیل میکرد خدا برای مردان شکر را تعجیلشان

بالخير لقضى اليهم اجلهم فذرا الذين لا يرجون لقاءنا

بیکسر هرگز اندوه شده بود بپوشانان جهت آن پس و امیدواریم آنرا که امید نمایند ملاقات ما را

في طغيانهم يعمهون و اذا مس الانسان الضر دعانا

در اندوه اویشان که چیران میپوشد و چون سرگرددند گفتند ما را

لجنبه اوقاعا اوقاما فلما كشفنا عنه ضره مر كان لم

خواهمه بدینگونه است یا شسته است تازه پس چون رفع کردم از او ضررش را میگردانند گویا که

يدعنا الى ضررنا كذالك زين لسرفين ما كانوا يعملون

گواهند گفتند ما را بر ضرر ما که مس کرده بود او را همچین او شسته شد از برای سرفین کنندگان بگو را مانند میگردانند

ولقد اهلكم القرون من قبلكم لما ظلموا وجاءهم رسالهم

و بهیچیک ملاک گردانیدیم قریبها را پیش از شما چون ظلم کردند و آمدند ایشان را رسالتشان

بالبينات وما كانوا يومئذ آمنوا كذلك تجزي لقوم الجحيم

باینها بودند که ایمان آوردند همچین حسرت امیدیم کرده گناهکاران

ثم جعلناك خلائف في الارض من بعدهم لننظر كيف تعملون

پس گردانیدیم شما خلائفان در زمین از بعد ایشان تا ببینیم چگونه میگردانند

واذا تتلى عليهم آياتنا بينات قال الذين لا يرجون لقاءنا

و چون خوانده میشود بر ایشان آیات ما را او شسته میگردانند ایمان میگردانند ملاقات ما را

در اخبار آمده که هر که ایمان آوردند و عمل صالح کردند خداوند ایشان را بهشتهاست و در آنجا درختان نهد و در آنجا سلام است و در آخر دعوتشان اینست سبحانك اللهم رب العالمين و اگر تعجیل میکرد خدا برای مردان شکر را تعجیلشان و بیکسر هرگز اندوه شده بود بپوشانان جهت آن پس و امیدواریم آنرا که امید نمایند ملاقات ما را در اندوه اویشان که چیران میپوشد و چون سرگرددند گفتند ما را خواهیمه بدینگونه است یا شسته است تازه پس چون رفع کردم از او ضررش را میگردانند گویا که يدعنا الى ضررنا كذالك زين لسرفين ما كانوا يعملون گواهند گفتند ما را بر ضرر ما که مس کرده بود او را همچین او شسته شد از برای سرفین کنندگان بگو را مانند میگردانند و بهیچیک ملاک گردانیدیم قریبها را پیش از شما چون ظلم کردند و آمدند ایشان را رسالتشان باینها بودند که ایمان آوردند همچین حسرت امیدیم کرده گناهکاران پس گردانیدیم شما خلائفان در زمین از بعد ایشان تا ببینیم چگونه میگردانند و چون خوانده میشود بر ایشان آیات ما را او شسته میگردانند ایمان میگردانند ملاقات ما را

مَسْتَهْمًا ۱۹۹۹ إِذِ الْهَمِّ مَكْرُفِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ

مس کو ہمت نہا اگاہ ہتازت کرے ایسی ماکو خدا زود بہت در مکر بہت کہ

رُسُلَنَا يَكْتُمُونَ مَا تَمْكُرُونَ ۲۰ هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ فِي الْبُرُوجِ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ

رسلان ما بنویسند ایچہ مکر میکنند اوست کہ میگرداند شمارا در بر و بحر تا

إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِهَمِّ بَرْحِ طَبِئَةٍ وَفَرَّجَ بِهَا جَأَشَهَا

تا چون ہتید در کشتیا عاری شد نباتان بباری پاکیزہ و شا د شود ہنما باید ہنما

رِيحٍ غَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ

باری سخت و بیاد ہتازا موج از ہر جا و یقین کنند ہتازان

أُحِيطَ بِهِمْ دَعَاؤُا لِّلَّهِ مَخْلُصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ

احاطہ کرد ہتازان خوانندہ خدا را حاضر گرداند کمان از ہر ہتازان و اگر کجات داد ما را از

هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۲۱ فَلَا أَنْجِيَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي

این ہر ہتاز ہتیم از شکر گزاران پس چون نجات داد ہتاز اگاہ ہتازان ظلم میکنند در

الْأَرْضِ غَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَعِثْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ

زمین بناحق ہے مردمان ہر ان ہتاز کہ ظلم ہتاز ہر خود ہتازت در ما ہتاز

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۲۲

زندگانی دنیا پس ہر ما ہتازت ہتاز ہتاز اگاہ ہتاز ہم کہ آئند ہتازا ایچہ بود کہ میگردید

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ

ہو ان ہتاز کہ مثل زندگی دنیا مثل ہتازت کہ فرو فرستادیم اورا از آسمان پس ہتازت

بِهِ نَبَاتٌ لِّلْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ

ہتاز رستی زمین از ایچہ میخورند مردمان و شتر و گاو و ہتاز تا چون گرفت

الْأَرْضُ زُجْرًا فَهِيَ وَأَرْبَتَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا

زمین پراہہ ہتاز و ہتازت یافت و کمان ہر ہتاز ہتاز کہ ہتازان اند قدرت و اتزان ہر ان

أَتَىٰهَا أَمْرٌ نَّالِيًّا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَعْنَنَّ بِالْأَمْسِ

اندازا امر ما را ہتاز ہتاز ہتاز ہتاز اگاہ ہتاز ہم اورا درویدہ کوما ہتازت بود در زمان ہتاز

تکلیف ان ہتاز ہتاز

کتاب

كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ • وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ

بمخیر تفصیل میدیم اینها را برای گروهی که فکر میکنند و خدا میخواند بسوی داری

السَّلَامِ وَيَهْدِي مِنْ نَشَاءٍ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ • لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا

اسلام و هدایت میکند کسی که میخواهد بر راه راست از برای آنان که سخی کردند

الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ • أُولَٰئِكَ

سلیقت و زیادتی و نیوشت رویهاشان را گروهی و نه خواریه اینها

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ • وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ

ایشان هستند اینها نزد دران جاودامیان و آنان کسب کردند بدها را حسب

سَيِّئَةٍ مِّمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ • وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ غَاصِمٍ • كَأَنَّمَا

بدیست بمثل است و فرو میگردد برت از خواری بشد مرآت از از صراحت نگاه دارنده گویا

أَغْشَيْتَ وُجُوهَهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا • أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

پوشانیده شد رویهاشان پاره از شب تیره الهانند پس

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ • وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ

ایشان نزد دران جاودامیان و روزی که محسور میسازیم ایشان را همه پس ایگویم

لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيْلَانَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ

مر آنرا که شرک آورده باشید بر ما آنان شما و شرکها که شما پس صدمی اندازیم ایشان را و خواهند

شُرَكَاءُ وَهُمْ مَا كُنْتُمْ آيَانَا يَعْبُدُونَ • فَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا

شرکهاشان جلوه زد که ما را می پرستید پس است خدا شاهد میان ما

وَبَيْنَكُمْ أَنْزَكْنَا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لِغَافِلِينَ • هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلَّ

و میان شما اگر بودم از پرستیدن شما بر اینجه نگران ایجا بایید هر

نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ

سعی اینچو پیش استاده و باز آورده شود بسوی صاحب اختیارشان که حقیت دم نمیشود ایشان

مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ • قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ مَنْ

اینچو بودند که دروغ می گفتند بگویند که روزی میدهند شما را از آسمان و زمین ای که

*در اسلام
بیشتر بر این است
و الهیاست بر این است*

*مضغ
النجفی*

*اینهاست از اینهاست
بسیار است از اینهاست*

عن عبادکم

*نفسی
ما را
اطاعتی
موجود است شما
ما را می پرستید
و مراد از شرکها
بهرت کفرها ما
خدا خواهد بود مردم حل
تیش و اگر نماید یا چه
شما طاعت
در حق*

*بجزت یا تقی
یا اعتبار عدم رضا عدم*

يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ

مالک میباشد گوش و دیدار را و که برود می آورد زنده را از مرده و برود می آورد مرده را

مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ قَتَلَهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

از زنده و که تدبیر میکند کارها پس بوی بگویند خدا ایس کجو جراتی بر سرین

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَيُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَيِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

پس آن خدا پروردگار حیات است پس حقیقت بعد از حقیقت کمر کمر ایس کجو بر گردانیده شوید

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَفَوْا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

همچنین آید کلمه پروردگار تو بر آنان حق گردید بدین که ایشان ایمان نمی آرند

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُهِ قُلْ اللَّهُ يَبْدُو

بگو ای از شرکها نمانا کسیت که می نسوزند تحت خلق را پس از او نمانا کجو خدا می آفریند

الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُهِ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي

خلق را پس از او نمانا کجو خدا می آفریند می آید بگو ای از شرکها نمانا کسیت که هدایت میکند

إِلَى الْحَيِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَيِّ أَفَنُضِئِدِي إِلَى الْحَيِّ أَحَقُّ

بوس حق بگو خدا هدایت میکند مرحق را ای ایس کسیت که هدایت میکند بوس حق سزاوار است

أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ مَنْ يَهْدِي لِي إِنْ أَنْ يَهْدِي فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

که بروی کرده خود یا کسیکه هدایت نمی باید مگر ایس هدایت کرده شود پس حقیقت مر شما چگونه حکم میکنید

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَيِّ شَيْئًا

و بروی میکنند اکثرشان ایس کمان بدین که کمان کفایت نمیکند از حق چیزی را

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى

بر سر که خدا دانا ایس میکند و باشد این قرآن که بدو معترض بود

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ

از عین خدا و لیکن تصدیق آنکه نیست که باشد میان دو پیش تفصیل دادن کتاب

لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَمْ يَقُولُونَ افتره قافا تو ایسوره

حقیقت نیست از آن از پروردگار عالمیان ای ایس بگویند نسبت بدو معترض ایس سوره

تفسیر کفر مانده با صلوات نمایندند

حقیقت کلمه
عصمت
حکم
بر خدا
نسبت ایمان بنا کردن
پایر آنکه انسان کواهد آورد
ثابت و لا نیست همچنانکه بر
الطیبات و لا نیست
و اندک
۳۳

بیتصدیق ایس پیش از نمانا

کتاب میان این سوره در

مقاله

مِثْلَهُ وَادْعُوا مِنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 مثل آن و بخوانند پس آنکه توانند از غیر خدا اگر استقامت نمودند
 بَلْ كَذَّبُوا بِإِيمَانِهِمْ فَيَسْطُورُ أَعْيُنُهُمْ فَمَا يَبْصُرُونَ مَا يُدْعَوْنَ إِلَىٰهِمْ كَذِبًا
 بلكه كذب كردند با آنچه اطاعت کردند بدستش و پنداشتند از آن و ایشان همچون تکیه کردند
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ وَمِنْهُمْ
 اما که بودند پیش ایشان پس بین چگونه باشد عاقبت ظالمان و ایشان
 مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ
 کس است که ایمان می آرد آن و ایشان کس است که ایمان نمی آرد آن و پروردگارتو داناست به عاقبت کسان
 وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ إِنِّي عَلَىٰ وَكْمِ عَمَلِكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا
 و اگر کذب کردند ترا پس گویم است که دارم در شمارت که دارم آن شما را رعایت از آنچه میکنم و من
 بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ وَمِنْهُمْ مَنْ لِيَسْمَعُونَ لِيَكُ أَفَانَتْ لِسْمَعُ
 فارغم از آنچه میکنید و ایشان کس است که گوش می اندازد بگوشی ای ای پس تو می شنوی
 الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ وَمِنْهُمْ مَنْ نَبْطِرُ لِيَكُ أَفَانَتْ تَهْدِ
 کور را و اگر چه نیابند بفعل و ایشان کس است که نگاه میکند بگوشی ای ای پس تو راه می بینی
 الْعَمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ
 کور را و اگر چه باشد که نمی بینند پروردگارتو خدا ظلم میکند مردم را چیزی و لکن
 النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ كَانِ لَمْ يَلْبُوا إِلَّا
 مردمان بر خود نشان ظلم میکنند و روزی که محسور میکنم و ایشان را گویا درنگ کرده اند مگر
 سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ لَمَّا خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 ساعتی از روز است سخت یکدیگر دارند میان خود تحقیق زمان کردند آنان که تکیه نمودند
 بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مَهْتَدِينَ وَإِنَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي
 ملاقات خدا را و نمودند هدایت یافتگان و ای ای بنمایم ترا بعضی از آنچه
 نَعْدُكَ أَنْ تَقُولَ فَإِنَّا مَرَجِعُهُمْ إِلَى اللَّهِ شَهِدًا عَلَىٰ مَا
 وعده داده ایم ترا ای ای هم ترا پس بر ما است بازگشت نشان پس خدا شاهد است بر آنچه

تاویل
 یعنی بنویسند چیزی بخبر از بزرگان
 و عیند بر او شنیدند و از او
 حضرت استعلام کرده اند
 چنانکه در حج
 از ایشان
 حضرت صادق علیه السلام است
 و منهم من لا يؤمن
 مراد
 بیان
 مصداق در واقع است
 یا بیان آنکه بعضی از آن
 نمیدانند که در آن
 مما عملنا
 حق است اما از
 بگویم محبت مؤمنان
 راه عبادت
 بگویم و بگویم
 ای ای زود بگویند حضرت
 بایه سیف و زود بگویند
 متعاقباتند از آن متعاقبات
 بود در اول علم
 الاسعه
 یعنی بگویند ترا
 در قرآن یا در رسالت
 می نمایند کسی بپندارند
 که گویا شهادت بود
 از آن
 تقدیم
 یعنی بنویسند چیزی بخبر از بزرگان
 یا در قدرت و زود بگویند
 که در دنیا بگویند از آن بگویند
 شده

يَفْعَلُونَ • وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضِيَ بَيْنَهُمْ

میکنند و از برای هر گروهی رسولیت پس چون باید رسولات ان حکم کرده بود و میباید

بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ • وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ

بجهد و پیمان اظلم کرده میگویند و میگویند که باشد این وعده اگر راستند

صَادِقِينَ • قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ط

راست گویان بگو مالک نیستم از برای نفس ضرر و نه نفعی بجز آنچه خواست خدا

لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا

از برای هر مژده و مژده است همین پس چون آید حجتشان پس و پس نمانند ساعتی و

يَسْتَقِدُّونَ • قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عِدَابُهُ بِمَا أَنْتُمْ آذِنَهَارًا

پیشتر میبینید بگو چه دیدید که اگر آمد شمارا عذابش است همگام یا روزی

مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُؤْمِنُونَ • أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ مِنْكُمْ بِهِ الْإِن

چه چیز است عتاب خواهد حجت از ان گنا بگذاران ای ایس چون بوقوع آمد ایمان می آید ایمان امر وقت

وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ • ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ

و تحقیق بودید که از است عتاب میخواستید پس گفته خواهد شد مرا آنرا که ظلم کردید همیشه عذاب

الْخَالِدِ هَلْ يَنْجِرُونَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ • وَبَسْتَبُونَ كَأَنَّهُمْ

جادوی ای جزا داده میشود مگر با آنچه میسند که کسب میکنند و چه میسند از تو که ایاحت است

قُلْ أَيْ وَرَبِّي أَنَّهُ كَذُومًا أَنْتُمْ تَنْجِرِينَ • وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ

بگو ای پروردگاران بدتر از ان نیستی حجتی است و ستمها را بگذارند و اگر ایستد از برای نفس

ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَا فُتِدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ كَمَا رَأَوْا

که ظلم کرده میبود آنچه در زمین است هر آینه خدا را وی مان و پوشیده و ستمند شما فی را چون دیدند

الْعَذَابَ وَقَضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ • إِلَّا أَنْ

عذاب را و حکم کرده شد میان شان بجهد و پیمان ظلم کرده میگویند و اما گناه است بدتر

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ

مرددند آنچه در آسمانها و زمین است گناه است بدتر از وعده خدا حجت و لیکن اکثر شان

*کحل است
یعنی برای هر گروهی رسولیت پس چون باید رسولات ان حکم کرده بود و میباید
میکنند و از برای هر گروهی رسولیت پس چون باید رسولات ان حکم کرده بود و میباید
تکلفند چنانچه است
عزها ما آنکه هر روزی
باید با حق بودن
تسبیح
شد*

*سستی شده
بعضی الحال خود از روزی است که عذاب
شماست میخواستند یا تو که آید
چه چیز از ان عذاب را از تو خواهد
خواست*

*بالابدال المدد و بالقصر
و استیصال کحل است
ا حق بود
تسبیح
چه میسند از حجت
دشمنی و وعده و وعده*

*لا اقدرت
یعنی از امید که خود را با خود
از عذاب
الذمیه
یوزر منور و از راه حجت
و است*

لا یفعلون

لَا يَعْكَبُونَ • هُوَ يَجِي وَبِئْتِ وَإِلَيْهِ تَرْجَعُونَ • يَا أَيُّهَا النَّاسُ

میدانند اوست که زنده بگردد و باز میماند و سوار بر گرداننده میخیزد همه مردمان

فَدَجَاءَ تَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ • وَهُدًى

بجین امر شمارا پندیه از پروردگارتان و تقای برای آنچه در سینهاست و هدایت

وَرَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ • قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ

در رحمتی برای مؤمنان بگو بعضی خدا در رحمتش پس بان پس بایشاد و توفیق از ان

خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ • قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ

بهتر است از آنچه جمع میکنند بگو جز دمید که آنچه را فرودستاد خدا برای شما از روزی پس او بیدند

مِنْهُ جَرًا مَّا وَجَلًا لَأَقُلُّ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ • وَمَا

از ان حایه و طایله بگو ای خدا دستور از امر شمارا ایابر خدا دروغ می بندید و حقیقت

ظُنُّ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ

کمان انگیزی بندند بر خدا دروغ روز قیامت برتری که خدا بر همه صاحب فضل

عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ • وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ

بر مردمان ولیکن اکثرشان شکر نمیکنند و بنابر در امری

وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْلَمُونَ مِنْ حَيْثُ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ

و حایه از ان پنج خواندنی و میکنند پنج کاریه که که آنچه باشیم بر شما

شَهَادًا إِذْ يَفِضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ

شهادت بدان حکما بیکه شروع میکنند در ان و بهمان میباشد از پروردگار تو از هر چند ذره

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ

در زمین و نه در آسمان و نه کوچکتر از ان و نه بزرگتر

إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ • أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

مگر آنکه هست در کتاب روشن آگاه باشید بپس که دوستان خدا را باشد ترس از ان

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ • الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ • هُمُ الْبَشَرُ

و نه است از اندوهناک میزند اما آنچه ایمان آوردند و بودند که بر زمین کار میکنند و در دنیا

خبر جمیع
سنت نبوت
از امام محمد
از فضل خداوند
ای کتاب است
عشق مالکی
شکر و سپاس

المعراج
و المبدأ
و المبدأ
و المبدأ
و المبدأ
و المبدأ
و المبدأ
و المبدأ

البشر
عشق از دنیا
و عشق از دنیا
و عشق از دنیا
و عشق از دنیا
و عشق از دنیا
و عشق از دنیا
و عشق از دنیا
و عشق از دنیا

مع

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ

در زندگی دنیا و در آخرت نیست تبدیلی در کلمات خدا را است ان

الْفَوْزَ الْعَظِيمَ ۗ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ

کامیابی عظیم و نماید که اندوهناک سازد ترا گفتار ایشان بجز آنکه عزت مصادراست یعنی اوست که

الْعَلِيمُ ۗ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ مَا يَبْتَغِ

دانا آگاهش بجز آنکه مصادراست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و پروش میکند

الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

ای آنچه میخوانند از غیر خدا شریکها را میکنند پروش مگر گمان را

وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَخْرَصُونَ ۗ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا

و میکنند ایشان مگر آنچه دروغ میگویند اوست آنچه گردانید برای شما شب را تا ببار بارید

فِيهِ وَالنَّهَارَ مَبْرُورًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ ۗ قَالُوا

در آن روز را پیش بزرگ در آن هر چه است آنهاست از برای آنکه که میتوانند گفتند

أَتُخَذُ لِلَّهِ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْعَزِيزُ ۗ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

گرفت خدا فرزند دائم یا که بودش را اوست بی نیاز ستوده مگر او را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است

إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

میت کرد شما آنچه بر این ایام میگویند بر خداست آنچه را نمیدانید

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يَفْلِحُونَ ۗ مَتَاعٌ

بگو بزرگ که آنکه می مندند بر خدا دروغ رسکار میگویند مایه لغتی است

فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ

در دنیا پس بولاست بازگشت ایشان پس سخن ایشان عذاب سخت

بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۗ وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَأُ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

بودنشان که کفر میورزند و گویان بر ایشان جز نوح را به شما میگفت فرستش را

يَا قَوْمِ إِنْ كُنْ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ

ای قوم اگر باشد که عظیم آمده باشد بر شما اقامت من و تذکره ایامهای خدا پس بر خدا

ان متبون
بجز پروش میکنند
آنچه جماعت یا آنچه پروش
از روی لغت میکنند بگویم
کانت ایام میکند
در همانا
دور
زراه
داود اندر مثل شمشیر بودن
تا در حصول بودن یا بر عطف
۱۲

بجز آنکه از آن
دیانت است که در کفر
در روز را است که آن
تا آنکه در کفر است
در دنیا است
در دنیا است
که العباد

تو گفتم

تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ

توکل نمودم پس گرد آید کار از ما و یا شریکستان پس بنا بر آن باشد کار از آن بر شما

غُمَّ ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ • فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ

اندوه پس گذارش دیدم و منمیدم را پس اگر اعراض گردید این سخن استم از شما رو مخ

أَجْرٍ إِن جِئْتُم بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ لِلَّهِ وَأَحْرَبُ إِن أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ •

مزدی نیست مزد من مگر بر خدا و ما مورثم که ما شمس از مسلمانان

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ

پس تکذیب گردانید او را پس نجات دادم او را و او را کعبه بود با او درستی و گردانیدم ایشان را جانشینان

وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

و عرق گردانیدیم آنها را که تکذیب نمودند آیاتهای ما پس به بین چگونه باشد عاقبت

الْمُنْذَرِينَ • ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَاوْتَاهُمْ

پس دادندشان پس برانجهیم از بعد او رسولان بسوس قومشان پس آمد ایشان را

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِهَا كَذَّبُوا بِهَا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ

با بینهها پس نمودند که ایمان آرند ما بگو تکذیب گردند ما را از پیش همچنین مهری بپیم

عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ • ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ

بر دوهار قدر کنندگان پس برانجهیم از بعد ایشان موسی و هارون را

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرَ وَكَانُوا قَوْمًا جَاهِلِينَ

بسوس فرعون و جماعتش با تهای ما پس برکتی آوردن بودند آدمی گناهکاران

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ • قَالَ

پس چون آمد ایشان را حق از نزد ما گفتند بر این هرزبید محرمیت انظار گفت

مُوسَىٰ تَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْعَلُ السَّاحِرُونَ

موسی ایامیکویند بر حق را چون آمد شمارا ای سحر است این در سحر میبوند سحر کنندگان

قَالُوا اجْتِنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا

گفتند ایامد ما را تا بگردانیم ما را از آنچه یافتیم بران پدران ما را و باشد بر شما اودما

*فان تو لیتیم
بعضی از اوصاف تا از حق در آن نشان
نشان است نه بر ما*

الْكِبْرَاءِ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ • وَقَالَ فِرْعَوْنُ اسْتَوِي

بزرگی در زمین و هستیم ما هم شما را گردندگان • و گفت فرعون بسیار بزرگوار

بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ • فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا مَا أَنْتُمْ

هر ساحر و دانای را پس چون آمدند ساوان گفت هر شی از موسی بنده اند آنچه را شما

مَلْفُونَ • فَلَمَّا الْقَوَا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّمَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُطْلِقُهُ

انداخته آید پس چون انداختند گفت موسی آنچه آوردید از سحر است بپوشید خدا بزرگوار است

إِنَّ اللَّهَ لَا يَصُدُّ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ • وَيُحْيِي اللَّهُ الْخَبْثَ بِكَلْبَاتِهِ وَلُو كَرِهٍ

بیشتر که خدا باصلح کاران را قنات میکند و انداختن را بگناهش و از زمین

الْمُجْرِمُونَ • فَمَا مِنْ لَوْسِي إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ

باشند گناهکاران پس ایمان نیارند بچس مرز زنی از قومش برتر کسی از فرعون

وَمَلَائِكُهُمْ أَنْ يَفْتَهُمُ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ يَلْمِنَ

و جماعت خودشان که کسی کند شی از بدتر فرعون هر شی غالب بود در زمین و در آن بود

الْمُسْرِفِينَ • وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ

اسراف کنندگان • و گفت موسی ای قوم اگر هستید که ایمان آورده آید بخدا پس بر او

تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ • فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا

توکل کنید اگر هستید مسلمانان پس گفتند بر خدا توکل کردیم برورد گام

لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ • وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ

کردان ما را فتنه از برای گروه ظالمان • و نجات ده ما را بر رحمت خود از گروه

الْكَافِرِينَ • وَأَوْحِنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ

کافران • و وحی فرستادم موسی و برادرش که جای بازگشت بگردان از فرعونان

بُوتَا وَأَجْعَلُوا بِيُوتِكُمْ قِبْلَةً وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

خانهها و بگردانند خانهاتان را قبله • و برای دادید نماز را و بشارت ده مومنان را

وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا

و گفت موسی پروردگارا ما بدتر کسی تو که دادی فرعون و قومش زینتی و اموالی

بگفتند
بپوشید باورش و تعویذش
و گدازش و مانند اینها که گویند

فما من
مدا و حال خدا را
چونان می آید بر او بود

عزوف
بگفتند از خداوند
از ایشان در دنیا
آگاهان از او است
گفته و چنانست
بپوشید

بگفتند
بپوشید از خداوند
بپوشید از خداوند

بگفتند
بپوشید از خداوند
بپوشید از خداوند

بگفتند
بپوشید از خداوند
بپوشید از خداوند

والتفوه

والتفوه
بپوشید از خداوند
بپوشید از خداوند

در زندگی دنیا پروردگارا نامم گردانند از راه تو پروردگارا ما احواس بخون برآموشان

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنِ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيْنَا مِثْلَ الْبُلْغِ

در زندگی دنیا پروردگارا نامم گردانند از راه تو پروردگارا ما احواس بخون برآموشان

وَأَشَدُّ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و سخت بیکر برده‌هاشان پس ایمان نیارند تا ببینند آن عذاب پرورد

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ فَاسْتَقِيمُوا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا

گفت بجهت اجابت کرده‌شد دعای شما استقامت کنید و از پی مروید راه آنان

يَعْلَمُونَ • وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْيَمَّ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ

میدانند و گذرانیدم بنی اسرائیل را از دریا پس از پی رسیدند فرعون و لشکرش

بَغِيًّا وَعَدَّوْا حَتَّى إِذَا دَرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

از روی ظلم و تعدی تا چون درفش غرق گفت ایمان آوردم که نیست الهی غیر

الَّذِي مَنَّتَ بِهِ بِنَاوَا إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ • أَلَمْ نَقْدِ

آنکه ایمان آورد باو بنی اسرائیل و من از مسلمانان المال و تحقیق

عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ الْمَفْسِدِينَ • فَأَيُّ يَوْمِ نَجِيكَ بِبَدَنِكَ

نا فرمانی کردی پیش از این و دروغ گفتی و گندگان پس امروز از اندامم بموضع بندگی برآیدت

لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً • وَإِنْ كَثُرُوا مِنَ النَّاسِ عَزَايَاتِنَا

تا ایستای از برای کس که بخواهد است و در پیش که بسیار از مردمان از ایاتهای ما

لِنُغَايِلُوهُمْ • وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَاوِئِدَ وَوَرَقْنَا لَهُمْ

پروا نمودیم و تحقیق فرود آوردیم بنی اسرائیل را از منزلهای خوب و در روز دادیم ایشان را

مِنَ الطِّيبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي

از پاکیزگی پس اختلاف کردند تا آمد ایشانرا علم بدید که پروردگارتو حکم میکند

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ • فَإِنْ كُنْتَ فِي

سیاتان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف نیکوید پس از این در

شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسَلِّ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ

شک از آنچه فرودستادیم بنویسند پس از آنکه بخوانند کتاب را پیش از تو

معنی اندازم مخرج کلمت است مثل باروی
از حدیثی قاتل با حدیث را خاکی بودی
بغیرت از حق تا مردم بعد از تو بنهند
بغیرت از حق تا مردم بعد از تو بنهند
که فرق شود با حدیث است و از حدیث
عجز کردن حدیث را در حدیث
بود خاکی بنفوس و بعضی از حدیث
شعر و ادب از حدیث و از حدیث
بیشتر است حدیث است و از حدیث
خجالت دادن لطیف است حدیث
تغییرت و بر حدیث است حدیث
کجاست دادن بر حال است حدیث
با دراز نطق تابع اراده خود در حدیث
اعمال در حدیث است حدیث

عالم الهی
مجلس از آواز آواز تورا
از آواز آواز تورا
اصناف از آواز تورا
اصناف از آواز تورا

یا مطلقا یا خصوصاً
بعضی از اینهاست
بعضی از اینهاست

قصود تفسیر است

لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَلَا تَكُونَنَّ

تحقیق آید ترا حق از پروردگارت پس مباحث الهه از شک کننگان و مباحث الهه

مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا آيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ آتِ

از آنانکه تکذیب کردند بآیههای خدا پس خواهی بود از زاکفاران بدتر که

الَّذِينَ جَعَلَتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ

آیات تا نشد بر ایشان کلمه پروردگارت ایمان نمی آورند و اگر آمده باشد ایشان را

كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ فَلَوْ لَأَكَانَتْ قُرْبَةً إِلَىٰ

هر چه تا آنکه ببینند عذاب پروردگار پس هر چه بود قریبه که ایمان آوردند

فَقَعْنَاهَا إِيْمَانًا لِلْأَقْوَامِ يَوَسُّوْنَ لِمَا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

پس نفی کرده شد از ایمانش هر قوم یونس که چون ایمان آوردند روح آدمی ایشان عذاب برآید

عَذَابَ الْآخِرَةِ ۝ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ

در زندگی دنیا و بر خورگان آدمی تا وقت و اگر خواسته بود پروردگارت بر همه ایمان

الْأَرْضَ كُلَّهَا جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

در زمین همه شان تمام ای پس هر میگی مردمان را تا بشنوند مومنان

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرُّجْسَ عَلَىٰ الَّذِينَ

و مباحست هر نفسی را که ایمان آورد مگر باذن خدا و میگرداند ناپاکی بر آنانکه

لَا يَعْقِلُونَ ۝ قُلْ أَنْظِرُوا مَا ذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

عنی یا منزه عقل بگو ببینید که صفت در آسمانها و زمین و کفایت

تَعْنِي آيَاتٍ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ فَهَلْ يَنْظُرُونَ

میکنند اینها و بیم دهندگان از آنچه که ایمان نمی آرند پس آیا انتظار میکنند

الْأَمْثَلِ أَيَّامٍ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَا عَمِلْتُمْ

مگر مثل روزهای آنانکه گذشتند پیش ایشان بگو پس منظر کنید بدترین کمن با امامان

مِنَ الْمُنْظِرِينَ ۝ ثُمَّ نَحْنُ رُسُلْنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا

از منظران پس کلمات میدادیم رسولانمان را و آنانکه ایمان آوردند بخوبی آسان بود بر ما

*بفرست از ایمان بنا آوردند که ای
سودمند مرقوم یونس و مجمل
انچه بجهت یونس ایمان بنا آوردند
ایشان را خداوند آفرید آن برون
ببرای او خود از آیه آن برون
سین تا آنکه مشاهده کرد از یونس
پس غیب از عذاب و میل با این
ارباب پروردگار است میان خود
چنین و مباحث حضرت در بیان خود
چنان آید که آن در آن چهار باب
نشد در این عرض و است در این
باعتبار از عذاب تقاضای
استغفار از عذاب این صل
دان قوم یونس که مبعوث شد
حضرت یونس که در شکم ماهی
بود در شکم ماهی در شکم ماهی
و صفات یونس در شکم ماهی*

*یا لایق تو فزون را
یا عدل است را
بفرست از ایمان بنا آوردند
عذاب بر ایشان تا آید*

نظیر

بِخِ الْمُؤْمِنِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي

که چنانچه در دین من شک دارید بگو ای ایها که ایمان آورده اید اگر شک دارید از دین من

فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ

پس من کسی را که شما را عبادت می کنید از غیر خدا و لیکن من خدا را عبادت می کنم

الَّذِي تَوَفَّقَكُمْ وَأَمَرْتُمْ أَنْ أَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِنْ قُمْ وَجْهَكَ

که میسر از شما را و امر نمودم که باشم از کورندگان و اینکه در این دنیا و آخرت

لِلَّذِينَ حِينِفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ

برای کسی را که بت است و بتها را از شرک آورندگان و چنانچه از غیر

اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ إِذِ امْرَأَ الظَّالِمِينَ

خدا آنچه نفع میدهد ترا و ضرر نمیزد ترا پس اگر از کسی که در دنیا و آخرت

وَأَنْ يَمْسَسَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْ لِيُخَبِّرْ

و اگر کسی کند ترا خدا با ضرر کسی نمیتواند که از او ببرد و اگر خواهد ترا بجزای

فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ مِمَّنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ

نیت را نمیند و نصیب را میسر از آنرا میکند بخواند از بندگانش و او است که مهربان

الرَّحِيمُ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى

رحیم بگو ای ایها که ایمان آورده اید حقیقت امر شمارا حق از پروردگارتان رسیده است پس هر که هدایت

فَأْتَمَّ يَهْدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَأَمَّا يُضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكَ

پس هر که هدایت کند من هدایت میکنم برای خود و هر که گمراه شود من گمراه نمیکند و آنچه من بر شما

بِوَكِيلٍ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ لِيُحْكَمَ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يُحْكَمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ

وکیل است و آنچه را که وحی میکند به تو بپذیر تا آنکه حکم کند خدا و او است بهترین

الْحَاكِمِينَ ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَكَيْفَ

حاکمان است و چنانچه است و چگونه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا ایست که مهربان و مهربان

*دلالت
عبر و ما سورم که در این
از هم بعضی از اینها
نشان میدهد در حدیث
که حق را از دست
آورد
یا میخورد از باطن شایسته
بسیار بر زمین حق*

اَجْرًا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لِّقَوْلِنَا مَا يَجْسِبُ

باز پس نذارم از ایشان عذاب را تا مدت محدود بر عینه میگویند چه بازوست ترا

الْأَيُّومَ بِأَيْتِهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ

اگاه بشاید روزی از ایشان ترا خواهد شد که آینه از ایشان دروغ میگردد ایشان را آنچه بودند که باور

لَيْسَتْ هَزُونَ • وَلَكِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رِجْمًا ثُمَّ نَرَعْنَا هَا

استهزا میگردند در هر سینه اگر گشاییم لب ترا از خوف رحمت پس باز دارم گش

مِنَهُ إِنَّهُ لَيُؤَسُّ كَفُورًا • وَلَكِنْ أَذَقْنَا نَعْمَاءَ بَعْضِ أَهْلِ مَسْجِدِنَا

از او بترس که هر سینه ما سبکست در هر سینه اگر گشاییم او را نعمت بهر از سختی رجبی ترا

لِقَوْلِنَا ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي لَفُضِحْ قَوْلَ الْإِنْسَانِ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا

هر سینه میگوید البته فرست برهیا از من بترس که او هر سینه دمان داد است گشاییم صبر نمودن

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ • أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ فَلَعَلَّكَ

داو من کارهاش ایستد را امان از برای ایشان است امرش را بر عظیم پس باشد که تو

تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوْحَىٰ لِيكَ وَصَاحِقٌ بِهٖ صَدْرُكَ • إِنَّ يَقُولُوا

ترک کننده ای بعضی از آنچه وحی است او بر تو و تنگ میگرد بان سینه است که میگویند

لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كُنُوزًا وَجَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ

اگر خود نرسد او ترا بر او کس با نماند باور فرستد بر اینست که تویم و بپند

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ • أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَبَهُ قُلْ فَاتُوا

و خدا بر همه چیز دانست یا میگویند دروغ گفت از او بگویند ترا

بَعْثِ رَسُولٍ مِّثْلِهِ مَفْتَرًا • يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِرَبِّكُمْ

در سوره متش بر او بگفته شده ما دروغ گفتند از او بگویند ترا

فَلَمَّا لَسِبْتُمْ إِلَىٰ الْكُفَّارِ فاعْلَمُوا

عین خدا اگر بستند استخوان پس از اطاعت نمودن مر شما ایس با بنید

أَنَّمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَإِنَّ لِلَّهِ أَهْلًا مَّسْلُومًا

نما خود فرستادند بعلم خداست و اینکه منت الهی کرد او پس ای شما بستند مسلمانان

*انت نذر
شسته حضرت که بان
سجده آن که شکران
سبب آن که گشته شود
والله اعلم
بما*

یا مسلمانان یا مسلمانان

از پیشانی برآید و بر سر برسد

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا نُوفِيَ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَ هَمَّ فِيهَا
 كه كسي باشد كه بخواهد زندگي دنيا و زينت آن را تمام ميدهم برایش ترا که در این دنیا زارند
 وَهُمْ فِيهَا لَا يَحْسِبُونَ ﴿١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا
 دشت آن در آن کم کرده شوند اهل آنه که سفید گوشت مریشان را در جهنم کمر
 النَّارُ وَجَطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ اَمِنْ
 آتش و ناله گوشت آنجا کردند در آنجا و باجیزت آنجا هستند که میکنند ای ایستاده
 كَانَ عَلٰى بَدَنِهٖ مِنْ رَبِّهٖ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ
 باشد بر بدنه از پروردگارش و از پی او باشد شاهد از او در پیش
 كِتَابٌ مُّوسٰى اِمَامًا وَرَحْمَةً اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهٖ
 کتاب موسی پستوا و رحمت اهل ایمان می آرند با این و کسی که از نبوت دان
 مِنَ الْاَجْرَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدٌ فَلَا تَكُ فِي مِرْبَةٍ مِّنْهُ اِنَّهٗ اِلْحُوٓٔ
 از گروه های دشمنی است و وعده گاه است پس همیشه در آتش از آن بدتر است حق است
 مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنْ كَثُرَ النَّاسُ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِنْ
 از پروردگاتو ولیکن اکثر مسلمان ایمان نمی آرند و گویست ظالمتر از آن
 اَفْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰٓئِكَ يَعْزُوزُونَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُولُوْنَ
 بست بر خدا دروغ گفتن اهل آنه می شوند بر پروردگارشان و میگویند
 الْاَشْهَادُ هٰؤُلَاءِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوا عَلٰى رَبِّهِمْ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلٰى
 گواهان اینها اهل آنه دروغ بستند بر پروردگارشان آگاه باشید که لعنت است بر
 الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عَوَجًا
 ظالمان اهل آنه باز دارند از راه خدا و میبندند از آنج
 وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُونَ ﴿٥﴾ اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مَعِيْنَ فِي الْاَرْضِ
 در ایشان باجرت ایشان کافرند اهل آنه نباشند عاقد کنندگان در زمین
 وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاءٍ يُّضَاعِفْ لَهُمُ الْعَذَابَ
 ونباشد مریشان از غیر خدا هیچ دوستان مضاعف کرده شود مریشان از عذاب

عینه
 گفته اند او اینند دلیل بر عقل است
 در آرزوی آنست که از طاعت خدا
 و در آرزوی آنست که از طاعت خدا
 گوید و از راه سعادت که از راه سعادت
 موافق در مخالفت رسول است
 کان علی بدنه از او باشد شاهد از او
 اهل آنه است که از رسول است
 مونس است از عبادی که ایمان یافته اند
 در آیات موعودین از آنست که در آیات
 در جهنم حاضرند و در جهنم حاضرند
 رسول معصوم است از عذاب و در آرزوی آنست
 ویران را در ایام حکیم

کریج که از آن است
 دین است از آنست که گویند
 آسمان
 سعادتی و از اینست که علم اسلام
 و در زمین با علم اسلام

مکانها

کافری که از آنست که علم اسلام
 در زمین با علم اسلام
 سعادتی و از اینست که علم اسلام
 و در زمین با علم اسلام

مَا كَانُوا لِيَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ۝ أُولَٰئِكَ

نیتند که بتوانند شنیدن و بینند که به بینند *الهانز*

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ لَا

کسانی که زمان کردن در لغزشهاشان و گم شد آفتاب آن آنچه بودند که دروغ می بستند ما

جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِسُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

جاست بر بندیشان در اوقات ایشان زبان کاران بدست که آنها ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاجْتَنَبُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

و کردند کارهای خوب را و دست رفتی نمودند به پروردگارشان الهانز *اسل*

الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ

بهشت ایشانند در آنجا جاودامان مثلند دو گروه *چین کور* و *کور*

وَالْبَصِيرَ وَالسَّمِيعَ هَلْ لِيَتَوَيَّانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَقَدْ

و بینا و شنیدار اینک می باشند مثلا ایست نفر میکنند و تحقیق

رَأْسُلَنَا نُوْحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَأَكْمَرُ نَذِيرِ مِثْلِهِ ۝ إِنَّا لَا نَعْبُدُ

رستادیم نوح را بقومش برتر از من و شما را ایم و بندگان شما که می پرستند

إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ

جز خدا برتر نمی رسم بر شما عذاب روز پرورد *کس گفتند حج*

كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَزَّلَكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَزَّلَكَ تَبَعَكَ

کافر شدند از قومش معنی بنم ترا *مکرب نه* مثل ما *و معنی بنم ترا که پروردگندت*

إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَزَّلَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ

جز آنکه ایشانند *دوایگان ما در مبدأ و اندیشه* و معنی بنم شما *برحرف* *بمع*

فَضْلٍ بَلَّغْنَاكُمْ كَذِبِينَ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ

مزیقی *بلکه کان بیکم شما را در و غلویان* گفت ای قوم من *بجز زوید اگر* *بوده* *بشتم* *بر*

بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَنَا نَبِيٌّ رَحِيمٌ مِنْ عِنْدِكُمْ فَعِمَّتْ عَلَيْكُمْ أَنْزِلُ مَكُوهَا

سجته *از پروردگاتم داده شد مرا رحمت از روش* *کس پوشیده شده شد* *بر شما ای جز کم شما را*

بیان خسر در پروردگارش
یا این بخت

یا رسیدند به پروردگارش

کمی گفت نوح

یا کافر شدند از قومش

یا زود ایم

از پروردگارش
که گفتند انوار کلام
از پروردگارش
که گفتند انوار کلام

وَأَنْتُمْ هَاكَأَرْهُونَ • وَيَقَوْمٌ لَا اسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَنَا مِنْ جِزْيَةٍ

و شما بایستید در آنجا خود را از ایشان بپوشانید و ای قوم بی علم از شما برادر ما بایستد مزدی

الْأَعْلَى اللَّهُ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَا قُوَارِبِهِمْ

مگر بر خدا و نیستم راننده آنرا ایمان آوردند بجز در ایشان ممانعت کنندگان برادرگانش

وَلَكِنِّي أَرِيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ • وَيَقَوْمٌ مَنِصْرِي مِنَ اللَّهِ إِنْ

و لیکن ای منم شما را می بینم که جاهل میورزید و ای قوم که با من میجوید از خدا اگر

طَرَدْتَهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ • وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَيْرٌ مِنَ اللَّهِ

را اندم آنرا ای ایس بر او نظر میکنند و من نمیگویم بر شما را که در دست فریبناز خدا

وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لِي مَلِكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي

و نمیدانم غیب و نمیگویم بجز که من از شما ام و نمیگویم بر آنرا که بخواهم می بینند

أَعْيُنِكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي نَفْسِهِمْ إِنِّي ذَا

چشمها شما که نمی در دست ترا خدا خیریه خدا و اما سرست با خود در نفسها ایشان است بجز در این

لِمَنْ الظَّالِمِينَ • فَالْوَايَا نُوحٍ قَدْ جَادَلْتَنَا فَكُتِرْتْ جِدَالِنَا

بسیار ما را از آنچه وعده میداد از دست تو ای نوح عیسی عدال کردی با ما پس بسیار کردی جدال با ما

فَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ • قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ

پس بیار ما را آنچه وعده میداد از دست تو ای نوح کت جبرائیل است که مرا آید شما

بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ • وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ رَدَّ

از خدا اگر خواسته شد و نیستند شما را که ننگندگان دفع نمیدهند شما را نصحت من از خواهی

أَنْ نُنْصِحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ

که نصحت کنم شما اگر باشد خدا که خواهد ایس که او کند شما را او است هر که گناهش دلور او

تَرْجِعُونَ • أَمْ يَقُولُونَ افتره قل إن افترته فعلي أجر امي وأنا

بر او ایسده میبویز ای امید میدزد بر وجه نیت از او بر او اگر بر وجه نیت ام از ایس نیت بر وجه کوفه و من

بِرَبِّي مِمَّا يَكْفُرُونَ • وَأَوْحِيَ إِلَيَّ نُوحٌ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ

فارغ از جرم کردن شما و وحی فرستاده بودم بنوح بجز که ایمان نخواهند آورد بر تو است

تیر نماند عدل
۱۳

*بغیبت
در بیان با حضور ستمکاران
که در آن وقت از جانب راست
بوقول در راه و از آن جهت که
بوقول در راه و از آن جهت که
بوقول در راه و از آن جهت که*

*در دفع القلق
عذر یکی سگان بغیر از حق است
و یکی که با او در آن وقت
تا باشد و از آن جهت که*

*بغیبت
در بیان با حضور ستمکاران
که در آن وقت از جانب راست
بوقول در راه و از آن جهت که
بوقول در راه و از آن جهت که
بوقول در راه و از آن جهت که*

الْأَمْنُ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَسُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ **وَصَنَعَ الْفُلْكَ**
 بِأَعْيُنِنَا وَوَجِّينَا وَاللَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعَذَّبُونَ
وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَ مَرْعِيَةَ مَلَأً مِنْ قَوْمِهِ سَخِرَ وَامِنْهُ قَالَ
 إِنَّ لَسَخِرَ وَمِنْهَا فَأَنَا لَسَخِرُ مِنْكُمْ كَمَا لَسَخِرُونَ **فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ**
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ حَتَّى إِذَا جَاءَهُ
 أَمْرًا وَفَارَ السُّورَ قُلْنَا اجْعَلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَئِشِينَ
وَأَهْلَكَ الْأَمْنُ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا
قَلِيلٌ وَقَالَ رَكِبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ حَجْرِيهَا وَمَرْسِيهَا إِنَّ رَبِّي
 لَغَفُورٌ رَحِيمٌ **وَهِيَ حَجْرِي** بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى
 نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ
الْكَافِرِينَ قَالَ سَاوِي إِلَى جِبَلٍ يَئِيسٍ مِنَ الْمَاءِ قَالَ لِأَخِي
 الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ الْأَمْنُ رَحِمٌ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ

*حزب
بغیبت
در بیان با حضور ستمکاران
که در آن وقت از جانب راست
بوقول در راه و از آن جهت که
بوقول در راه و از آن جهت که
بوقول در راه و از آن جهت که*

امروز از امر خدا مگر آنرا را رحم گوید و قابل شد بیعت آن لکن موج پس شد

کتابی که در این کتاب است
و درین کتاب است
و درین کتاب است
و درین کتاب است

مِنَ الْمُعْرِقِينَ • وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَّمَاءُ اقْلَعِي وَ

از عرق آهسته کان و گفته شد ای زمین منور بر آب را در اسمان برگیر و

غِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بَعْدًا

کم کرده شد آب و گذارده شد امر و قرار گرفت بر جودی و گفته شد بآن باد

لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ • وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ اهْلِ

مراده ظالمانرا و نداد نوح برود و گفت ای من گفت برود و گفتم بود از این

وَأَن وَعَدْتُكَ الْحَقَّ وَأَنْتَ أَجْمَلُ الْحَاكِمِينَ • قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ

ببرکت تو وعده تو حقیقت و تو ظالمین حکما میسند گفت ای نوح بپوش او نیست

مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْعَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي

از امانت بپوش که امر بپوش نیست پس خواه از من ای کجاست مرترا بان علی بپوش

أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ • قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ

بپندمیدم ترا از نادانی از نادانان گفت برود و گفتم بپوش من بپوش بپوش از

أَسْأَلُكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ

بخوانم ای خدا نمیشد مرا بان علی و اگر نیاموزی مرا در حجت سخن مرا بپوش از

الْخَاسِرِينَ • قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ

زایفارنگی گفته شد ای نوح برود ای بپوش از ما و برکتی بر تو

وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأَمْ سَمِعْتَهُمْ يَسْمِعُكَ مِمَّا عَنَّا

و بر امتهما از آن بود با تو و امتهما که باشد که برود از خود و از این پس از او است از ما عذاب

الْيَمِّ • تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا

برود این از اخبار غیبی که وحی میفرستیم تو بودی که بدانی از ما

أَنْتَ وَلَا قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ • وَ

تو و قوم تو از پیش این پس صبر کن که عاقبت منزه است از کافران و

إِلَىٰ عَادِ إِخْوَانِهِمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِ

بپوش عباد برادرش ن بود گفت ای قوم بپوش خدا را نباشد مر شماراج اله جز او

و درین کتاب است
و درین کتاب است
و درین کتاب است
و درین کتاب است

و درین کتاب است
و درین کتاب است
و درین کتاب است
و درین کتاب است

و درین کتاب است
و درین کتاب است
و درین کتاب است
و درین کتاب است

و درین کتاب است
و درین کتاب است
و درین کتاب است
و درین کتاب است

ان الله

ان انتم الامفترون يا قوم لا اسلكم عليه اجرا ان اجرى

میتند شما اگر افترا بزدان ایسے قوم پیچھا سم از شما بران مردی نیست مروت

الا علی الذی فطرني افلا تعقلون ويا قوم استغفروا

مگر برکت منی ہر ایسے نامی مایند عقل وایسے قوم اگر ستم خواہد از

ربکم ثم توبوا الیه یوسل السماء علیکم مددرا ویزدکم قوۃ

پروردگان لایست قیلولی او فرستد آسمانرا بر شما بی زنی و ستم بر شما قوت

الی قوتکم ولا تتولوا مجرمین قالوا یا ہود ما جئنا ببینۃ

بقوتان والوا من میکند کتا مھالسن گفتند ایسے ہود آیاورد بما ستم

وما یخبرنا رکی الھتنا عن قولک وما یخبرک بمؤمنین

و ستم ما ترک کنندگان الھمان از کھنت تو و ستم ما ہر ترا کروندگان

ان نقول الا اعترک بعض الھتنا بسوء قال انی شھد

میکوم جسرا کہ ستم ترا بعضی از الھمان مایسے گفت ہر کھنت گواہ میکروانم

اللہ واشھدوا انی بری مما لشرکون من دینہ فیکدو

خادرا و گواہ شھید ہر کھنت مہر نام از انکے شرک میدارید از غیر او پس طارہ کھنت مرا

جمیعا ثم لا تنظرون انی توکلت علی اللہ ربی وربکم ما

ہمہ پس ہمت مدید ہر کھنت کہ من توکل کردم بر خدا پروردگار من و پروردگار شما ستم

من دایۃ الاھواخذ بنا صینھا ان ربی علی صراط مستقیم

سج صینہ کرا اند او کھنت ہمت ہر کھنت شین را ہر کھنت پروردگار من بر ماہ راست

فان تولوا فقد ابلغتکم ما ارسلت بہ الیکم ولست خلف ربی

پس اگر ارا من کند پس تحقیق رسانیدم شما انکے دستاوردہ شدم بان بوسہ شاکے دشمن کروانند پروردگار من

قوما غیرکم ولا تضرورنہ شیئا ان ربی علی کل شے

کوئی غیر شما را و ضرر نہیں سازد اورا چیزی سے ہر کھنت کہ پروردگار من بر تمہہ جسرا

حفیظ ولما جاء امرنا مجئنا ہودا والذین امنوا معہ

سجلیت و پیچھے آہ امرنا کجاست داوم ہودرا دانانند ایمان آوردہ بودند ما باو

تھے مغلوب
و مملوک شدت و کفر
ناصہ شین است در کجاست
اصناف و شین
زودا و مکن
اصت
ناصہ
واللہ اعلم

بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجِّنَا هُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝ وَتِلْكَ آيَاتُ جَدِّدِ الْآيَاتِ

برحمتی از ما و نجات دایمیت را از عذاب سخت و آیت عاد که آنها را در این آیه

رَبَّهُمْ وَعَصَوُا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝ وَاتَّبَعُوا

پروردگارش را و اطاعت نمودند رسولانش را و هر کس که از فرمان او سرپیشتی می نمودند و از فرمان او سرپیشتی

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةُ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا أَنْ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ

در این دنیا لعنت را آوردند و قیامت آگاه بشدند پس لعنت عاد گناه شد پروردگارش را

الْأَبْعَدَ الْعَادِ قَوْمَ هُودٍ ۝ وَالْيَهُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ

آگاه بشدند بلکه با عاد که قوم بود است و یهودی نمود برادرشان صالح گفت ای قوم

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ مِنْ تَحْتِهِ

پرستید خدا را بنیادش در آسمان است و او است که از زمین و

الْأَنْهَارَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ مِنْ تَحْتِهِ نَجَاتٍ لِّكُلِّ قَوْمٍ ۝

نهرها را و از آسمان آب فرستاد پس جاری شد از زیر آن نجاتی برای هر قوم است

قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ

آگاه بشدند گفتند ای صالح بحقیق بودی در ما امید داشته شدی پیش از این ایمنی مکنی ما را که

نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝

پرستیم از آنچه میپرستند پدر ما و ما در شک هستیم از آنچه میخواند ما را بدان که شکستگان از راه

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ

گفت ای قوم بفرمایید اگر باشم بر سر کعبه از پروردگارش داده شد مرا از خودش

رَحْمَةً مِّنْ بَيْتِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتَهُ فَمَا تَزِيدُونِي غَيْرَ خَيْرٍ ۝

رحمتی پس بگفت که مایه کند مرا از خدا اگر نماند مانع کنم او را پس خواهی افزود مرا از رحمت رحمت را

وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ قَدْ رَوَاهَا تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ

وایه قوم این ناقه است از برای شما آیتی است پس والدان بدانند که خورد در زمین خدا

وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَإِنَّ عَذَابَ قَرِيبٍ فَعَقَرُوهَا فَهَذَا

و در حقش بدی مکن پس خواهی گرفت شما را عذاب نزدیک پس بگردد او را پس گفت

یا قوامی
بر غیر او ایمنی
نمکنی

و اتبعوا

از این سوره در روز شنبه

مِنْ سَجِيلٍ مَنْصُودٍ ۝ مَسْؤَمَةٍ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
 از سجیل برسم نهادند نشان کرده شش نزد پروردگارتو ویت آن از ظالمان
 بَعِيدٍ ۝ وَالْمَدِينِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 دور و بسوی دین برادرش ان شعیب گفت ای قوم بپرستند خدا را
 مَا لَكُمْ مِنْ آلِهِ غَيْرِهِ وَلَا تَنْفَعُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرِيكُمْ
 نماند در شما هیچ الهی جز او و کم میکند پیمان و ترازوز را بپرستی که من می بینم شما
 بِخَيْرٍ وَإِنِّي خَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ ۝ وَيَا قَوْمِ اتَّقُوا
 باخیر و بپرستند من میترسم بر شما عذاب روزی که احاطه کند و ای قوم تمام بید
 الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَجْسُوا النَّاسَ بِأَشْيَاءِهِمْ وَلَا
 پیمان و ترازوز را بعد و کم میکند از مردمان چه باشد از آن وقت
 تَعْوَفِي فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ يَقِيْتُ لِلَّهِ خَيْرًا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
 میکند در زمین منس و کندگان باقی نماند خدا بهتر از پرستش از شما اگر شما ایمان
 وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۝ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ
 و میترسم بر شما نگهبان گفتند ای شعیب ایمان از تو میسر میسر ترا
 أَنْ تَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَأَنْ نَفْعَلَ فِي مَوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ
 که ترک کنیم آنچه را می پرستیدند پدرمانا یا آنچه بپرستیم در اموالمان آنچه بخواهیم بپرستیم که تو
 لَأَنْتَ أَحْكَمُ الرَّاسِخِينَ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ
 پرستند تویی پروردگار بهتر یافته گفت ای قوم چه دهید که اگر لوده بپرستم بر سر سجده
 مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ خَالِفَكُمْ
 از پروردگارم روزی که از پروردگارم روزی خوب و نیکو بپرستم که خلاف کنم شما را
 إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۝
 در آنچه بپرستم شما را از آنچه بپرستم بپرستیدند که بپرستیدند بپرستیدند
 وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝ وَيَا قَوْمِ لَا
 ویت تو فو قی من بر خدا بر او توکل کرده ام و با او بازگشت میکنم و ای قوم

ضعیف
الجزء

نخستین سوره از سوره شنبه

از این سوره در روز شنبه
مفروض بود که این حالت
در وقت شنبه در روز شنبه
جواب است در احوال و تقاضای
است و ایام

از این سوره در روز شنبه
مفروض بود که این حالت
در وقت شنبه در روز شنبه
جواب است در احوال و تقاضای
است و ایام

از این سوره در روز شنبه
مفروض بود که این حالت
در وقت شنبه در روز شنبه
جواب است در احوال و تقاضای
است و ایام

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

يُحْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ

برسنگ نذار و شما را محنت با من که برسد شما را مانند آنچه رسید قوم نوح و قوم هود

هُودٍ أَوْ قَوْمِ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ۗ وَاسْتَغْفِرُوا لِذَنبِكُمْ

بود را یا قوم صالح ملک و نباشد قوم لوط از شما دور و امرشتر خواهد از مردگان

ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ۗ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ

پس توبه کنید به سوی او بجز آن بهتر از پروردگارم هرمان و دست راست گفتند به شعیب نمی یابستیم

كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ

بسیار از آنچه می گویی و در هر کس ما می بینیم ترا در میان خود ما نالسن و اگر نه پیوسته و جمعیت تو هر چه می گویی راد ما بودیم

وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِزٌّ ۗ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعْرَضْتُمْ عَنْ اللَّهِ

و نیست تو بر ما غالب گفت ای قوم ایما جمعیت من غرضم از شما از خدا

وَإِتَّخَذْتُمُوهُ وِرَاءَ كُمُ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۗ وَابْقُوا

و گرفتید او را از قضا تا آن پشت افتاده برترم پروردگار من بمانی می کنید محاط است و ای قوم

أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ يَعْلَمُونَ مِنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ

ببینید بر توانمندان بر سر زمین کند زده ام زود باشد که بدانند که گیت که می آید او را عذاب

يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۗ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَبٌّ ۗ وَلَمَّا جَاءَ

که رسوای کند او را و گیت که او در و عکوست و چشم در راه چشم من است که تا شما چشم در راه من و چشم آمد

أَحْرَانًا بَخِينًا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ

امر ما حکایت دادیم شعیب را و آنانکه ایمان آوردند با او بر رحمت از ما و گرفت

الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْحَوْا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۗ كَانَتْ لَهُمْ

آنانکه ظلم کردند فریاد و شک پس رویدند در حال نشان بر جانے ماندگان کونا اقامت

يَغْوُ فِيهَا الْآبَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعْدَتْ ثَمُودُ ۗ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

مستند در لها آگاه بشید ملک مبین را جانانه بگشت محقق و تحقیق دست دادیم

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۗ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا

موسسه را با آیتها و حجت روشن بجز نسیب غنم و جماعتش پس پروردگار از

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

أحر

*امروز است که در این خصوص گفتار است
 و زمین منور است و آسمان تاریک است
 و زمین منور است و آسمان تاریک است
 و زمین منور است و آسمان تاریک است*

امْرُؤِعُونَ وَمَا أَمْرُ عُونَ بِرُشِيدٍ • يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 امْرُؤِعُونَ را و بنود امرش یعنی درست است • پیشتر و نخستین روز قیامت
 فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ • وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً
 پس برآوردن آن درشت و بدست گنجانید • ورود که آورده شده و آردن کرده شد در این قوم لعنت را
 وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُبْسُ أَلْفُ الْمُرُودِ • ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصَةٌ
 و روز قیامت بدست گنجانید که عطا کرده است • این از اخبار شهرت است که میجوایم از آن
 عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ • وَمَا ظَلَمْنَا هُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 بر تو از اینها قیامت در روین شده • و ظلم کردند ایشان را و اینست که در آن بر خود داشتند
 فَمَا آغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
 پس کفایت نموده ایشان را آلهت آن که میخوانند از عیب خدا هیچ چیز
 لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ • وَمَا زَادُهُمْ غَيْرَ تَبْيِيبٍ • وَكَذَلِكَ أَخْذُ
 چنانکه امر بر آوردگار تو و نه امر خود ایشان را جز بکار • و همچنین بدست گرفتن
 رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ • إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ • إِنَّ
 بر آوردگار تو چنانکه میگردد شهرها را • و بها طالع بدست گرفتن بر آوردگار تو بدست گرفتن
 فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ • ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّارُ
 در این امر آیه است ماز که رسید از عذاب آفت گنجانید که حج کرده شود در آن روز
 وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ • وَمَا نُوَخَّرُهُ إِلَّا لِأَجْلِ مَعْدُودٍ • يَوْمَ
 و آن روز است حاضر گرداننده شدن • و تا چیزی اندازم از آنکه از زمان رفتن زمین روزی که
 بَأْتِ لَأَنْتَكُمُ النَّارُ لِأَيُّ ذِيهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ • فَمَا الَّذِينَ
 بیاید سخن میگوید آن سخن که ماز آنکه در آید آن است که بدست گرفتن است پس با آنکه
 شَقَوْنَ فِي النَّارِ لِمَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ يُفْرَوْنَ وَهُمْ لَا يَخْلُفُهُمْ • خَالِدِينَ فِيهَا مَا
 گرفتند پس باشند در آن بر آید بدست گرفتن در آنکه زیاد بدست گرفتن و آید آن است که بدست گرفتن
 دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ لِأَمْسَاءِ رَبِّكَ • إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ
 باشد آسمانها • در زمین • مگر آنچه خواهد باشد بر آوردگار تو بر آوردگار تو بر آوردگار تو

کسب یافته در آن
 علیکم السلام
 بعضی از اخبار است
 جادوان بود
 عدالت یافتند
 نقصان یافتند
 عجز کردند
 آزارت
 این عالم
 بیان آن
 در وقت
 و اینست که
 در وقت
 و اینست که
 در وقت
 و اینست که

مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أَوْ لَوَاقِبَةٌ يَهْوُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْآخِرِ

از قریبهای پیش از شما صاحبان فضل که می نهند از فساد در زمین

الْأَقْلِيَّةَ مِمَّنْ آمَنَّا مِنْهُمْ وَابْتَعُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ

جز اندکی از آنانکه کجاست و ایمان یافتند از او و پیروی نمودند از آنکه ظلم کرده و آنچه را ننگین گردانیده اند در آن

وَكَانُوا حَرِّمِينَ • وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَ

و بودند گناهکاران و نباشد پروردگارتو که بپاک گرداندت چهاررا بظلم و

أَهْلَهَا مُصْلِحِينَ • وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً

اهل الهایند مصلحان و اگر خواست بود پروردگارتو هر مینه گردانیده مردمانت را واحد

وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ • إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ

و همیشه نهند مختلفند گمان مگر آنرا که رحم کرد پروردگارتو بر او از بر آنست که هر مینه از

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ •

و تمام شد کلمه پروردگارتو که هر مینه پر خواهد کرد جهنم را از جن و انس همه

وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَبِّئْتُ بِهِ قَوْمًا كَذَّابِينَ

و همه را میخوانم بر تو از اخبار رسولان آنچه ثابت میگردد ایمان دلت را و بعد ترا

فِي هَذِهِ الْحَقِّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ • وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا

در این حق و نصیحت و بند از برای مومنان است و بگو ممانرا که

يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ • وَانظُرُوا أَنفُسَكُمْ

ایمان نمی آرند بکنند بر توانایتان بگردان که مکنند ایم و منظر است بر رخ ما

مُنظِرُونَ • وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ

منظریم و مراد است غیب اسمها و زمین و بر سر او برزده انده مژومر همه

فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ • وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

پس بپرست او را و توکل کن بر او و نیست پروردگارتو بچس از آنچه میکنید

سورة يوسف علیہ السلام مائة و احدى عشرة آية و هی مکیة

از قریبهای پیش از شما صاحبان فضل که می نهند از فساد در زمین
جز اندکی از آنانکه کجاست و ایمان یافتند از او و پیروی نمودند از آنکه ظلم کرده و آنچه را ننگین گردانیده اند در آن
و بودند گناهکاران و نباشد پروردگارتو که بپاک گرداندت چهاررا بظلم و
اهل الهایند مصلحان و اگر خواست بود پروردگارتو هر مینه گردانیده مردمانت را واحد
و همیشه نهند مختلفند گمان مگر آنرا که رحم کرد پروردگارتو بر او از بر آنست که هر مینه از
و تمام شد کلمه پروردگارتو که هر مینه پر خواهد کرد جهنم را از جن و انس همه
و همه را میخوانم بر تو از اخبار رسولان آنچه ثابت میگردد ایمان دلت را و بعد ترا
در این حق و نصیحت و بند از برای مومنان است و بگو ممانرا که
ایمان نمی آرند بکنند بر توانایتان بگردان که مکنند ایم و منظر است بر رخ ما
منظریم و مراد است غیب اسمها و زمین و بر سر او برزده انده مژومر همه
پس بپرست او را و توکل کن بر او و نیست پروردگارتو بچس از آنچه میکنید

از قریبهای پیش از شما صاحبان فضل که می نهند از فساد در زمین
جز اندکی از آنانکه کجاست و ایمان یافتند از او و پیروی نمودند از آنکه ظلم کرده و آنچه را ننگین گردانیده اند در آن
و بودند گناهکاران و نباشد پروردگارتو که بپاک گرداندت چهاررا بظلم و
اهل الهایند مصلحان و اگر خواست بود پروردگارتو هر مینه گردانیده مردمانت را واحد
و همیشه نهند مختلفند گمان مگر آنرا که رحم کرد پروردگارتو بر او از بر آنست که هر مینه از
و تمام شد کلمه پروردگارتو که هر مینه پر خواهد کرد جهنم را از جن و انس همه
و همه را میخوانم بر تو از اخبار رسولان آنچه ثابت میگردد ایمان دلت را و بعد ترا
در این حق و نصیحت و بند از برای مومنان است و بگو ممانرا که
ایمان نمی آرند بکنند بر توانایتان بگردان که مکنند ایم و منظر است بر رخ ما
منظریم و مراد است غیب اسمها و زمین و بر سر او برزده انده مژومر همه
پس بپرست او را و توکل کن بر او و نیست پروردگارتو بچس از آنچه میکنید

این کتاب مشتمل بر...

تفسیر...

يُوسُفَ وَطَرَّ جُوهَ ارْضًا يَحُلُّ لَكُمْ وَجْهَ آبِكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ
 يوسف را بچند ایدیش در زمینی تا حای مانده از برای شما رؤس پدران و تو هم از بعد او
 قَوْمًا صَالِحِينَ • قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْه
 گروهی صالحین گفت گویند از ایشان بکشید يوسف را و بنید ایدیش
 فِي غِيَابَتِ حَبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ •
 در قمرهای چاه تا بردارد او را بعضی از زراعتگران اگر بکشید از آنست که
 قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ أَرْسَلْ
 گفتند ای پدر ما چیست مژرا که این بچید از ما را بر يوسف و بجز آنکه ما را اورا برینه ناهیم بفرستش
 مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَكَافِتُونَ • قَالَ أَنِّي لَمُحِبٌّ أَن
 با ما فرود آید تا اول نمایر و باز نهد و بجز آنکه ما را اورا آهسته نایم گفت بجز آنکه هرینه نماندند او را
 تَذْهَبُوا بِهِ وَآخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّبُّ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ •
 اینکه برید او را و میرستم که خوردش کرد دشمنان بشدند او را بچسبند
 قَالُوا لَنْ نَأْكُلَهُ الذِّبُّ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَكَا سِرُونَ • فَلَمَّا
 گفتند اگر خورد او را کرد و ما بشیر جمعی زور مند لنگ برش که ما در به کام هرینه خواهیم بود با او
 ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْلُوهُ فِي غِيَابَتِ حَبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ
 بردنش و اجماع کردند که بچسبند او را در قمرهای چاه دو حی برستادیم ما او
 لَتَنبِتَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ • وَجَاءُوا بِأَبَاهُمْ عِشَاءً
 که هرینه یک امر داشتند از گفتش از این ایشان میدانند و آمدند پدرش را از روز
 يَبْكُونَ • قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا لَسَبِقِ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا
 که مریستند گفتند ای پدر بجز آنکه ما رفته بودیم مسافرت میکردیم و گذشت بودیم يوسف را از زرتحمان
 فَآكَلَهُ الذِّبُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُؤْمِنِينَ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ • وَجَاءُوا عَلَى
 پس خورد از آن کرد و شیر تو صدق می کنند ما را و اگر میستیم راستگویان و آوردند بر
 قَبْضِهِ يَدِهِمْ كَذِبًا قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرًا جَمِيلًا
 چابدهش حسن درویش گفتند بچسبند بچسبند ما را و اگر میستیم راستگویان و آوردند بر

عفت حجب
نقل است که حضرت را در راه از آنجا
میکردند با خود که بود آنجا
نشسته است و چاه را در میان
و حضرت المصطفی ازین آرزو کوفته

در دیدن آن که از آنجا
آمدند آنجا
در دیدن آن که از آنجا
آمدند آنجا

وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ • وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَارْسَلُوا
 وَضَائِعًا رَحِيمًا تَصِفُ لَهُمْ أُمَّةً قَدْ خَلَتْ لَعَلَّهُمْ يَأْتُونَ
 وَارِدَهُمْ فَادَلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّهُ بِضَاعٍ •
 أَبِ ابْنِ أُمَّةٍ زَاوِيٍّ فَسَاءَ مَا يَكْتُبُ لَكَ رَبِّي وَمِثْلَهُ لَأَنْتَ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ • وَشَرَّوهُ بَيْنَ حِجْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ •
 وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ • وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَأَمْلِكَنَّ
 أِكْرَامِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَا لِيُوسَفُ
 فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ • وَمَا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتِنَاهُ حِكْمًا
 وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ • وَرَأَوْتُهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عِنْدَ
 نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ
 رَبِّي أَحْسَنُ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِكُ الظَّالِمُونَ • وَلَقَدْ هَمَّتْ بِرَبِّهَا
 وَلَئِنْ كُنْتُ تُنْفِئُ الْغَافِلِينَ • وَأَسْتَبِقَا الْبَابَ وَرَضِيَ اللَّهُ رِضًا رَافِعًا
 وَأَمَّا الْكُفْرَاءُ فَلَمَّ شَتَّىٰ بِهِنَّ فَأَلَ إِلَىٰ رَبِّهَا إِنَّهُ لَكَرِيمٌ فَاعْلَمُ

بشر
 یوحنا رت و مر و گانه
 یا ابدا
 نام
 نقش بود که اورا
 بعد و مطیبه و ایله هم

سروده
 شعر از اوران
 حال اورا نهان و شنید
 که نفوس شنید یا اگر کاروان
 زرزقان و نهان
 شنید که در
 مبعوث
 بود شنید

از این
 شعر از این چند طهارت
 یا کاروانان از راه آنکه اورا
 کیزه یا او نموده بودند

کفایت
 کفایت
 در هم فرزند سر خوانه
 در از زبان تن
 دید ملک
 مهر بود

تا اولی الامر
 که تو خود با او هر که گشت
 در تن کلام بنسب صغیر
 شوقد که در حق زلف
 چنین تقدیر کردیم تا اورا
 زرزقین صفت

قنبر
 کرد آن
 ز غم
 بسیار
 صغیرا داد اورا
 و از تو جان که در میان
 و زنجیر
 هر که است

یوحنا رت و مر و گانه

کفایت

در این داستان
 یوحنا رت و مر و گانه
 کفایت
 در این داستان
 یوحنا رت و مر و گانه
 کفایت

نور و الهیة
در اهلین تفکیک است
بزرگوار است

باید داشت جا را خدایا
و شایسته از راه است

باید داشت جا را خدایا
و شایسته از راه است

قَدَّتْ قَيْصَهُ مِنْ دُبُرِهَا لِيَسِيْدَهَا الدُّبَابُ ۗ قَالَتْ مَا جَزَاءُ

پاره کرد پیش از این و ایامند سیدش را نزدیک *کفت بیت جوایس*
مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجِنَ أَوْ يُعَذِّبَ أَلَيْمٌ ۗ قَالَ هِيَ رَأُوْدَتِي

کسی جویت باهت بد را بجز آنکه نزد من کرده شود مایه ای پروردگاری او کا بچوش نویب را
عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَيْصَهُ قَدَمٍ مِنْ قَبْلِ

از نفسم و گواهی داد گواهی از ایش که اگر باشد پریش پاره کرده است از پیش
صَدَقْتَ وَهُوَ مِنَ الْكَادِبِينَ ۗ وَإِنْ كَانَ قَيْصَهُ قَدَمٍ مِنْ دُبُرِ

پس راست گفته است از دروغ گویان و اگر باشد پریش پاره کرده است از پیش
فَكَذَبْتَ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۗ فَلَمَّا رَأَى قَيْصَهُ قَدَمٍ مِنْ دُبُرِ قَالَ

پس دروغ کفت و اوست از راست گویان پس چرخ دید پریش پاره کرده است از پیش کفت
إِنَّهُ مِنْ مَنْ كِيدُكُمْ أَنْ يَكِدْكُمْ عَظِيمٌ ۗ يُوسُفُ عَرَضَ عَنْ هَذَا

بجز که از کرم نمازانت پریش کرم نمازانت عظیم است یوسف اعراض کن از این
وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكَ كَتَبَتْ مِنَ الْخَاطِئِينَ ۗ وَقَالَ لِسُوءَةِ فِ

و امرش خواه کند بت را بدترین توریستی از خطا کاران و گفتند چنین از زمان در
الْمَدِينَةِ أَمْرَاتُ الْعَزِيزِ تَزْأُوْدُ قَيْصَهَا عَنْ نَفْسِهَا قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۗ

ستور که زن عزیز کا بجز پریش غمگین از نفس او بخصیجیک کرده بوده و شایسته از راه
أَنَا لَزَيْبَاهُ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۗ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ

پریش که مایه بیهم او را در خیانت شمار پس چرخ شنید کرمیت تراوست و پریش
وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مَتَكًا وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتْ أَخْرِجْ

و آماده کرد از برایشین شقایه دوا هر یک از ایشان ترا کارویگی و کفت پریش
عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا

برایشین پس چرخ دیدش بزرگ داشتندش و بریدند دستهاشان را و گفتند حاشی بر میت این
بَشْرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ۗ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِينَ لَمَنَنَّ فِيهِ وَ

انسانی میت اینم کرم داشته گواهی کفت پس این است که طاعت گوید ترا در آن و

مکرم
باید داشت جا را خدایا
و شایسته از راه است
مکرم
باید داشت جا را خدایا
و شایسته از راه است
مکرم
باید داشت جا را خدایا
و شایسته از راه است
مکرم
باید داشت جا را خدایا
و شایسته از راه است
مکرم
باید داشت جا را خدایا
و شایسته از راه است

باید داشت جا را خدایا
و شایسته از راه است

لَقَدْ ارَادْتَهُ عَزَّ وَجَلَّ فَاسْتَعَصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا امره لَاسْتَجَنَزَ

تحقیق کا جو مقدم ہو تو اور از لغزش پس کف ہوا کہ اور اگر نکلے ایچہ فرمایا کہ ہر اے نبی نے کلمہ

وَلْيَكُونَنَّ مِنَ الصَّاعِغِينَ • قَالَ رَبِّ السُّجُنُ اجْبُلِي مِمَّا بَدَعُونِي

دخواہ بعد از دلیلان گفت پروردگار منج زندگن دست برت بر من اراچی جو اندر ا

إِلَيْهِ وَالْأَتَصَرَّفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبَأِلِهِنَّ وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

بان و اگر کردا نے از من فریب پشانا میل خواہم سو رات ان دخواہم شد از نادانان

فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

پس اجابت کرد مر اورا پروردگارش پس کوایند ازو فریبش را برتر کی اوست شنوید وانا

ثُمَّ بَدَأَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجْنَهُ حَتَّى جِئِنَّ وَدَخَلَ

پس کوا بر سیدگش را از بعد از دیدن لکن ایچہ کہ زندگن گفت دش تاوست و دہل شد

مَعَهُ السُّجُنُ فَيَا نِ قَالَ جِدْهَا إِنِّي رَأَيْتُ عَصْرَ خَمْرٍ أَوْ قَالَ الْآخِرِ إِنِّي

ما او در زندگن دو غلام گفت کجی از لکن دو برتر کی میم خود را کہ می فت رم هم را و گفت دکرن برتر کی

رَأَيْتُ أَحْمَلَ فَوْقَ رَأْسِي خَبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئًا بَيِّنًا وَيَلَهُ أَثَرُ بَرِيءٍ

کی میم خود را کہ بر میدارم بر سرم نام را کہ میخورد مرغ از لکن خبر دہ مارا بہ تعبیرش برتر کی نامی میم

مِنَ الْمُحْسِنِينَ • قَالَ لَا يَأْتِيكُمُ طَعَامٌ تَرْزُقَانَهُ إِلَّا نَبَاتًا كَمَا بَيَّنَّا وَيَلَهُ

از میں کوا لکن گفت کجی ایہ شمارا از طعماس کہ روزی دادہ ہوتو بان کرمان کہ خبر دادہ ام تاوست

قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ ذَلِكَ جَاءَ عَلَيْنِي رَبِّي فِي تَرْكُ مِلَّةِ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

پیش از اوفہ میا بہ شما ایہ از لکن نصیریت کوا اجرت مر اید و کوا رم بدتر کی سکہ استم کجی شین جو را کہ ایمان کجی ارنہ

بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ • وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَهِيمَ وَاسْتَق

بجدا دہیان انہ بافت کوا است لکن دیروی کدیم کیش بدرام ذابرا سیم واسحق

وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ

و یعقوب باشد مر مارا کہ شریک سازیم بجدا بین جزرا اینہ از فضل

اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

ضدت بر ما دبر مردمان ولیکن اکثر مردمان شکر نمیکنند

تعبیر خود را از ان باردا

تعبیرت ان و علامت ہما

تعبیرت خود را از لکن ہم میرسد
مثل الموز

تعبیرت انہ
تعبیرت انہ
تعبیرت انہ
تعبیرت انہ

تعبیرت انہ
تعبیرت انہ
تعبیرت انہ
تعبیرت انہ

یا صاحب

تعبیرت انہ
تعبیرت انہ
تعبیرت انہ

متفرقون
بغیر متفرق و مختلف در صفات
از تصور که در قرآن مجید آمده است
و در حدیث نیز آمده است
تفاوت در اسماء و صفات
تفاوت در احوال و عقاید
تفاوت در اعمال و عبادت
تفاوت در جاه و جاهلیت
تفاوت در جاه و جاهلیت

يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَرَبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ حَرَامٌ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

ای دور صیق زندگن ای صاحبها متفرقها بهرست یابنده واحد غالب

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا

عنی پرستید از غیر گن مگر نامهای که گذاشتید باینها شما و پدران شما

أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ أَمْرٌ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا

فرستاد خدا بان روح حجتیت حکم اگر مقرر است چه که نپرسید مگر او را

ذَلِكَ الَّذِي يُقِيمُ وَلَكِنْ كَثُرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ يَا صَاحِبِي السِّجْنِ

آنست دین رست درست و لیکن اکثر مردمان نمیدانند ای صیق زندگن

أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَنْسِفُ رَبَّهُ خَمْراً وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُضَلُّ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ

الاجنابان پس خواهد داد صاحبش را شراب و اما آن دیگر پس بردار کرده خواهد شد پس خواهد خورد مرغ از

رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ

سرش حکم رانده شده آن امر که در آن حکم میخواهید گفت مرا آن که ظن داشت که نجیب است

مِنْهُمَا إِذْ كَرِهَ اللَّهُ لِيكَ فَنَسَبَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي

از آن دو یادکننده مراد صحبت پس از یاد برد او شیطان یاد کردن صاحبش پس باز در

السِّجْنِ بضع سنين وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ

زندگن چند سال گفت پادشاه بیستم که من می بینم هفت گاو و سبز هرا

يَا كُلُّهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ وَسَبْعُ سَنَبِلَاتٍ خُضِرٌ وَأَخْرَجَ يَأْسَاتٍ يَا

که بخورند آنها را هفت لاغر و هفت خوش سبز و هفت دیگر خشکها ای

أَيُّهَا الْمَلَأَ أَفْئُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ قَالُوا

جماعت میان کنید مرا در خوابم اگر هستید مراد خبر را بگوئید گفتند

أَصْفَاتٍ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ وَقَالَ الَّذِي

و شما را اسم آورده خوابها و شما را خبر بگوئید خوابها و اما گفت گفته

نَحْنُ مِنْهُمَا وَأَدْ كَرِ بَعْدَ مَهٍ أَنَا أَنْبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

کلمات یافت از آن دو و بیا و آورد بعد از سه ماه من خبر میدهم شما را بگوئید پس بفرستید مرا

تفاوت در جاه و جاهلیت

تفاوت در جاه و جاهلیت

تفاوت در جاه و جاهلیت

تفاوت در جاه و جاهلیت

تفاوت در جاه و جاهلیت

یَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَرَبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ حَرَامٌ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ
مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ أَمْرٌ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا
ذَلِكَ الَّذِي يُقِيمُ وَلَكِنْ كَثُرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ يَا صَاحِبِي السِّجْنِ
أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَنْسِفُ رَبَّهُ خَمْراً وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُضَلُّ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ
رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ
مِنْهُمَا إِذْ كَرِهَ اللَّهُ لِيكَ فَنَسَبَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي
السِّجْنِ بضع سنين وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَا كُلُّهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ وَسَبْعُ سَنَبِلَاتٍ خُضِرٌ وَأَخْرَجَ يَأْسَاتٍ يَا
أَيُّهَا الْمَلَأَ أَفْئُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ قَالُوا
أَصْفَاتٍ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ وَقَالَ الَّذِي
نَحْنُ مِنْهُمَا وَأَدْ كَرِ بَعْدَ مَهٍ أَنَا أَنْبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

يوسف أَيُّهَا الصِّدِّيقُ فِتْنَانِي سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعَ

یوسف ایسے کہ تم کو بیان حکم مارا اور نعمت کا وہ سبب کہ مجھ کو دریا ہا را بہت

عِجَافٍ وَسَبْعَ سَبَدَاتٍ خَضْرَاءَ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعَ سِنِينَ لَعَلَّ أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ

لاغر و ہنوت خوش سبز و ہنوت و کھڑکھا باشت کہ مرغ بر آدم کوس مردمان

لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ قَالَتْ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابَأَهَا حَصْدٌ م

باشد کہ پشان بہند گفت یکبارہ ہنوت سال بر عادت ہنوت پس ایچ زور دیدہ

فَذَرَوْهٖ فِي سَبِيلِهِ الْاَقْلِيْلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

پس واکند آید اور از خوش ہنوت کراڈے از انجہ سبجورہ پس بیاہ از بعد لہن

سَبْعَ شَدَادٍ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ثُمَّ

ہنوت سخت کہ بچورید ایچ پست انہر و عقیدہ از ہر الہا کراڈے ایچ نگاہ میدارد پس

يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يَغَاتُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ وَقَالَ

بیاہ از بعد لہن سال کی کہ در لہن فرماور سید شوہن مردمان و در لہن بجاب می آیند و گفت

الْمَلِكُ اَتُونِي بِهٖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ اَرْجِعْ اِلَى رَبِّكَ فَسَّأَلْهٖ

یاوشاہ بہارید نزد من اور ایس جمع آمد اور فرستادہ گفت باز کرد کہ بس صاحبت پس پرس او

مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّلَاتِي قَطَّعْنَ اَبْدِيهِنَّ اِنَّ رَبِّي بَكِيْدٌ هُنَّ عَلِيْمٌ قَالَ

حال کہ یہ بود ان زنانے کہ بریدند دستہاشان را بدین کہ برود کا مرغ بکھا و اما گفت

مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوْسُفَ عَنِ نَفْسِهٖ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا

چہ ہوو حالمان ہمکامی کہ کا مجھ سے خوب برفت را از گفتن گفتند حاشی بعد نہ استیم

عَلَيْهٖ مِنْ سُوْءٍ قَالَتْ اِمْرَاةُ الْعَزِيْزِ اَلَا اَنْ حَصَّصَ الْحَقُّ اَنَا وَاوَدُ

بر او بیج بری گفت زن عزیز ای زمان ثابت شد حق من کا مجھ سے ہو

عَنِ نَفْسِهٖ وَانَّهُ مِنَ الصَّادِقِيْنَ ذَلِكُمْ لَعَلَّ اِنِّي لَمَّا خْتَهٗ بِالْعِيْنِ

از گفتن و بدین کہ او ہمیشہ از راستگویمان ہست این بران کہتہ بود اند کہ مرغ حیانت کردہ ام اور کہاں

وَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخٰثِلِيْنَ وَمَا اُبْرِيْ نَفْسِي اِنْ

و بدین کہ خدا ہدایت نمیکند ایچہ حیانت کنندگان را و بر من میدادم نفسم را بدین کہ

دو شدن کنایت است از
سختی شکر کردن
کنایت است از انور و نور
و تجر و مثل کم
قال الملک
نقوت بعد از آنکه
سلمان خور سوز و کھار با انج
یا در آن شکر شکر و کھار
یوسف در بند بارہ بود تا عین چون
شکر خور شد و کھار
عبارت است از او در آن
بر عادت ہنوت پس ایچ زور دیدہ
صفت ہنوت اور از آن وقت کہ
صفت ہنوت پس ایچ زور دیدہ
الرجل الملک العزیز اور ایچ وقت
یوسف سخت بود از انج وقت
چشمش بود از او در آن کجا کہ
الینا و غیرہ کبر و کبر است و علیہما

تأخر کند بندہ خود یا از آن یا از بندہ خود

کفر از بندہ
کفایت از عیب
نظارت از عیب
کفایت از عیب
کفایت از عیب

النفس

النَّفْسَ لِمَا رَأَى بِالسُّوءِ الْأَمَارِ حِمِّيَّ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَ

که نفس بر اینده امر کند ه است بیدار که زخم کرد برود کارم بدتر که برود کارم از زنده رحمت و

قَالَ الْمَلِكُ اسْتَوْنِي بِهِ اسْتَحْصَاهُ لِنَفْسِي فَلَا تَكُ الْيَوْمَ

گفت پادشاه بیارید ز من او را تا خاص کردانش بر این خردم پس حج نمح کرد ما و وقت بدتر که تو امروز

لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حِفْظٌ

نزد ما بامرت و امانت گفت بردان مرا بر خزائن زمین بدتر که من نگاهدارنده

عَلِيمٌ ۝ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ

و امانت و همچنین مکنیم داوم مر یوسف در زمین که منزل کنند در گز به جا خواهد

وَلَا جُرْمَ لِمَنْ يَسْتَأْذِنُ ۝ وَلَا نَضِيبٌ لِمَنْ لَمْ يَأْذِنْ وَلَا يَسْتَأْذِنُ ۝ وَلَا جُرْمَ

بر کسی که رحمتنا را بگفته میخواسیم وصل میگردانیم چه نیکو کارانرا و هر چه

الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝ وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ

اوست بهتر است از برای آنان که ایمان آوردند و بودند که بر هر کار میزدند و آمدند برادرش یوسف

فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۝ وَلَمَّا جَهَّزَهُم

پس داخل شدند بر او پس شناخت ایشان بودند برادرش را و ایشان را که ایشان را

بِحَبَابٍ إِذْ هُمْ قَائِلُونَ يَا خَلْقُ اللَّهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِتْنَةً قَبِيحًا ۝ وَجَاءَ سَامَانَ كَرِيمًا

بر رفوشتان گفت بیارید برادرش مر سمان از پدرتان ایامی ببیند که من تمام میدسم پیمان

وَأَخِيرَ الْمَنْزِلِينَ ۝ فَإِنْ كَرِهْتُمُنِي فَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝ فَقَالَ ثَلَاثِينَ أَصْفًا نَسِيئًا

نوع بهم فرود اندک کنم پس اگر بیارید ز من او را پس نباشد پیمان مر سمان را نرود من

وَلَا تَقْرَبُونَ ۝ قَالُوا سِرًّا وَدَعْنَاهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ۝ وَقَالَ

و نزدیک مژد مرا گفتش برودن طاره خوبی میکنم ازو بدترش را و بدترش را ماهر میند کند کاینم و گفت

لِفَتْنِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا

مرغهاش را که کندارد مایه تجارت آن را در رحلهاشان باشد که ایشان بشناسند از آنچه

انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أِهْلِهِمْ

بر آمدند بر وی که ایشان با خبر که ایشان بشناسند ما را که ایشان بشناسند بر وی که ایشان

این سخن که از پدرش است

از او تقصیر است

و این سخن که از پدرش است

جمله
 گفتند ای پسر ما با تو شده از ما پیمان
 که ما را از این کفر و شرک برادر
 ان کلمه است که در این کتاب
 در این کتاب است که در این کتاب
 در این کتاب است که در این کتاب

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا مَنَعَنَا مِنَ الْيَكْلِ فَارْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ جَا

گفتند ای پسر ما با تو شده از ما پیمان که ما را از این کفر و شرک برادر

فِظُونَ قَال هَلْ لَمَنْكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا امْتَكْتِكُمْ عَلَىٰ آخِيهِ مِنْ قَبْلُ

گفتند ای پسر ما با تو شده از ما پیمان که ما را از این کفر و شرک برادر

فَاللَّهُ خِرَجَ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَمَا فَتَحْنَا لَهُمْ

پس خدا بفرست از آنها در این بودن او است که کند نیز رحم کند کان و چنگ است و در مفاصل ترا

وَجَدُوا بِضَاعَهُمْ رَدَّتْ لِيَهُمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذَا بِيضًا

یا فتنند ما به تجارت آن که باز پس داشته شده است آن گفته ای پسر ما چه می خواهیم است ما به تجارت

رَدَّتْ لَنَا وَمِمَّا أَهْلْنَا وَنَحْنُ أَخَانَا وَتَزِدُّهُمُ الْيَكْلَ بَعِيرًا

که باز پس داشته شده بنا می آید طم بر آن همان و می کشد فدا در این برادر آنها ترا و زیاد کند پیمان ترا

ذَلِكَ كَيْلٌ لِّسَيْرٍ قَال لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مَوْثِقًا

این پیمان است آن گفت خواهی فرستاد از ما با شما تا آنکه بدید مرا پیمان

مِنَ اللَّهِ لِنَأْتِيَنَّهُ إِلَّا أَنْ يَخَاطِبَكُمْ فَلِئَا تَوْهَ مَوْثِقَهُمُ قَال لَلَّهِ عَلَىٰ

از خدا که هر سینه بیاریش البته زود می آید که اعطای کرده شود شما پس چون دوش سمانت ترا گفت خدا بر

مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ وَقَالَ يَا بَنِي لَانَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا

این می گویم و کلیل است و گفت ای پسر که من در دل مشوید از در واحد و در دل شود

مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا اغْنَىٰ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَلْحَمَّ إِلَّا

از درهای جدا گانه و کفایت میکند از شما از خدا هیچ چیز نیست حکم کرد

لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ وَمَا دَخَلُوا مِنْ

برای خدا بر او توکل کردم و بر او پس توکل میکنند توکل کنندگان و چنگ در دل شدند از

حَيْثُ أَمَرَهُمْ بِأَوْهَمَ مَا كَانَ يَعْتَقُونَ مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ الْإِحَاةِ

جایی که فرموده بودت ترا پیمان شد که کفایت کند ایشان از خدا هیچ چیز جز صابغ

فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

در نفس یعقوب که بجای آورد ترا و بزرگ او هر سینه صابغ است مرا آنچه را تعلیم دادیم و لیکن اکثر

منع
 منع است از این که در این کتاب
 منع است از این که در این کتاب
 منع است از این که در این کتاب
 منع است از این که در این کتاب
 منع است از این که در این کتاب
 منع است از این که در این کتاب
 منع است از این که در این کتاب
 منع است از این که در این کتاب
 منع است از این که در این کتاب
 منع است از این که در این کتاب

تفسیر
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب

تفسیر
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب

تفسیر
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب

تفسیر
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب

تفسیر
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب
 تفسیر از این که در این کتاب

در این قصه از حضرت یونس
 در دهن ماهی و خروج از شکم ماهی
 و خلافت او در بصره و غیره
 در این کتاب مذکور است

الثَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ • وَمَا دَخَلُوا عَلَىٰ يُونُسَ أَوْ إِلَىٰ آخَاهُ قَالُوا

مردمان نمیدانند و هیچ دواخل نشدند بر یوسف کشید در بر خوف برادرش را گفت

إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْلَمُونَ • فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ

بزرگ من برادر تو ام پس غمگین مباش با آنچه نمودند که میدویدند پس جمع کرد سامان نخل را از ایشان

جَعَلَ السِّفَايَةَ فِي رَجُلٍ أُخِيهِ ثُمَّ أَذِنَ مَوْذِنًا أَيْتَاهَا الْعِبْرَانُكُمْ

گذاشت انجمن را در راعل برادرش پس ندادند آنچه که ایستادند بر سرش

لَسَارِقُونَ • قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ • قَالُوا

هر چه دزدانند گفتند و در کردند بایشان که چه کم کرده ای گفتند

تَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ • قَالُوا تَاللَّهِ

کم کرده ایم آنچه ملک را و بر آن سینه آورد انرا بار شتر است و من بآن کفیل گفتند بخدا

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنَفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ •

که تحقیق دانستیم که نیامدیم تا فساد کنیم در زمین و نیستیم دزدان

قَالُوا فَا جِزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ • قَالُوا جِزَاؤُهُ مَن وَجَدَ

گفتند پس جزایت برای آن اگر راستید در دعویان گفتند جزایش سینه یافتند

فِي رَجُلِهِ فَهُوَ جِزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ • فَبَدَأَ بِأَوْعِينِهِمْ

در معاش ایشان است جزایش همچون سزا میدهم ظالمانرا پس ابتدا کرد بطهارت

قَبْلَ وَعَاءِ أُخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أُخِيهِ كَذَلِكَ كُنَّا

پیش از ظرف برادرش را در لبه پس برود انرا از ظرف برادرش همچون جبهه کردم

لِيُؤَسِّفَ مَا كَانَ لِيَ آخِذًا يَا خَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ لِي شَاءَ اللَّهُ

از راز یوسف نبود که ببرد برادرش را در دین ملک که کند خواهد خدا

زَمْرَعٍ دَرَجَاتٍ مِّنْ لِّسَاءِ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ • قَالُوا إِنْ

بگذرید از این مرتبه سینه میجویم و بپایه هر صاحب دانش داناست گفتند اگر

لَيْسَ قَدْ سَرِقَ أَخٌ لَهُ مِّنْ قَبْلِ فَاسْرُهَا يُونُسَ فِي نَفْسِهِ

دزدی کند پس تحقیق دزدی کرد برادرش او را از پیش پس نهان است یوسف در نفسش

تفسیر
 در این قصه از حضرت یونس
 در دهن ماهی و خروج از شکم ماهی
 و خلافت او در بصره و غیره
 در این کتاب مذکور است
 در این قصه از حضرت یونس
 در دهن ماهی و خروج از شکم ماهی
 و خلافت او در بصره و غیره
 در این کتاب مذکور است

عجب از عظیم القدر است

وَلَمْ يَدَّبَّرُوا لَهْمًا قَالُوا لَنْ نَبْرُدَّكُمْ وَمَا كُنَّا بِمُنزِلِي السَّمَاءِ قَالُوا لَنْ نَبْرُدَّكُمْ وَمَا كُنَّا بِمُنزِلِي السَّمَاءِ قَالُوا لَنْ نَبْرُدَّكُمْ وَمَا كُنَّا بِمُنزِلِي السَّمَاءِ

و ظاهر بود از این بر آن گفت شما برترید از راه منزلت و خدا را ما برست با آنچه وصف میکند گفتند

يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَشِيخًا كَبِيرًا أَخَذَ حَدَنًا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

ای عزیز بدتر نیستم او را بدتر از من است پس من هر چه از ما را بجای او بدتر کنم مای منم ترا از

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ الْأَمْنَ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا الظَّالِمُونَ فَلَا اسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلِصُوا نَجِيًّا

گفت معاذ الله که بگویم حسن کسی را که یافتیم متاع ما ترا

قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ

گفت بزرگشان ایامیزد بدتر که پدرتان بچنین گفت بر شما میان می از خدا

وَمِنْ قَبْلِ مَا فَرَطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَرْجِعَ إِلَى الْأَرْضِ حَتَّى يَأْذَنَ لِي

و از پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف پس من نروم بر آن زمین تا وقت که دستور دهم

أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا

بپریم یا حکم کند خدا بر ایست من و او است بهتر حکم کند بدان باز گردید بپدران پس گوید

يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا

ای پدر ما بدتر کردی در حق او و گوییم محبت ما را آنچه دانستیم و بناستیم

لِلْعَيْبِ جَافِظِينَ وَأَسْأَلُ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ

مرحمانه را که هر از آن مکان و پیرس از آن قریه که بودیم در آن و عافله که

الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَعْمُرًا

گفت بدتر که ما بر سینه راستی باین گفت بلکه خوب و نمود بر شما نفسها مان از

فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

پس صبر است نیکو شاید خدا بیاید و در وضع لبت ترا همه بدتر که او است و اما ای عظیم

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَى يُوسُفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنْ

دردی کرد ایند از ایشان و گفت ای سافه بر یوسف و سفید شد دو چشمش از

عجب از عظیم القدر است
تقصیر از نشان ما را
نیز گرفته اند

الحزن

باز از عصر

الْحَزَنُ فَهَوَّكُنَّ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوُا تَذْكُرُ يَوْسُفَ حَتَّى تَكُونَ حُرًّا
 أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنِيِّ وَحَزَنِي إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُوا
 مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ يَا بَنِيَّ أَذْهَبُوا فَتَحَسَّبُوا مِنْ يَوْسُفَ وَأَخِيهِ
 وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝
 فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَّا الضُّرَّ
 وَجِئْنَا بِبِضَاعٍ مُرَجَبَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ
 اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۝ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُ بِيَوْسُفَ وَأَخِيهِ
 إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ۝ قَالُوا أَيْتُكَ لَنْتُ يَوْسُفَ قَالَ نَأْيُ يَوْسُفَ
 وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ تَوْفِيقِهِ وَبَصِيرَتِهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
 أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ تَرَكْنَا اللَّهَ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
 لَخَاطِئِينَ ۝ قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ رَحِيمٌ
 الرَّاحِمِينَ ۝ أَذْهَبُوا بِقِيصِي هَذَا فَالْقَوَى عَلَى وَجْهِ أَبِي بَصِيرٍ

عزم پس از دو حتم از چهره گفتند جدا که همیشه تا یاد کنی یوسف را تا بیمار
 تویی از بلاک شدگان گفت برای منیت که سخت است میخیزت فی عالم را و انور هم جدا
 از خدا آنچه نمیدانند اسے پس از من بروید پس من گفتم از یوسف و برادرش
 و ما امید نویر از رحمت خدا بدین که او ما امید می باشد از رحمت خدا کرده کافر پس
 پس چرخ داخل شدند بر او گفتند اسے عزیز من اسے انما را از ک ن ما را از ازار
 و آورده ایم بایه بخاری از ک پس تمام ده مرارا ایمان و تصدق کن بر ما بدین که
 خدا را امید به صدقه کند تا کفر گفت ایاد استید ایجا را کوید به یوسف و برادرش
 بسکایمید تمام کوید جا بلان گفتند ایاد بدین نه تویی کوهر استید یوسف گفت منم یوسف
 و این برادر منست یعنی منت نهاد خدا بر ما بدین نه گفتم بر بر کاران و صبر خود پس ترک خدا نمودند
 اسے نیکو کارانرا گفتند جدا که تحقیق بگریز ترا خدا بر ما و بدین که ما ایم
 بر اینده خطاکاران گفت منم سرش بر شما امروز می امروز خدا مر شمارا دادست هم گفتم
 بر برید بر من مرا این پس بیدار بدین بر روی پدرم که می آید بنما

تنگه بارش در مسیلا از کس که
 یوسف را بخوان تا شرف
 می شد که بخواره گفتن بر
 کردن با کجاندن است آن اولی
 سید که حضرت یوسف از شداد
 فریغ شنیده بود به صاحب
 برش نماورد
 سید

وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي

و بیارید که در وقت نماز جمعیت و چنانچه جدا شد قافله گفت برشان بزرگ من

لَأَجِدَ رِجْ يَوْسُفَ لَوْ لَأَن تَفْتَدُونِي ۝ قَالُوا نَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ

بر میبینی که یوسف را اگر آنکه بقصداً عقل منوب منم از من گرفته جدا برت تو باشی در عفت که

الْقَدِيمِ ۝ فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرَ الْقَتِيلَ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا

سابق بود پس چنانچه آمد اورا بشارت آورنده از جهت برودیش کسب است بیما

قَالَ الْمَاقِلَ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ قَالُوا يَا أَبَانَا

گفت ای آنکه تقم مر شما را بزرگ من میدانم از خدا اینچرا میباید گفتند ای پیر ما

اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ۝ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ

امرش خواه از برای گناهان ما را بزرگ ما میستم خطا کاران گفت زود باشد که امزش طلبم

لَكُمْ رَبِّي أَنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى

بر شما از پروردگار بزرگ است آورنده مهربان پس چنانچه دخل شدند بر یوسف کشید

إِلَيْهِ أَبُوهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ۝ وَرَفَعَ

در بر خود و الهیش را و گفت دخل شوید در مصر اگر خواست باشد خدا ایمان و بالا برد

أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ

والهیش بر تخت و پروردگاردن سجده کنان و لغت ای مردم است بچهر

رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي

خوب من از پیش تحقیق کرد ایند از پروردگار من حق و تحقیق خوبی کرد با من همفا میباید برون آورد

مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي

از زندان و آورد شما را از بادیه از بعد آنکه فرسودا شیطان میان من

وَبَيْنَ أَخَوَتِي إِنِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ رَبِّ

و میان برادرانم بزرگ پروردگار من لطف کننده مرا از آنکه بخواد بزرگ است دانی حکم پروردگار

دَايِتْنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ

تحقیق که دادی را از پادشاهی و امورش را از تاویل حدیثها بیدارنده اسمها

استغفر لنا
بعضی گفته است که در وقت نماز
چندین مرتبه بگویم بگو
که با اتفاق او امزش خواه
و بعضی گویند بگو
سبحان جبهتی
گفتند

نظارت
که در بر من بچهر که
حضرت یوسف با اتفاق
ملک مصر استغفار فرست
بود در ملاقات واقع
شد

اول الهی ابویه
در بر من
و حال که اش که بجا داشت
بود و بقول بعضی در سن
زنده بود و چون بگو در
تفاسیر
غرضه
فرمود است دایم

منه المدو
منقول است که در آیه مذکور
بگویم
بگویم

و الأرض

من تاویل الاحادیث
بزرگ من تاویل احادیث
بزرگ من تاویل احادیث
بزرگ من تاویل احادیث

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
یا اللہ برون سترهای
که بر عینها را بیان کرده
بیت میدید یا
تا بیعت
بسم الله
بسم الله
دارد که
قدرت خداست
چهارشنبه و
اصطلاح

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَرَ الرُّسُلَ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُنُوا جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ

مَنْ لَّيْسَ لَهُ وَلَا يَرْدُ بِأَسْنَاءٍ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ لَقَدْ كَانَ فِي

قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَ

لَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَ

رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي نَزَّلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقَّ وَ

لَكِنَّا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ

بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوِنَهَا أَمْ أَسْوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسِجْرَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ

يَجْرِي لِجَلِّ مَسْئِيٍّ بَدْرًا أَمْ نَفِضِلُ الْأَبَاتِ لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءُ رَبَّكُمْ

تُوقِنُونَ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِوَاسِيَ وَأَنْهَارًا

وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجِينَ مِثْلَيْنِ بَعْثَى اللَّيْلِ

وَأَزْجَاهُ

الشَّهَاد

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

خوفنا وطمعنا
بیراعتبار
صانعیم وواران
ناحق است با شایسته
چون سب فرستیم و بیچار
بیکجا و بیارتمها

سواء منكم من اسرا القول ومن جهريه ومن هو مستخف
بمان است از شما کسی پوشیده نصرا اورا و کسی او بکار کرد از او و کسی او بیمان است

بالي ليل وسارب بالنيهار له معقبات من بين يديه ومن

بالتب والشكارت بروز مراد است از بي رسم در ايندنا از ميان دو دست و از

خلفه يحفظونه من امر الله ان الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا

پس شين گفته ميشود اورا از امر خدا بغير نه خدا بغير نميده آنچه با بويست تا وقتي بغير ندهد

ما بانفسهم واذا اراد الله بقوم سوء افلا مرد له وما لهم

اگر زار در نفسها بيان است و چنين خواهد خدا بجهت بر سبب اين که ايندنا ببد مراد او است

مزدونه من وال هو الذي يريك البرق خوفا وطمعا ونشو

از غير خدايخ وايي اوست که مينايم شما را برق بران رسم دادن و ميبودار در ايندنا

السحاب الثقال ويسبح الرعد مجده والملكه من خيفته

ايرمايے از ابرار ويسبح بگند زعد بجا او و طامک از پس او

ويرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء وهم يجادلون في

و ميفوتند صاعقها را پس نرسد از او بگره ميخواهد و نشان بجاوله ميکنند

الله وهو شديد المحال له دعوة الحق والذين يدعون من

خدا و اوست حق مراد است دعوة حق و انرا که ميخوانند از

دونه لا يسجبن لهم شئ الا كما سبط كفه الى الماء

غیر او اجابت ميکنند مراد است از انچه که شايسته در نقش بولے اب

ليبلغ فاه وما هو ببالغه وما دعاء الكافرين الا في ضلال

تا برسند بپيش و ميت لزم رسیده بان و ميت خواندن کافر لزم کرد در کفر ايے

والله يسجد من في السموات والارض طوعا وكرها وظلالهم

در خداست که سجده ميکنند از انچه در سماوات در مین است خواه و ناخواه و سايجان

بالعذو والاصال قل من رب السموات والارض قال الله

در ابرار و شتابان بگوئيد پيرو کار سماوات و زمين بگو خدا

خوفنا وطمعنا
بیراعتبار
صانعیم وواران
ناحق است با شایسته
چون سب فرستیم و بیچار
بیکجا و بیارتمها

سواء منكم من اسرا القول
بمان است از شما کسی پوشیده نصرا اورا و کسی او بکار کرد از او و کسی او بیمان است

بالي ليل وسارب بالنيهار
بالتب والشكارت بروز مراد است از بي رسم در ايندنا از ميان دو دست و از

خلفه يحفظونه من امر الله
پس شين گفته ميشود اورا از امر خدا بغير نه خدا بغير نميده آنچه با بويست تا وقتي بغير ندهد

قل

قل

نسخه از کتابي است که در ايندنا
در ميان دو دست و از

قُلْ فَاحْزَنْتُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ نَفْعًا وَلَا

بگو ای پس از غمناک او مددکارانند که مالک نمی باشند از زاری خودشان نفی و نه

ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ يَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ

ضرب بگو آیا مساوی میباشند کور و بینا ای مسأور میباشند تاریکها

وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ

و روشن یا کرده اند بر او شرکاء که الله بدین چنین ازین او پس شبیه شد اسیرین

عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ خَلْقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ أَنْزَلَ

بر ایشان بفرستد آنچه میسریند همه چیرت او است بچنانی غالب فرودست

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أوديةً بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ

از آسمان سهی را پس روان شد رودخانه ها باندازه شان پس در است لیس آب روان

زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ

کمی را و از آنچه می آسروند بر آن در آتش از برای طلب برانه یا بازیچه

زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يُضْرَبُ لِلْحَيِّ وَالْبَاطِلِ فَمَا الزَّبَدُ يَذُوبُ

کفایت مثل او همچین میزند خدا مثل حق و باطل پس اما کفایت پس میرود

وَجَاءَ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَمِثْكَ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يُضْرَبُ

از آنچه شده و آنچه فایده میرساند مردمان پس در میان در زمین همچین میزند

اللَّهُ الْأَمْثَالُ لِلَّذِينَ سَبَّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ وَالَّذِينَ لَا يَسْبُحُونَ

خدا لیس مثلها از برای آنکه حاجت نمودند پروردگارش زاجویت و اما نه حاجت نمودند

لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ

مردمان اگر آنچه میسودند برایش از زمین است همه و مثلش با لیس هر چه خدا داده بودند

أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

الها برایشان بد حساب و منزلشان فرودست او است لیس بستر

إِنِّي نَعِيمٌ أَمَّا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو

ای ایس که بداند بر تو که آنچه فرودست شده بتو از پروردگارت حق است چون کسی که لیس کور است غرضت که کند

*نیز بر او چنانست
رودخانه ها*

*لوزن صله
شکل ظاهر و سبب
کفایت پس حاجت نمودند
بطلان حاجت نمودند*

*نصف
الحسن*

بسم الله الرحمن الرحيم

الْأَبْيَابُ الَّذِينَ يُوْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ

صالحان عودا الاملا و فامیکنند عهد خدا و می شکنند پیمان را

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا آمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَجْتَنُونَ رِبَّهُمْ

و انانند وصل میکنند آنچه را امر کرده باشد که وصل کرده شود و میرسد از پروردگارتان و

يَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ

بسم دارند از بیز حساب و انانند صبر کردند بر سبب طلب وجه پروردگارتان

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَدْرُسُونَ

و بیاید داشته نماز را و انفاق نمودند از آنچه روزی دادیم ایشانرا سحر و آشکارا و در میکنند

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ لَمْ يُعْطِ الدَّارَ الْجَنَّةَ عَدَنَ

بجایه بدی در آنها از بدیهای آنها عاقبت ایشانرا بهشتیان جای ایستادگی

يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ

داخل میشوند در آنها و کیستند از پدرانشان و همسرانشان و فرزندان شان و

الْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ

ملائکه داخل میشوند بر ایشان از هر در سلام بر شما بسبب آنچه صبر کردید

فِي عَقَبِ الدَّارِ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ

در عقبه ایستادگی و انانند می شکنند عهد خدا را از بعد پیمان است

وَيَقْطَعُونَ مَا آمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

قطع میکنند آنچه را امر کرده باشد که وصل کرده شود و فساد میکنند در زمین

أُولَئِكَ لَهُمُ الْعَذَابُ الَّذِي كَانُوا يَكْفُرُونَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

انها مرشاهت نعمت و مرشاهت بی نسیب خدا و وسیع میسازد روزی از ایشانرا

لِشَاءٍ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي

بخواه و تنگ نیکدانند و فرحند بر زندگی دنیا و نیست زندگی دنیا در

الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ وَقَوْلُ الذِّكْرِ كُفْرًا وَلَئِنْ نَزَّلْنَاهُ آيَةً

آخرت جز متاعی و میگویند انانند کافر شدند جز خود را ستوده نشدند بر او ای

و در این باب
در بیان کسانی که پیمان خود را می شکنند
و از آنچه امر کرده است قطع میکنند
و در زمین فساد میکنند
و در دنیا فرحند
و در آخرت جز متاعی نیست
و این آیه را در سوره اعراف
در آیه ۱۰۳ تا ۱۰۹
در بیان کسانی که پیمان خود را می شکنند
و از آنچه امر کرده است قطع میکنند
و در زمین فساد میکنند
و در دنیا فرحند
و در آخرت جز متاعی نیست
و این آیه را در سوره اعراف
در آیه ۱۰۳ تا ۱۰۹

مذکور

وعدله
بازگشتن با ناله و گریه و زاری
در روز قیامت
بازگشتن با ناله و گریه و زاری
در روز قیامت

مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَهْدِي لِمَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي لِمَنْ يَشَاءُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسَنَ مَا بِهِ كَذَلِكَ
أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَسَتْ لَوْاعِلِيهِمُ الَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٌ
أَوْ قَطَعْتُ بِهِ الْأَرْضَ وَأَكَلِمَهُ بِالْمَوْتِ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَلَمْ
يَسِّرْ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ هَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا بَرَاءُ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْبِرْهُمَا صَبْرًا قَارِعًا وَتَجَلَّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ
حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ إِنَّ لِلَّهِ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ
وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ
بِرَسُولِكُمْ فَامْلِكْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا تَمَّ اخْتِصَامُكُمْ فَكَيْفَ كَانَ
عِقَابُ
عَقُوبَتِ كَوْمٍ

وهدیه
از پروردگارش بگو بدین که خدا اصل میکند را که میخواهد و هر بیت میکند بگویند و کس که با ناله و گریه
الذین آمنوا و تطمئن قلوبهم بذكر الله
الذین آمنوا و عملوا الصالحات طوبی لهم و حسن ما به کذلک
ارسلناک فی امة قد خلت من قبلها امم لست لواعلیهم الذی
اوحینا الیک و هم یکفرون بالرحمن قلی هو ربی لا اله الا هو
علیه توکلت و الیه متاب
او قطعته به الارض و اکلمه بالموت بل لله الامر جمیعا ا لم یسیر
الذین کفروا و اصبرهما صبرا قارعا و تجل قریبا من داریهم
حتی یاتی و عد الله ان لله لا یخلف المیعاد
و لقد استهزیتم
بر رسولکم فاملک للذین کفروا تم اختصامکم فکیف کان
عقاب
عقوبت کوم

بالموت
در روز قیامت
بازگشتن با ناله و گریه و زاری
در روز قیامت

وعدله
بازگشتن با ناله و گریه و زاری
در روز قیامت
بازگشتن با ناله و گریه و زاری
در روز قیامت

وعدله
بازگشتن با ناله و گریه و زاری
در روز قیامت
بازگشتن با ناله و گریه و زاری
در روز قیامت

*قل سمعتم
من وضع الحمار
من ذل انما
غفر ذل انما
من ذل انما
من ذل انما*

شُرَكَاءَ قُلُوبِهِمْ سَمِعُوا مَا يُنَادِيهِمْ فَمَا يُعَلِّمُونَ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مِثْلَ
شُرَكَائِهِمْ بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَهُمْ كَارِهُوْنَهَا
مَنْ الْقَوْلِ بِئِذٍ ذُكِّرُوا وَمَكَرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ
أَزْكَارٌ بَلَّغُوا آيَاتِنَا فَكُفِرُوا بِهَا فَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْطًا فَهُمْ لَا
وَمَنْ يُضِلِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَسِّرُ لَهُمُ الْعَذَابَ لِيُذَاقُوهُ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ رُبَّمَا نَسُوا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ مِثْلُ الْمُنْتَهَى
الَّذِينَ يَدْعُونَ الْمُشْرِكِينَ يَجْعَلُونَ بَيْنَهُمْ وَاللَّهِ بَيْنَهُمْ
كَمَا دَعَاكُمْ إِلَى الْكُفْرِ مِنْكُمْ لَكُمْ آيَاتُنَا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
ظَلَمْتَ بَيْنَ يَدَيْكَ كِتَابًا فَتَقَرَّبَ إِلَى الْكَافِرِينَ النَّارُ وَالَّذِينَ
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ بَيْنَهُمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ وَتَتَذَكَّرُ
أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُفْرَجُونَ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ
دَاوَمَ عَلَيْهِمْ أُنزِلْنَا إِلَيْهِمْ أَنْزِلُوا إِلَيْهِمْ مِنَ الْبَابِ أُولَئِكَ
يُنكَرُ بَعْضُهُمْ قُلُوبًا مِمَّا أَمَرْنَا أَنْ عِبَدُوا اللَّهَ وَلَا أَشْرِكُوا بِهِ
كَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ كَفَرُوا يُحَدِّثُونَ أَنَّ هَذَا الْقُرْآنَ
أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَأْبُودٌ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حِكْمًا بَيِّنَاتٍ لِقَوْمٍ
مُبِينٍ لِيُذَكِّرُوا الَّذِينَ نَسُوا أَنْ يُرْجَعُوا إِلَى اللَّهِ وَأَنْ يُعَذَّبُوا
أَتَّبَعُوا هَوَاهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
يُرِيدُ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَرْجِعُوا إِلَى اللَّهِ وَأَنْ يُعَذَّبُوا
وَلَا وَاقٍ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ
أَنْزَا جَاوِزِيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ
خَبِيرٍ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ رُبَّمَا نَسُوا أَنْ يُرْجَعُوا إِلَى اللَّهِ وَأَنْ
يُعَذَّبُوا

*چون مثل آنچه از آسمان نازل شد
نمک دهنش با چوبه چوب
بخیزد بجزایا
سزای او را
۱۲
از جمله
یعنی از آنکه
باید که در مقام
علم و دانش
علم و دانش
باید که در مقام
علم و دانش
باید که در مقام
علم و دانش
باید که در مقام
علم و دانش
باید که در مقام
علم و دانش*

*از جمله
یعنی از آنکه
باید که در مقام
علم و دانش
باید که در مقام
علم و دانش
باید که در مقام
علم و دانش
باید که در مقام
علم و دانش*

انفا

الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ

الآنچه میلرند زندگی دنیا بر اوست و باز میدارند از راه

اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ وَمَا أَرْسَلْنَا

خدا و میخواهند آنرا منح اله باشد در کراهی دور و نفرت داریم

مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ

بج رویی که زبان قومش تا بیان کند از برای ایشان پس اضلال میکند خدا از راه

وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ

و هدایت میکند از راه که بخواد او است عزیز حکیم و بصیق و ستادیم موسی را

بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِ

با آیات ما که بیرون از قومت را از تاریکیها روشن و بیدار کند از تاریکیهای

اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ

خدا پیش که در اینج هر ایضه ایتمات از برای سگیمای شکرگزار و سخا میگفت موسی

لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنجَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ لَا يَسْمُونَ

مرفوشش که یاد آید نعمت خدا را بر شما و من که نجات داد شما از آل فرعون که عذاب میکردند

سُوءَ الْعَذَابِ وَيَذَّبُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ

بدریغ عذاب میکشید که شما را و باقی میکشید زمان شما را و در آن

بَلَاءٍ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٍ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن

بلائی بود از پروردگار شما عظیم و سخا میگذاهم نمود پروردگار شما که اگر شکر کنید بر منم زیاد کنم شما را

كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنتُمْ وَمَن

کفر منم در دید پروردگار عذاب من بر اینست سخت و گفت موسی اگر کفر کنید و ریزید شما

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأَنَّ لِلَّهِ لَعْنَةُ حَمِيدٍ الْمُرَبِّاتِكُمْ بَنُو الَّذِينَ مِن

در زمین است همه پس لعنت خدا بی بیارست استغف ایماند شما را جز آنکه بودند

قَبْلِكُمْ قَوْم نُوْحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ

پیش از شما قوم نوح و عاد و ثمود و آنکه بودند از بعد از ایشان که نمیدانند ایشان را

*انام الله
نفس روزگار که در لیس که در آن
عذاب که یاد در هفتاد
نیزت و غمناک
کرفیات
بودند
تفصیله
۱۱*

*لا یعلمهم
نفس طریقی اجزا
حاله بودت فرض نمید
۱۲*

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلَا لَهِ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَلْبَابَهُمْ فِي قُؤَاهُمْ

وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ

حُرَيْبٌ قَالَتْ رُسُلُهُمْ فِي اللَّهِ شَكٌّ فَأَطْرَأَ السَّمَاوَاتِ وَ

الْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى

قَالُوا إِن أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ

يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ

يُخِزُّ الْإِبْرَهْمُ مِثْلَكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَمَا لَنَا الْأَنْتَوَكَّلِ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا

سَبَلَنَا وَلَنْصَبِرَ عَلَىٰ مَا أَدْبَتُنَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُهُمْ لَنْجُرِّجَكُم مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ

فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ وَلَنُسَكِّنَنَّ

الظَّالِمِينَ فِي أَرْضِنَا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Handwritten marginal notes in red and black ink, including the word 'حرب' (War) and various religious or historical commentary.

ازین است

الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ وَاسْتَفْتَى

در کس زمین از بعد ایشان است که ترسید از مقام من و ترسید از وعده غدا و طبع من را

وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيَسْتَفِي مِنْ مَاءِ

و لو می شد هر سرکش حق ناید از پیش او پیش او پیش جهنم است او آب داد و می خورد از آب

صَدِيدٍ يُجْرِعُهُ وَلا يَكَادُ يُسَبِّغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ

که جوگ برکت جوهر جود برکت می باشد از او ترسید که فرود آید از بالا و بالا آید از پایین

وَمَا هُوَ يَمُوتُ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ مِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا

و میت کند مرده و از پیش او پیش عذاب سخت مثل آنکه کافر شد

بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرُمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لا

بیرود و کارشان در بادشان چون خاک است که سخت بوز باد باد در روزی که باد سخت می کوبد

يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

فادریستند از آنچه بسبب آوند بر چیزی است که گمراهی دور

الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِهِ السَّمَاءُ كَالْحِجَابِ وَأَخْرَجُوا مِنَ السَّمَاءِ

ایمانند که خدا نرسد اما هفتا و زمین را بخت اگر خواهد مرد شمارا و

الْمَاءِ كَالْإِبْرَةِ لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِهِ السَّمَاءُ كَالْحِجَابِ وَأَخْرَجُوا مِنَ السَّمَاءِ

بیارد معلق تازه را و میت بر خدا و ستار و ظاهر شد بر خدا

الْمَاءِ كَالْإِبْرَةِ لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِهِ السَّمَاءُ كَالْحِجَابِ وَأَخْرَجُوا مِنَ السَّمَاءِ

همه ایس گفتند صغیفان مرانرا که طلب بزرگی کردند بجز که ما بودیم و شما پروان ایس

الْمَاءِ كَالْإِبْرَةِ لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِهِ السَّمَاءُ كَالْحِجَابِ وَأَخْرَجُوا مِنَ السَّمَاءِ

شما استند گفتند که از ما از عذاب خدا هیچ چیز گفتند که هدایت کرده بودیم ما را و

الْمَاءِ كَالْإِبْرَةِ لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِهِ السَّمَاءُ كَالْحِجَابِ وَأَخْرَجُوا مِنَ السَّمَاءِ

هدایتنا که سوا و علینا اجر عذابنا صبرنا ما لنا من محبص

بر ما هدایت کرده بودیم شما را ایس بر ما خواه فرج نموده بودیم و خواه صبر کرده بودیم ما را از عذاب

الْمَاءِ كَالْإِبْرَةِ لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِهِ السَّمَاءُ كَالْحِجَابِ وَأَخْرَجُوا مِنَ السَّمَاءِ

و گوید شیطان لما قضی الامر ان الله وعدكم و وعدكم و وعدكم

مقایسه و وعید
توضیح است که من حکم میکنم و او را
خسریا میزند و او را باز دروغ
که منش مقادیر کفار کرده ام
و دعوی نفس کفوت تمام
نفس از کفر است
و تلف
کس از
خداست و الهیست
یا از کس است

در روز
بوی از قرآن می خوانند
زای حب
ط
۱۲

و وعده

و وَعَدْتُمْ فَأَخْلَقْتُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ
دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَا تَلُمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخٍ
وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي أَنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ○ **وَادْخُلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ**
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحِبُّونَ
فِيهَا سَلَامٌ ○ **الْمُتْرِكِينَ ضَرْبَ اللَّهِ مِثْلًا لِكَلِمَةٍ طَبِيبَةٍ كَشْرَةِ طَبِيبَةٍ**
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ○ **تُؤْتِي أَكْثَرَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ**
رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ○ **و**
مِثْلَ كَلِمَةٍ خَيْثَةٍ كَشْرَةِ خَيْثَةٍ اجْتَدَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ
مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ○ **يُنْبِتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي**
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ
مَا يَشَاءُ ○ **الْمُتْرِكِ إِلَى الَّذِينَ يَدْخُلُونَ النَّارَ فَهُمْ فِيهَا يَصْطَلُونَ**

دو وعده کردم شما را پس صاف کردم شما را و نماند مرا بر شما هیچ حجتی مگر آنکه
 خواندم شما را پس اجابت نمودید مرا ایستادم و علامت کنید خود را تا از این ممتحن فرمادرس نما
 و شستید شما فرمادرس من بهتر من فرمادرس من با آنچه شکر کرد ایستادم از ایشان بهتر که طمان
 برای ایشان عذاب پرورد و در آورده میخواند آنکه ایمان آوردند و کردند کارها را پس خوب
 بهشتهای که پرورد از زیر ارفق نهد جاود ایمان دارند تا ماژون پرورد کارشان از او
 در آنها سلامت ایامی بی که چگونه روز خدا مثل را کلمه یا کلمه و چرخ درخت یا کلمه
 اصلش ثابت و فرعیها در آسمان است داده میبود میوه اش هر حین باذن
 پرورد کارش و میزند خدا در ستارها از برای باشد که ایشان پیدا کنند و
 مثل کلمه خیسنه کشره خیسنه اجتنده من فوق الارض
 مثل کلمه بد چمن درخت بدست که ریشه کش شده باشد از بالای زمین
 باشد هر او را هیچ فراریست ثابت بیکد این خدا انما را که ایمان آوردند بخهار ثابت در
 زندی دنیا و در اوت و اصلال میکند خدا طمانرا و میکند خدا
 آنچه بخواد ایستد میمانند بنیدل آوند نعت خدا را کفر و خود آوردند و مشتار

نقل شده از المیزان العزیز
 بلوا ما بین القلوب
 بنیت و غیبت که تا در حق
 نذارند چاکه در میان از جوار حق
 نشت دانه بعلیم بالعصب
 در چهار است و در وقت که
 بنیدل نعت را در وقت حضرت
 ایستاد من را در وقت حضرت
 و متولین کلماتش از پیش او
 مطلقاً مخصوص نعت و بی هیچ وجه
 مفسر نعت و تعلیم

از حق فرمود
 در طایفه کلمه
 طبع حضرت رسول
 معصومین است
 شده در کلمه
 تا بعد از آن
 خون می
 جا در کلمه
 سخن آنرا و کلمه
 نرود از
 حین باذن
 نور در وقت و شستید
 و کمال کلمه را از کلمه
 و بر شستید از حصار
 معصومین در اوت
 داده و حصار
 در کلمات
 بعد از آن صورت
 حضرت صبا و در وقت
 و الله اعلم

از حق فرمود

اینها کلمات است
 در بیان از راه زمان و کلمات
 علم است
 در زمان از زبان ایمان
 مندان در آن از دستا فری
 از اینها
 در کلمات
 در کلمات
 در کلمات

ذَارَ الْبُورِ ۚ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيُشِ الْقَرَارُ ۚ وَجَعَلُوا لِلَّهِ آندَادًا

بسیار پاک جهنم است در آمیزه درهها و بدست کف و تارار و گرد آید از برافراشته اند

لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَتَّبِعُوا فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ۚ قُلْ لِعِبَادِيَ

تا گمراه کنند از راه حق بخوانند که میسر است بر آن که بازگشت شما بهشت است بگویم بندهگان مرا

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يٰقِيْمُوْا الصَّلٰوةَ وَبِيْقُوْا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ سِرًّا وَعَلٰنِيَةً

آنکه ایمان آورده اند که برای دارند نماز را و اتفاق کنند از آنچه روزی ما میسر است از آنها و آشکارا

مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيْ يَوْمٌ لَا يَبْعُ فِيْهِ وَلَا خِلَالَ ۚ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ

پیش از بیاید روزی که نه بیست باشد در روز و نه دادی خدمت کند

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَآءً فَاَخْرَجَ مِنْهَا

آسمانها در زمین را و فرو فرستاد از آسمان سیل پس بدون آوردن از

الشَّجَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ

مسترا روزی از برای شما و سخر کرد از برای شما که تا آمدن شد در دریا با امرش و سخر کرد

لَكُمْ الْاَنْهَارَ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دٰبِّيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ

برای شما نهرها و سخر کرد برای شما آفتاب و ماه را دو گشته و سخر کرد برای شما شب

وَالنَّهَارَ وَاَنْتُمْ مِنْكُمْ كُلٌّ مَّا سَأَلْتُمُوهُ وَاِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللّٰهِ

در روزها و او شما را از هر آنچه خواستید از او و اگر بشمارید نعمت خدا را

لَا تَحْصُوْهَا اِنَّ الْاِنْسَانَ لظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ۚ وَاذْقَالَ اِبْرٰهِيْمَ

احصا کنید از برای بزرگ آن بر همه نعمت معاف را بسیار است و شما میگردانید ابراهیم

رَبِّ اَجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاَجْنِبْنِيْ وَاَنْ تَعْبُدَ الْاَصْنَامَ

پروردگارا بگردان این شهر را امن و دور دار مرا و سپر ام را از آنچه پرستم بتها را

رَبِّ اِنَّهُمْ اَضَلُّنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ يَتَّبِعْنِيْ فَاِنَّهُ مِنِّيْ وَمَنْ

پروردگارا من بپرستم آنها گمراه کردند بسیار از مردمان پس آنچه پرورم کردند مرا پس بپرستم و او را

عَصَانِيْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۚ رَبَّنَا اِنِّيْ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ بُوَادِي

ناقصه ما فی آدم را پس بپرستم که بوی امر زنده رحیم پروردگارا ما بپرستم که از ما میزند بعضی از فرزندانم را بادی

تعبیر تواریخ شما کرد او را
۱۳

عبرانی

عَنْ أَبِي ذَرٍّ عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَارِثٍ
عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَرِهَ أَنْ يَكُونَ فِي صَلَاتِهِ شَيْءٌ مِنْ بَيْتِ حَارِثِ بْنِ أَبِي ذَرٍّ

بیت حارث بن ابی ذر را بدیدند

عَبَّرَ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ
عبر ذی زرع خانه تو که حرام از اینده شده پروردگامان بر این دارند نماز را پس بدان
 أَفْدَةً مِنَ النَّاسِ هُتُوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنْ ثَمَرَاتِ لَعْنَتِكَ
و طهارا از مردمان که خودشان گنند بوی ایشان و روزی ایشان را از عثر باشد که ایشان
 لِيَشْكُرُونَ رَبَّنَا أَنْكَ يَعْلَمُ مَا نَخْفِي وَمَا نَعْلُنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
شکر کنند پروردگامان بجز آنکه تو میدانی آنچه را پنهان میداریم و آنچه را پنهان نمیکنیم و نمی بینیم بر خدا
 مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي
بجز چیز در زمین و نه در آسمان ستایش م خدا را که بخشید بمن
 عَلَى الْكِبَرِ اسْمِعِيلَ وَأَسْحَىٰ رَبِّي لَسَمِعَ الدُّعَاءِ رَبِّ اجْعَلْنِي
در بزرگی اسمعیل و اسحی بر آنکه پروردگامان شنیده دعوت پروردگامان کرد آن امر
 مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي
برای ای دادنده نماز و از فرزندانم پروردگامان و قبول کن دعایم پروردگامان بسیار مرا
 وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ وَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهُ
و والدینم را و مؤمنان را روزی که قائم شود حساب و میدار البته خدا را
 غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمَ تَشْخَرُ فِيهِ
بسی از آنکه میکنند ظالمان چراغ نیست که با در پس می اندازد ایشان را در روز اول که گشتند
 الْأَبْصَارُ مَهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
چشمها شبان در کان بنلا دارند کان سر ایشان بر میزد و لیورشان چشمشان
 وَأَفْدَتْهُمُ هَوَاءُكُمْ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
و دطشان خایا باشند و سترشان مردمان از روزی که بیاید ایشان را عذاب پس بگویند
 الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَجِّبْ دُعْوَتَكَ وَنَبِّعْ
انانند ظلم کردند پروردگامان ما را تا مدتی نزدیک تا اجابت کنیم دعوت ترا در پروردگامان
 الرَّسُلَ لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ مَا نَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ وَ
روانرا ایام بودید که سوگند میخوردید از پیشش که گفت مر شمارا بجز روایه و

تعمیر ایام و روز و حدیث

تعمیر ایام و روز و حدیث
و در پیش آمد عمل و در پیش آمد
و در پیش آمد عمل و در پیش آمد

تعمیر ایام و روز و حدیث
و در پیش آمد عمل و در پیش آمد
و در پیش آمد عمل و در پیش آمد

این در از او است

لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُوا الْأَمْلَ فَيُتَوَكَّرُوا

که گاش میبودند مسلمانان و الذاریت آن که بجز و کامر می کنند و رسول که از ایشان از او پس رود

يَعْلَمُونَ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ الْأَوْهَالَ كِتَابٌ مَعْلُومٌ مَا

که بدانند و بلاگ بود اندیم اسج فرهارا الا و بودم اورا کتاب معلوم پیش

تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا لِيَسْتَأْخِرُونَ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا

نیفتد پیش امتی از اجبت و باز پس بمانند و گفتند ای

الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ أَنْتَ لَمَجْنُونٌ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ

آنکه فرود ستاده شد بر تو ذکر برت که تو بهرینه روانه چسرا نمی آری ملاکه

إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ مَا نُنزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَيِّ وَمَا

اگر هستی از راست گویمان فرود میفرستیم ملاکه را مگر بحی و نه

كُنَّا إِذْ أَنْزَلْنَاهُ إِلَّا نَجْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَنَحْنُ فَظُونَ

باشند انگاه از مهلت دادیم برت که ما فرود ستاییم تو را و برت ما را اورا کف به اند کاییم

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعْبِ الْأَوَّلِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ

و بقیق فرستاییم پیش از تو در اوهاش پیشان و سبب ایشان را

مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ كَذَلِكَ لَنَسْلُكُهُ فِي

پیش رویی مگر آنکه بودند بان استهزا می کردند همچنین درمی آیم از او در

قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

دلهای گناهکاران ایمان نمی آید بان و بقیق که سبت این پیشان

وَلَوْ فَخَّرْنَا عَلَيْهِمْ يَا أَبَانَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرَجُونَ لَقَالُوا

و از میخوایم بر ایشان در می از ایمان پس میبودند که در آن همه بالا می رفتند بر ایشان

إِنَّمَا سَكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بِلِحْنِ قَوْمٍ مَسْجُورِينَ وَلَقَدْ جَعَلْنَا

چون آنست که بسته شد چشمهای ما بگوشه های مکر کرده شدگان و بقیق که آیندیم

فِي السَّمَاءِ بَرُوجًا وَزِينًا هَالِكًا لِلنَّاطِرِينَ وَحَفِظْنَا هَا

در ایمان برجهای دار استیم از ایشان طرفت ندگان و نگاه داشتیم از او

الملاکه
نیز ایمان ملاکه در ایمان می آورد
موجب بلاگ این
کرم است

تیس برومی که مقصود
مصلی و طاعت
۱۳

عجیب نشان
عجیب نشان
عجیب نشان
عجیب نشان
عجیب نشان
عجیب نشان
عجیب نشان
عجیب نشان

تقوا
تقوا
تقوا
تقوا
تقوا
تقوا
تقوا
تقوا

فقره
وَمَا آتَاكُمْ الْقُرْآنُ فَخُذْهُ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ
فقره
وَمَا آتَاكُمْ الْقُرْآنُ فَخُذْهُ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ
فقره
وَمَا آتَاكُمْ الْقُرْآنُ فَخُذْهُ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ **لَا** الْأَمْزَاسْتَرْقَ السَّمْعَ فَاتَّبِعْهُ شَيْئًا
مَبِينٌ **وَ** الْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقِيَامَ فِيهَا رِوَايَ وَأَنْبَتَنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ **وَ** جَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ
وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ **وَ** أَنْ مِنْ شَيْءٍ الْأَعْنَدْنَا خِزَائِنَهُ
وَمَا نُنزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ **وَ** أَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحِجَ
فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ
وَإِنَّا لَخُبِرْنَا بِعَمَلِكُمْ وَأَنْتُمْ لَوَارِثُونَ **وَ** لَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُسْتَقِيمَ
مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ **وَ** إِنَّ رَبَّكَ هُوَ بَصِيرٌ
أَنَّ حِكْمَ عِلْمِهِ **وَ** لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاءٍ
مَسْنُونٍ **وَ** الْإِنْسَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ **وَ** إِذْ
قَالَ رَبِّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ لَكُمْ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاءٍ مَسْنُونٍ
فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِ فَقُولِي إِسْمَاءُ

موزون
تیس مرتبہ ان کا مصدر اور اس کے
پسندیدہ و صواب قدر ہے
یا کہ توڑنے دریا ہے
از قرآن
و غیر ہذا
۱۱
فقرہ
وَمَا آتَاكُمْ الْقُرْآنُ فَخُذْهُ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ
فقرہ
وَمَا آتَاكُمْ الْقُرْآنُ فَخُذْهُ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ
فقرہ
وَمَا آتَاكُمْ الْقُرْآنُ فَخُذْهُ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ

الایمان
تیس مرتبہ ایمان کی خبر
بیشتر یا کمتر
۱۱
سنون
بیشتر یا کمتر
۱۱

۱۱
تیس مرتبہ ایمان کی خبر

۱۱
تیس مرتبہ ایمان کی خبر

فقرہ
وَمَا آتَاكُمْ الْقُرْآنُ فَخُذْهُ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ
فقرہ
وَمَا آتَاكُمْ الْقُرْآنُ فَخُذْهُ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ
فقرہ
وَمَا آتَاكُمْ الْقُرْآنُ فَخُذْهُ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ

فَسَجِدْ لِلْمَلَكَةِ كُلِّهِمْ جَمْعُونَ • إِلَّا ابْلِيسَ ابْنِ يَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ
پس سجده کردند ملائکه کشتان همه مگر ابلیس که ابا نمود که باشد با سجده کنندهگان

قَالَ يَا ابْلِيسَ مَا لَكَ لَا تَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ • قَالَ لَمْ أَكُنْ لِسَجْدٍ
گفت ابلیس چیست مرتزا که نمی باشی با سجده کنندهگان گفت سیتتم که سجده نم

لَيْسَ خَلْقَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِئُونَ • قَالَ فَأَخْرَجَ مِنْهَا
مرتزا که مشریدی اورا از گل خشک شده از لایه ریخته شده گفت پروان در ازان

فَأَنكَرَ رَجِيمٌ • وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ • قَالَ رَبِّ
پس بران که توین افکار شده و بران که برکت لعنت تا روز چهار گفت پروردگام من

فَانظُرْنِي إِلَى يَوْمِ يَعْتُونَ • قَالَ فَأَتَيْكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ • إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ
پس مهلت ده مرا تا روزی که بر ایخته میشوند گفت پس بر آن که تو از مهلت داده گانی تا روز وقت

الْمَعْلُومِ • قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ
معلوم گفت پروردگار من باینکه عوکل را هر علیه ارادت می کنم بر آن ایشان در زمین و هر اینکه باز دارم

أَجْمَعِينَ • الْأَعْبَادُ كَمِنْهُمْ مُخْلِصِينَ • قَالَ هَذَا صِرَاطٌ
ایشان را همه کور بندگان تو از ایشان که مخلصانند گفت این راه است

عَلَىٰ مَسْتَقِيمٍ • إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ
بنی است بر آن که بندگان من باشد مرتزا بر ایشان تسلط کوراند

اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ • وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ • لَهَا
پروردگارا از لغوانان و بر آن که جهنم بر ایشان وعده گاه ایشان است شک مرا است

سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ • إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
هفت در هر دروازه است از ایشان پاره قسمت کرده شده بر آن بر ایشان کوراند باشد در جنتها

وَعِيُونَ • ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ • وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ
و در آن نوشتید انها را بسلام آمین و پروان کشیدیم این را از سینه شان

مِنْ غَلِّ خَوَائِفٍ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ • لَا يَمَسُّهُمُ فِيهَا ذُؤَابَانٌ
از لینه برادارند بر سر بر سر را درین هم دارندگان میخندند بر آن از آن تا نصیب و

تو از پشت یا از زیر طبعه یا
 اسمان

ابواب طافورا
 نفس از هر در
 آمل خوانند
 ۱۲

مَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ • نَبِيِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْعَفْوُ الرَّحِيمُ • وَأَنْ
 عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ • وَبَدَّهِمْ عَنْ ضَيْفِ بَرَهَيْمٍ • إِذْ دَخَلُوا
 عَلَيْهِ فَهَا لَوْ أَسْلَمَا قَالَ يَا مِنْكُمْ وَجِلُونَ • قَالُوا لَا تَوْجَلْنَا يَا
 نَبِيَّكَ بُغْلَامٍ عَلِيمٍ • قَالَ لَبِئْسَ تَمَوْنِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَمِنْ
 تَبَشَّرُونَ • قَالُوا لَبِئْسَ نَكَاحٌ بِالْحَيِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَاطِرِينَ • قَالَ
 وَمَنْ يَقِطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّي إِلَّا الضَّالُّونَ • قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا
 الْمُرْسَلُونَ • قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ • إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا
 لَمَجْهُومٌ أجمعين • إِلَّا أُمَّرَاتَهُنَّ قَدَّرْنَا إِنهِنَّ مِنَ الْغَابِرِينَ • فَلَمَّا جَاءَ
 آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ • قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مَنكُرُونَ • قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ
 بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ • وَآتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ • فَاسِرْ
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
 وَمَنْ يَلْتَفِتْ يَرْجُ الْوَالِدِ الْأَعْمَى • وَقَضِينَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ

نباشد ایشان از آنها پرورده شده است که از عذاب جان ما برترند که منم آمرزنده مهربان و بزرگوار
 عذاب است عذاب پروردگار و خبر ده است را از مهرانان ابراهیم هنگامیکه در آن
 بر او پس گفتند سلاما گفت بزرگتر ما بزرگتر از شما ترستند که گفتند منم بزرگتر که ما
 بتارت میدیدیم ترا بپسیر دان گفت ایما تارت دادیدم ابراهیم مس که ما بر این سخن
 بتارت میدیدیم گفت بزرگتر ترا بزرگتر است پس میباش از ما امید است گفت
 وقت که تو میدستو از رحمت پروردگارش مگر همان گفت چیت کارتان است
 زستادگان گفتند بزرگتر که ما مرستاده شده ایم بگروه که ما بکار منم مگر آل لوط بدست
 بر همه نجابت دهنده گایا نمیم مگر زشتی تقدیر کردم که او بر همه باشد از زمانه گان پس چمن آمد
 آل لوط را زستادگان گفت بزرگتر شما کرده ناشناخته گفتند بگفته امید ترا
 با یکدیگر بودند که در آن شب میروند دادورده ایم ترا حق و بزرگتر ما بر همه راستگو یانم پس برون
 املت را در باره از شب دانستند آنرا از آنها از او با بزرگتر که لغات کنند از شما اصدی
 بروید جایی که ما مرستده ایم و که از شس داوم لیبوسه او این امر را برتر شد و دنبال

ق
 ۱۰۰

این از زبان پروردگار است
 است آن فرشته که از
 ایشان است
 است
 است
 است
 است

هؤلاء مقطوع مصيبن • وجاء أهل المدينة يستبشرون

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضِغْفِيرٌ فَلَا تَقْضُوا لَهُمْ وَلَا تَحْزُوا لَهُمْ

قَالُوا أَوَلَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ • قَالَ هَؤُلَاءِ بِنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ

فَاعِلِينَ • لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى سَكْرَتِهِمْ يَوْمَ هَمَّوْنٍ • فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ

مُشْرِقِينَ • فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ

سِجِّيلٍ • إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ • وَأَنهَا لِبَسْبِيلٍ مُقِيمَةٍ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ • وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ظَالِمِينَ

فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ وَانْهَبْنَا لِبِئَامٍ مُبِينٍ • وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ

الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ • وَاتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ •

وَكَانُوا يُنْحَوْنَ مِنَ الْجِبَالِ يَهُوتًا أَمِينِينَ • فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ

مُصِيبِينَ • فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ • وَمَا خَلَقْنَا

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ

Handwritten marginal notes in the left margin, including the word 'سجیل' and other commentary.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the commentary.

وَقَدْ تَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ

فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ وَقَدْ آتَيْنَا

سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ۝ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى

مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْنَا حَنَاجَكَ

لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ۝ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝ فَوَرَبِّكَ لَنَسُكْنَهُمْ أَجْمَعِينَ

عَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّا

كَفِينَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ سُوفَ

يَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْنَا أَنكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ فَسَبِّحْ

بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْقَيْتُنُ

سُورَةُ الْبَحْرِ مَائِدَةٌ ثَمَانِي وَعِشْرُونَ آيَةً وَهِيَ مَدِينَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِنِّي أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْبِعْ لَوْهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ نَزَّلَ

وَقَدْ تَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ

وَقَدْ تَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ

وَقَدْ تَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ

وَقَدْ تَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ
 وَتَبَيَّنَ لَنَا أَنَّ هَذِهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نَزَلَتْ فِي حَقِّهِ

در تفسیر این آیه که میفرماید
وَمَا يَدْرِي لَكُمْ مَا يَدْعُونَ
در بیان دعوت ایشان که
بغیر از خداوندی را میخوانند
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است

در بیان دعوت ایشان که
بغیر از خداوندی را میخوانند
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است

در بیان دعوت ایشان که
بغیر از خداوندی را میخوانند
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است

الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِنَّ أَنْذَرُونَ
فَلَمَّا رَأَىٰ مَا يُدْعَوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَقَالَ أَتَدْعُونَ
بِغَيْرِ اللَّهِ شَيْئًا مِمَّا يَدْعُونَ بِتِلْكَ الْأَعْيُنِ
الَّتِي لَا تَرَىٰ مِنْ دُونِهَا فَذَلِكُمْ أَجْرُكُمْ
الَّذِي كُنْتُمْ تَدْعُونَ فَاذْهَبْ عَنْكُم
الَّذِينَ يُدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
مُتَعَمِّدُونَ إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ عَلِيمٌ
وَاللَّهُ يَدْعُو الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْرِ
الْحَقِّ لِيُكْفَرُوا بِهِمْ فَاسْتَرْسَبَ
الْكَافِرُونَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
وَاللَّهُ يَدْعُو الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْرِ
الْحَقِّ لِيُكْفَرُوا بِهِمْ فَاسْتَرْسَبَ
الْكَافِرُونَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

در بیان دعوت ایشان که
بغیر از خداوندی را میخوانند
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است

در بیان دعوت ایشان که
بغیر از خداوندی را میخوانند
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است

در بیان دعوت ایشان که
بغیر از خداوندی را میخوانند
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است
و اینها دعوت ایشان است

تفسیر این آیه

فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا ذَرَأْنَا فِي الْأَرْضِ حُرْلًا
 أَوْ نَهْرًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ
 الْبَحْرَ لِنَاكُلُوا مِنْهُ حَمَاطًا يَبُورًا ۚ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ مِنَ الْبَارِئِ
 أَلْفًا مِّمَّا تَعْلَمُونَ ۚ وَلِيَبْتَلِيَوكُمْ أَن تَشْكُرُوا ۚ وَاللَّهُ
 فِي الْأَرْضِ رَاسِيٌّ ۚ إِنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۚ
 وَعَلَامَاتٍ ۚ وَبِالْحَمْدِ هُمْ يُهْتَدُونَ ۚ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ۚ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ ۚ وَمَا تَعْلَمُونَ ۚ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۚ أَمْواتٌ غَيْرِ أَحْيَاءٍ ۚ
 وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَاقِيَ وَسِعَةً ۚ فَذَلِكُمْ
 الَّذِي يَدْعُونَ ۚ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 ۚ أَمْواتٌ غَيْرِ أَحْيَاءٍ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 الْبَاقِيَ وَسِعَةً ۚ فَذَلِكُمْ الَّذِي يَدْعُونَ ۚ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
 لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۚ أَمْواتٌ غَيْرِ أَحْيَاءٍ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ
 أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَاقِيَ وَسِعَةً ۚ فَذَلِكُمْ الَّذِي يَدْعُونَ ۚ

عبارت عین الیه باید که زندگانی است
 باشد و نیست یا موت
 باشد در بعضی حالت
 بر عکس است و گاه بیست
 از عین خود می آید
 خود را که نام
 عالم باشد
 چه در همه حال آ

تفسیر این آیه
 در زمین توهار استوار می آید که با شما استوار
 در زمین توهار استوار می آید که با شما استوار

از ان الله هم
 ارکان الارض
 از اصول است
 بر وقت معقود از
 حضرت ماست و صادق
 ندگوار که این از جمله اوصاف
 الهه مخصوص است
 جعل استوارگان الارض
 از تفسیر در
 اكمال الذم
 سنه

بناقصه
 در وقت هادیتان
 کورخ الامام من الارض لما
 حبت الیها لما یخرج البحر باره
 و ما تمک الارض ان
 تمک ما طهاره و اعم
 و ما یخرج در حصول
 کما در است
 ان الله

هم الامان است
 حضرت صادق علیه السلام
 رضای روت شده که در قول صد
 و علامت است مخصوص علم
 بخوبی و نیکو است و اما است
 در عین عین الله

لَهُمْ مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ • لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ
 كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلِيسَاءُ
 مَا يَزِرُونَ • قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ
 فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ
 ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَخْرُجُ بَهُمْ وَيَقُولُ آيُنْ شُرَكَائِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَشَاوِنُونَ
 فِيهِمْ قَالِ الَّذِينَ آتَوْا الْعِلْمَ إِنْ الْخِزْيُ الْيَوْمِ وَالسُّوءُ عَلَى الْكَافِرِينَ
 الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِي نَفْسِهِمْ فَاَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كَانُوا يَلْعَنُونَ
 مِنْ سُوءِ بَلَى أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا لِيُنذِرَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ • فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ • وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا
 أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَكَذَلِكَ
 الْأُخْرَى خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارَ الْمُتَّقِينَ • جَنَّاتٌ وَعْدَنٌ يَدْخُلُونَهَا
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
 الْمُحْسِنِينَ

بعضی از آن

یعنی از آن
 که از آن
 است
 و از آن
 است
 و از آن
 است
 و از آن
 است

بنیاد آن

یعنی از آن
 که از آن
 است
 و از آن
 است
 و از آن
 است

بنیاد آن

یعنی از آن
 که از آن
 است
 و از آن
 است
 و از آن
 است

بنیاد آن

یعنی از آن
 که از آن
 است
 و از آن
 است
 و از آن
 است

بنیاد آن

یعنی از آن
 که از آن
 است
 و از آن
 است
 و از آن
 است

بنیاد آن

یعنی از آن
 که از آن
 است
 و از آن
 است
 و از آن
 است

بنیاد آن

الْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ تَوْفِقُهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

پرسیده کار از آنکه بعضی روح میخند ایشان را علامه پاکیزه را میگویند سلام بر شما

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ

در اهل توبه بهشت بسبب آنچه بودید میگردید ایما اطوار میدارند مگر آنکه نباید ایشان را

الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ

علامه یا پیامبر امر پیروز و کار تو همچین کردند آنکه بودند پیش از ایشان و ظلم نمود بر ایشان

اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ فَاصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا

خدا ولیکن بودند که بر خود ما نشان ظلم میکردند پس سیدایشان را برهیا آنچه کردند

وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ

و اعاطه که ما ایشان آنچه بودند که بان استهزا میکردند و گفتند آنکه شرک آوردند اگر خواستند

اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ مَحْنٌ وَلَا آبَاءُ نَا وَلَا حُرٌّ مَنْ دُونِهِ

مذامعی برستیدیم از غیر او هیچ چیزی ما از پدر لغز ما و حرام میگردانیم بجهت علم او

مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ

بیخ چیزی همچین کردند آنکه بودند پیش از ایشان پس آیا باشد بر رسولان مگر رسانیدن

الْمُبِينِ ۝ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ

الکهار و تحقیق بر آنچه هستیم در هر اشتهای دو بیله که پیوستند خدا را و

وَلَجِبُوا الطَّاعُونَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ

و دور نهند از طاعت پس ایشان که گشت که بدت کرد خدا را و ایشان که گشت که تابند بر او

الضَّلَالَةَ فَسَيُرَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ

که ایست پس بگردید در زمین پس ببینید که چگونه شد عاقبت تکذیب کنندگان

إِنْ يَخْرُصْ عَلَى هُدًى مِنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ

اگر هر دراز بر هدایت ایشان پس بدت که خدا بدت میخند که را که اصلال میخند و باشد در ایشان را

مِنْ نَاصِرِينَ ۝ وَأَسْمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ مَيُوتٍ

نیج یا برین کنند و گویند خود را که بدت برین سوگند ما نشان که بر می آید خدا رس را میبرد

سجده
ان
نصف
الجزء

وَلِلَّهِ لِسْعِدٌ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ

و مضر از اسجده میزند آنچه در سماوات و آنچه در زمین است از جنده و ملائکه و ایشان

لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

سجده نمیکنند میترسند از پروردگارش از ملائکه و میکنند آنچه را ما امر می‌شویم

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَاحِدِ فَإِيَّا فَارِهِبُونَ

و گفت خدا میبرد دو اله را که دو است بر این نیست که الهی است پس از من پس برشید

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَاً أَفِرَ اللَّهُ تَتَّقُونَ

و ما او است آنچه در سماوات و زمین است و ما او است دین که در است ای پس غیر از خدا نمی‌سوزند

وَمَا بَكِمُ مِنْ نِعْمَةٍ مِنْ اللَّهِ تَمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضَّرَفُ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ

و آنچه با شماست از نعمتی پس از نعمت پس نمی‌کنید شمار از ضرر پس با او تضرع میکنید

ثُمَّ إِذَا كَسَفَ الضَّرْعُ عَنْكُمْ إِذَا فَرَّقَ مِنْكُمْ بَرِبَهُمْ لِيُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا

پس خجرتی که در ضرر را از شما بماند پاره از شما بر پروردگارشان شرک می‌آورند تا کفر آورند

بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَمَتَّعُوا فَنُوفَ يَعْلُونَ ۝ وَيَجْحَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا

با آنچه دادیم ایشان را پس بجزیر پس دو داشته که می‌سازند و میگردانند بر آن آنچه میداند بهره

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتَسْلُنَّ عَمَاكُم تَقْفَرُونَ ۝ وَيَجْحَلُونَ لِلَّهِ

از آنچه روزی دادیم ایشان را بخدا که بر این بر سر رسیده شود از آنچه میداند از من می‌سازند و میگردانند بر آن خدا

الْبَنَاتِ سِحْآنَهُ وَهُمْ مَا يُشْتَهَوْنَ ۝ وَإِذَا بَشَّرْنَا أَحَدَهُمْ بِالْأُنْثَىٰ

و قرآن دانم یا بگردد آن طرز از حقشان آنچه می‌خواهند و جمع کرده داده شود بخدا را بگوشش مسکود

وَجْهًا مَسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ

رویش سیاه کرده شده و او پندیر از چشم پنهان شود از قوم از بدی که از نرده داده

أَيُّمِسُّهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ لِلَّذِينَ

و ای کف در اویش بر طاری یا پنهان کندش در خاک آگاه باشد که بدست آنچه حکم میکند مران را

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مِثْلُ السُّوءِ ۝ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ

ایمان نمی‌آورند با آخرت مثل بدست و مضر است مثل بر سر و است عزیز

و بجعلون لما لا يعلمون
عبر میگردانند
از برای تنافی که نمیدانند
ناشایسته اظهار میگردانند
از راه نادانستی و جحلی
تنباه که آن
تنباه یعنی
دانند مگر خداوند و کلمه اراده
ان از ما لا یعلمون
یعنی
۱۶

تغیر نژادی باشند که
چنین نیستند یا چنان
۱۶

مثل السوء
از اینها تصفیه
صفت اقصی و خدا
صفت کامل
۱۶

الحکیم

الْحَكِيمُ ۝ وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَ

حکیم و اگر مواخذة میکرد خدا مردمان را بظلمشان انداخته بود بران هیچ جنده و

لَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً

تعیید باز این وقت است از آن وقت نام برده شده پس هیچ ایستادن باز پس بجا نماند ساعتی

وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ

و پیش نمی آید و میدارند بر او چیزی ناخوش میدارند و تصف میکنند زبانهاشان

الْكذِبَ إِنَّ لَهُمُ الْحَسَنَىٰ لِأَجْرِمِ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنْ هُمْ مُفْرَطُونَ ۝ تَاللَّهِ

دروغ است که برایشان است خوب تا چاره بگردانند برای ایشان است پس بزرگ است این نماند متوجه است و ساواکان خدا

لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فزِينَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ

بجھت فرستادیم بامتها به پیش از تو پس از است برایشان شیطان کردارهاشان را پس از

وَلِيَهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا

دوست ایشان امروز در ایشان است عذاب پرورد و جز فرستادیم بر تو کتاب را مگر

لِتَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَ

برای آنکه بیان کند از برای ایشان آنچه را اختلاف کردند در آن و هدایت و رحمت بر این جمعی که ایمان می آورند و

اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ

خدا از آسمان آرز ایمان به پیش نماند که زبان زمین را بعد از مرگش بزرگ در آن به زمین

لَايَةً لِّقَوْمٍ يُسْمَعُونَ ۝ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّسُقِيكُمْ فِيهَا فِي بَطُونٍ

آیت را از برای آنکه بشنوند و بزرگ است بر شما در آن و کما و کوه و غنایم بر بزرگ است شما این شمار از آنها

مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ۝ وَمِنْ ثَمَرَاتِ

از میان سرگین و چمن شیرین معیش کوارا مرگش مانند کما و از ثمرات به

الْجَبَلِ وَالْأَعْنَابِ يَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ

در جان و انورنا میسکند از آن سکر به و روزی خوب را بزرگ است در آن

لَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّجْمِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ إِجْبَالِ

بر همه است چنانکه میساید بعضی و وحی فرستاد پروردگار بوی و بزرگ است که بگیر از کونها

*و لیوم الیوم
یعنی اکنون
زمان تو باد است
یا کما در دن
یا در وقت
نار حیات
حیات*

*لعبه
مراد از غیره مایه استدلال
و کما در وقت است*

*و لیوم الیوم
یعنی اکنون
زمان تو باد است
یا کما در دن
یا در وقت
نار حیات
حیات*

۴۰

بِوَتَا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّمْنَا مَثَرَاتٍ فَمَا سَلَكَ سَبِيلَ

خافا و از درخت و آنچه بنا کنند از چوب پس بگویند از همه مژگان پس بر او را بمهای

رَبِّكَ ذَلَّا لِيَخْرُجَ مِنْ بَطُونِهَا سَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ

پروردگارت را از امشکان بیرون بیاید از شکلهای آنها استامیدن که مختلف رنگهایش در است شفا بر هر دردی

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ

بسیار که در گنجه بر آینه آینه بر آن میگویند که فکر میکنند و خدا از هر شما را پس میآورد شما را و از شما

مَنْ يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْضٍ لِّعَمَلِكُمْ لِيَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝

کسی است که برود از گنجه بر زمین تا نداند بعد از او در زمین چیزی را برین که خدا داناست و تواناست و

اللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ

خدا از بعضی را بر بعضی از شما را بر بعضی در روزی است پس این است خدا از آنان که برود از گنجه در روزی

عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَبِمَا نَفَعْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَنْعَمَ اللَّهُ بِمُحْدَرُونَ ۝ وَاللَّهُ

بر آنچه مالک شد دستهایشان پس این است خدا در آن میان ایامی است محبت خدا را در میانند و خدا

جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَحِبُّوا إِلَيْهَا وَتُحِبُّوا إِلَيْهَا وَأَنْ تَرْضَوْا

کرد ایند برای شما از خودتان آنان را دوست دارید و شما از همه شما را پس بر او را و او را کان

وَرِزْقًا مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَنْفَالًا لِلْيَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ۝

در روزی و دستهای از پاکیزه ایامی است باطل ایمان می آرند و نعمت خدا است آن انان میبوزند

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

و می پرستند از غیر خدا آنچه مالک است بایشان در زمین روزی آن از همه آنها در زمین

شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

چیزی را و توانایی نمی دارند پس بپزند برای خدا مستقام برین خدا میداند

وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عِدًّا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ

و شما نمی دانید روزی است میده صاحب کرده شده که قادر نباشد بر

شَيْءٍ وَمِنْ رِزْقِنَاهُ مِثْرًا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يَفِيقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ

چیزی را و کسی روزی او را از خود روزی او را پس او را حق میگذارد از نهان و آشکار ایامی

تغیر نام و رفت پرست

منهم فيه
تغیر از چیزی نمیشود که محسوس حوز را
یا خود در اموال شکر که گویند
و با هم در آن نماند
بسیار است که گویند
تخلیق خود را
یا خدا
تغییر است
تغییر از آنست که معلوم است

وهذه
پس بر روزی از او را و
روز و در نام او و مقام
در جهان گویند
۱۳

یستوی

يَسْتَوْنَ لِحُدُودِ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِحُلِيِّزٍ

یکسان نیستند استاین مژده ای را که اکثر آن نمی دانند در زد خدا سستی دوم

أَحَدُهُمَا أَنْتُمْ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كُلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ إِنَّمَا يُوَجِّهُهُ

که یکی از آن دو گفت که قادریت بر چیزی نیست و لکن هر کس بر صاحبش بر جا شود میگرداندش

لَا بَاتٍ مَجْزِيهِمْ لَيْسَتُوا هُوَ وَمَنْ يَأْمُرْ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

من از آنجایی است ای مسوئیت او و یکدیگر می نمایند بعد است و است بر او است

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ

و مژده است غیب آسمانها و زمین و نباشد امر قیامت که هیچ نظر حقین حتی بایان

أَقْرَبَ إِنْ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا

نزدیکتر است بر حق خدا بر همه چیز تواناست و خدا بدون می آورد شما را از شکمهای مادران آن

تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

می دانستید چیزی را و گردانید بر شما گوش و بینش و دلهای باشد که شما را شکر کنید

الْمُيْتُوا إِلَى الظُّبُرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنْ

اینها بودند بسوس اینها تسخیر شده گمان از میان آسمانها کفاه نمیدارند لها را که خدا بر سرش

فِي ذَلِكَ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَ

زان بر اینها اینها است بر اینها که ایمان می آرند و خدا گردانید بر شما از خانه های آن آرامگاه

جَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اقْبَاتِكُمْ

گردانید بر شما از پوستها است و گاو و گوسفند خانهها که سبکند می آیند لها را روز اوجشان و روز ماندنشان

وَمِنْ صَوَائِفِهَا وَأُوقِيَّهَا وَأَشْعَارِهَا إِنَّا نَاوِمَاتٌ عَالِي حَيْثُ ۝ وَاللَّهُ

و از پشمها لها و در برشان و موهاشان پوستش و پشمش و پشمش را تا دست و خدا

جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلًّا لَأَوْجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ كَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ

گردانید بر شما از سایه ای که از سایهها گردانید بر شما از کوهها جابار سپیدان و گردانید بر شما

سَرَابِيلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ نُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ

بر اینها که آنها را از گرما و آب سردها تسخیر که کفاه دارد و شما را از آب و یخچین تمام میخیزد نفسش بر شما

شخصی از اسم در لغت است
در کرده که مراد از اسم نایب
تا بعد از حضرت
است
و اولاً
معصومین علیهم السلام

شخصی از اسم در لغت است
در گفته عریض است
صورت میگویند که
شتر را در بر
یادداشت
از آن نامش را از آن

سوی
سوی

اینجا معلوم شد که هر کس که در این کتاب است...
 و در این کتاب است که هر کس که در این کتاب است...

لَعَلَّكُمْ تَسْلَوْنَ • فَإِنْ تَوَلَّوْا فَمَا عَلَيْكَ لِبَلَاغِ الْمُبِينِ • يَعْرِفُونَ
 بابت که شما اسلام در روز پس اگر دوباره ایمان نیاورید بر تو مکرر سزا نیست. انکار می شناسند

نِعْمَتِ اللَّهِ ثُمَّ يَنْكُرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ • وَيَوْمَ نَعْتَبُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 نیت خدا را پس آنها را میبخشد انزوا و اکثرشان کافر شدند. در روزی که برمی آید از هر کسی

شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذِنُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا لَهُمْ لِيَسْتَعْتَبُونَ • وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 گواهی پس دستور داده نمیشود آنکه کافر شوند در شبان طبع صاحبی که روزی و چون بیند آنکه ظلم کرده

الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ • وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاؤَهُمْ
 عذاب را پس تصفیه داده نمیشود و ایشان در شبان هم داده نمیشود و چون بیند آنکه شرک کرده شرکهاش

فَلَوْ أَنَّ رَبَّنَا هُوَ لَا شُرَكَاءَ لَنَا الَّذِينَ كَانُوا يَعْبُدُونَ • فَالْقَوْلُ إِلَىٰ آلِهِمْ
 گویند پروردگارا ما انما از شرکها ما که بودیم که میخوانیم از ایشان تو پس میداند ایشان

الْقَوْلُ أَنْكُمْ لَكَاذِبُونَ • وَالْقَوْلُ إِلَىٰ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
 گفتار پروردگار شما بیدار میگردید از عوالم و میداند بخدا انزوا صحرا آدم شد از ایشان آنچه

كَانُوا يُفْتَرُونَ • الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصَدَّقُوا عَرَسِبِلِ اللَّهِ زِدْنَا لَهُمُ عَذَابًا
 بودند که برای بستند انما که کافر شدند و بازد شدند از راه خدا افزودیم سزای آنها را

فَوَالْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ • وَيَوْمَ نَعْتَبُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا
 بالا ای عذاب با نیت بودند که نیت و میگردند در روزی که بر آید از هر کسی نیت است باید

عَلَيْهِمْ مِنْ نَفْسِهِمْ وَجِنَابِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هُوَ لَا وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ
 بر ایشان از خود گواهی و آوردیم ترا شاه بر اینها و خود فرستادیم بر تو

الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ • إِنَّ
 ان کتاب را باینکه کامل هر چه بود از هدایت و رحمت و بشارت مسلمانان را بپوشد

اللَّهُ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
 خدا امر میکند بجهت و میگوید کارهای و وعظ کردن صاحب قربت و نهی میکند از کارهای

وَالْمُنْكَرِ وَابْتَغِ بَعْضُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ • وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ
 و ناپسند و ظلم میزدید به شما را باشد که شما میزدید و وفا کنید به عهد خدا چنانچه عهد کردید

اینجا معلوم شد که هر کس که در این کتاب است...
 و در این کتاب است که هر کس که در این کتاب است...

اینجا معلوم شد که هر کس که در این کتاب است...
 و در این کتاب است که هر کس که در این کتاب است...

*وَقَدْ نَزَّلْنَا آيَاتِنَا فِي الْقُرْآنِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 وَإِن كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ لَأَعْيُنُونَ
 وَإِن كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ لَأَعْيُنُونَ
 وَإِن كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ لَأَعْيُنُونَ*

بِالْمُهْتَدِينَ • وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَمَا قَبُولَ مِمَّا عَاقَبْتُمْ بِهِ وَلَنْ تُضُرُّوهُ
 كهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ • وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
 وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ • إِنْ لَمْ يَكُنْ مَعِ الَّذِينَ اتَّقَوْا الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ

سورة اسراء **الحسنون** **احد عشر آية**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَجَّانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ
 الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لَنُرِيَهُ مِنَ الْآيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
 وَإِنَّمَا مَوْسَى الْكِنَابُ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ لَاتَّخِذُوا
 مِنْ دُونِي وَكَلًّا • ذُرِّيَّتِي مَنْ جَعَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا
 وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّةً
 وَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا • فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا
 لَنَا أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا

*وَقَدْ نَزَّلْنَا آيَاتِنَا فِي الْقُرْآنِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 وَإِن كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ لَأَعْيُنُونَ
 وَإِن كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ لَأَعْيُنُونَ
 وَإِن كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ لَأَعْيُنُونَ*

*وَقَدْ نَزَّلْنَا آيَاتِنَا فِي الْقُرْآنِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 وَإِن كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ لَأَعْيُنُونَ
 وَإِن كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ لَأَعْيُنُونَ
 وَإِن كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ لَأَعْيُنُونَ*

جَدُّهُ وَتَظُنُّونَ أَنَّ لَنْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا • وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ
 بستانش او دکان میبندد که در وقت نادره آنرا نماندگی و بگوهر بندگان مرا که بگویند ایچرا اولی
 احْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ
 بخت برتر که شیطان و دیند میباشان بدتر که شیطان باشد مرگش را
 عَدُوًّا مُبِينًا • رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ الشَّيْءَ لَرَجْمِكُمْ وَوَإِنْ يَشَاءُ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا
 وشنه اسکار پروردگار شما و انما رت بنما از خواه رحمت بچند شما را یا اگر خواه عذاب بچند شما
 أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا • وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 ورسندایم ترا بر ایشان وکیل و پروردگار تو و انما رت با کند یا شد در اسمها و زمین
 وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا قُلْ أَدْعُو
 وجمعیت افزونی دادیم بعضی بسیار بر بعضی و دادیم او را زبور بگو بخواهند
 الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا
 انما ز که دعوت کردید از غیر او پس مالک نیستند دفع ضرر از شما و نه تغییر را
 أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
 اھارا امانت میخوانند میجویند بوسی پروردگارشان وسیله هر کدامشان نزد
 وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا
 و امید میدارند رحمتش را و میس میدارند از عذابش برتر که عذاب پروردگار تو باشد ضرر آوده
 وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا
 و میت بچ شمره نماند مایم با کتشدش پیش از روز قیامت یا عذاب کننده اش
 عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا • وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ
 عذاب سخت باشد که در کتاب نوشته شده و باز نداشت ما را که بفرستیم
 بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ • وَإِنَّا نُمُودُ لِنَاقِرٍ مُبْصِرَةٍ
 ایتمارا مکرانه کذب کردند اھارا پیشینان و دادیم نمود را ناقره بینا کننده
 فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَحْوِيلًا • وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ
 پس ظلم کردند بان و میفرستیم ایتمارا مکریم دادن و بعضی میدیدند مکرما بدتر که پروردگار

بجهه قنطنون
 میرستش کنان ارکان
 سببری اید چنانکه در مجمع
 اسعد بن خضر نقل کرده
 که میگویند شیطان
 و صحیح ۱۲

حسن
 نور در حکایت
 از شیطان بهر کس
 که در حقش باخورد
 یا تهر از تعالی
 و کس
 که خدا را
 در حقش باخورد

اگر انسان
 بنام خدا برود
 نخواهد ماند

در آن روز که از اهل
 نسل مائده
 صاحب روح
 که شش ماهی الوبت
 اھاسیدم نشان ننده
 و پرستنده و شکار
 جانت صد اوست قری میزدیم
 رحمت خدا بود پس
 چگونه نشانی از اھارا
 نمودن ما محبت
 را بر تو جویش
 مکنان از رحمت
 که نشانی از مثل اسمانی
 کهھا رسو و دوا
 پیشان نشاند خدا که عادت
 الهی بر لم نماند
 شد و آنچه
 میخواند
 صلوات
 صلوات

در اما انزل بالایات
 در بر تو جویش
 مکنان از رحمت
 که نشانی از مثل اسمانی
 کهھا رسو و دوا
 پیشان نشاند خدا که عادت
 الهی بر لم نماند
 شد و آنچه
 میخواند
 صلوات
 صلوات

علامت
 در حقش و در باستان
 در حقش و در باستان

الْحُجْرَةَ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ

جن بر اینگو بیارند مانند این قرآن نیارند مانندش و اگر چه است

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ

توضیحاتش را بعضی از بعضی است و تحقیق کرد ایندیهم بر آن زمان در این تفسیر

مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَبِئْسَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا كَفُورًا ۝ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ

از هر مثلی پس باز روزگاری مردمان کفر است را گفتند ایمان نمی آید مگر ترا

حَتَّىٰ تَنْجِرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ بَنُو عَادٍ ۝ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ

تا آنکه جاری کنی از زمین چشمه یا باشد مگر ترا بستاند از درختان خرما

وَعِنَبٍ فَتُجْرَ الْأَنْهَارِ خِلَافَهَا تَجْفِيرًا ۝ أَوْ تَسْقِطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمَتْ

و انور پس روان سازد بر ما در میانش رولش صلیقی یا بچینی سما ترا همچنانکه ادعا کرد

عَلَيْنَا كَيْفًا أَوْ تَأْتِي بِلَهُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ

بر ما پاره پاره یا بیاری خدا و ملائکه را و کسلی یا باشد مگر ترا خانه از

زُخْرُفٍ وَتَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُفُوقِكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدًا

طلا یا بالادی باسماں و ایمان نمی آید مگر با رفقن را تا آنکه زود ازل بر ما کنی

نَقْرَةً ۝ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝ وَمَا مَنَعُ

که بخوانم اودا بود انم پاک بودن پروردگارم ایاست مگر آنکه رسول و من نبود

النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا بَعَثَ اللَّهُ لِبَشَرٍ

مردمان را که ایمان آرد چنانکه ایشان را بریت سکر آنکه گفتند ایابر بخت خداست را

رَسُولًا ۝ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يمشون مطمئنین لنزلنا

رسل بگو اگر بودند در زمین ملائکه که راه میفرستند از میدانان بر ایشان زود فرستاد

عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكَ رَسُولًا ۝ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ

بر ایشان از اسماں سکر را رسول بگو پس مانند خداست در میان من و او میان شما

أَنَّهُ كَانَ بَعَادَهُ خَيْرًا بَصِيرًا ۝ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ

بزرگ او باشد بر خیزد کاشش الهام بجا و کس را که بریت کند از ایشان است بریت یافته و انرا

ش
ش
چهارم زین ترقیش در کتبه
نسخ کرده بودند آنها را از آن
خواستند لهذا
این آیات
نازل شد

ش
ش

ش
ش

ش
ش

ش
ش

يُضِلُّ فَلَنْ نَجِدَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِمْ عَذَابًا أَلِيمًا

از آنکه ضلالت از پس باقی نیست از این جهت و شکر میم ایشان را روز قیامت بر روی ایشان

عَمِيًّا وَبِكَاؤُهَا وَبِصَاوَاهُمْ جَهَنَّمَ كَمَا خَبَّرَ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ذَلِكَ

کوران و کنگان و کز آنجا بیرون است از دورت هرگاه در پیشند از این جهت از این جهت در صحن

جَزَاءُ لَهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أِنَّا

جزای ایشان است بسبب کفر ایشان که فرستند با آنها ما و گفته ایچنین است استخوانها ریزه ریزه ایامیم

لِيعْبُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بر این جهت بر آنچه فرستند خلق صفت تازه ایامینند بدین جهت خدا را که آسمانها و

الْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلْ لَهُمْ أَجَلًا لَارِبَ فِيهِ

زمین را توانست بر آنکه بیافریند مانند ایشان را و کرد ایند بر ایشان چون که میت شد در آن

فَأَبَى الظَّالِمُونَ الْإِكْفَارَ قُلْ وَأَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَرَأْنِ رِجْتَهُ

پس بر باز در نه ظالمان ایستادگی را بگو اگر شما مالک می بودید قهر نهایی رحمت

رَبِّي ذَا الْأَمْسِكُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفِقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَوْرًا وَلَقَدْ

پروردگارم را انچه بر زمین است میباید از سرش صرف کردن و شد ایشان تن سارنده و فقیر و بختین

أَتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَأَلَ نَبِيَّ إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ

وادم موسی را نه آیات بیخبر است پس از بنی اسرائیل و گفت که ایستادگی از این جهت

لَهُ فَرَعُونَ ابْنِي لَاطِنِكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ

مراد فرعون بدین جهت که فرستد فرعون را که فرستد موسی را که فرستد موسی را که فرستد

هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصِاطٌ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فَرَعُونَ

اینهارا که پروردگار است سماها و زمین و اینها نیستند بدین جهت که فرستد فرعون را که فرستد

مَشْبُورًا فَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْعَهُ

ملاک شده پس اراده کرد که بر کند ایشان را از زمین پس غرق کرد ایندم او را و او را که فرستد او

جَمِيعًا وَقَلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُونُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ

همه را از بعد او هر سببی که میسر را ما که فرستد بنی اسرائیل را زمین را پس چون آید

نصف الجزء

تیره و قشیم معاد را قشیم و نماند

تیره لایق است

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

تیره

وعدا لایق

فازد و قشیم معاد را قشیم و نماند

یا مومن یا مومنین یا مومنین

تیره و قشیم معاد را قشیم و نماند

سجده
 خدا را در حال سجده
 و در وقت سجده
 و در وقت نماز
 و در وقت دعا
 و در وقت تلاوت
 و در وقت...

وَعْدًا لِآخِرَةٍ جُنَابِكُمْ لَيْفًا ۝ وَبِالْحَىٰ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَىٰ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَا
 وعدہ آخرت ایم شمارا آنچه با ہم و بحق فرود ستادیم اور بحق فرود آمد و نہ دستاویم را

الْأَمْبَشْرَ أَوْ نَذِيرًا ۝ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِقِرَاءَةِ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مَكِّتٍ
 کرت بارت و ہمزدہ پیشہ و کتب کہ جدا جدا کردیم اور ان کو بر سه زمان بارام

وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۝ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّا لِلذَّيْنِ وَتَوَّالِعِلْمِ
 و فرود ستادیم اور فرود ستادیم بگو ایمان از ایمان یا ایمان میارید بپوشانیم آنکه داده شد علم را

مَنْ قَبْلِهِ إِذْ آتَيْنَاهُمْ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَلْزَمُوا لِلَّهِ تَبَوُّعًا ۝ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ
 است از آن چرخ خوانده می شود بر ایشان بر روی فنند بدقتها سجده گمان و میگویند سبحان

رَبِّنَا إِنَّا كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا مَفْعُولًا ۝ وَيَخْرَوْنَ لِلآذِقَانِ يَبْكَونَ
 ربا بجزش باشد و عدہ پروردگار ما هر سینه آه شش بر روی نهند بدقتها میگریزند

وَيَزِيدُهُمْ خُسْرًا ۝ قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا الرَّحْمٰنَ يَا مُنَادِعُوا
 در یاد بکنند پس از آن وضع بگو خوانند خدا را یا بگویند رحمت را هر کدام را که بگویند

فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُبِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافُ بِهَا وَابْتَغِ
 پس اوست نامهای نیک و بجز کنج عبادت را و نترس کن از او و بگو بگو

بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝ وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 میانہ کن طریقی و بگوستایش مر خدا را که گرفت فرزندان و نبود مراد را

شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِلِيٌّ مِنَ الذَّلٰلِ وَكَبْرَهُ تَكْبَرًا ۝
 ایمانی در پادشاهی و نبود مراد را یاوری از ندانند و بزرگی او را بزرگی او را

سُورَةُ الْكَهْفِ بِأَنْزِلَتْ فِي رَجَبِ مَكِّيَّةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
 خدا بی بخوانید مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝ فِيمَا
 ستایش خدا را که فرود ستاد بر بندش کتاب و نداد انحراف را در کتاب

فوقاه
 این کتب احکام و قصص
 یا کرده یا دفع دفعه در
 نزول ۲۲

تیسر از دور تانے ۱۴

توضیح و تفسیر
 و خدا بی گمان
 است

سجده
 ۱۴

و در وقت سجده
 و در وقت نماز
 و در وقت دعا
 و در وقت تلاوت
 و در وقت...

و در وقت سجده
 و در وقت نماز
 و در وقت دعا
 و در وقت تلاوت
 و در وقت...

و در وقت سجده
 و در وقت نماز
 و در وقت دعا
 و در وقت تلاوت
 و در وقت...

و در وقت سجده
 و در وقت نماز
 و در وقت دعا
 و در وقت تلاوت
 و در وقت...

لِيُذْرَبَ بِأسَافِدٍ مِّن لَّدُنِّي يَسْتَغِيثُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يُجَاوِرُونَ

تا ایستاده ایستاده است از نزد او و مرزده موافقان را انامه میکنند

الضَّالِّحَاتِنَ لِمَ أَجْرًا حَسَنًا ۚ مَا كُنِينَ فِيهِ أَبَدًا ۖ وَيُنذِرَ الَّذِينَ

کارهایی خوب بر آن که ایشان را از مرزده است گشت گشت کردن در آن همیشه و ایستاده موافقان را

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِابْنِهِمْ كَبْرَتُ كَلِمَةٍ

گفته گرفت خدا سرزند بنام خدا را از ایشان هیچ علم و نه مریدان از عظیم اندازد کلمه

تُخْرَجُ مِنْ فَوَاهِيهِمْ أَن يَقُولُونَ الْإِكْذِبَ ۖ فَلَئِكَ يُبَاخِعُ

بیرون می آید از دهانشان و میگویند که دروغ دروغ پس مانند که تو با یک گروانیده است

نَفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَّيُّومُنَا بِهَذَا الْجَدِيدِ ۖ إِنَّا جَعَلْنَا

خودت را بر اثرهای ایشان اگر ایمان می آورند باینکه کلام از راه اندوه بسیار بهتر کردیم

مَّا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِيَبْلُوَهُمْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۖ وَإِنَّا لَنَاجِعُوكُم

اینکه بر زمین زینت از آن تا بیازمایند ایشان را که کدامشان خوشتر در کار و بهتر که ما گردانیده ایم

مَّا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۚ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ

اینکه از این جهت زمین را ساده بلکه بنده است که بر آن صاحب کوه و رقیم

كُنُوزًا مِنَّا بِنِعْمَتِنَا عِجَابًا ۚ إِذَا وَرَايَ الْقَفِيَةَ إِلَى الْكَهْفِ قَالُوا رَبَّنَا

بودند از اینها عجب هنگامی که در رقبه آن جوانان بودند پس گفتند پروردگارا

إِنِّي نَا مِنَ لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۖ فَضَرْبَنَا عَلَىٰ

بر ما ایستاد رحمت و آماده گردان بر آن از کارمان جهت و راهی کنی پس ایستاد بر

أَذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۚ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَخَيْرِ

گوشه آن در آن زمان سالها بتماره پس را بفرستاد ایشان را تا باینکه که کدام از آن

أَحْسَىٰ لِمَا لَيْسُوا أُمَّدًا ۚ مَحْنُ نَقْصَ عَلَيْكَ نَبَاهُم بِالْحَقِّ أَنَّهُم فِيهِ

سهماره که ظاهر است از آن که در راه است باینکه بر تو خبرت از آنی بر آن که ایشان بودند جوان

أَمَّنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَا هُدًى ۖ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا

که ایمان آورده بودند بر پروردگارشان از آنکه از اینها بر آنست و بستیم بر دهانشان هنگامی که برخواستند

از آنکه از اینها بر آنست و بستیم بر دهانشان هنگامی که برخواستند

تا ایستاده ایستاده است از نزد او و مرزده موافقان را انامه میکنند

کارهایی خوب بر آن که ایشان را از مرزده است گشت گشت کردن در آن همیشه و ایستاده موافقان را

گفته گرفت خدا سرزند بنام خدا را از ایشان هیچ علم و نه مریدان از عظیم اندازد کلمه

بیرون می آید از دهانشان و میگویند که دروغ دروغ پس مانند که تو با یک گروانیده است

خودت را بر اثرهای ایشان اگر ایمان می آورند باینکه کلام از راه اندوه بسیار بهتر کردیم

اینکه بر زمین زینت از آن تا بیازمایند ایشان را که کدامشان خوشتر در کار و بهتر که ما گردانیده ایم

از آنکه از اینها بر آنست و بستیم بر دهانشان هنگامی که برخواستند

تا ایستاده ایستاده است از نزد او و مرزده موافقان را انامه میکنند

کارهایی خوب بر آن که ایشان را از مرزده است گشت گشت کردن در آن همیشه و ایستاده موافقان را

گفته گرفت خدا سرزند بنام خدا را از ایشان هیچ علم و نه مریدان از عظیم اندازد کلمه

بیرون می آید از دهانشان و میگویند که دروغ دروغ پس مانند که تو با یک گروانیده است

خودت را بر اثرهای ایشان اگر ایمان می آورند باینکه کلام از راه اندوه بسیار بهتر کردیم

اینکه بر زمین زینت از آن تا بیازمایند ایشان را که کدامشان خوشتر در کار و بهتر که ما گردانیده ایم

از آنکه از اینها بر آنست و بستیم بر دهانشان هنگامی که برخواستند

فَالْوَارِثُ بَارِبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَّا لَقَدْ

بیر گفتند بود که است نمودرگاه تماخض و زمین میخوانم هر از غنیه او الطرا
فَلَمَّا إِذْ أَشْطَطَا • هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى

باشیم انقاد در از صومرا آنها قوم ما گرفتند از غنیه الهان
عَلَيْهِمْ لِبُاطِنِ بَيْنِ قَمِينٍ مِمَّنْ أَظْمَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَيْبًا وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ

برهن جعت روشن بیکت عالم ترا زنده نیست بر خدا دروغ و چون کناره برداشتن
وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْتَرِكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ

و آنچه می پرستند جز خدا بی های که توید بان غر تا بسته اند برای شما بود که شما از جنتش
وَهَيَّيْكُمْ مِنْ مَرْكَبِهِمْ • وَتَرَى السَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرَاوِدُ عَنْ

داده کند برای شما از کازان ماه نخل را او می بینی افتاب را چون طلوع کند منحرف شود از
كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ إِلَى ذَاتِ الشِّمَالِ وَهُمْ

غارتان بجانب راست و چون غروب کند قطع کندت ترا بجانب چپ و ایشان بودند
فِي جُوهٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيُبَيِّنَ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

در جوهی در آن از اینهاست قدرت کس که برست کند خدا برست برت یافته و کس که در ضلالت
فَلَنْ نَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُشَرِّفًا • وَحَسْبُكُمْ أَيْقَاظُهُمْ رَفُودُهُمْ وَقَلْبُهُمْ

پس نیایی هرگز او را یاور است و دهنده می بیند ایشان را از این بودند که ایشان و بیکدیگر بنده
ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتِ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ

بجانب راست و جانب چپ و کشتن آن کشته اند بود دو ساعدهش بان در
لَوْ أَطَّلَعْتُمْ عَلَيْهِمْ لَوَكَّيْتُمْ مِنْهُمْ فَارًّا وَكَلْبُهُمْ رَجَعًا • وَ

اگر اطلس می یافتند بر ایشان بر سینه پشت بیا از اندر ایشان بر کشتن و هرینه رده کرده شد از ایشان از ترس
كَذَلِكَ بَعَثْنَا هُمُ لَيْسَاءَ لَوَائِبِهِمْ قَالُ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ

بیمین بر اینچنین ایشان را تا پرستش کنند ایشان کوهت کونده را از ایشان که چند روز است کردید
قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَالْوَارِثُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ

گفتند ازین آدم روزی یا بعضی از روز گفتند بود که شما دانایان است با چرخ زنگ کردید پس کوهت بیکدیگر

تفصیل

کوهت آنکه غار بود جزو غار بود
مخازن است لغزش و کجاست
در استان سما آفرین
افق صبح و غروب
تا هر عصر

تیب بر سر عموش تمایل
در است قناریان
از او برسانند
و الله اعلم

اتفاق
بعضی از این بود که ایشان را
و در این است که ایشان را
بعضی از این بود که ایشان را
و در این است که ایشان را

تفسیر

تفسیر

الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسَنَتِ مَرْفَعًا ۝ وَأَضْرِبْ لَهُم مِّثْلًا لِرَجُلَيْنِ
 بزرگواران خدایت از ثواب و نیکیست چنانچه کاه و وزن را از ایشان مقرر کرد
 جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ عِنَابٍ وَحَفَفْنَا لَهُمَ الْبُخْلَ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا
 کردار ایندیم بر ایشان دو بوستان از انبورا و در او قنبر کن در او برخت حرا و کردار ایندیم مینار
 ذَرْعًا ۝ كَلِمَاتٍ الْجَنَّتَيْنِ أَنْتَ أَكَلْتَهُمَا وَكَمْ تَظَلُّ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا
 کشت نوار هر دو بوستان آوردند شمشیر خود را و کم میزدند از آن چیزی و حار کرد ایندیم
 خِلَالَهُمَا نَهْرًا ۝ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ قَالِ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا
 در میان کن دو تانهرس و بود مراد از نهرس پس گفت مرهم صحبتش را و او گفت میگردم او که من
 أَكْثَرُ مِنْكَ مَا لَا وَاعٍ لِنَفْسِهِ ۝ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ
 بیشترم از تو در مال و از تو در تم از تو در مردود و داخل شد در جنتش و او ظلم کند خود و نهرس گفت
 مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَكِنْ رَجَعْتُ
 گمان نمیبرم که خالی شود این هرگز و گمان نمیبرم قیامت را قایم و اگر برگردانند
 إِلَىٰ رَبِّي لِأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
 بسوی خود کارم بر اینست میباید بهتر از اینهای حای بازشت گفت مراد از هم صحبتش و او گفت میگردم
 أَكْفَرْتُ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ نَفَخْتُ فِيهِ نَفْسًا ثُمَّ سَوَّيْتُكَ رَجُلًا ۝
 ای کار فرستی بماند از سر بد ترا از خاک پس از نطفه پس درست هست ترا مردی
 لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ
 بگویند من از است صدرا پروردگارم و شریک نمیگردم پروردگارم احدی را و چرا اینها میکند داخل شدی بوستان
 قُلْتُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرْنًا أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَا لَا وُلْدًا ۝
 گفتی ای خدایت صدرا میست قوتی که بخدا اگر منی مرا که من کمترم از تو در مال و من سرزند
 فَخَسِيَ رِبِّي أَنْ يُوْتِينَ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حَسْبًا نَارًا مِنْ
 پس خسید پروردگارم که بدتر مرا بهتر از بوستان تو و بفرستد بر آنها صاعقها از
 السَّمَاءِ فَصَيِّحٌ صَعِيدًا ۝ أَوْ يَصْبِحُ مَا وَهَىٰ غَوْرًا فَلَنْ تَسْمَعُ
 آسمان پس که در زمین ساد با کردش بر زمین فرودفته پس نتوانی هرگز

تفسیر کرد که او این درخت خرمای
 رویا میدم ۱۲

تفسیر خدایان که گشتند
 تفسیر خدایان که گشتند
 تفسیر خدایان که گشتند

تفسیر خدایان که گشتند
 تفسیر خدایان که گشتند
 تفسیر خدایان که گشتند

تفسیر خدایان که گشتند
 تفسیر خدایان که گشتند
 تفسیر خدایان که گشتند

تفسیر خدایان که گشتند

۱۰

تفسیر خدایان که گشتند
 تفسیر خدایان که گشتند
 تفسیر خدایان که گشتند

لَهُ طَلَبًا ۝ وَاِحْطِ بِمَثَرِهِ فَاصْبِرْ يَقْلِبْ كَهَيْئَةِ عَلِيِّ مَا انْفَقَ فِيهَا وَهِيَ

مراورد پسین و احاطه کرده شد بمشرفی که در پیش او میگردد ایند دو بخش را بر او صرف کرده بود در آن ولس

خَاوِيَةً عَلِيٍّ عَرُوشَهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي اِحْدًا ۝ وَ

افشاده بود بر سقلمش و میگفت ای کاشی که شرک نکرده بودم بایرودر کلام احدی را و نه

لَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةً يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا هٰذَا لَكِ

بود مراورد کردی که مارگشتنش از عیب خدا و بنود منع کند اینجا

الْوَلَايَةِ لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۝ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَل

سبطت مرصاد است که حق است اوست بهتر از راه عرض و بهتر از راه قوت و وزن از برای ایشان مثل

الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ

زندگی دنیا را چنانست که فرو فرستادیم از آسمان پس آنست بآن رستنی زمین

فَاصْبِرْ هَسِيمًا تَذُرُّهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝

پس در کسخت در هم شکسته که را کند که او را باد و باد شد خدا بر همه چیز توانا

الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ

مال و پسران پیرانه زندگی دنیا اند و باقیهاست ایسته بهتر است

عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا مَلَأًا ۝ وَيَوْمَ نُسَبِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ

نزد پروردگارت از راه تو است از راه سپید و روزی که روان میگردانیم که او را و بین زمین

بَارِزَةً وَحَشْرْنَاهُمْ فَلَمْ يَعَاذِرْ مِنْهُمْ اِحْدًا ۝ وَعَرْضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا

ظاهر و حشر کردم ایشان را و امکنده ایشان احد را عرض کرده شد نزد پروردگارت صفا

لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ اَنَّ نَحْمَلُكُمْ مِوَعِدًا

بجستی آمدن ما را چنانکه سریم شما را اول بار بلکه ادعا کرده ایست که میگردانیم برای شما وقت وعده

وَوَضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا

والله اشتد کتاب پس بین گناهکاران را از آنجا شد در آن و گویند ای

وَيْلَتَنَا مَالُ هٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً اِلَّا احْصٰهَا

وای بر ما چیست مر این نامه را که و امکنده شده گناه خودی و نه گناه بزرگی را که در شمار آورد

عین حقیقت گفتن هزار بار تا غایت

والباقی
*تعمیر از آنست که در این اوست در حق و با حق
و مخالف نماز چنانچه در سجده و در سجده در سجده
اللا اله الا الله که بگوید که در حق و با حق
تفسیر می آید و در حق و با حق
است که بگوید که در حق و با حق
و دعا است که در حق و با حق*

بازره
*با حق و با حق که در حق و با حق
با حق و با حق که در حق و با حق
با حق و با حق که در حق و با حق*

توسعه
*با حق و با حق که در حق و با حق
با حق و با حق که در حق و با حق
با حق و با حق که در حق و با حق*

یا در روزی سواری ۱۴

یا در روزی سواری ۱۴

یا در روزی سواری ۱۴

یا در روزی سواری ۱۴

یا در روزی سواری ۱۴

ووجدوا ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك أحداً. وإذ قلنا للملائكة

و یافتند آنچه کرده بودند حاضر وستم میکنند پروردگار تو اصد بر او و بیخاسته گفتند مرا ملائکه را

اسجدوا لإدم فسجدوا إلا إبليس كان من الجن ففسق عن أمر ربه

که سجده کنید مرا آدم را پس سجده کردند مگر شیطان که بود از جن پس بون رفت از امر پروردگارش

أفخذونه وذريته أولياء من دوني وهم لكم عدو وبئس للظالمين

ای ایس بگیرم او را دشمنان من را دوستان از عیب من و دشمنان من بشمارم دشمن بدست مرطمان را

بدلاً مما أشهدهم خلق السموات والأرض ولا خلق أنفسهم

بدل حاضر گردانیدم ایشان را زمین و آسمان و زمین و آسمان خودشان

وما كنت متخذ المضلین عضداً. ويوم يقول نادوا شركائكم الذين

و نبودم بکننده گمراه کننده کارها بدو کار و زوریکه گویند خدا کنید شرکشان مرا آنکه

رغمتم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم وجعلنا بينهم موبقاً وراهم

ادعای من دیدین خدا کردند ایشان را پس جواب ندادند ایشان را و گردانیدم میان آن حاضران که او دیدند کن بکاران

النار فظنوا أنهم موافقوها ولم يجدوا عنها مصرفاً. ولقد صرفنا

آتش را بر کمان کردند که ایشانند افتاده یابند و نیافتند از آن بر کشتن و تعیین که کمر آوردیم

في هذا القرآن للناس من كل مثل وكان الإنسان أكثر شئ جدلاً

درین قرآن برای مردمان از هر شئی و باشد انسان بیشتر جز از راه بدل

وما منع الناس أن يؤمنوا إذ جاءهم الهدى ويستغفروا ربهم

و باز نداشت مردمان که ایمان آوردند و حق که آمد ایشان را بریت و امرش خواهد از پروردگارش

إلا أن تأتيهم سنة الأولين أو يأتيهم العذاب قبلاً. وما

مگر اینکه بیاید ایشان را عادت پیشان یا بیاید ایشان را عذاب زودتر و بد

نرسل المرسلين إلا مبشرين ومنذرين ومجادل الذين كفروا

میفرستم مرسلان را مگر شارت دهنده و بیم دهنده و مجادله میکنند آنکه کافر شدند

بالباطل ليُدحضوا به الحجى واتخذوا آياتي وما أنذروا هزواً

بباطل تا زایل گردانند بان حق را و گرفتند اینهای ما را در آنچه میم کرده شدند استهزا

بدل نیز آنچه را بجا خدا دوست یا مطاع یا محبوب و رفتند

باید که در این دنیا و آخرت و در این دنیا و آخرت

باید که در این دنیا و آخرت و در این دنیا و آخرت

باید که در این دنیا و آخرت و در این دنیا و آخرت

باید که در این دنیا و آخرت و در این دنیا و آخرت

باید که در این دنیا و آخرت و در این دنیا و آخرت

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا
 جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ كِتَابًا أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ
 إِلَى الْهُدَى فَلْيَهْتَدُوا وَإِذَا ابْدَأَ رَبُّكَ الْغَفُورِ ذُو الرَّحْمَةِ
 لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجُودُوا مِنْ
 دُونِهِ مَوْئِلًا ۝ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ هَلَكُنَّ بِمَا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
 مَوْعِدًا ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ وَأَمْضِيَ
 حُقُبًا ۝ فَلَمَّا بَلَغَ مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا لَسِيَ بِأُوتِمًا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي
 الْبَحْرِ سَرَبًا ۝ فَلَمَّا جَاوَزَ قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءًا فَإِن لَقِينَا مِنْ
 سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۝ قَالَ رَأَيْتَ إِذْ أَوْسَىٰ إِلَى الْيَمِّنِ فَإِن تُبَسِّطْ
 الْيَدَ وَمَا أَنشَأْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ ذَكَرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
 فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۝ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا عَمَلًا قَاتِلًا عَلَيَّ أَنْتَ إِذَا جِئْتَنِي
 فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا وَعِلْمَانَهُ مِنْ
 بَيْنِكَ فَتَقَدَّرَ مَا نَعْمَ وَأَمَّا كَلِمَاتُ الْأَعْرَابِ لَقَدْ لَعَنَّاهُ

و من اظلم من من ذكر بايات ربه فاعرض عنها ونسي ما قدمت يداها انا
 جعلنا على قلوبهم كتابا ان يفقهوه وفي اذانهم وقران ان يدعهم
 الى الهدى فليهدوا و اذا ابدا ربك الغفور ذو الرحمة
 لو يؤاخذهم بما كسبوا لعجل لهم العذاب بل لهم موعد لن يجدوا من
 دونه موئلا و تلك القرى هلكن بما ظلموا و جعلنا لمهلكهم
 موعدا و اذ قال موسى لفتاه لا ابرح حتى ابلغ مجمع البحرين و امض
 حقا فلما بلغ مجمع بينهما لسي اوتما فاتخذ سبيله في
 البحر سربا فلما جاوز قال لفتاه اتنا غداء فان لقينا من
 سفرنا هذا نصبا قال رايت اذ اوسى الى اليمين فان تبسط
 اليد و ما انشأنيه الا الشيطان ان ذكره و اتخذ سبيله
 في البحر عجا قال ذلك ما كنا عملا قاتلا على انت اذا جيتني
 فوجدنا عبدا من عبادنا و علمنا من بينك فتقدر ما نعم و اما
 كلمات الاعراب لقد لعنناه

و من اظلم من من ذكر بايات ربه فاعرض عنها ونسي ما قدمت يداها انا
 جعلنا على قلوبهم كتابا ان يفقهوه وفي اذانهم وقران ان يدعهم
 الى الهدى فليهدوا و اذا ابدا ربك الغفور ذو الرحمة
 لو يؤاخذهم بما كسبوا لعجل لهم العذاب بل لهم موعد لن يجدوا من
 دونه موئلا و تلك القرى هلكن بما ظلموا و جعلنا لمهلكهم
 موعدا و اذ قال موسى لفتاه لا ابرح حتى ابلغ مجمع البحرين و امض
 حقا فلما بلغ مجمع بينهما لسي اوتما فاتخذ سبيله في
 البحر سربا فلما جاوز قال لفتاه اتنا غداء فان لقينا من
 سفرنا هذا نصبا قال رايت اذ اوسى الى اليمين فان تبسط
 اليد و ما انشأنيه الا الشيطان ان ذكره و اتخذ سبيله
 في البحر عجا قال ذلك ما كنا عملا قاتلا على انت اذا جيتني
 فوجدنا عبدا من عبادنا و علمنا من بينك فتقدر ما نعم و اما
 كلمات الاعراب لقد لعنناه

و من اظلم من من ذكر بايات ربه فاعرض عنها ونسي ما قدمت يداها انا
 جعلنا على قلوبهم كتابا ان يفقهوه وفي اذانهم وقران ان يدعهم
 الى الهدى فليهدوا و اذا ابدا ربك الغفور ذو الرحمة
 لو يؤاخذهم بما كسبوا لعجل لهم العذاب بل لهم موعد لن يجدوا من
 دونه موئلا و تلك القرى هلكن بما ظلموا و جعلنا لمهلكهم
 موعدا و اذ قال موسى لفتاه لا ابرح حتى ابلغ مجمع البحرين و امض
 حقا فلما بلغ مجمع بينهما لسي اوتما فاتخذ سبيله في
 البحر سربا فلما جاوز قال لفتاه اتنا غداء فان لقينا من
 سفرنا هذا نصبا قال رايت اذ اوسى الى اليمين فان تبسط
 اليد و ما انشأنيه الا الشيطان ان ذكره و اتخذ سبيله
 في البحر عجا قال ذلك ما كنا عملا قاتلا على انت اذا جيتني
 فوجدنا عبدا من عبادنا و علمنا من بينك فتقدر ما نعم و اما
 كلمات الاعراب لقد لعنناه

لَدُنَّا عِلْمًا **قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ تَتَّبَعُ عَلِيَّ أَنْ تَعْلَمَ مَا عَلَيَّ سِتْرًا**
 نزد علی گفت ماورا موسی ای ایبری کنم بر اینکه بیاموزی مرا از آنکه امری مخفی شده مرا
قَالَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا **وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَيْرًا**
 گفت هرگز که تو نتوانی مرا با این صبر کردن چگونه صبر کنی بر آنچه احاطه نکرده ای از راه دانش
قَالَ سَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا **قَالَ**
 گفت بروی بیانی مرا اگر چه تشنه شد خدا صبر کننده وافرمانی کنم مگر از کارش گفت
فَإِنْ تَبِعَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا **فَانْطَلَقَا**
 اگر بروی پیروی کن پس پرس از من چیزی تا آنکه ابتدا کنی برای تو از آن بیاموزی پس رفتند
حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخْرَقَهَا لِنَارِهَا لَقَدْ
 تا چون سوار شدند در کشتی سوراخ کرد از آن گفت ای سوراخ کردی از آنرا غنیمت تو شد باش تحقیق
جِئْتُ شَيْئًا أَمْرًا **قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا** **قَالَ**
 آوردی چیزی عظیم را ای ایفتم بدتر که تو هرگز نتوانی با من صبر کردن گفت
لَا تَوَاحِدُنِي بِمَا لَسْتَ وَلَا تَرْهَقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا **فَانْطَلَقَا**
 مواضع کن مرا آنچه را پیش آدم و تکلف کن از کارم دشواری را پس رفتند
حَتَّى إِذَا الْفِئَاءُ عَلِمُوا فِئْتَهُ قَالَ قَاتِلْتُمْ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ
 تا چون دیدند پسرا پس کشت او را گفت ای کشته نفس پاک بغير نفس تحقیق
جِئْتُ شَيْئًا نَكْرًا **قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا**
 آوردی چیزی سیئه را گفت ای ایفتم ترا بدتر که تو نتوانی مرا با من صبر کردن
قَالَ إِنْ سَأَلْتَنِي عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي
 گفت اگر پرس کنی ترا از چیزی بعد از آن پس مصاحبت کن با من تحقیق رسید از تو من
عَذْرًا **فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا تَيَآهَلَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا**
 بعد از آن رفتند تا چمن رسیدند با اهل قریه سخن گفتند طعام از ایشان پس ایام
أَنْ يَضِيفُوهُمْ فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدَانِ أَنْ يَقْضُوا قَاتِمَهُ **قَالَ**
 که همای گشتند آن دور ایس بودند در آن دیواری که میخواهند که برودند ایس است که او را گفت

در این حدیث از امام علی (ع) روایت شده است که موسی (ع) از او پرسید که آیا تو می‌دانی که چه چیزی است که علی (ع) از تو پنهان کرده است؟
 موسی (ع) گفت: من نمی‌دانم. علی (ع) فرمود: آن چیزی است که من از تو پنهان کرده‌ام، آن چیزی است که تو نمی‌دانی که چگونه صبر کنی.
 در این حدیث از امام علی (ع) روایت شده است که موسی (ع) از او پرسید که آیا تو می‌دانی که چه چیزی است که علی (ع) از تو پنهان کرده است؟
 موسی (ع) گفت: من نمی‌دانم. علی (ع) فرمود: آن چیزی است که من از تو پنهان کرده‌ام، آن چیزی است که تو نمی‌دانی که چگونه صبر کنی.
 در این حدیث از امام علی (ع) روایت شده است که موسی (ع) از او پرسید که آیا تو می‌دانی که چه چیزی است که علی (ع) از تو پنهان کرده است؟
 موسی (ع) گفت: من نمی‌دانم. علی (ع) فرمود: آن چیزی است که من از تو پنهان کرده‌ام، آن چیزی است که تو نمی‌دانی که چگونه صبر کنی.
 در این حدیث از امام علی (ع) روایت شده است که موسی (ع) از او پرسید که آیا تو می‌دانی که چه چیزی است که علی (ع) از تو پنهان کرده است؟
 موسی (ع) گفت: من نمی‌دانم. علی (ع) فرمود: آن چیزی است که من از تو پنهان کرده‌ام، آن چیزی است که تو نمی‌دانی که چگونه صبر کنی.
 در این حدیث از امام علی (ع) روایت شده است که موسی (ع) از او پرسید که آیا تو می‌دانی که چه چیزی است که علی (ع) از تو پنهان کرده است؟
 موسی (ع) گفت: من نمی‌دانم. علی (ع) فرمود: آن چیزی است که من از تو پنهان کرده‌ام، آن چیزی است که تو نمی‌دانی که چگونه صبر کنی.

این حدیث از امام علی (ع) روایت شده است که موسی (ع) از او پرسید که آیا تو می‌دانی که چه چیزی است که علی (ع) از تو پنهان کرده است؟
 موسی (ع) گفت: من نمی‌دانم. علی (ع) فرمود: آن چیزی است که من از تو پنهان کرده‌ام، آن چیزی است که تو نمی‌دانی که چگونه صبر کنی.
 در این حدیث از امام علی (ع) روایت شده است که موسی (ع) از او پرسید که آیا تو می‌دانی که چه چیزی است که علی (ع) از تو پنهان کرده است؟
 موسی (ع) گفت: من نمی‌دانم. علی (ع) فرمود: آن چیزی است که من از تو پنهان کرده‌ام، آن چیزی است که تو نمی‌دانی که چگونه صبر کنی.

تو خجسته بودی

لَوْ شِئْتُ لَأَتَّخَذْتُ عَلَيْهِ اجْرًا • قَالَ هَذَا فِرَاقٌ بَيْنِي وَبَيْنِكَ
 اگر خجسته بودی بر اینند گرفته بودی بر او مردی *گفت نیست جدایی میان من و میان تو*

سَأَنْبِتُكَ بِنَاءٍ وَيْلٌ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا • أَمَّا السَّفِينَةُ
 بزودی جزویم ترا بختی مال آنچه نخواستی *بر آن صبر کردن اما کشتی پس*

فَكَانَتْ لِمَسَاكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ
 بود از مسکینان که کار میکردند در دریا پس خواستم که میبوسم کنم آنرا و بود در پیش ایشان

مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا • وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ
 پادشاه است که میگیرد هر کشتی را بغصب *و اما پسر پس بودند والدش دو مومن*

فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا • فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا
 پس ترسیدیم که تکلیف آن دو را از زبانه او در غصبا *دو پس خواستیم که بدل دهنیم دورا*

رَبَّهُمَا آخِرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رِجْمًا • وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ غُلَامَيْنِ
 دور و گشتان بهترین از او پاک و زکیه در عطف *و اما دیوار پس بود از دو پسر*

يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا •
 که یتیم در مدینه *و باشد در زیرش بختی از آن دو بودند والین له دو نیکو کار*

فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْرِجَ جَاكُزَّهُمَا رِجْمَةً مِنْ رَبِّكَ
 پس خواست پروردگارتو که برسد بقوت آن *دیدن آمد بختی آن را بر رحمت از پروردگارتو*

وَمَا فَعَلْتَهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا • وَ
 و نکردم آنرا از رای خود نیست مال آنچه نخواستی *بر آن صبر کردن و*

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقُرَيْنِ قُلْ سَأَلْتُكُمْ عَلَيْهِمْ مِنْهُ ذِكْرًا بَلْ أَنَا مَكْنُ
 میپرسند ترا از ذی القربین *بگو بزودی خواهم خواند بر شما ازو بیانیست بهتر که مکن*

لَهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنِّي لَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِّبًا • فَأَتْبَعَ سَبَبًا • هَتَّى إِذَا
 مراد او در زمین *دوادم او را از هر چیز سببی پس از پیفت سببی را تا چون*

بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا
 رسید بجای غروب کردن خجسته *و یافت او را که غروب نمکند در چشمه لای دار و یافت نزد او*

تو خجسته بودی بر اینند گرفته بودی بر او مردی گفت نیست جدایی میان من و میان تو

پس خواستیم که بدل دهنیم دورا

تو خجسته بودی بر اینند گرفته بودی بر او مردی گفت نیست جدایی میان من و میان تو
 پس خواستیم که بدل دهنیم دورا
 مراد او در زمین دوادم او را از هر چیز سببی پس از پیفت سببی را تا چون
 رسید بجای غروب کردن خجسته و یافت او را که غروب نمکند در چشمه لای دار و یافت نزد او

تو خجسته بودی بر اینند گرفته بودی بر او مردی گفت نیست جدایی میان من و میان تو
 پس خواستیم که بدل دهنیم دورا
 مراد او در زمین دوادم او را از هر چیز سببی پس از پیفت سببی را تا چون
 رسید بجای غروب کردن خجسته و یافت او را که غروب نمکند در چشمه لای دار و یافت نزد او

بعضی از اینها را که در این کتاب مذکور است
در کتاب دیگر مذکور است
بعضی از اینها را که در این کتاب مذکور است
در کتاب دیگر مذکور است

بعضی از اینها را که در این کتاب مذکور است
در کتاب دیگر مذکور است

قَوْمًا قَلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ نَعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حَسَنًا

گویی را که حقیر ما ای ذی القرنین یا عذاب میکنی ایشان را و یا میکنی در ایشان نیکی را

قَالَ إِمَّا مِنْ ظُلْمِ فَسُوفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَكِرًا

گفت اما آنکه ظلم کرد پس زود باشد که عذاب کنی او را پس برگرداننده شود بر او و عذابش سر عذاب کند او را سخت

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ وَسَنُقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا

و اما آنکه ایمان آورد و کرد کارها خوب را پس جزا او را ایستنیست که در روزی خواهیم گفت مراد از آنست که خود

لَيْسَ إِلَّا نَوْمًا تَبِعَ سَبِيًّا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ عَلَىٰ

سبانی پس از بی نوبت سببی را تا چون رسید کار طلوع کردن آفتاب یافت آنرا طلوع میکند بر

قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ

گویی که نگذاشته بودیم برای ایشان از سبب آفتاب پوششی بجز این و تحقیق احاطه داریم با آنچه بود نزد او

جُرَاءً ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيًّا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهَا

از راه آگاهی پس از بی نوبت سببی را تا چون رسید میان دو سد یافت از پیش آن دو تا

قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنْ يَا جُوجَ

گویی را که نزدیک بودند که بفهمند سخنی را گفتند ای ذی القرنین بدرستی که یا جوج

وَمَا جُوجٌ مَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُكَ خَرَجًا عَلَىٰ أَنْ

و یا جوج افسادکنندگانند در زمین پس آیا گردانیم برای تو چیزی بر آنکه

يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرَ فَأَعِينُونِي

ب آن میان ما و میان ایشان سدی گفت آنچه را سخن کرده مراد از آن برود که ما را بهتر است پس اعانت کنید

بِقُوَّةٍ اجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا أَلَيْسَ لِي بِذُنُوبٍ حَثِيثَةٍ وَإِذَا سَأَلَ

بقوتی که بسازیم میان ما و میان ایشان سدی بسیار بدتر از من یا چهارمین تا و قوتی برابر تو

بَيْنَ الصَّدَقَيْنِ قَالَ نَفْحًا أَجْعَلْهُ نَارًا قَالَ أَلَيْسَ لِي بِذُنُوبٍ حَثِيثَةٍ وَإِذَا سَأَلَ

میان آن دو گروه گفت بدیدم تا و قوتی که گرداننده آنرا است گفت بسیار بدتر از من یا چهارمین تا

قَطْرًا لِمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا قَالَ

مس که چته پس توانستند که بالا شوند از آن و نه توانستند مراد از آن سر راه کردن گفت

بعضی از اینها را که در این کتاب مذکور است
در کتاب دیگر مذکور است
بعضی از اینها را که در این کتاب مذکور است
در کتاب دیگر مذکور است

یا پیشتر گفت در این کتاب

دو دفعه
بعضی از اینها را که در این کتاب مذکور است
در کتاب دیگر مذکور است
بعضی از اینها را که در این کتاب مذکور است
در کتاب دیگر مذکور است

بعضی از اینها را که در این کتاب مذکور است
در کتاب دیگر مذکور است

هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ

این رحمت از مورد کارن پس چون این وعده برورد کافران میگرددند از آرزو برزه و باشد وعده

رَبِّي حَقًّا ۚ وَتَرَكَنا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَيُنْفِخُ فِي الصُّورِ

برورد کافران حق و دانستند که بعضیت ترا امروز که باضطراب در پیش میزند در بعضی در میزند در صورت

فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۚ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۚ الَّذِينَ

پس جمع کردیم ترا جمع کردنی و نمودار کردیم دوزخ را امروز برای کافران نمودار کردنی

كَانُوا عَيْنَهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

بود چهرهشان در پرده از یاد من بودند که نمی شنیدند شنیدن

أَخْسِبُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَانْخَبُذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي ۚ وَليَاءُ آثِنَا

ای این نمیدانند آنان که کافر شدند که بگویند بندهگان من از عیسی من صاهان بهترند ما

اعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۚ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

آماده کردیم دوزخ را برای کافران نزیله بگو ای خردم شهر را بزبان کفار ترس در کار ما

الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُحْسِنُونَ

آنکه ضلقتند عیشتان در زندگی دنیا و ایشان می پندارند که ایشان خوب میکنند

صُنْعًا ۚ وَأُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَأَيَّاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فُجِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

کارها ایضا آنانند که کافر شدند آیات پروردگارتان و ملاقاتش ترا هرگزند که او را نشان

فَلَا نَقِمْ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ۚ ذَلِكَ جِزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا

پس قرار نمیدهم بر ایشان دوزخیت دوزخی است که جزایشان جهنم است بسبب آنکه کافر شدند

وَانْخَبُذُوا أَيَّاتِي ۚ وَرُدُّوا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

درگفتند اینها را بر رویان ما استهرا بپر که آنان ایمان آوردند و کردند کارها خوب

كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۚ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا

باشد برای ایشان بهشتها فردوس منزله جاودانان در آنها که بگویند از آنها انتقالی

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ

بگو اگر بودی دریا مداد برای کلمات پروردگار من هرگز تمام نمیشد در پیش از آنکه او شود کلمات

این رحمت از مورد کارن پس چون این وعده برورد کافران میگرددند از آرزو برزه و باشد وعده

این رحمت از مورد کارن پس چون این وعده برورد کافران میگرددند از آرزو برزه و باشد وعده

بگو اگر بودی دریا مداد برای کلمات پروردگار من هرگز تمام نمیشد در پیش از آنکه او شود کلمات

هَذَا

در خواب بر روی من آمدند و گفتند ای محمد که در خواب با ما آمدی ما را از خواب بیدار کن و ما را از خواب بیدار کن و ما را از خواب بیدار کن

رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا • قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ الْوَحْيُ

پروردگارا من را که در خواب آورده بودی مثل او را مدد بگو چرا من مثل او نیستم مثل شما که وحی مستاده و دیگران را

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَاصْبِرْ

که اله شما ایهیت یکتا پس کسی که باشد که امید دارد ملاقات پروردگارش را پس باید که کند کار خوب را و صبر کند

لَا يُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ الْعِبَادَةُ لِلَّهِ الْحَقَّ ۚ

شریک نشازد **بعبادة** پروردگارش **احدًا** احدی را

سَعُونَ مِمَّنْ بَعْدَهَا السَّلَامُ ۗ تَتَّبِعُونَ الْبَقِيَّةَ مِنَ الْقَوْمِ ۗ

اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيِّضًا • ذَكَرَ رَحْمَتَ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۚ إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدًا

بیان رحمت کردن پروردگارت بنده پیش از زکریا بخانی که خواند پروردگارش را

خَفِيًّا • قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا

پنهان گفت پروردگارا من بگریه هستم شد استخوان من و استعلت شد سر از راه پیر

وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا • وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَ

و نه شدم بچندان تو پروردگارا من بی نصیب و بگریه من میترسم از این عام از بعدم و

كَانَتِ امْرَأَتِي غَافِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا • يَرْثُنِي وَيُحْمِلْ

باشد زن نماز بنده پس بخش همرا از نزدت وای که مهرت بردارم و میراث

إِلَىٰ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا • يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ

ای یعقوب و بگردش پروردگارا من بسپرده ای زکریا بگو که ما بشارت میدیم ترا پس را

اسْمَهُ يُحْيِي لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا • قَالَ رَبِّ إِنِّي بَكُونٌ لِّ

نامش بچی نکرد بنده ام مراد از پیش اسم نامی گفت پروردگارا من از کجا میبود مرا

غُلَامٍ وَكَانَتِ امْرَأَتِي غَافِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا • قَالَ كَذَلِكَ

پس و باشد زن من از بنده و بصیق رسیده ام از بزرگی بهت تا تو ای گفت همچنان

در خواب بر روی من آمدند و گفتند ای محمد که در خواب با ما آمدی ما را از خواب بیدار کن و ما را از خواب بیدار کن و ما را از خواب بیدار کن

قال

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
والعقب الطيبين
الطاهرين
والسنة النبوية
الطاهرة
والله اعلم
بالحق
والصواب

فَاجَاءَهَا الْخَاضُ إِلَى جَذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا
پس در وقت در زانیدن لبوسه تنه درخت فوا گفت ای کاش من مرده بودم پیش ازین و
كَتُّ نَسِيًّا مَنَسِيًّا • فَادْنَاهَا مِنْ مَحْتَمَاهَا الْأَخْرَجَنِي فَدَجَلْتُ رَبِّي
بودم فراموش شده از یاد رفتن پس ننگداد او را از برشش که اندوه مدار که تحقیق کردانند بر در کار او
تَحْتِكَ سِرِّيًّا • وَهَزَيْ لَيْكَ بِجَذْعِ النَّخْلَةِ تَسَاقُطَ عَلَيْكَ
در زارت نبرس و بکش لبوسه خود درخت همانا که فرو میرزد بر تو
رَطْبًا جَنِيًّا • فَكُلْ وَاشْرَبْ وَقَرِّ عَيْنًا فَامَّا تَرْتِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَجْدَا
رطب تازه چیده پس بخور و بناشام و بهارام از راه چشم پس اگر به بینی از آن ن اید را
فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكُلَ الْيَوْمَ نَسِيًّا • فَاتَتْ بِهِ
پس گو بگویش که من نذر کرده ام بر این رحمت بنده روزه پس نخم نمکنم امروز ادوی را پس آورد او را
قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْهَمٌ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا • يَا أَخْتَهُرُونَ
نزد فوسس بر دستش هم داد و گفتند ای مرهم تحقیق آوردی چیزی عجب اس خواهر نارون
مَا كَانَ بَوْلُكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا • فَاسْأَرَتْ إِلَيْهِ
بنمود پیر تو مرد ببری و بنمود مادرت بیکار پس اشارت کرد به باد
قَالُوا كَيْفَ نَكَلُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا • قَالَ إِنِّي عَجِدُ اللَّهَ أَنَا إِنِّي
گفتند چگونه سخن کنیم با کسیکه باشد در گهواره کودک گفت بزرگتر که منم بنده خدا آمد مرا
الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا • وَجَعَلَنِي مَبَارَكًا إِنَّ مَكَتَ وَأَوْصَانِي
کتاب در زانید مرا بنی و کردانید مرا مبارکت هر جا باشم دوست کرد مرا
بِالْصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا • وَبِرَّ آبَائِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَارًّا
نماز و زکوة تا باشم زنده و نیکی کننده بوالده ام و کردانید مرا سرکش
شَقِيًّا • وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا
بر خست و سلام بر من روزی که زانیده شدم و روزی که میمزم و روزی که برانگخته میمزم زنده
ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَى الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ • مَا كَانَ
آنست عیسی بن مریم قلمت درخت کلمه در لیس شست میدارند بنا شد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
والعقب الطيبين
الطاهرين
والسنة النبوية
الطاهرة
والله اعلم
بالحق
والصواب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
والعقب الطيبين
الطاهرين
والسنة النبوية
الطاهرة
والله اعلم
بالحق
والصواب

الاجزاب
مفسر مطلق از اجزاب است و نیز میگویند که اجزاب است
مفسر مطلق از اجزاب است و نیز میگویند که اجزاب است
مفسر مطلق از اجزاب است و نیز میگویند که اجزاب است

لِلّٰهِ اِنْ يَّخِذْ مِنْ وَّلَدٍ سِحَّانَهٗ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِمَّا يَاقُولُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ
مفسر آنکه هرگز پس فرزند را نمی یابد و نشویند چون قرار فرزند میدهد امر پس جز این نیست که میگوید که نشویند
وَ اِنَّ لِلّٰهِ رَبِّىْ وَرَبِّكُمْ فَاَعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ فَاخْتَلَفَ
و بدین ترتیب خداست پروردگار و پروردگار شما پس پرستید او را اینست راه راست پس اختلاف کردند
الْاَجْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ مُّشْهَدٍ يُّوْمٍ عَظِيْمٍ اَسْمِعْ
طایفهها از میان ایشان پس قوی برای آنکه کافر شدند از حضور روز عظیم چه شنوا
بِهِمْ وَاَبْصِرْ يُّوْمَ يَأْتُوْنَنا لِكُلِّ الظَّالِمُوْنَ الْيَوْمَ فِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ
باشند و در بین روزی که آیند لیسوا لیکن ظالمان امروز باشند در گمراهی بسیار
وَ اَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قَضٰى الْاَمْرُ وَّهُمْ فِى غَفْلَةٍ وَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ
و بیم ده ایشان را روز حسرت چون گذارند داده تو کار و ایشانند در غفلت ایشان ایمان نمی آورند
اِنَّا نَخْنِزُ نٰرٍ لِّلْاَرْضِ وَّمِنْ عَلَيْهَا وَاَلَيْنا يَرْجِعُوْنَ وَاذْكُرْ فِى
بزرگ ما میرت میبرم زمین را و کسی بر نیست و بسوی ما بازگرداننده میشوند و یاد کن در
الْكِتٰبِ اِبْرٰهِيْمَ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ يٰ اَبَتِ لِمَ
کتاب ابراهیم را بگوشید او بود راستگور بنی و گفت که گفت میرت را او بر زمین چرا
تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَّلَا يَبْصُرُ وَّلَا يَعْغِيْ عَنْكَ شَيْئًا يٰ اَبَتِ اِنِّىْ قَدْ
می گویم آنچه را نمی شنود و نمی بیند و کفایت نمیکند از تو چیزی را ای پدر میگویم که تحقیق است
جاءَنِىْ مِنْ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَكُنْ لَكَ فَاَتَّبَعْتَنِيْ اِهْدِكْ صِرَاطًا سَوِيًّا يٰ اَبَتِ
ما از علم آنچه نیامد ترا پس پدید آمد که بدایت کنم ترا راه راست ای پدر من
لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ اِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا يٰ اَبَتِ
پرست شیطان بزرگ شیطان بود مفسد ایشانند تا فرمان ای پدر من
اِنِّىْ خَافُ اَنْ يَّمْسَكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَا
بدین ترتیب که میگویم که مس کند ترا عذاب از خدا بزرگ شیطان پس شیطان مفسد ترا
لِيَّا قَالِ رَاغِبًا نَّتَّعَنَ الْهَيْتِ يٰ اِبْرٰهِيْمَ لَنْ لَمَّا تَنْهٰكَ رَجْمَكَ وَا
گفت در گذشته تو از الهان من ای ابراهیم اگر باز نه اینست هر چه میگویند که مستحق ترا

مفسر آنکه هرگز پس فرزند را نمی یابد و نشویند چون قرار فرزند میدهد امر پس جز این نیست که میگوید که نشویند
مفسر آنکه هرگز پس فرزند را نمی یابد و نشویند چون قرار فرزند میدهد امر پس جز این نیست که میگوید که نشویند
مفسر آنکه هرگز پس فرزند را نمی یابد و نشویند چون قرار فرزند میدهد امر پس جز این نیست که میگوید که نشویند

مع

